

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Çikolata tadında bir
aşk hikâyesi

Baştan Çıkarıcı Atıştırmalıklar

TARA SIVEC

USA TODAY ÇOKSATAN YAZARI

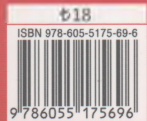
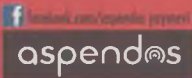
aspendas

Baştan Çıkarıcı Atıştırmalıklar

Claire, ağız bozuk ama bir o kadar sevimli (uykusunda) oğluna iyi bir gelecek verebilmek için kendi işini kurmaya çalışırken, bir yandan en yakın arkadaşına seks oyuncakları satmasında gönülsüzce yardımcı olmaya çalışan 20'lerinde bekâr bir annedir. Hayatını sonsuza kadar değiştiren tek gecelik ilişkisi Carter, Claire'e dair onun eşsiz çikolata kokusundan başka hiçbir anısı olmadan şehirde belirince, Claire bu sefer kendisini hatırlayacağından emin olmak ister.

Carter'ın birdenbire dört yaşında bir oğlu olduğunu öğrenmesinin şoku ve Claire'in, rüyalarının erkeğinin yatak odasındaki deneyimsizliği yüzünden tabanları yağlayacağından korkmasıyla, çiftimiz mutlu sonlarına kavuşabilmek için her şeyi yapmaya hazırdırlar.

Uyarı: Bu kitap, cinsel içerik, küfür ve aşırı derecede ironi içerir.

1. Arby's İsteyen?

Merhaba, benim adım Claire Morgan ve ben hiçbir zaman çocuk sahibi olmak istemedim.

Yalnızca bana mı öyle geliyor, yoksa siz de çocuk sahibi olmak istemediğiniz öğrenildiğinde kendinizi korkunç bir İsimsiz Alkolikler toplantısında gibi hissediyor musunuz? Ayağa kalkıp, bütün odayla tanışıp, beni cehennemin dibine getiren şeyi itiraf mı etmeliyim? Burası hamile kadınların bana fırlamış karınlarına dokunmamı söylediği ve etrafımda vajinaları ile ilgili derin tartışmalara girdikleri bir korku evi. Bu kadınlar plasenta ve doğum sonrası kelimelerinin neden aynı cümle içinde hiçbir zaman kullanılmaması gerektiğini anlamıyorlar. Asla! Özellikle de günün ortasında kahve içerken.

Bu kararı vermemde ne etkili oldu, biliyor musunuz? Altıncı sınıf sağlık dersinde gördüğüm bir video. Bir kadının, kocası havlu ile sevgi dolu bir şekilde karısının alnını silip ona çok iyi gittiğini söylerken, kanlı bir cinayetdeki gibi yüzünden terler akarak bağırdığı yetmişlerde kayda alınmış video. Sonra kamera, kadının bacakları arasına, suç mahalline iniyordu: kan, ıslaklık, kan pıhtısı ve o anda içinden fırlamakta olan minicik bir kafayla devasa bir pornografik kıl yığını. Bebek ağlamaya başladığında yanındaki kızların çoğu, "Aaaayyy!" diye bağırırken, onlara baktım ve iğrenerek, "Sizin sorunuz ne millet? Bu normal değil," diye söyledim. O andan sonra benim mottom: "Asla çocuk sahibi olmayacağım," oldu.

“Evet, Claire, büyüyünce ne olmak istiyorsun?”

“Asla çocuk sahibi olmayacağım.”

“Hâlâ hangi branşa yöneleceğini seçmedin mi Claire?”

“Asla çocuk sahibi olmayacağım.”

“Bunun yanında patates kızartması ister misiniz?”

“Asla çocuk sahibi olmayacağım.”

Elbette, hayatımızda her zaman fikrimizi değiştirebileceğini düşünen insanlar oluyor. Evleniyorlar, çocukları oluyor ve sonra seni evine çağırıp o yeni, küçük mucizeye bakınca bu duyguya yenik düşmeni bekliyorlar. Aslında, yapabileceğiniz tek şey altı haftadır zamanları olmadığı için temizleyemedikleri evlerine bakmak, iki haftadır düş almaya vakitleri olmadığı için vücutlarını koklamak ve onlara en son ne zaman güzel bir gece uykusu çektiklerini sorduğunuzdaki küçük bir sincaba dönen gözlerini izlemektir. Onları her geçirmeye kahkaha atıp, her osuruğa gülerken görürsünüz. Her bir konuşmayı bebek boku konusuna getirmeyi başarırlar ve siz burada gerçekten kimin deli olduğunu düşünmek zorunda kalırsınız.

Bir de küstahlığınızın rahminizle alakalı derin, karanlık, gizli bir konuyu telafi etmeye çalıştığınızdan dolayı olduğunu düşünür ve size acıyarak bakarlar. Arkanızdan fısıldanmaya başlarlar ve sonra bu korkunç bir kulaktan kulağa oyununa döner, bütün dünya da hamileliğinizin vajinanızı birden patlatıp sol meme ucunuzun düşmesine neden olacak, hayatınızı tehdit eden bir doğurganlık sorunuz olduğunu düşünür. Deliliği bırakın! Bildiğim kadarıyla her noktam çok iyi çalışıyor ve bende patlayan vajina sendromu yok.

Gerçek şu ki, vajinamı içine girmeyi bırak, hiçbir adamın artık bakmaya bile tenezzül etmeyeceği rostolanmış bifteğe benzer bir şeye çevirecek olan minik bir insanı içimden fırlatmayı hiç düşünmedim. Hikâyenin sonu.

Ve haydi, yüzleşelim millet, hiç kimse doğumla ilgili size asla dürüst olmadı. Kendi anneniz bile.

“Küçük tatlı bebeği kollarınıza aldığınız an tamamen unutacağınız bir ağrı.”

Saçmalık. BEN BUNA SAÇMALIK DERİM. Size bunun çok da kötü olmadığını söyleyen her arkadaş, kuzen ya da markette gördüğünüz meraklı bir göt tamamen yalancı bir bok çuvalı. Vajinanız kabaca bir penisin çevresi kadar. Vajina, dokuz ay içinde büyüyen hayat emici o insan, sinirle çıkış yolunu açabilsin diye gevşemeli, açılmalı ve kocaman bir yarasa mağarasına dönmeli. Akli başında kim bunu isteyerek yapar ki? Bir gün tek başınıza yürüyorsunuz ve kendi kendinize düşünüyorsunuz: “Bence vajinamı içine kavrulmuş jambonumsu etlerin tıklandığı bir Arby’s hamburgerine (çedarsız olsun) dönüştürmek istiyorum ve kendimi en az 18 sene boyunca ruhumu ve vücudumda yaşama isteğimi sömürecek birine bağlıyorum: Yani eskiden olduğum insanın dış görünüşüyüm ama karşılığında para ödesem bile hiç kimseyle yatamıyorum.”

Şüphesiz ki yıllarca çevremdeki insanlara nasıl asla çocuk sahibi olmayacağım hakkında verdiğim vaazlardan sonra arkadaşlarım arasında çocuk sahibi olan ilk kişi bendim - onların afalladığı, benimse gocunduğum bir şey bu. Gerçekten, her geri zekâlı, çocuk büyütebilir. Mesela, benim annem. Ebeveynlikle ilgili el kitabı dağıttıkları gün ortada yoktu, onun yerine beni eğitmek için televizyon doktoru Doktor Phil’in yıllanmış bilgeliğine ve şans kura-biyelerine yöneldi ama ben yine de iyiyim. Tamam, belki de bu iyi bir örnek olmadı. Katil değilim, yani en azından benim için işler yolunda gitti. Annemle ilgili bilgileri daha sonra vereceğim.

Benim şu an anne olduğumu göz önünde bulundurursak, sanırım çocuklardan nefret ediyorum söylemi biraz

ağır kaçır, değil mi? Ben çocuğumdan nefret ettiğimi söylemiyorum. Ben sadece diğer insanların kirli suratlı, sümmüklü, yapış yapış elli, bağırarak, kusan, boklu, uyumayan, sızlanan, terslenen, ağlayan bebeklerinden çok ciddi bir şekilde hoşlanmıyorum. Bana onun yerine kedi verin. Bir kutu kedi mamasını açıp su kutusunun yanına yere döküp, bir haftalığına tatile gidebilirsiniz ve eve döndüğünüzde kediyi sizin yokluğunuzu bile fark etmemiş, kendi kıcını yalamakla meşgulken bulursunuz. Bunu bir çocukla yapamazsınız. Bence yapılsaydı eminim bazı çevreler buna sinirlenirlerdi. Ama eğer benim çocuğum kendi kıcını yalayabilseydi, şunu söyleyebilirim ki beze verdiğim paraları biriktirebilirdim.

Doğuma karşı olan nefretim yüzünden anne olmanın beni biraz korkuttuğunu söylemeliyim ve genel olarak çocuklar çok küçümseniyor. Kendi çocuğunuz olduğunda, onun gözlerine ilk baktığınız anda ona birden âşık olacağınızı ve dünyanın geri kalanının birden yok olacağını söylerler. Çocuğunuzun hiçbir hata yapamayacağını ve onları ilk andan itibaren koşulsuz bir şekilde seveceğinizi söylerler. “Onlar” kimse artık, içtikleri şeylere ciddi anlamda bir limit koymalı ve Arby’s vajinaları babaanne donlarından sarkarken kışlarından konuşmayı bırakmalılar.

Oğluma sahip olduğum gün ona bakıp, “Sen de kim oluyorsun? Bana hiç benzemiyorsun,” dedim.

Bazen bu ilk bakışta aşk değildir. Hamile kalmayı ummadığınız o üniversite partilerinden sonra birden hayatınız “Dikkat Bebek Var!”a dönüşür ve o çokbilmiş bebek bakım kitapları bu kısımdan asla bahsetmez. Bazen bu küçük canavarları, sağladığı vergi indiriminden daha çok sevmeyi öğrenmek zorundasınız. Birçok yeni ebeveyn aksini iddia etse de bütün bebekler yeni doğduklarında tatlı değildir. Bu pişmiş et gibi olan “onların” sizi inandırmak

istedikleri başka bir yalan. Bazı bebekler buruşuk suratlı, yaşlılık izleri ve kellik çizgisi belli olan yaşlı bir adam gibi doğarlar.

Ben doğduğumda, annem daha hastanede iyileşirken, babam hastanede çekilen fotoğrafımı Tim'e götürmüştü. Tim fotoğrafıma bakmış ve "Aman Tanrım, dua et de akıllı olsun," demiş. Benim oğlum Gavin'in de hiçbir farkı yoktu, tuhaf görünüyordu. Ben onun annesiydim, yani böyle söyleyebilirdim. Kocaman bir kafası vardı, hiç saç yoktu ve kulakları o kadar çıkıktı ki bazen onların bir telsiz gibi çalışıp, bir sokak öteden diyalog kurabilmesinin nasıl olabileceğini merak etmiştim. Hastanede kaldığım dört gün boyunca o koca kafasına her bakışında İskoç aksanını taklit edip, 'Eyvah Karım Bir Katil' filmindeki Mike Meyers'in repliklerini tekrarlayıp durdum.

"Kocaman battaniyesi üzerinde geceleri tek başına ağlar."

"Bu şey aynı uydu gibi. Kendi hava durumu sistemine sahip."

"Sanki kürdanın üstündeki bir portakal gibi."

Bence hemşirelerle onun hakkında konuşmalarımı duydu ve bana karşı bir plan hazırladı. Ben kesinlikle çocuk odasında oğlumun ve diğer yeni doğanların konuştuklarını ve bunun devrim zamanı olduğuna karar verdiklerini düşünüyorum. Yaşasın yeni doğanlar!

Biliyorum, orada kaldığım süre içerisinde onu kendi yanımda tutmalıydım. Haydi ama! Benim de dinlenmeye ihtiyacım vardı. O süre benim uyuyabileceğim son günlerdi ve ben de bundan sonuna kadar faydalandım. Küçük velet Zeno benim çocuğumu kötü etkileyebilirdi, biliyordum. Yüzünün her yerinde "anarşi" yazılıydı. Ayrıca kim çocuğuna Zeno adını koyar ki? Bu sadece oyun parkında kış tekmelemeye izin vermişçesine bir isimdi.

Gavin sessizdi, hiç yaygara koparmazdı ve hastanede kaldığı bütün zaman boyunca uyudu. Hastanede beni ziyarete gelen arkadaşlarım bana hastaneden ayrıldığımızda onun böyle olmayacağını söylediklerinde onların yüzlerine güldüm. Aslında, Gavin de güldü, minnacık yumruğunu öfkeyle havada salladı, yeni doğanlar birliğindeki kardeşleri için. Yemin ediyorum uykusunda her ses çıkardığında, “Bebek Onuru! Bebek Gücü!” diye bağırdığını duydum.

Onu eve götürmek için arabaya götürdüğüm an oyun bitti. Vahşi bir ölüm perisi gibi cıyak cıyak bağırmaya başladı ve dört gün boyunca durmadı. Vahşi ölüm perisinin ne olduğu ya da gerçekten var olup olmadıkları hakkında bir fikrim yoktu ama eğer varlarsa lanet olasıların gü-rültülü varlıklar olduğuna emindim. Bütün bu çilenin tek güzel yanı, çocuğumun benim kadınlık parçalarımla birlikte vücudumu terk etmemiş olmasıydı. Kızarmış et kuralı bu kadın için geçerli değil. Bütün bebek kitapları çocuğunuzla rahimdeyken konuşmalısınız diyen, dünyadaki en iyi doğum deneyimini yaşamış kadınlar tarafından yazılmış. Bu bütün şeyler arasından benim aldığım tek öğüttür. Ona her gün eğer vajinamı mahvederse onun doğumunu videoya çekip, gelecekteki bütün kız arkadaşlarına seks yaparkenki o bütün ooh, ahhlara ne olduğunu göstereceğimi ve onun bir daha kimseyle yatamayacağını sağlayacağımı söyledim. Sokayım Mozart dinlemeye, Shakespeare okumaya. Ben bu korkutucu metottan gittim.

Onu karnımdayken tehdit edişlerim bir işe yaradı. On iki saat boyunca kolları bağlı bir şekilde oturdu ve hareket etmeyi reddetti. Bu benim için harikaydı. Sezaryen ameliyatı, işte buradayım. Bütün bebek kısmını geçip yatağa kahvaltı, öğle ve akşam yemeği getirdikleri, yirmi dört saat boyunca morfin damlaları verdikleri ve bir aylık ağrı kesici stokuyla eve gönderdikleri o her şey dâhil dört günlük

hastane tatiline dönmek için içimin yeniden açılmasına katlanabilirdim.

Kulak patlatan yeni doğan bebek çığlıkları olmadan yasal uyuşturucular için çok heyecanlanmadan önce belki de beni bu belanın içine sokan geceye geri dönmeliyim. O günkü falım beni gelecek için şu şekilde uyarmalıydı: “Evlerine girdiğiniz de tesadüf eseri ölecek komşularınızdan bir sürü teknolojik aletler ve mücevherlerin bulunduğu bir mirasa konacaksınız. Onları vurun ve ne var ne yoksa toplayın.”

Uyarılsaydım ne olabilirdi bilmiyorum, haydi ama! Bu konu üzerine yazılan en kötü kehanet bu değil, değil mi? Hayatımda tek gecelik bir ilişki yaşamaya karar verdiğim, bakireliğimden vazgeçtiğim tek ve ilk günde hamile kaldım. Bakın söylüyorum, evren benden nefret ediyor.

Yirmi yaşında, üniversitemin ikinci yılındaydım ve İşletme okuyordum. Bakireliğim konusunda en yakın arkadaşım Liz’in azarlamaları dışında hayatım güzeldi. Yani üniversite öğrencisi standartlarına göre güzel. Zührevi bir hastalığım yoktu, arkadaşlarımdan hiçbirinin içkisine ilaç katılmamıştı ve sömestrin sonunda organlarımı yemek ve esrar almak için satmaya ihtiyacım olmasından kaçınıyordum.

Şunu söylemeliyim ki yasal olmayan uyuşturuculara hiçbir şekilde göz yummam. Tabii, Bob Ross’un *Resim Sevinci* programını izleyip, bir kutu fıstık ezmesi yediğim için suçlu hissettirmeyecek doğal bir ilaçsa farklı. “Ah nehir, ah bu harika ve şuraya da küçük mutlu bir ağaç çizelim.” Bu ayrıca final haftasında Liz’i rahatlatıyor, böylece öfkeli çığlıklar atan bir maymun gibi duvarlara tırmanıp, çığlıklar atmıyordu. Lisede bizi boğdukları tüm şu “Uyuşturucuya hayır” saçmalığını hatırlayın. Onları kandırmıştık. Seçim yapmak zorunda değilsiniz. Kesinlikte ikisine de sahip ola-

bilirsiniz ve ölmezsiniz. Ama ciddi, çocuklar uyuşturucu kullanmayın.

O geceyi şefkatle hatırlıyorum. Şefkatle derken, içinde alkol ve penisin bulunduğu her şeye karşı acı bir kızgınlıktan bahsediyorum.

2. Biralı Oyunlar Hamileliğe Yol Açabilir

Bir cuma gecesi idi ve biz de her zaman yaptığımız şeyleri yapıyorduk – bir grup sarhoş erkek öğrenciler ve kız yurdunun doğal ucubeleriyle erkeklerin yurdundaki partideydik. Her hafta Liz beni bu şeylere dâhil etmeyi nasıl başarıyordu anlamıyorum. Onlar bizim arkadaşlarımız değildi. Bizim arkadaşlarımız yurtlarında Pink Floyd'un 'Ay'ın Karanlık Yüzü' albümünü dinleyip, Dawson's Creek'in son sezonda köpek balığına atlayıp atlamadığını tartışırken, Oz Büyücsü'nü izlerler (Sonsuza dek Pacey ve Joey!). Harçlıklarını yabancı değişim öğrencileriyle yiyen bu zengin çocukların grubuna ait değildik. Odanın köşesine kurdukları bar masasına doğru giderken, geçen hafta kim en çok çocukla yattı ve kim çantasına daha çok para ödedi gibi tartışmaları duyabiliyordum. Aralarından biri diğerini geçen hafta eski sezon bir ayakkabı giydiği için onu partiye getirdiğine utandığını söyledi. Bayanlar ve baylar, onlar bizim ülkemizin liderleri. Tanrım, *Heathers*¹ filminden canlı bir bölüm izliyor gibi hissettim. (Sizi bir Remington partisine getirdim, hani benim teşekkürüm? Koridordaki halının üstünde. Bana kusarak teşekkür ettiler.) Neyse ki Liz beni onlardan birine bir bardak klozet suyu vermeden önce durdurdu.

¹ Aralarında üç tanesinin ismi Heather olan liseli dört genç kızın hikayesinin anlatıldığı 80'lerin kült gençlik filmi.

Başıyla, kapüşonlu giymiş çocuğu işaret ederken heyecanla, "Ya bu çocuk hakkında ne düşünüyorsun? Tatlı, dişleri de düzgün," dedi.

"Of Liz, o bir at değil," diye söylendim ve ılık biramdan bir yudum alıp gözlerimi devirdim.

Garip bir göz kırpmasıyla, "Eğer kartlarını doğru oynarsan onu bütün gece sürebilirsin," dedi ve dirseğiyle dürttü.

"Senin için endişeleniyorum Liz. Benim kızlığım hakkında düşünmek için çok fazla zaman harcadığını düşünüyorum. Gizlice bana aşık falan mısın?"

Çocuklara daha çok şevkle göz atarak ve düşüncelere dalarak, "Kendini o kadar da beğenme," dedi. "Şunu bir dinle, Tom Corry'in cuma gecesi partilerinden birinden sonra diğer lise takımına yardıma gitmiştim. Gerçi biz asla sahanın ikinci çizgisini geçemezdik. Biri biz hâlâ içerideyken banyonun kapısını çaldı ve ben o an penisten hoşlandığımı anladım," dedi.

Onun yüzüne sanki iki kafası varmış gibi baktım... Ya da eli bir vajinaymış gibi. Neden en yakın arkadaşımı lezbiyenlikle anlamaya çalışıyordum? Şimdi ona ne zaman baksam eli vajinaymış gibi bir görüntü belirecek kafamda. Beni uyurken izleyen ve evin etrafında kovalayan cinsel organ şeklindeki bir el. Vajina el daima izliyor. Vajina el seni görüyor.

Liz omzumun üstünden baktı ve sonra bana yaklaştı. "Saat altı yönündeki iki çocuk bizi kesiyorlar."

Gözlerimi tekrar devirdim ve Liz saklanmaya çalışırken bir iç çektim.

Sinsi bir şekilde, "Beş dolar, eğer kartlarımızı doğru oynarsak bedava içkilerin bizim olacağını söylüyor," dedi.

"Liz etrafımız bir sürü fıçı birayla sarılmış ve ayrıca içeri girerken elimizde plastik bardaklarımız vardı. Eminim

ki bu bedava içki içmekle aynı şey,” dedim ve elimdeki bardağı hatırlatmak amacıyla ona gösterdim.

“Of kes şunu. Anı mahvediyorsun. Eğer şu an bir barda olsaydık, onlar bize içki alıyor olurdu.”

“Eğer reşit olsaydık.”

Uğursuz vajina elini sallayarak, “Ayrıntılar,” diye dudak büktü.

Saçlarını kabarttı ve göğüs dekoltesini bir kör adamın bile görebileceği şekilde açtı.

“Liz eğer hapsirirsen, meme ucun gözükecek. Bir tane-si dışarı çıkmadan şunları yerine koy.”

Ben onun ikizlerini kapatmaya çalışırken elime vurdu ve “İşte geliyorlar!” diye tiz bir sesle bağırdı.

“Tanrım, şunların üstünde eve dönüş yolunu gösterecek bir işaret var mı?” diye homurdandım. Göğüslerinin gücünü düşünüp şaşkınlıkla kafamı salladım. “Meme uç-ların bir armağan gibi. En hızlı penis daha önce yakalar,” diye söylendim ve sonunda kimlerin geldiğini görmek için etrafıma baktım. Bir kız gibi tavşan kostümünü giyinmiş, gözleri kafasından, kalbi de tişörtünden çıkacakmış gibi gözüken ve tıpkı Elmer Fudd’a benzeyen birine baktığımdan emindim. Eğer müzik çok sesli olmasaydı, “Arrrrrogg-gaa!” dediğini duyardınız.

“Merhaba kızlar.”

Defans oyuncularından biri konuştuğunda, Liz beni sakince dürttü. Kaşlarımı hafifçe kaldırıp göğüs kaslarımı zorlayan tişörtüne baktım ve üstündeki, “Ben bir jinekolog değilim ama yine de bir bakabilirim,” yazısını okudum. Dikkatim direkt onun yanında duran, ellerinde poşet olan çocuğa kaydı. Üzerinde, kollarını dirseklerine kadar çektiği, vücudunu çok güzel bir şekilde saran, benim de göğüs ve kol kaslarımı görebileceğim uzun kollu bir tişört vardı. Yanındaki çocukla kıyaslanacak bir kası yoktu ama onlar

benim için yeterliydi. Poposunun giydiği o pantolonda ne kadar güzel görüldüğüne bakmak için dönmesini istedim. Buradaki saçlarını Justin Bieber gibi yapan çirkin çocukların aksine, bu çocuk açık kahverengi saçının ortasında dağınık bir tutam bırakarak kısa kestirmişti. Ne çok uzun ne çok kısaydı, tam kararındaydı. Ve çok... Güzeldi. Bir erkeğe güzel dediğim için kendi suratımı yumruklamak istedim ama gerçek buydu. Onu tamamen iyi düşüncelemlerle çerçeveletip komodininin üstüne koymak istedim. Sıkılmış ve bu parti dışında herhangi bir yerde olmayı tercih edermiş gibi görünüyordu. Ona kendimi tanıtıp, onun benim ruh eşim olduğunu söyleyemeden hemen önce biri arkamdan bana çarptı, ayağım takıldı ve onun göğsüne doğru hafifçe düştüm, elimdeki bardağı yere ve ayakları-mıza döktüm.

Aman Tanrım, harika kokuyordu. Tarçın ve o güzel parfümünün kokusu burnumu onun göğsüne bastırıp derin bir nefes alma isteği uyandırdı. Evet, bu beni ürkütücü bir hâle sokacaktı. Onun beni ilk anda tişört koklayıcı bir fetişist diye çağırmasını istemezdim. Bu birden unutulacak bir lakap değil, vajina el gibi. Ben tişörtüne yapışmaya ve rezil olmamaya çalışırken, poşetleri ellerinden bıraktı ve ayakta durabilmem için beni tuttu. Arkamdaki gülüşme seslerini duydum ve benim bu çocuğun hayatına nazıkçe girmemi sağlayan kişinin kim olduğuna bakmak için döndüm. Görünen o ki birine çarpmak eğlenceli bir şey ve Liz'in hücum eden ikizleri de parmakla göstermeye ve gülmeye katılmışlar.

Bu ne ki? 1900'lerdeki kötü bir ergen filmi mi? Benden arkamdan dramatik bir müzik çalarken ağlayarak odadan çıkmamı mı bekliyorlardı?

“Tanrım, incindin mi Heather?” diye sordu korkmuş bir erkek sesi.

Kahkahaları birden durdu ve arkamdan şaşkınlıkla baktılar. Kafamı topladım, korku içinde olan çocuğa baktım ve fark ettim ki hâlâ tişörtünün üstünden kalp atışını hissedebileceğim şekilde göğsüne bastırıyordum.

“Az önce ‘Heathers’den alıntı mı yaptın? O benim en sevdiğim film,” diye fısıldadım.

Beni baştan aşağı süzdü ve gülümsedi, gözlerinin delici mavisi direkt bana bakıyordu.

“Şu bütün hırsızlık olayından önce Winona Ryder’ı çok beğeniyordum,” dedi ve omuz silkti. Bu arada hâlâ beni kollarımdan tutuyordu.

“Benim adım Heather değil,” diye söylendi arkamdan bir ses.

Başımı sallayarak, “Vay be, demek Winona Ryder,” dedim.

Tanrım, kesinlikle hiçbir hareketim yoktu. Bu kadar seksi birine yakın olmak beynimi resmen eritmişti. Sesini tekrar duymak istedim. Sesi, bende soyunma isteği doğuruyordu.

Gülümseyerek, “Garip, zeki ve koyu saçlı hatunlara karşı bir şeyim var,” dedi.

“Neden bana Heather dedi? Adımın Niki olduğunu biliyor,” dedi yine arkamdaki acı ses.

Ben garip, zeki ve koyu saçlı hatunum! Beni, beni, beni seç! Ve sızlanıp duran, muhteşem anımı mahveden bu Allah’ın cezası kim? O kaltağı geberteceğim.

“Şeey, pardon!”

Hayallerimin erkeği bana bakmayı bırakıp, omzumun üstünden baktı. “Niki, sesin benim kulaklarımı öldürüyor.”

Kızın, kızıp birden orayı terk ettiğini duydum. En azından yaptığını düşündüğüm şey buydu. Hâlâ çocuğa bakıyor ve onu ne kadar kısa sürede boş bir yatak odasına

sürükleyebileceğimi merak ediyordum. O da tekrar bana baktı ve ellerinden birini kolumdan çekip, parmaklarıyla gözümün önündeki kâkülümü düzeltti. Hareketindeki o sadelik ve rahatlatma sanki bunu daha önce defalarca yapmış gibi hissettirdi. Liz'e gizlice gülümseyip dikkatini çekmeye çalıştım ama o birkaç adım ilerde, bu çocuğun arkadaşıyla konuşmakla meşguldü.

“Biranı tazeleyip, belki sonra da oyun oynamak ister misin?”

Pantolonumun içine ulaşip, bekâretimi alıp fırlatmak istiyorum. Ya da belki de onu hediye paketi yapıp üstünde, “Kendin olduğun için teşekkür ederim! Saňa minnetimi göstermek için küçük bir bekâret!” yazılı bir kâğıtla çocuğa hediye edeyim.

Havalı bir şekilde omzumu silkip, “Tabii ki oynarım,” dedim. Zor kızı oynamak muhtemelen yapacağım en iyi şeydi. Çok fazla ilgili gözükmek istemezsiniz.

Hızlı hızlı nefes alıp vererek, “Aman Tanrım, durma,” dedim. Bu sırada o bütün boynumu öpüyor ve acemice kot pantolonumun düğmesini bulmaya çalışıyordu. Beş tur içki oyunu, saatlerce konuşmak, gülmek ve ona yakın durmak, ona dokunmamak için kendimi zor tutmama yetti. Ve ben “zor kızı oyna” fikrini tamamen unuttum. Sadece çok fazla içki içince sahip olduğum cesaretle, son oyunu da kaybettikten sonra onu kendime doğru çekip, hâlâ kendi kusmuğunda bayılmamış insanların önünde öptüm. Onu elinden tutup koridora sürükledim ve girdiğimiz ilk odayı gösterdim. Liz’in şu an biraz cesaret vermesi ve yapmak üzere olduğum şey hakkında biraz ipucu vermesi için bana yakın olmasını istedim ama o bütün odaya bu ge-

cenin sonunda o tescilli lezbiyen eliyle PAP testi yapmak zorunda olacağını haykırdıktan sonra ortadan kayboldu.

Karanlık odaya girer girmez birbirimizin üzerine atladık: ıslak, sarhoş öpüşmeler, biz takılıp, gülererek yatağa gidecek yolu bulmaya çalışırken, rastgele mobilyalara çarpan eller. Bu bir insan da olabilir, olmayabilir de bilmiyorum ama birden yerdeki bir şeye takıldım ve sırtüstü düştüm. Şanslıyım ki yatağın üstüne düştüm ve çocuğu da benimle birlikte yatağa doğru çektim. Sertçe üstüme çıktı ve sanki bir rüzgâr beni savuruyormuş gibi hissettim.

Kollarını kaldırıp kendi yükünü biraz üstümden aldıktan sonra, “Yaa, pardoon. İyi misin?” diye sormaya çalıştı.

“Evet, iyiyim,” diye soludum. “Şimdi kıyafetlerini çıkar.”

Kendini kaldırıp, pantolonunu ve külotunu çıkarırken öyle garip bir ses çıkardım ki neredeyse gülüyordum. Damarlarımda gezen alkol onu sanki bir dönmedolap üstündeymiş gibi gösterse de, odaya giren ay ışığı onun ne yaptığını görebilmem için yeterince ışık sağlıyordu. Dizlerini bükmeden, bilekleriyle her şeyi aşağı itti, sonra düzeldi ve tekrar yatağa yattı. İçilen o kadar bira ve o kadar tekilaya rağmen, beynimin küçük bir tarafı bana bir erkek pantolonunu çıkarırken gülmenin hiç de iyi bir fikir olmadığını hatırlattı. Aslında çok eğleneliydi! Daha önce birçok penis görmüştüm ama hiçbirisi ne canlıydı ne de bana iki adım uzaklıkta. Bu şey direkt bana doğruydu ve beni hedef alıyordu. Yemin ederim kafamda penisin konuşmalarını duydum.

“Ahoy dostum, işte büyük, harika bir vajina.”

Ben sarhoş olduğumda, penisler tıpkı bir korsan gibi konuşur. Muhtemelen Liz onlara tek gözlü yılan dediği için böyle düşünüyorum. Ve korsanlar tek gözlerini kapattıkları için... Aman Tanrım, Kaptan Çengel Penis daha yakına geliyordu.

Muhtemelen odaklanmalıyım.

Bana doğru geldi, beni öptü ve penisi koluma çarptı. Bu sefer güldüm, ağzımı ondan uzaklaştırdım ve garip bir ses çıkarana kadar kıkırdadım. Bok gibi sarhoştum ve yerde ölü bir insanın olabileceği yabancı bir odada, kalçama bir penis çarparken yürüdüğümü düşündüm. Şu durumda küçük bir kız öğrenci gibi nasıl kıkırdanmaz? Gülmeleme ilgisiz kalarak kafasını çevirdi ve boynumdan öptü. Ah Tanrım, bu beni ne kadar iyi hissettiğimi anlayacak kadar ayılttı.

“Aaaah evet,” diye inledim ve kendime şaşırdım, çünkü hayallerde gezen, içkili beynim bunları söylüyordu.

Dudakları hareket ederek tam kulağımın arkasındaki bir noktada durdu, dili yavaşça orada gezerken bacaklarım arasında beni şaşırtan bir karıncalanma hissettim. Elimle saçını yakaladım ve kafasını orada tuttum. Bu gecenin hiçbir şekilde iyi hissettireceğini düşünmemiştim. Her şey bu bekâret saçmalığını aradan çıkarmak içindi; zevk almak hiç beklemediğim bir sürprizdi. Pantolonumla uğraştıktan birkaç dakika sonra sonunda düğmelerini açtı ve iç çamaşırımla beraber çıkardı. Elleri vücudumun üzerinde gezdi, tişörtümü de onlarla çıkardı. İçtiğim şeylerin bana verdiği cesaret sütyenimi çıkarıp bir kenara atmama yetti. Duvara çarpan kopçanın sesi birden bacaklarımın arasında ona sunduğum şeye bakan bir erkekle beraber bir yatakta çıplak olduğumu fark ettirdi.

Aman Tanrım. Bu gerçekten oluyor. Bir erkeğin önünde çıplığım. Gerçekten bunu yapacak mıyım?

“Tanrım, o kadar güzelsin ki.”

Evet, cevabı evet! Eğer böyle konuşmaya devam ederse, onu kulağıma bile sokabilir.

Bütün vücuduma baktı ve birden hızlıca tişörtünü çıkarıp odanın diğer tarafına fırlattı. Ellerim istemsizce göğ-

süne gitti ve sonunda o içime gömülürken ona dokunabildim. Göğsü sert, teni pürüzsüzdü. Yetiştirdiğim her noktasına dokundum. Ellerimi boynuna doladım ve onu kendime doğru çekip öptüm. Tadı tekila ve güneş ışığı gibi güzeldi. Sarhoş olmamıza rağmen beni öpmesi çok hoşuma gidiyordu. Yatakta ve çıplak olmamıza rağmen, öpüşleri çok aceleci ve heyecanlı değildi. Beni onun ağzının içindeyken inletecek bir şekilde nazik ve tatlılardı. Bacağımın tekini kaldırıp kalçasına doladı, artık vajinamın girişinde olan penisini hissedebiliyordum.

Tanrım, işte oluyor. Bu gerçekten oluyor. Ve ben neden dilim başkasının ağzının içindeyken ve penisini benim içime sokmaya çalışırken kendi kendime konuşuyordum.

Aman Tanrım...

Bok gibi sarhoş olmama rağmen ondan sonra ne olduğunu hatırlıyorum. İki saniyeden az bir süre içinde benim içimdeydi, ben de bekâretime güle güle diyordum. Son-suza kadar sürmesini diledim. Yıldızları gördüm ve o gece üç kere orgazm oldum. Hayatımın en güzel deneyimiydi.

Yaa, evet. Benimle dalga mı geçiyorsunuz? Son zamanlarda bekâretinizi kaybettiniz mi? Anasının gözü gibi acı-tıyor, tuhaf ve karışık. Eğer biri size orgazmı çok normal bir olaymış gibi anlatırsa bu tamamen palavradır. Yıldızları gördüğüm tek zaman gözlerimi sıkıca kapatıp, bitsin diye gözlerimi sıktığım zamandı.

Ama dürüst olmak gerekirse tamamen beklediğim gibiydi. Onun hatası değildi, ama kayda değerdi. Bütün gece tükettiğimiz bol miktarda alkolü de düşününce bana karşı olabileceği kadar nazik ve tatlıydı. İkimiz de ayakta duramayacak kadar sarhoştuk ve ben ilk kez adını bile bilmediğim bir çocukla beraber oldum. Bilmek de istemiyordum, çünkü bir ilişki için zamanım yoktu. Bekâretimin gitmesiyle birlikte derslerime ve kariyerime daha çok

odaklanabilirdim ve böylece Liz de her gittiğimiz partide beni sanki bir kasaptaymışız gibi sıkıştırmazdı. Gerçekten de planladığım gibi gitti. Ta ki âdetim bir hafta gecikene ve kendimi mutfakta bir bütün ekmekle beraber yedi parça peyniri yerken, önümdeki takvime bakarak anaokulunda matematiğime daha çok dikkat verebilmeyi dilerken bulana kadar, çünkü doğru hesaplayabilmiş olamazdım.

3. Bu Sperm Donörünü Daha Önce Gördünüz Mü?

Bazen çocuk sahibi olma konusundaki isteksizliğim için annemi suçluyorum. Kötü bir anne değildi; sadece ne yaptığını bilmiyordu. Küçük bir şehirde, her gününü babamla beraber televizyon izleyerek ve şımarık ergen çocuğuyla ilgilenmekle geçiremeyeceğini erkenden anladı. Gezmek, sergilere, konserlere ve filmlere gitmek istiyordu, kimseye bir şey söylemeden gidip gelmek, özgür olmak istiyordu. Annem bir kere bana babamı sevmekten hiç vazgeçmediğini söyledi. Sadece babamın ona verebildiklerinden daha çok şey istiyordu. Ben on iki yaşındayken boşandılar ve annem otuz kilometre ötedeki bir şehirde bir apartman dairesine taşındı. Asla beni bırakmış gibi hissetmedim. Onu hâlâ her zaman görüyor ve her gün telefonla konuşuyordum. Ve taşındıktan sonra benimle dışarı çıkmak istemiyorum gibi bir durum da olmadı. İstediyim ama sadece bunun beklendiğini düşündüğü için. Herkes babamla kalmayı tercih ettiğini biliyordu. Ben her zaman babasının kızıydim. Annemi ne kadar sevsem de babamla daha fazla ortak noktamız olduğunu düşündüğümünden onunla beraber kalmanın daha normal olacağını düşündüm.

Bizimle yaşamamasına rağmen hâlâ yapabildiği kadar beni eğitmeye çalışıyordu. En baştan beri ebeveynlik yetenekleri çok iyi olmasa da taşındıktan sonra daha da kötüye döndü. İnsanların ne düşündüğünü umursamadan beni

gerçekten sevdi; sadece bir anneden çok bir arkadaş gibi davrandı. Taşındıktan üç gün sonra beni aradı ve Oprah'ta gördüğü bir şeye göre, aramızdaki bağın güçlenmesi için hayatımızda değişiklikler yapmamız gerektiğini söyledi. Bana aynı dövmelemleri yaptırmayı önerdi. Ona on iki yaşında olduğumu ve bunun yasal olmadığını hatırlattım. Bana yıllarca "Anne/Kız İçin Tavuk Çorbası" ve birçok saçma kitaptan verdiği öğütlere ve Facebook'ta onun hesabında olan ikimizin fotoğraflarına başlık olarak "Ben ve benim en yakın arkadaşım" etiketlemelerine yeterince doymuştum.

İnsanlar üçümüzün yaşama biçiminin garip olduğunu düşünüyordu ama bu bizde işe yaradı. Babam artık bütün gün annemin onu hiçbir yere götürmediği hakkındaki dırdırlarını dinlemek zorunda değildi ve annem de bizimle hâlâ yakın ilişki içerisindeyken istediğini yapabileme özgürlüğüne sahipti. Bazı insanlar beraber yaşayamazlar. Ebeveynlerim de yirmi beş dakika sonra ayrılacakları bir yolculukta daha iyi anlaşıyorlardı.

Berbat sabah şovlarından öğütler vermesinin yanında, annem beni 'Deyimlerle Ebeveynlik' kitabını kullanarak büyüttü. Bana verdiği her öğüt ya kitaptan altını çizdiği bir şey ya da Paula Deen'den duyduğu şeylerdi. Maalesef, hiçbirinin anlamı yoktu ve asla doğru konuda kullanılmadılar. Altı yaşınızdayken eve gelip okulda birinin sizi ağlattığını söylediğinizde annenizin cevabı, 'Yüzüme tükürüp Nisan yağmuru yağıyor diyeceksin' ise, bir şekilde sorunlarınızı kendi başınıza halletmeyi öğrenip, ona sormayı bırakmanız gerekiyor.

Hamile olduğumu öğrendiğimde, kimsenin yardımını istemeyip her şeyi kendi başına halledebilen, bağımsız, 'Bacaklarımı tıraş etmem, çünkü bir erkek beni kontrol edemez,' tipi insanlara dönüşme hayallerim yoktu. Ben as-

ker değilim. Ne kadar kendime güvenli ve inatçı da olsam, biliyorum ki yardıma ihtiyacım olacaktı.

Milyonlarca hamilelik testi aldım. Üstlerine yeterince işeyebilmek için bir kutu süt içtim ve sonra bunu yapmam gerektiğini fark ettim. Elbette, bunu otuz yedi dakikamı korku içinde banyomun her yerine dağılmış doğru olup olmadığını bile bilmediğim pozitif çıkmış testlere bakarak geçirmemek için ilk önce 'süt ve hamilelik testi' diye Google'da arattım. Çünkü pastörize şeyler hormonları değiştirip yanlış bir pozitif sonuç çıkarabilir.

Sırf merak ediyorsunuzdur diye söylüyorum; öyle olmuyor.

Yirmi yaşında bir üniversite öğrencisiydim ve anneme göre, "Bir ördeğin kıcından bozuk parayı çıkarmak için iki tane ağaçkakana ihtiyacın yoktur." Babam George, on sekiz yaşından beri aynı işte çalışıyor, sadece faturalarını yatırmasının yanı sıra benim oda ve yol parama yardımcı edebilecek kadar para kazanıyordu. Şükürler olsun ki babamın en yakın arkadaşı Tim seneler önce haklıydı. Göründüğümde daha akıllıydım, Ohio Üniversitesinde bursluydum, bunun sayesinde de hiçbir öğrenci bursuna borçlanmak zorunda kalmadım. Ama ne yazık ki bu sürekli okula gitmem, köpek gibi çalışmam ve diğer öğrencilerden iki kat daha fazla ders almam demekti. Bana bir işte çalışmak ve para biriktirmek için zaman kalmıyordu.

Birçok yönden anneme benziyordum. Hayatımda, lisede çalıştığım yerdeki masalara bakmaktan daha fazlasını istiyordum. Gezmek ve çok çalışıp bir gün kendi işimi kurmak istiyordum. Ama ne yazık ki hayat sizi ters köşeye yatırmayı sever; siz önceki tarafa bakarken dört kilo üç yüz kırk dokuz gram bir çocuk atar suratınıza. Hayat kindar bir kaşardır. Bunu tek başıma başaramayacağımı bilecek kadar akıllıydım ama babamı hatamın sorunlarından mümkün

olduğu kadar uzak tutmayı da her şeyden çok istiyordum. Başka kadınlar muhtemelen çubuk pembeye döndüğü anda ağlayarak annesini arayıp yardım etmesi için yalvarır ama bu anda annemi bana, 'Roma senin yuvandaki iki kuşla kurulmadı,' demesi için arayamam. Bu da beni bu duruma girmeme yardımcı olan kişiyle bıraktı. Maalesef yattığım çocukla ilgili hiçbir şey bilmiyordum. Hareketlerimden dolayı bunu tekrar edemeyecek kadar uyusuktum, bu yüzden kesinlikle babanın Bay Bira Adam olduğunu biliyordum. Sadece onu bulmak zorundaydım. Hangi insan bir erkeğe bekâretini verip de ona adını sormaya bile tenezzül etmez?

Oo evet, işte bu ben olmalıyım.

Onu bulmaya karar verdiğim ilk günü partinin yapıldığı öğrenci birliğinde yaşayan her geri zekâlı sporcuyla konuşarak geçirdim. Onu ve onunla beraber olan arkadaşını tarif etsem de kimsenin kimden bahsettiğim hakkında bir fikri yoktu. Bu, o gün konuştuğum herkesin bira fabrikası gibi kokmasından ve orada olduğum sürece içinde gözlerini dikip göğüslerime bakmasından olabilir. Ya da ben geri zekâlı olduğum içindi. Arama çalışmalarımın sonu Liz'le kaldığım eve dönerken tek istediğim şey kendi kıcıma bir tekme atmaktı. Ertesi gün, kollarını belime dolamasının içimi bir hoş ettiğini kendime itiraf ederken kendimi aptal hissettim. Kalmalıyım. O uyanana kadar bekleyip, güzel zaman geçirdiğim için ona teşekkür edip, telefonunu almalıyım. Ne kadar parmaklarımı saçının içinde gezdirip, yanağını okşamak istesem de yapamazdım, biliyordum. Bu noktada o çocuğun nasıl olabileceği gibi dikkat dağıtıcı şeyleri düşünecek hâlim yoktu. Eğer çivi gibi ayık bir şekilde beraber olsaydık, hayatım boyunca uğraştığım her şeyi bırakıp ona âşık olacağımı biliyordum. Böyle bir şeylerin temizlenmesini daha kolay buldum, bunu sarhoş

olduğun için yaptığını söyle ve sonra bunun bir hata olduğunu kabul et. Onunla beraber olmanın gerçekten bir hata olduğunu düşünmedim ama ertesi sabahki davranışlarım öyleydi. Orada kalmak yerine, kollarının altından kayıp sıcağın bedeninden ayrıldım ve eğer çirkin bir çocukla uyan saydım bunun ne kadar kötü olabileceğini düşündüm. En azından efsane bir şekilde seksiydi ve çirkinleşip de onun altından kolumu almak için kendi kolumu çiğnemek zorunda kalmadım. Kıyafetlerimi olabileceği kadar hızlı giyip, onu orada çıplak ve uyurken bıraktım. Ben kapıya ve yeni güne doğru utanç yürüyüşümü yaparken, evin her yerinde ölü gibi yatan bedenlerin arasından geçerken kimse hareket etmedi.

Toplamda altı kere geriye dönüp, onun uyanmasını beklemek için arkamı döndüm. Ve her seferinde de kendime aynı şeyi söyledim. Ben bu çocuğu aptal bekâretimden kurtulmak için kullandım. Gerçekten onun bunu neden yaptığını bilmek istiyor muydum? Ayrıca gerçekten de buradaki en güzel kız değildim. İnsanlar tatlı olduğumu söyler, sanırım öyleyim de ama acaba o bana baktığında tam olarak ne gördü? Belki o akşam çantada keklik olduğumu söyleyebilirdi. Onu sevimli, seksi, beni bekâretimden kurtaran ve beni güldüren çocuk olarak hatırlamayı tercih ederim. Onun bir Kazanova olup olmadığını, bütün öğrenci listesini sıradan ipe dizerken, benim sadece sıradaki C harfindeki kızlardan biri olup olmadığını da bilmek istemiyordum. Eve gittiğimde, Liz çığlıklar atarak benim için çok sevindiğini ve bunun çok önemli bir şey olmadığını söylemek için bana hikâyeyi tekrar tekrar anlattırdı. Çocuğun arkadaşından da uzaklaşmış, çünkü partide tek başına takılan Jim diye bir çocuğu bulmuş ve ilk bakışta âşık olmuş.

Çiyaklamaları ve sürekli sırtımı sıvazlamaları beş hafta

sonra beni yerde deli gibi, burnumdan ağzıma kadar sümük akmış bir hâlde, saçma sapan süt ve ineklerin hamilelik testi yapması hakkında konuşup, hepsi pozitif çıkmış hamilelik testleri arasında ağlayarak bulduğu zamana kadar devam etti.

İki ay boyunca Liz, bu çocuğu bulma savaşıma yardım etti. Çocuğun arkadaşının adını hiç hatırlamıyor, çünkü Jim'le göz göze geldiği an bütün dünya birden kaybolmuşmuş ya da onun gibi saçma bir şey olmuş. Öğrenci işleriyle görüştük ve onu fotoğraflardan birinden tanıyabilme umuduyla bir düzine yıllığa baktık. Şu bana çarpan itici hatun Niki'yi bile bulmaya çalıştık ama hiç şansımız yoktu.

Bu insanlar birden öyle ortaya mı çıktılar? Onların bu okulda olduğuna dair hiçbir kayıt nasıl olmaz?

Liz, Jim'i de yanına alarak, öğrenci birliğindeki çocuklarla birebir konuşmayı bile denedi ama onun da şansı yaver gitmedi. Eve tamamen saçma bir şekilde döndü, çünkü konuştuğu her çocuk onlara bir içki içirmiş ve 'keçi taşığı' dedirtmişler. Dürüst olmak gerekirse bu kelimenin her seferinde muhabbetlerine nasıl girdiğini hakkında bir fikrim yok. Sizin ayık olmanız gereken zamanlarda sarhoş insanların ne kadar can sıkıcı olduğu konusunda bir fikriniz var mı? Özellikle de sizin gözleriniz ağlamaktan kırmızı, dört gündür duş almamış bir hâlde ve sadece balık krakeri gördüğünüz reklama bile kusarken (kraker, gerçek bir balık değil), birbirlerine dokunan ve birbirlerini çok sevdiklerini söyleyen âşık sarhoşlar. Ama bu lanet şeyler o kadar gerçekçi gözüküyordu ki tek düşündüğüm şey, onu ağzıma götürmeden önce boncuk gözleriyle bana bakması ve onu canlı canlı yutmam.

Biliyordum, bu çocuğu bulma şansım neredeyse yoktu. Erkeklerin yanına taşınıp, onların hamile oda arkadaşları

olup, bir gün taşıdığım çocuk üniversiteye gitmeden hatta kendi başına yaşamaya başlamadan önce babasının dönmelerini bekleyemezdim.

Ayrıca babama söylemeyi de daha fazla erteleyemezdim. O sabah revire gittim ve oradaki hemşire de on üç hafta önceki ilk ve tek seksimden yola çıkarak hamile olduğumu onayladı.

Aslında kadının seçim yapma hakkının olduğuna katılıyorum. Bu senin vücudun, istediğini yapabilirsin vs. Bebeklerden ne kadar hoşlanmasam da kendi canımdan, kanımdan evlat vermek ya da kürtaç olma yoluyla kurtulamazdım. Bu benim asla rahat edemeyeceğim bir konu. Ben de korkmayı bir kenara bıraktım, Liz benim elimi tutarken bunu babama telefonda söyledim.

Size biraz babamdan bahsedeyim. Kocaman ayakları, kollarında yılan, kurukafa ve daha birçok korkutucu şeyler olan dövmelemleri var, ayrıca 100 kilo ve sürekli dünyaya kızgınmış gibi bakar. Lisedeiken kapımızı çalan birkaç çocuğu neredeyse altlarına işeyecek kadar korkutmuştu. Ben kapıya çıktığımda bana babamın onları neredeyse öldüreceğini, ben de onlara böyle bir şeyin olmayacağını, bunun onun mizacı olduğunu söyledim.

Babam gerçekten iyi bir insan. Dövmelerini gençken orduda yaptırmış, kaşları da yorgun olduğu için hep çatık. Haftada yedi gün, on iki saat çalışıyor ve ayda bir ya da iki gün tatil yapıyor. Duygularını söylemekte ya da göstermekte iyi değildi ama ben onun beni sevdiğini ve benim için her şeyi yapacağını bilirdim. Ama hâlâ hesaba katılması gereken bir güç ve Allah küçük kızına zarar veren insana yardım etsin. Liz dövüşçü bir aktörün sözlerini söylemeye başladı ama adamın adının yerine babamın adını yerleştirdi. Bunu o kadar çok yaptı ki bazen ben de kendimi aynı şeyi yaparken buluyordum. Bu hamilelik haberine aşağı yukarı benim beklediğim gibi bir tepki verdi.

“Öyleyse ben odanı hazırlıyorum, dönem bitince eve dönebilirsin. Bir de eğer bu çocuğu bulursan bana haber ver ki taşaklarını koparıp boğazından içeri sokabileyim,” dedi her zamanki, monoton sesiyle.

Eğer Google’da George Morgan adını yanlış hecelerse-niz size “Bunu mu demek istediniz?” demez. Size der ki, “Hâlâ şansın varken kaç.”

Dönem bittikten sonra çıkış formumu doldurdum, böylece bursum gitmeyecekti. Tekrar başvurmadan önce bir sene aktif tutabileceklerini söylediler. Okuldan bu kadar uzak kalmayı beklemiyordum, gerçi bir bebeğin gelip hayatımı sikeceğini de beklemiyordum. Şey, yani, yıllar boyunca mutluluk demek istedim.

Şişen karnımın ve kalınlaşan ayak bileklerimin izin verdiği altı buçuk ay boyunca biraz para biriktirmek için çalıştım. Maalesef küçük bir kasaba olan Butler’de çok iyi para veren iş seçenekleri yoktu. Tabii, eğer buradaki tek striptiz kulübünde dansçı olmak isteseydim ayrı. Kulübün sahibi yedinci ayımda markette bana yaklaştı. Mısır gevreği reyonunda, hamile kadın vücudunun birçok insan tarafından güzel bulunduğunu söyledi. Eğer etrafımda çocuklar olmasaydı, ona defolup gitmesini söyledim. Ama ben kimi kandırıyorum ki? Tanrı’nın kendisi bile benim yanımda dursaydı, bu geri zekâlıya eğer benim yanıma bir daha yaklaşırsa penisini koparıp kendisini onunla boğacağını söyledim. Tabii ki gitmeden önce de Tanrı’dan özür dilerdim.

Bunun iyi tarafı ise altı yaşındaki kızıyla orada olan bir ortaokulun danışmanı her kelimeyi duydu. Sanırım davet edilmeyi bekleyene kadar nefesimi tutmamalıydım, değil mi? Şimdi yaşama sevincimi nereden bulacaktım?

Hamile striptizci kariyerim başlamadan bitti ve ben de kuyruğumu bacaklarımın arasına sıkıştırıp eski garsonluk

yaptığım işe döndüm. Şanslıyım ki bu yerin sahipleri lise-deyken orada çalışırken de aynı kişilerdi ve bana bu durumunda yardımcı oldukları için daha mutlu olamazlardı.

Küçük kasabalardaki insanlar sizin hakkınızda yüzünüze konuştuğlarında, kelimeleri dışardan birinin duyup da alınabileceğini düşünerek fısıldarlar. Bana göre ‘sikişmek’, ‘anal seks’ ya da ‘Billy Chuck pantolonu bileklerine inmiş bir şekilde, köpeği Buffy’le basıldığını duydun mu?’ gibi şeyleri sessiz bir şekilde söylemliler. ‘Bu durum’ kelimesini fısıldamak maksadı biraz değiştiriyor. Onlarla dalga geçmek için ben de hep fısıldayarak konuşurdum.

“Bayan Foster, tuvalet kâğıdı kalmamış.”

“Bay Foster, doktora gitmek için erken çıkmam gerekiyor.”

Eve döndükten sonra da Liz’le her gün konuştuk ve o vakti oldukça bana spermini bağışlayan çocuğu aramaya devam etti. Onun ailesi de burada oturuyordu. Hamileliğim boyunca buraya gelebildiği kadar sık gelip beni ziyaret etti ama her zaman üç buçuk saat araba kullanabilecek zamanı yaratamadı. Hocaları onu İşletme’de çift ana dal yapması konusunda ikna etmiş; pazarlama ve finans konusundaki küçük işletmelerde girişimcilik uzmanı olabilecekti. Böylece okulu da bir sene önce bitirebilecekti. Sürekli olarak okula, bir danışmanlık şirketinde yarı zamanlı staja gidiyordu ve aynı zamanda Jim’le de yeni bir ilişkisi vardı. Yapacak çok şeyi olduğunu biliyordum ve hiçbir başarısını ya da mutluluğunu ona çok görmedim. Çok az da olsa kıskanç olduğumu kabul edebilecek kadar büyüttüm. Liz ve ben her zaman ortak iş yapmayı konuşurduk. Nasıl iş yerlerimizi aynı binada karşılıklı tutup, nasıl çatı katı evlerde yaşayacağımızı ve her hafta sonu nasıl harika partiler vereceğimizi konuşurduk. Ayrıca aynı ünlü bir pop grubundan iki kişiyle evlenip, çok eşli hayat sürmeyi hayal ediyorduk.

Hâlâ bunu diliyoruz.

Bütün bu gelecek konuşmalarımız içinde Liz asla ne iş yapacağıyla ilgilenmezdi, sadece işin onun olmasını ve patron olmayı isterdi. Ben de her zaman kendi şeker ve kurabiye dükkânım olmasını isterdim. Hatırladığım kadarıyla her zaman mutfakta ya bir şeyleri çikolatayla süslüyor ya da kurabiye pişiriyordum. Babam sürekli ondan asla saklanamayacağım hakkında şakalar yapardı, çünkü üstümdeki çikolata kokusunu uzaktan bile koklayabiliyormuş. Çikolatanın her yerinden aktığına eminim. En yakın arkadaşımın hayali gerçekleşeceği için çok mutluydum. Bense benim hayalimin bir brülörün içine gitmesi üzerinde çok durmamaya çalıştım.

Liz'i her gün görmeyi özlüyordum ve geleceğimi bir süre askıya almak beni çok üzüyordu ama hiçbir şey yirmi birinci yaş günümde çocuk doğuracağım gerçeği kadar depresif değildi. Bütün arkadaşlarım yirmi birinci doğum günlerini mönüdeki bütün içkileri içip, umumi tuvaletin yerinde kolonlara karşı şarkı söyleyip, eve dönüş yolunda camdan, 'SARHOŞUM ULAN!' diye bağırırken ben, bir hastanede daha doğum zamanı gelmediğini söyleyen ahmak hemşirelere vurmamaya çalışarak geçirdim.

O gün doğum danışmanı olmaya karar verdim. Doğum sırasındaki kadınların yanında durup, ne zaman doktor, hemşire ya da ne sikiyse, kadının kendi kocası bile 'Nefes al, geçecek,' gibi aptal bir şey söylediğinde, onların üreme organlarını, cenin pozisyonunda kıvranıp da anneciklerini istediklerini söyleyene kadar tutup, 'Nefes al göt, acı geçecek!' diye bağıracaktım.

Önümdeki dört yıl bir yandan çocuğumu büyütüp onu çingenelere satmamaya çalışırken, bir yandan da gelecekteki işime para biriktirmek için canımı dişime takarak çalışmakla geçti.

Bir süre sonra babayı arama çalışmalarım bir kenara bırakıldı. Bu onu asla düşünmediğim anlamına gelmiyordu. Ne zaman oğluma baksam onu düşünmekten kendimi alamıyordum. Herkes Gavin'in aynı bana benzediğini söylüyordu. Ve ben de biraz böyle olduğunu düşünüyorum. O kristal mavi gözlerine her baktığımda babasını gördüm. Ona komik bir şey söylediğimde gözlerinin kenarında oluşan buruşukluğu gördüm, komik bir şey anlattığında gözlerinin nasıl parladığını ve saçımı gözlerimin önünden nasıl içtenlikle aldığını gördüm. Nerede olduğunu, ne yaptığını merak ettim ve Heathers hâlâ benim favori filimlerimden biriydi. Sık sık bu adamın asla çocuğuyla tanışamayacak olmasının verdiği suçluluk beni rahatsız etti ama denedim. Yapabileceğim çok şey vardı. Bir kâğıda şunu yazıp da duyuru yapacak biri değildim; "Merhaba millet! Bir zamanlar bir partide ben tamamen bir sürtüktüm ve bir çocuğun daha önce kimsenin giremediği yere girmesine izin verdim ve şimdi bir oğlum var. Babasını bulmama yardım etmez miydiniz?"

Jim de Liz gibi hayatımın demirbaşlarından biri oldu. Herhâlde Liz'le telefonda konuştuğum kadar onunla da konuştum. Şüphesiz ki onlar Gavin'in manevi annesi, babasıydı. Onu şımarttılar ve ben de çocuğumun konuşmaları için Liz'i suçlamayı sevdim. Eminim kimse Jim'in Liz'e evlenme teklifi ettiğini, buraya, bana ve ailesine yakına taşınacaklarını öğrendiğime sevindiğim kadar sevinmez. Buraya taşınır taşınmaz Liz durmak bilmeden sağlam iş arayışlarına girdi. Birkaç ay önce bana, ne satmak istediğini anladığını ama bana bunu yapmayı kesinleştirmeden söylemek istemediğini söyledi. Bu telefon konuşmasından sonra onu sadece bir görüşmeden diğerine koşarken gördüm. Sürekli emlakçı ve bankalarla telefon görüşmesi yapıyor, avukatının ofisine gidip imzalaması gereken

belgeleri imzalıyor ve iş belgelerini tamamlamak için her gün adliyeye gidiyordu. Kız gecelerimizde beş martiniden sonra danışman olarak ona yarı zamanlı işler konusunda yardım edeceğimi gönülsüzce kabul ettim. Buradaki kelimelerimin kesinlikle, “Seni seviyorum Liz, votkayı da seviyorum. Sana sıkıca sarılıp, Lizdka diye seslenebilirim,” oldu ve Liz cevabımı evet olarak aldı.

Liz bana satışı da içeren bu işten bahsetti ve ben bu işin altından çok iyi kalkardım. Bir barmaid olarak, kendimi satışta oldukça iyi bulurdum.

“Ne? Karın seni kitap kulübündeki bir kadın için mi terk etti? Al, bu bir şişe tekılayı dene.”

“Ah, hayır, en yakın arkadaşının komşusunun eski karısının köpeğine araba mı çarptı? Al, bu viski işine yarayabilir.”

Liz en sıradan şeyleri bile gizlice yapmaktan hoşlanırdı ve beni dışında tutup, ne satacağım konusunda beni şaşırtmayı istedi. Ve sarhoş olduğum için ‘kendin hallet’ lavmanları satmayı bile kabul ederdim, bu da onu biliyordu. Neredeyse her akşam şehirdeki partilere şeker ve kurabiye yapabilmek için Gavin yattıktan sonra birkaç saat barda çalışıyor ve para biriktiriyordum. Ama hep daha fazla para harcıyordum, bu yüzden de Gavin’le harcayacağım zamanı kısıtlamayacağı takdirde Liz’e yardım etmemem için bir sakınca yoktu.

Bu gece “oryantasyon” denilen şey vardı. Liz’in toplantılarından birine onunla beraber gidiyordum, böylece iş hakkında bir fikir edinebilirdim. O akşam Gavin’e Jim bakıyordu, bu yüzden arabayı ben kullanmayı teklif ettim. Gavin’i bırakıp, Liz’i alacaktım.

Bizimle arabayı park ettiğim yerde buluştular. Liz şimdiye kadar onda hiç görmediğim büyüklükte bir çanta taşıyordu ve Jim ona çantasını arabama koymak için yardım

etmeye çalışırken, Jim'in elini ittirdi. Jim'in o bilmiş sırtışından bir şeyler döndüğünü anlamalıydim. Dışarı pek çıkmıyorum, ne yapayım. Ben sandım ki Liz'in sevdiği mum, yemek saklama kapı, makyaj malzemeleri gibi şeyler satarız. Tahmin etmeliydim. Ya da çantasının bir tarafında pembe ve şık bir şekilde yazan 'yatak odası eğlenceleri' kelimelerine daha fazla dikkat etmeliydim.

4. Seks ve Çikolata

“O benim en sevdiğim amcamdı. Yaşlı, iyi kalpli Willie Amca. Eminim onu özleyeceğim.”

Garsonlardan birini ayartmaya çalışan yakın arkadaşım Drew’i dinlerken, gözlerimi devirdim ve biramı bitirdim.

“Ah, yazık sana. Çok üzgün olmalısın,” dedi Drew’in bütün palavralarına inanan ve onun saçıyla oynayan kız.

“Yıkıldım. Neredeyse kederden azmış durumdayım.”

“Ne dedin? Müzik yüzünden seni duyamadım,” diye bağırdı kız.

Burnumdan soludum ve kızın kafasının üstünden Drew’e bu söylediğin şeylere inanamıyorum der gibi baktım.

Drew’in boynuna bir öpücük ve kızın kalçasına bir şaplaqla beraber ayrıldılar, Drew içkisinden bir yudum almak için taburesinin üstünde döndü.

“Amcan Willie iki sene önce öldü ve sen ondan nefret ederdin,” diye hatırlattım.

Birasını hızlıca bırakıp bana döndü.

“Davetsiz Çapkınlar filmindeki Carter’in mükemmelliğini unuttun mu? Keder doğanın en güçlü afrodisyacı arkadaşım.”

Drew benim anaokulundan beri arkadaşımdı ve hâlâ bazen dediği şeyler beni şaşırtıyordu. Gerçek şu ki iyi bir arkadaş ve ne zaman yardıma ihtiyacım olduğunda yanımda olması onun çirkin, erkek orospusu gibi hareketlerini görmezden gelmeme yardımcı oluyordu.

Drew barmeni çağırıp bize iki tane tekila ısmarladı. Bu durumda evc sedyeyle gidecektim. Organlarım damarlarım kan yerine alkol dolaşmasından dolayı kendini kapatıyordu ve kafamın içindeki küçük insanın bana şarkı söyleyip, görüşümle uğraştığından emindim.

Drew'le ikimiz aynı otomotiv şirketinde çalıştık ve geçenlerde de Butler'dan birkaç saat uzaklıktaki Toledo'ya transfer edildik. Toledo'da aynı evi paylaşıyorduk, beyaz sayfalarındaki, yani sarı sayfalarındaki herkese çakma hikâyelerini dinledikten sonra artık onunla ufacık bir yeri paylaşmamaya karar verdim. Hâlâ evde toplanmamış bir sürü eşyam vardı ve Drew'in bir şişe içki devirip, hüznülerimde boğulmaya ikna etmesine izin verdiğime pişmanlık duyuyordum. Beni evde olsaydım da toplanmayacağımı bilecek kadar iyi tanıyordu. Eski sevgilimin fotoğrafına bakıp neden bunca yılımı onunla harcadığımı düşünerek tek başıma otururdum.

Barmen içkileri doldurdu, Drew ikisini de tuttu, birini bana uzattı, diğerini de şerefeye yapar gibi kaldırdı. İsteksizce aynı şeyi ben de yaptım ve oda bir tarafa devrilirken elimi sabit tutmaya çalıştım.

Drew birden beni dirseklerimden tuttu, düzeltti ve o arada içkim elime döküldü.

Ups, sanırım devrilen oda değil, bendim.

“Yüzün tabureden aşağıya doğru inişe geçmeden önce, kadeh kaldırmak istiyorum. En yakın arkadaşım Carter'a ve bir daha asla ikili oynayan, zengin koca avcısı kaşarlara kurban olmamasına.”

“Arkadaşımı becermediğin için teşekkürler,” diye ağzımda geveledim.

“Dostum, ilk olarak uzun bir süre çıkmayı bırak, senin biraz bile ilgilendiğin hiçbir kızı becermezdim. Ve ikincisi de, asla o sürtüğün teklifini kabul etmezdim. Bunu peni-

sime yapmazdım. Onun vajinasını hak edecek kadar kötü hiçbir şey yapmadı.”

İç çektim ve dirseklerimi bara koyup, başımı iki elimin arasına aldım.

“Zavallı penisim. Ona bir hediye almalıyım,” dedim kendi kendime.

Beraber buraya taşınıp yeni bir hayata başlamamız gereken günden iki gün önce, iki yıllık kız arkadaşımın beni aldattığını öğrenmem beni mahvetmişti. Ve tabii, penisimi de.

Drew’in dert ortağı garson barın önüne geldi ve benim penisime acıma partimi böldü. Aynı anda lüzulca içeri giren ahşap zemine sertçe vuran topukların sesiyle sarmalandım. Düzgünce nefes aldım, çikolatanın kokusu beni şaşkına çevirdi ve beni direkt beş sene önceye götürdü.

Vücudumu onun pürüzsüz vücuduna bastırırken, “Mmmmm çok güzel kokuyorsun. Çikolata parçacıklı kurabiye gibi,” diye fısıldadım kulak tırmalayacı sarhoş sesimle.

Oha hiç kemiği yok. Sanki hiç yok. Nerede bunun kemikleri? Hâlâ sarhoş muyum?

Şişme bir kadınla mı uyumuştum? Yine? Bu sefer gözlerim açık soyundum ki odaya giren güneş ışınları beni kör edemesin. Gözlerim ışığa alışınca, aşağı doğru baktım ve inledim. Hayır, o kadar da sarhoş değilmişim, yastığa sarılıyormuşum. Yastığı bir kenara attım, sırtüstü yattım ve tavana bakmak için kolumu diğer tarafa attım.

Gitmisti. Adını bile bilmiyordum. Nasıl bir herifim ben? O da benim adımı bilmekle çok ilgili değildi, yani eşitiz. Dün gece-nin her saniyesini hatırlayabilecek derecede sarhoştum. Gözlerimi kapadım, aklıma o kotun içinde ne kadar güzel görüldüğünü, teninin kokusunu, gülüşünü ve bedeninin sanki benim için olduğunu düşündüm. Bütün her şeyi düşündüm ama nedense ne kadar

odaklanırsam odaklanayım yüzü gözümlün önüne gelmedi. Allah kahretsin! Adını bilmeden ve yüzünü hatırlamadan onu nasıl bulacaktım? Ahmakların kraliyim ben. Her şeyi hatırlayamasam da onun güzel olduğunu biliyordum. Seni çok yumuşak, saçları ipek gibiydi. Ve dudakları beni bir kız gibi ağlatabilirdi. Ve en önemlisi, beni güldürebildi. Her kız beni güldüremez. Benim şakalarımı asla anlamazlar ve sıkıcılar. Ama o beni anlamıştı.

Dün gece, çok açık bir şekilde en iyi performansım değildi. Umarım ki hiç değilse o kadar içkiye rağmen kaldırabilmiş ve öyle tutmayı başarabilmişimdir. Tüh ya. Eminim her şeyi batırdığım için buradan kaçabildiği kadar hızlı kaçmıştır Daha önce tek gecelik bir ilişki yaşamamıştım, işleyişin böyle olduğunu bilmiyordum. Onun peşine düşmem yanlış mı olurdu? Benimle yeniden bir şeyler yapmak istese bile ilk önce çünkü berbat performansım için özür dilemeliyim.

Gerçek şu ki, onu tekrar görmek istiyordum. Gerçek mi, yoksa ben onun harika olduğunu hayal mi ettim bilmek istiyordum. Yastığa uzandım ve yüzüme bastırdım, derin bir nefesle çikolata kokusunu içime çekip gülümsedim. Her şeyi hatırlamıyor olabilirdim ama kokusunu hatırlıyordum. Soğuk bir kış gecesindeki sıcak çikolata, yağmurlu bir günde pişen çikolatalı kurabiye gibiydi...

Aman Tanrım, şu an kadın gibiyim. Spor kanalı izlemeli ve bar kavgasına karışmalıyım. Hemen.

Sifonun çekilme sesi beni yataktan kaldırdı. Oha! Bu o mu?

Kapı açıldığında yatakta doğrulmaya çalışıyordum.

"Siktir ya, sakın küvette uyuma. O şey kuşlar için. Götümlün ağrısı beni öldürüyor," diye söylendi Drew bir yandan da ters bir şekilde yatağa düştü. Kolunu gözlerinin üstüne koydu ve inledi.

"Neden bu kadar erken sabah oldu?" diye söylendi.

Hayal kırıklığıyla bir iç çektim, sonra çarşafı eğilip hâlâ pantolonum içinden gözüken baksırımı ve pantolonumu alabilmek için tuttum.

"Bir daha asla içmeyeceğim," diye söz verdi.

"Bunu geçen hafta da söyledin," dedim. Üstümü giyinmek için çarşaflı üzerimden attım.

Ne! Olamaz! Siktir!

"Oha, siktir, ağzına sıçayım, oha."

Bu iyi bir şey olamaz. Gerçekten, iyi bir şey olamaz.

Drew göziünü açtı ve oturdu. "Neye söyleniyorsun böyle?" diye sordu.

"Penisim kanıyor Drew- **PENİSİM KANIYOR!**"

Bir kız gibi bağıırıyordu. Ben biliyordum, Drew biliyordu ve çok yakında da bütün ev bilecekti. Ama penisim kanıyordu. Duydunuz mu beni? Lanet penisim kanıyordu. **SİKTİR!** Kanamastımı hiç beklemiyordum. Hiç.

Kalp krizi geçiriyorum sandım. Nefes alamadım. Çok şey bilmiyordum ama bir penise sahip olmanın kurallarını biliyordum. Kural bir: asla kanamaz. Kural iki: kural iki diye bir şey yok. **ASLA KANAMAMALI.**

Ben uyurken penisimi bir balkabağı gibi oynamaya karar veren bir kaçıkla mı yattım? Ya da vajinasının dişleri vardı. Ben ergenken babam bana onlardan her zaman uzak durmamı söyleydi, çünkü ısıırırlar. Şaka yaptığını sanmıştım. Tanrım, bakamıyorum. Ya bir kısmı kaybolduysa?

"Bir sakın ol. Haydi, bir olayı düşünelim," dedi ve kollarını birleştirip, dizlerini tuttu. "Şunların hiçbirini hissetin mi? Beklenmeyen boşalma, işerken yanma, kasık ağrısı, testis ağrısı, seks sırasında ağrı, yanma, baş ağrısı, boğaz ağrısı, kilo kaybı, sürekli ishal ya da gece terlemeleri?"

Frengi hastalığı reklamları gibiydi ağzına sıstığımın çocuğı.

Problemin olduğu yeri işaret edip ama bakmadan, "Hım, hayır dostum. Sadece penisimde kan var," diye cevap verdim.

Eğildi ve aşağıya baktı.

Omuz silkti ve ayağı kalktı. "Her şey normal görünüyor. Muhtemelen bir bakireyle yattın."

Kanlı, frengi olmayan penisimle oturdum ve ağzım açık kaldı.

Bakire? Bu doğru olamaz.

Kucağıma şöyle bir yakından baktım. Tamam, gördüğümü sandığım gibi kanlı bir katliam değildi. Gerçi kondom da tak-tım. Nasıl böyle bir şey olabilir? Bu Allah'ın cezası şeyleri ortao-kuldayken su balonu olarak kullanıyorsunuz ve çivili bir yatağa atsanız bile patlatamıyorsunuz. Sadece bir defa onların parçalan-mamasına ihtiyacınız olduğunda onlar "sikeriz böyle işi" demeye karar veriyor. Kondom anarşisi gibi bir şey bu.

Ama daha da önemlisi, Aman Tanrım! Neden bekâretini al-mama izin verdi? Neden benim gibi bok suratlı, bunu onun için eğlenceli hâle bile getiremeyen birine böyle bir şeyi verdi? Nasıl bir saçmalık. Muhtemelen bir daha seks yapmak istemeyecektir. Şu an muhtemelen şöyledir; "Gerçekten mi? Bunun için mi bekle-dim? Şaka gibi."

"Kim olduğunu bulmak zorundayım. Ondan özür dilemem lazım," dedim kendi kendime. Sonra ayağa kalkıp üstümü gi-yindim.

"Dostum dur. Daha adını bile bilmiyorsun? Oha, nasıl bir insansın sen," dedi Drew gülerek. Ve sonra yürüyüp kapıyı açtı.

Drew'in arkasından giderken tişörtümü kafamdan geçirdim ve ayakkabılarımı tam giyebilmek için zıpladım.

Sarhoşluktan sızmış insanların arasından çıkış yolumuzu bul-maya çalışırken, "Beni daha iyi hissettirdiğin için teşekkür ederim Drew. Gerçekten. Muhteşem bir arkadaşsın," diye iğneledim.

"Hey, ona kayıp kaçman senin suçun değil kardeşim," dedi ve sadece Meksika şapkası giymiş çıplak bir hatunun üzerinden atlayıp kapıyı açtı.

"Ben kayıp kaçmadım. Fark ettiysen eğer bu sabah yatakta yalnız uyandım."

"Kana susamış bir canavarla birlikte," diye tekrar etti. "Kah-retsın. O kızı bulmak zorundayım. Babandan, bu kızı bulması için gizli kaynaklarını kullanmasını rica etsem olur mu?"

Drew'in babası polis karakolunun onun yoğun programına

uymadığına karar verdi ve iki sene önce özel dedektiflik bürosu açtı.

“Bana etik olarak mı sorun olacağını, yoksa benim için mi sorun olacağını soruyorsun? Çünkü bunların ikisi çok farklı sorular arkadaşım,” dedi karşından karşıya geçerken ve kaldırırma park ettiği arabasına bindi.

Hâlâ yanımda olduğunu sandığım Drew’e, “Onu asla bulamayacağız değil mi koca oğlan?” diye sordum.

“Belirli biriyle mi konuşuyorsun, yoksa içki bardakların genelde sana cevap verir mi?” diye sordu çok Drew’ce bir sesle.

“Şimdi Claire’in elinde tuttuğu şeye bakarsan, bunun adı Pembe Kuku Yiyici. Dört hızı var: Evet, Biraz Daha, Hızlı ve Aman Tanrım. Ayrıca kesinlikle hoşuna gidecek bir g noktası uyarıcısıdır. Claire, herkesin görebilmesi için biraz daha yukarı kaldırabilir misin?”

Tamamen mutsuz bir şekilde elimdeki plastik penisi havaya kaldırırken, Liz’e ‘eğil de bu şeyin nasıl çalıştığını senin kışında göstereyim’ der gibi baktım.

Salon, ben kolumu kaldırdığımda sanki kafamın üstündeki şey Brad Pitt’in gerçek penisiymiş gibi heyecanlanıp bağırان ve yerinde duramayan boş kadınlarla doluydu. Millet, bu plastik. Ve içinde sperm değil, iki tane kalem pil var.

Liz başka bir tane plastik çubuk almak için çantasına eğildi ve bana tatlı bir şekilde, “Haydi, onu uzat Claire,” dedi.

En yanımda oturan kişiye ruhsuz bir şekilde uzattım ama o kocasının menisinin tadının sarımsak gibi olmasından şikâyet etmekle çok meşguldü.

Tanrım, lütfen o adamla bir daha yüz yüze gelmeme izin verme, sana yalvarıyorum. Bacaklarının arasına bakacak ve penisinden sarkan sarımsakları göreceğim.

Vibratörü elimden alması için dikkatini çekmeye çalışıp, “Hey, Lara,” diye seslendim.

“Claire, kadının Yatak Odası Partisi lakabını kullanmayı unutma,” dedi bıktıran tatlı ses tonuyla ve kulaklarım kan ağlamaya başladı.

Dişlerimi sıktım, kolumu kaldırıp bu sahte penisi tam alnının ortasına koyduğumu hayal ettim, böylece kalıcı bir sik kafalı olacaktı, insanlar da onu gösterip güleceklerdi. Bu doğum lekesi mi? Hayır, sik lekesi.

Kusmamaya çalışırken, “Affedersin Tatlı Dudak Lara?” dedim.

Gerçekten herkese böyle saçma sapan takma adlarla seslenmek gerekli miydi? Herkes buraya geldiğinde Liz’in onlara yaptırdığı ilk şey bu. İsminizin ilk harfinden seksüel bir isim uydurmak. Ve bütün gece birbirinize sadece böyle seslenmeye izniniz var.

Tatlı Dudak Lara, Ağız Sulandırıcı Jenny, Azgın Lara, Gösterip Vermeyen Tasha...

Bu boku kim çıkardı? Oh tabii ki, benim en yakın arkadaşım Liz. Bana söylemeden seks oyuncakları işine girip böylece beni onunla çalışmaya ikna edebilen Liz.

Bu isimleri uydurmam için bana fırsat vermeli. Am Surat Tasha, Sperm Surat Jenny, Gevşek Dudak Lara... Bunlar benim kalemimi gözüme saplamak istememe neden olmuyor.

Liz aptal partisini bitirirken ben de kendimi bunun dışında bir şey yaparken hayal ettim; Brezilya ağdası almak, denize açılmak ya da bir çete tarafından ayak parmağımdan vurulmak gibi. Hepsi de yabancılarla kayganlaştırmacılar ve kelepçeler hakkında konuşmaktan daha çekici geldi.

Bara doğru bir saat geç kalmış giderken, sessiz kalarak tepkimi gösterdim. Barda kaçırmamam gereken fazladan mesaim vardı ve Liz beni şirket ve müşteriler arasında tutuyordu. Bana bugün yaptığı şey için hareket eden arabadan kafasını çıkarıp, onu dışarı atabilirdim ama başkasının ona çarpıp arabasını mahvetmesini istemedim.

“Beni sonsuza dek görmezden gelemezsin Claire. Göt-lük yapmayı bırak,” diye söylendi.

“Götlükten mi bahsediyoruz... Gerçekten mi Liz? Seks oyuncakları partileri? Arkadaşlığımızın hangi kısmında yaşamak için suni vajina satmak isteyeceğimi düşündün? Ayrıca bir diğer şey, paket vajina nedir ya? Nasıl bir insan ona paket vajina gibi bir şey der? Erkekler hakikaten tohumlarını saçmaya o kadar mı meraklılar ki ceplerinde her an çıkarabilecekleri cep vajinası taşıyorlar.”

Liz gözlerini devirdi ve ben de eğilip vajinasına vurma dürtüme dayandım.

Vajina Yumruğu: Bir Am Dokunuşu Yetmediğinde.

“Claire, drama kraliçesi olmayı bırak. Hayatın boyunca seks oyuncakları satmanı beklemiyorum. Sadece birkaç tane danışman daha alabilene kadar. Bir düşün Claire, bu bizim için iyi bir fırsat. Bugün partide olmayan tek eksik neydi fark ettin mi?” diye sordu, ben bara gitmek için arabadan inerken.

“Gurur,” diye cevapladım.

“Eğlence, atıştırma alışkanlıkları. En azından kaliteli atıştırma alışkanlıkları. Paketlerce cipsleri, satın aldıkları kurabiyeleri ve bir atı boğmaya yetecek kadar likörleri vardı. Bunlar zengin kadınlar Claire. Parayı artık düzüşmek istemedikleri kocaları için paket vajinaya ya da kocalarının onlara veremediği orgazm için aldıkları vibratörlere verirken umursamıyorlar bile. Seksle çikolatadan daha iyi ne gidebilir?”

Seks ve çikolata. Benim çikolatam. Barda çalışan bekâr

bir anne olduğum için çok sıklıkla satamadığım cennetin bir parçası olan çikolata kaplı kurabiyelerim. Kendini pazarlamak öyle kolay değildir.

Etrafımda olan insanların çoğu bir sonraki partilerinde ne çeşit bir tatlı olacağını, onu kimin satın alacağından daha çok önemsiyordu.

“Kiraladığım daire iki bölüme dönüştürülebilecek durumda. Bir tarafı mutfaklı,” dedi ve “Hem senin sihrini gösterebileceğin hem de kadınların partileri için tatlı sipariş edebileceği kadar büyük bir mutfak,” diye devam etti.

Gözümü yoldan çevirip Liz’in suratında, “Sadece şaka yapıyorum! Ama harika olmaz mıydı?” diyen dalga geçer bir ifade olacağını düşünerek döndüm. Bunların hiçbirisi olmayıp, Liz’in de bana beklentili bir şekilde baktığım görünce, gözlerimden yaşlar geldi.

“Sen neden bahsediyorsun?” diye fısıldadım arabanın kapısını sallayarak.

“Tamam, çok büyük bir şey yaptım. Biliyorum, sen bunu acıma ya da yardım olarak göreceğin için bana kızacaksın ama gerçekten, ben topu harektlendirdim. Gerisi sana kalmış,” diye açıkladı. “İş için her binaya baktım ve her yer ya çok büyük ya çok küçük ya da çok pahalı. Emlakçımdan, geçen hafta, anayoldaki Andreas’ın Pastanesi’nin sahibinin emekli olup, Florida’ya taşınacağı için dükkânını olabilecek en çabuk şekilde satmasını istediğini öğrendim. Bu bir işaretti Claire. Parası iyi, yeri harika ve her zaman bizim hayallerimizdeki gibi, Justin Timberlake penisini paylaşmak gibi. Bir duvarla iki bağlantılı iş için yeterli odaya sahibiz: benim seks oyuncaklarım, senin tatlıların.”

Ağlamamak için dudağımı ısırdım. Ben asla ağlamam.

Hüzünlü bir bakışla beraber, “Ben gerçekten Timberlake penisini seninle paylaşmak istiyorum,” dedim, çünkü

ağlamaya başlamadan önce bu konuşmanın ciddiyyetten çıkmasını istedim. Kimse ağlaklardan hoşlanmaz. Bu her yerde rahatsız edicidir.

Hiçbir şey söylemeden birkaç dakika karanlık arabada oturduk, Liz sonunda dayanamadı.

“Hâlâ bir şey söylemeyecek misin?”

Derin bir nefes alıp, kalbimin atışını sakinleştirmeye çalıştım.

“Liz inanmıyorum, sana inanmıyorum ama para...”
Elini koluma attı.

“Daha şimdiden korkak olma. Biraz dur ve düşün. Büyükbabamın bana bıraktığı parayı biliyorsun, o yüzden şu anda parayı tartışmamıza hiç gerek yok. Babanla konuş, gel dükkândaki mutfağa bak, bunları sonra konuşuruz. Bu arada o küçük poponu kaldır da bana bir kokteyl hazırla. Baban Gavin’i aldıktan sonra Jim üzerinde deneyeceğim yeni ürünler var,” dedi göz kırparak.

O gittikten sonra az önce burada ne olduğuna şaşırarak biraz daha oturdum. En iyi arkadaşım hep zorlayıcı olmuştur ama bu mantık dışıydı. Az önce bana iş yeri aldığını mı söyledi? Hayatım boyunca hep yanlış kararlar verdiğimi düşündüm. Hiçbir şey planladığım gibi gitmedi. Bunu her şeyden çok istiyordum ama bir parçam umutlanmaktan korkuyordu. Ayrıca kim bilebilir ki? Belki sonunda hayatımda güzel şeyler olmaya başlayacaktır.

Duvardaki saate baktım ve işte şimdi işe geç kaldığımı fark ettim. Arabanın kapısını kapatıp, bir yandan da önlüğümü bağlamaya çalışarak koştum. Bay ve Bayan Foster bir vampir dizisini çok izlemişti ve geçenlerde de o dizideki gibi üniformalar almaya karar vermişlerdi. Kısacık siyah bir şort ve göğüs kısmında yeşil harflerle “Fosters” yazan bir beyaz tişört. Daha kötü de olabilirdi. En azından daha fazla parlak bir kostüm giymek zorunda olmayacağımdan

ve çalışanlarla beraber “Mutlu yıllar sana” şarkısını söylemek zorunda kalmayacağımdan emindim. “İnek gibi gözükmeyeceğin bira şişesi gözlüklerle mutlu yıllar sana, mutlu yıllar orospu gibi giyinmiş tanımadığım yabancı, mutlu yıllar sana!”

Liz’in arkasından gittim, o çoktan bardaki sandalyeye oturmuş, her zamanki içkisi vanilya-votka ve diyet kola-yı yudumluyordu. Bu gecelik işi devralacağım barmene el salladım. Allah’tan erkekler aynı üniformayı giymek zorunda değillerdi. Kılı taşakları bacaklarından sarkan mini şortlu adamlar görmeyi kaldırabileceğimi sanmıyordum.

Sakin bir gecede, barın tezgâhının üstüne kıcımlı koyup geri çekerdim ama bugün mekân doluydu. İşimi doğru düzgün yapmalıydım ve bar tezgâhının altından geçmeliydim ama açılan kısmı diğer taraftaydı. Söylenen, elleriyle kafasını tutan birkaç sarhoşu geçtikten sonra tek başına ise ona taksi çağırmanı ister mi diye bir bakış attım.

Barın arkasına geçip T.J.’den bu gece burada olan müşterilerin ne içtiklerini öğrenince o, eve gitmek için çıktı ve ben de her zamanki müşterilerin içkilerini yenilemeye koyuldum. Garsonlardan biri elimizdeki en ucuz viskiden on tane istedi. Gözlerimi devirdim ve viskileri sakladığımız yere, barın en sonuna gittim. Bu insanların nesi vardı böyle? Ucuz viski çok kötü bir sarhoşluk yapıyor ve ertesi gününü mahvediyor. Sarhoşun söylenmelerini duyarken, bir yandan da içkileri doldurmaya başladım.

“O kızı asla bulamayacağız, değil mi?”

Aman Tanrım, bu sarhoştan hiç hoşlanmadım. Umarım ağlayan bir tip değildir. Sesi çok acınası geliyor. Ve eğer barıma kusarsa, burnunu bir köpek gibi tutup haliya sürterim.

Başımı kaldırmadan tezgaha birkaç shot bardağı daha koyarken, “Belli biriyle mi konuşuyorsun, yoksa genelde

içki bardakların sana cevap mı verir?” diye sordum. Bir şişe daha çıkarmak için barın altına eğilmiştim, şişeyi açtığımda burnuma gelen koku yüzünden öğürme sesleri çıkarmamaya çalışıyordum.

Ben bardakları doldururken, gözümün ucuyla Yaşayan Sarhoşların Dönüşü’nün kafasını kaldırdığını gördüm.

“Bilirsin, deliliğin ilk belirtisi cansız şeylerin seninle konuşmasıdır. Ya da belki de alkol zehirlenmesinin bir işaretidir,” diye kendi kendime düşündüm.

“Kim bunları sipariş eden midesizler? Yarın bütün gün bununla uğraşacaklar.”

Sarhoş hâlde bile benimle aynı sonuca varmasına güldüm. Bardakların olduğu tepsi ve limon dilimleriyle ona bunu söylemek için döndüm ve o anda karşımda gördüğüm yüz karşısında çivi gibi olduğum yere çakıldım.

Nasıl. Ya?!

Elimdeki tepsideki bütün içkiler ben bir şey yapamadan yere düştü. Ayağımdaki bardak kırıklarına ve bütün kollarıma sıçrayan içkilere rağmen heykel gibi durup karşıya bakakaldım.

5. Çikolata Parmaklar, Diş Ve Eller

Olay yavaş çekimde oldu. En azından benim için öyle oldu. Muhtemelen bu gece tkettiğim alkol oranı yüzünden beynimin bir kısmı rd ve ben kendimi Matrix'te gibi hissettim.

EĞer bar taburesine yaslanmış, filmdeki gibi kurşun havada yavaş çekimde hareket ederkenki o havalı hareketi yapsaydım nasıl olurdu diye merak ettim. Havalı deri bir cekete ve saçlarımı düzleştirmeye ihtiyaım var. Tel mi kullandılar, yoksa Keanu gerçekten de öyle eğilebiliyor muydu merak ettim. Eminim şu yoga zimbirtısını yapıyordur. Yogadaki hareketlerden biri olan "Aşağı Bakan Köpek" duruşunu yapabilecek bir adama benziyor.

Hı, evet, aşağı bakan köpek. Çok komik. Bir köpek almalıyım.

Bir dakika, ben ne yapıyordum? Ah, evet. Barmaid bana döndü ve ben ona sarhoş olmadığıma dair bir bakış atamadan bana baktı. İçki tepsisinin onun elinden düşüşünü izledim. Daha onların düşmesini engellemeye yetişmeden yere düşüp parçalandılar.

Barın üstünden atlayıp ona yardım etmeliydim. Çünkü o an kedi reflekslerine sahiptim, tabii eğer bu kedinin iki yıllık sevgilisi asla ocuk sahibi olmak istemiyor ve vajinasını Toledo'nun yarısı için penis ısıtıcısına çevirmeye karar verdiyse ve bu yüzden de kendi kilosunun üç katı kadar tekila imişe.

Bir kedi almalıyım. Ya da iki. Çok bakıma ihtiyaçları da yok. Hatta belki ona tuvalete işemeyi bile öğretebilirim. Bir adam, deli bir kedili kadına dönüşebilir mi? Birden kendimi her tarafı kedi tüyleriyle kaplı ve gelip geçene mi-yavlayan yaşlı bir adam gibi hayal ettim.

Benim kediye değil, içtiğimde düşünmemeye ihtiyacım var.

Barmaid barın altına eğilmişti, ben de kedi pisliği hakkında düşünmeyi bıraktım ki böylece barın üstünden eğilebildiğim kadar eğilip kızın yardımı ihtiyacı olup olmadığına bakabileyim.

Ve “yardım” derken de oda sola doğru eğilmeye başlamadan önce bir yerinin kanayıp kanamadığına bakıp, sonra ben de kendi götümü tekrar sandalyeme koyabilmeyi kastediyordum.

Yardım etme cylemim çok tanıdık görünen küçük, sarı saçlı kişiyi görünce başlamadan bitti. Barın arkasına geçtim ve onu daha iyi görebilmek için ışığa doğru yürüdüm.

“Oh Tanrım, sakar! Sen...”

Barın arkasından bir el onu kollarından tutup hızlıca aşağı çekti. Bir çığlık atarak birden ortadan kayboldu. Kadınlar neden bu kadar garip diye düşündüm. Ve bir o kadar da sürtük.

Tasha'ya lanet olsun. Tuvalete işemeyen kediler de siktirsin gitsin. Ve köpeğinle birlikte siktir git Keanu Reeves.

Drew yanıma oturdu ve “Hey barmen!” diye bağırdı.

Sarı saçlı kız birden bara geldi ve ağzını açmış bana bakıyordu.

“İki tane tekila alabilir miyiz?” diye sordu Drew. Kız onun olduğu tarafa bakmıyordu, sanki bir tür yarışmadaymışız gibi gözünü bile kırpmadan bana bakıyordu.

Ona göstereceğim. Ben bu lanet bakma yarışmasının kralıyım.

Drew eğildi ve parmakları kızın gözünün önüne getirdi.

“Affeddersiiiiiiiiizzz?”

Kahretsin! Gözümü kırptım.

Barın arkasına eğilirken bile gözünü çevirmedi, barın üstünden hâlâ beni gözetliyordu. Bu kadının derdi neydi? Bakışları beni korkutuyor.

“Şey, tekila alabilir miyiz lütfen?” diye sordum, sarhoşluğumun bana izin verdiği en iyi şekilde sormaya çalışarak. Ve gerçekten, “Lekila, tütfen,” gibi bir şey çıktı.

Kocaman hastalıklı gülüşü gitti ve birden kendine geldi.

Ellerini barın üstüne koyup sakince, “Size ne vereyim?” diye sordu.

Drew ve ben sakince birbirimize baktık. İkimizde ne olduğunu anlamadık ve Drew’in tişörtünü pantolonuna sokmakla meşgul olduğunu gördükten sonra kıza döndüm.

Benden daha fazla sarhoş olup olmadığını merak ederek, “T-e-k-i-l-a,” diye yavaşça heceleddim.

Birden ağzı kulaklarına vardı.

“Viski, hemen geliyor!”

Kendi etrafında döndü ve birden, hâlâ aşağıda bardak kırıklarını topladığını varsaydığım diğer barmene takıldı. Sarışın olan son anda düşmekten kurtuldu, burnundan soluyarak yere eğildi ve diğer kıızı kaldırdı. Küfürleşmeler, sesli bağrışmalar oldu ve diğer kıızı kaldırana kadar baya bir mücadele verdi. Uzun, dalgalı kahverengi saçları perdeye takılmış, yüzünü kapatıyordu. Aralarındaki fısıldaşmalar ve garip el hareketleri bir süre daha devam etti. Sonra döndüler ve birbirlerine sarılarak aynı yöne doğru yürüdüler. Gözüm birden kumralın küçük siyah şortundaki kalçasına döndü.

“Gitmeden nefret ediyorum ama seni giderken izlemeyi seviyorum,” dedim homurdanarak.

Drew koluma vurdu, ben de hiç de istemeyerek ama salyalarım akmaya başlamadan önce kızın kalçasına bakmayı bıraktım.

Bize hangi içkiyi getirmeye karar verdiğini bilmediğimiz hatunu beklerken Drew'e, "Ec, şu garsona yürüyecek misin?" diye sordum.

"Hayır, onu az önce tuvalette becerdim. Tadı yağsız et ve rom gibiydi. Garip ama tuhaf bir şekilde de tatmin ediciydi. Boşalmadan önce kustu. Sanırım sorunları var."

İğrenerek, "Çükün hâlâ nasıl düşmedi?" diye sordum.

"Fitilini iki sene boyunca aynı bacak arasına soktun diye benden nefret etme. Suları denemeyi ve alışverişi yapmayı severim. Ayrıca evimde market için kuponlar var. Bir paket kondom daha aldıktan sonra yirmi tane bedava Pepsi alacağım."

Ben zekice bir cevap vermeden önce iki barmaid içkilerimizle birlikte geri geldiler. Kısa, sarışın, gözünü dikip bakma problemi yaşayan, elindeki Johnnie Walker Blue Label viskisini barın altına sertçe koydu, bu arada diğeri onun biraz arkasında durmuş ve hâlâ saçları yüzünü kapatıyordu.

"Evet, beyler, bu gece ne içiyoruz?"

Bana artık filmlerdeki korkunç palyaçolar gibi bakmadığı için, onun tehlikeli olmadığını anladım.

"Eğer içkimizi paylaşırsanız, size anlatabilirim," dedim göz kırparak. Ya da en azından yaptığım şeyin göz kırpması olduğunu düşünüyordum. Bana garip bir şekilde bakıyordu, belki de şaşı bakmıştım. Tekrar denedim.

Hay lanet olsun, göz kırpmak neden bu kadar zor?

"Yüzünde bir şey mi var?" diye sordu.

Bu işlerin içinde o kadar uzun zamandır yoktum ki. Artık sarhoş olup flört edemiyordum. Oysa sarhoş olup felçli bir kurban gibi gözükebiliyordum. Kafamı salladım ve bardakları göstererek onları doldurmasını işaret ettim.

Drew, "Seni mazur görüyorum dostum," dedi ve sırtına vurdu. "Hâlâ o salak kız arkadaşının yasını tutuyor ve onu evde oturup vajinasıyla oynayarak televizyon izlemek yerine dışarı çıkardığım için hiç mutlu değil."

"Kapa çeneni, sık kafalı," diye söylendim ve sarışının koyduğu içkilerden birini aldım.

Kafasını çevirdi, arkasındaki kızı çağırdı. "O güzel kıcını kaldır da şu iki centilmenle birer içki iç."

Dişlerini sıkarak, "Çalışıyorum Liz, içki içemem," dedi.

Birden sanki ben köpekmişim ve birisi de kurabiye demiş gibi kulak kabarttım. İçkimi ağzıma götürdüm ve o saçlarını gözünün önünden çekerken öylece durdum.

Aman Tanrım, çok güzeldi. Ve bu içtiğim için değildi. Eminim ben ayık olsaydım da o hâlâ çok güzel gözükecekti. Uzun, dalgalı kahverengi saç, pürüzsüz bir teni vardı ve şimdiye kadar gördüğüm en güzel kahverengi gözler ondaydı.

"Of gevezelik yapma. Biliyorsun çalışırken içsen de Fosterlar bunu umursamayacaklar. Onların hiç sahip olmadıkları kızları gibisin."

"Patty softbol oynuyor ve iki yüz elli kilo kaldırabiliyordur. Penisi de muhtemelen diğerinkinden daha büyüktür," dedi Drew'i göstererek.

Drew, "Heeeey," diye savunarak bağırdı.

Ona bakmadan duramıyordum. Kızın da bana bakmasını istiyordum. Neden bana bakmıyordu? Arkadaşı susmuyordu ve o da bana bakmıyordu.

"Özür dilerim koca oğlan. Eminim senin penisin de güzeldir."

"Harika, teşekkür ederim, Ne dersin sen ve ben..."

"O cümleyi sakın bitirme," dedi ve gözlerini devirip, kafasını salladı. "Seni yirmi dakikadan az bir süre önce Et Jade'i becermek için kadınlar tuvaletine sıvışırken gördüm. Benimle flört etme konusunda ciddi misin şu an?"

“Et Jade? Onun adını Alison sanıyordum.”

“Erkek orospusu gibisin. Onun adı Jade. Tuzsuz et gibi koktuğu için biz ona Et Jade diyoruz. Ve sen onunla takıldın. Penisini onun et gibi vajinasına soktun.”

Drew ve sarışın ağız dalaşına devam ederken, ben de sessiz olana bakmaya devam ettim. Saçına dokunup göründüğü kadar yumuşak olup olmadığına bakmak istedim. Bahse varım ki saçlarını, bütün gece uyumama yardımcı olması için elleylebileceğim yumuşak, kuş tüyü bir yastık gibi kullanabilirdim.

Hayır, bu hiç de ürkütücü değil. Muhtemelen içmeyi bırakmıyorum. Kim benim içkime daha fazla içki koydu?

“Tanrım Liz, sessiz ol biraz. Kız orada duruyor.”

Konuşup da et gibi kızın olduğu yeri işaret ederken yine bir köpek gibi kulağımı kabarttım.

Umarım havlamaya başlamam.

“Ya lütfen, sanki kendisi özel bölgesinden et kokusunun çıktığını bilmiyor. Erkekleri çekmek için orasına bir şeyler sürdüğünü düşünüyorum. Akşam yemeği onun seks feromonu.”

Kumral olan öfkeyle başını salladı. “Eğer bir içki içerssem, lütfen Jade’in mide bulandırıcı vajinasından bahsetmeyi bırakır mısın ve lütfen, lütfen bir daha etle ilgili bir şeyi cümle içinde kullanma?”

“Hav hav!”

Üç çift göz bana döndü.

“Az önce sesli mi havladım?”

Üç kafa aynı anda evet anlamında kafasını salladı.

Liz, üstümdeki baskıyı azaltmak için, “Her gece erotik rüyalar gören bir adamla çıkmıştım. Yastığını becermeye çalışıp havladığında onu uyandırırdım,” dedi.

Güzel olan bara yaklaştı, bana en yakın olan bardağı aldı ama asla kafasını kaldırmadı. Gözlerini sanki elinde hayatın anlamını taşıyormuş gibi bardağa baktı.

“Ee, ne içiyoruz?” diye bardağa sordu.

Gülerek bana söylediği aynı şeyi ona karşı kullandım. “Bardakların genelde cevap verir mi?”

Göz göze geldik ve o anda biri mideme vurmuş gibi hissettim. Gözleri o kadar parlak ve pırıl pırıldı ki erimiş çikolata gibi bakıyorlardı.

Aman! Bu çikolataya olan takıntım nereden çıktı yine? O geceyi düşünmeyeli yıllar olmuştu ve birden yine ortaya çıktı. Bu kokuyu daha önce almıştım ve bu hatıra aklıma geldi, şimdi de bu hatunun gözlerini onunla kıyaslıyordum. Sadece bir çikolata bu. Her yerde bulabilirsin. Çikolatanın özel hiçbir yanı yok.

Onun çikolata gibi kokması dışında.

O gecedен sonra birkaç ay boyunca gittiğim her mağazada losyon ve sabunları kokladığımı söylemekten utanıyorum. Ama hiçbirisi öyle kokmuyordu. O kokuya en yakın şey gerçek çikolataydı. Kulaklarının arkasına parfüm yerine çikolata sürdüğünü düşündüm. Ve eğer tadı da çikolata gibiyse, o gece onun tadına bakmadığım için kendimi paktaklayacaktım.

Kiminle dalga geçiyordum? Onun hakkında düşünmeyeli yıllar oldu. Bir kilometre ötede çikolata yiyen birinin yanından bile geçsem onu düşünürdüm. Off. Bütün bu çikolata takıntımın sorumlusu Tasha. Benim tayinim bize yeni bir yerde, yeni bir hayat fırsatı veriyordu. Son aylardaki kavgalarımız çok şiddetliydi ve ikimiz de yer değişiminin ilişkimiz için iyi olacağı konusunda hemfikir olduk. Buraya benimle taşınacağını bilmek bu durumu daha da kolaylaştırıyordu. Lanet saksocular. Ciddi anlamda söylüyorum. Emeceği siklerin hiçbirinin benimki olmaması çok kötü. Bir kere yaptı ve sonra çenesinin kaydığını söyleyip bir daha da yapmadı.

Kadınlar şeytandır. Yıllarca yanınızda olurlar, beraber

bir geleceğiniz olduğunu düşünmenizi sağlarlar ve bir gün eve geldiğinizde televizyonda pornonun açık olduğunu görür, onu da dizlerinin üzerinde komşunuzun sikini yalarken bulursunuz. Bir başkasının sikini kız arkadaşınızın ağzında gördüğünüz zaman kadar her şey eğlenceli bir oyundur. Ve televizyondaki güzel bir porno bile değildir. Çizgi film gibi bir pornodur. Yemin ederim dalga geçmiyorum millet. O komşunun sikini yalarken Bugs Bunny, Duffy Duck'a kayarken, "E-e-e-e-e-e-e-vet Bugs, daha sert," diye bağııyordu. Bu cidden görülmemesi gereken bir sahneydi millet. Cidden!

Tasha'yı hiç sevmediğimden emin olmam bir şeyi değiştirir mi? Tasha'yla geçen her günüm sanki O'nu bulmak için geçirdiğim günlerdi. Biliyorum, çok boktan biriydim ve muhtemelen kız arkadaşımın komşumuzun menisiyle gargara yapmasını hak ettim ama bu yine de berbat bir şeydi.

Kafamı depresif düşüncelerden ve o ikisinden uzaklaştırıp, sinirli bir şekilde bardağımı havaya kaldırıp, diğer üç kişinin de aynısını yapmasını bekledim.

"Kahrolası yüzlerine vurmamakça gerçekleri söylemeyi bilmeyen tüm yalancı kaltaklara içiyoruz. Şerefel!"

İçkimi içip masaya vurdum ve karşımdaki güzel kızın neden içkisini içmeyip onun yerine bana korkuyla baktığını merak ettim. Yanındaki arkadaşını izledim ve içkisini bir şampiyon gibi içip masaya vurdu. Ve sonra kendine bir tane daha doldurdu. Ve bir tane daha. Ve sonra üst üste yaklaşık on tane. Drew ve ben öylece oturup şaşkınlıkla izledik. Bunun on katını içmiştim bu gece evet ama hepsini birden değil.

Liz uzanıp ona yarısı bitmiş şişeyi verdi.

"Tamam, işte burada. Eve gitme zamanı. Bence bu gecelik bu kadar yeter."

Bu noktada tamamen odaklanma yeteneğimi kaybetmiştim. Ona parmaklarından birini yalayıp yalayamayacağımı sormak istiyordum, böylece Snickers tadında olup olmadıklarını görecektim. Adını sormak ve normalde böyle şeyler yapmadığımı söylemek istedim ama çoktan uzaklaşmıştı. Ben de nasıl kolumu kaldırıp da ona geri dönmesini söyleyeceğimi bilmiyordum. Barda duran kollarıma baktım, orada işe yaramayan bir şey gibi duruyorlardı. Dik dik baktım ve hareket ettirmeyi düşündüm ama yapamadım.

Salak kol. Tam da uyuşacak zamanı bulmuştu. Dişlerimi hissedemiyorum.

“Drew, dişlerimi hissedemiyorum.” Ellerimi dişlerime bastırdım. Dişlerimin düştüğü rüyalar görürdüm. Siktir, ya bu da o rüyalardan biriye? Ama bu bir rüya olamaz, çünkü uyuduğumu hatırlamıyorum. Rüyalarımnda, sürekli dişlerim kucağıma dökülür ve her yer kan revan içinde olur ama kimse bütün dişlerimi tükürürken ben umursamaz. Dokunduğum her bir diş yerinden çıkıyor ve kimse bana bu garip bir şeymiş gibi bakmıyor, değil mi? Parmaklarımı dişlerimde gezdirdim.

Neyse, iyiyim. Dişlerim hâlâ yerinde.

“Sanırım iyi geceler deyip eve gitme vakti kardeşim,” dedi Drew. Benim ölmüş kolumu kaldırıp omzuna atmadan önce bara hesabı bıraktı. Bardan çıkmak için yürüme-yardım ederken Drew’e baktım. “Onun Snickers parmaklarını yemek istiyorum ama ellerim ve dişlerim bana yardımcı olmuyor.”

Bundan sonrasını çok hatırlamıyorum.

6. Büyük Bir Sosisim Var

Şimdiye kadar gördüğüm en iyi rüyayı görüyordum. Seks yaptığınız ve orgazmın yarısında uyanmaya başladığınız erotik rüyalar olur ya, hani gerçekten orgazm mı oluyorsunuz yoksa bu sadece rüyanın bir parçası mı diye bilemezsiniz ama devam etmesini istediğinizi bilirsiniz, öyle rüyalardan işte.

Çarşafın altında sıcak ve rahattım. Elimi tekrar yapmak ya da tamamlamak için bacaklarımın arasına indirdim. Parmaklarım tam iç çamaşırimdan içeri girecekti ki gözlerimi açıp çığlık attım.

“AMAN TANRIM!”

Yanımda duran oğlum öylece bana baktı. Gerçekten orda durmuş *Cinnet* filmindeki ikizler gibi korkunç bir şekilde bana bakıyordu. Ben kalp krizi geçirmemeye çalışırken bana gelip o korkunç ikiz sesiyle, “Gel ve bizimle oyn,” demesini bekledim.

Ağrıyan başımı tutup, hızlı atan kalbimi sakinleştirmeye çalışırken, “Gavin, anneye durup böyle bakamazsın. Bu çok garip,” diye söylendim.

Aman Tanrım, dün gece kim benim kafama vurup, ağzıma sığı?

Yatağa çıkıp, belime ata biner gibi otururken, “Küfür ettin anneciğim,” diye beni bilgilendirdi. Patlayıp da odanın her yerine dağılacakmış gibi olan beynimi diğer elimle de tutup iyice sıktım.

“Evet, anne kötü kelimeler söyledi. Bazen anneler kötü kelimeler söyler. Sadece onları tekrar etme, beni anladın mı?”

Şu aptal, seken toplara binmiş gibi midemin üstünde zıplamaya başladı.

“Gavin, haydi, anne kendini çok iyi hissetmiyor,” diye söylendim.

Zıplamayı bıraktı, yukarı doğru uzandı ve yüzü tam benimkine karşı gelebilecek şekilde yattı.

Komplocu bir ses tonuyla, “Arkadaşlarım dövmemi ister misin?” diye fısıldadı.

Ellerimi kafamdan kaldırdım, gözlerimi açtım ve ona baktım.

“Gav, sen ne diyorsun?”

Ellerini kaldırdı ve benim göğsüme koydu, çenesi havada kaldı.

“Arkadaşların anne. Seni hasta eden arkadaşların,” diye bağırdı.

Kollarımla onun küçük bedenini sardım ve “Neden bahsettiğine dair hiçbir fikrim yok canım,” dedim.

Kızarak iç çekti. Zavallı çocuk. Salak bir annesi var.

“Dedem, arkadaşların Johnny, Jack ve Jose’in seni hasta ettiğini söyledi. Arkadaşlar böyle şeyler yapmazlar anne. Eğer Luke bana böyle bir şey yapsa, onun taşaklarını tek-melerim!”

“Gavin! Lütfen, biz böyle şeyler söylemeyiz,” diye azarladım.

“İyi,” dedi söylenerek. “Onun taşaklarını gıdıklardım.”

Aman Tanrım bu nasıl bir saçmalık?! Vahşi hayvanların kendi çocuklarını yemesinin bir nedeni var.

Yataktan yuvarlanıp, kıkırdayarak giderken, “Taşaklardan bir daha bahsetme,” diye söyledim.

“En yakın arkadaşım bahsediyor ama. Bana sosisini

gösterdi. Kızların sosisi var mı? Dedem beni kahvaltıya götürdü, reçel ve soslu üç tane krep yedim, dedem dün akşam yemekte gazoz içmeme izin verdi, ona yemeklerde içmeme izin olmadığını söyledim ama sana söylemememi söyledi, ben de tamam dedim ama unuttum. Parka gidebilir miyiz?”

Tanrım, dursun, lütfen dursun.

Babam odamın karşısındaki salonda, elinde kahveyle, var gücüyle, “NASIL HİSSEDİYORSUN CLAIRE?” diye bağırırdı.

Bir gözümü hafifçe açıp, ona doğru kötü bir bakış atmaya çalışarak baktım ama bunu yapmak yüzümü çok ağrıttı.

“Çok komik yaşlı adam. Beni oraya getirip kendine yumruk attırma. Kusacak gibi hissetmiyorum ve bacaklarım kendine gelmeye başladı,” diye söylendim. Gavin de o sırada kurtlanmış gibi kıpırdanmaya başladı ve yataktan inmek için kafama kadar tırmandı.

Babamın olduğu odaya doğru koşup bacaklarına atladı ve kafasını çarptı.

Babam, “Hay sıçayım, Gavin, dikkatli olman lazım,” diye söyledi ve onu kucağına aldı.

“Dede, bok-parka gidebilir miyiz?”

Onu babama vermeliydim, böyle saçmalıklara asla gülmez. Her zaman sakinliğini nasıl koruyor bilmiyorum. Gavin böyle şeyleri insanlar içinde yapıp, beni utandırmadığı sürece gülmemek neredeyse imkânsız.

Gavin’in gözlerine bakıp sertçe, “Gavin, dün akşam büyük insanların kullandığı kelimeler hakkında ne konuştuğumuzu hatırla. Ve “bok” büyüklerin kullandığı kelimelerden biri. Sen söyleyemezsin.” dedi.

“Büyüyünce söyleyebilir miyim?” diye sordu.

“Evet, büyüyünce söyleyebilirsin,” diye cevapladı.

Gavin cevaptan tatmin oldu ve bok-park olayını unut-

tum. Babam onu yere bıraktı, o da koştu ve odanın ortasında yere oturdu.

Kendimi yataкта düzeltip, arkama yaslanmaya çalışırken, “Dün Liz eve gittikten sonra ona göz kulak olduğun için teşekkür ederim,” dedim.

“Elbette.”

Kahvesinden bir yudum alırken bana sessizce baktı. Bir şeyler olduğunu biliyordu. İçmeyi seviyordum ama dünkü gibi bir tank içince, özellikle de işte içince, bir şeylerin olduğu anlaşıyordu, hem de kötü bir şeylerin. Allah’tan başka bardak kırmadığıma ya da kimsenin kucağına kusmadığından emin olmak için, Liz benimle bütün gece barda kaldı.

Dün gece olanları nasıl sindireceğimi hâlâ bilmiyorum. Daha doğrusu “kimi” gördüğümü. Yüzüne bakar bakmaz anladım. Gözleri ele veriyordu. Eskiden o mavi gözlerin hayalini kurmamın ve ne kadar zaman geçerse geçsin yüzünü hâlâ hatırlıyor olmamın yanında, aynı gözlere geçmiş dört sene boyunca baktım.

Siktir!

Eminim bu sabah gördüğüm rüya da onunla ilgiliydi.

Siktir!

Sesi de onu ele veriyordu. Beş sene önce o karanlık odada bana o sessizle söylediği, “Tanrım, çok güzelsin,” cümlesi hâlâ beynimin içinde dolaşıyor. Bardak dolu tepsiyi barın arkasına düşürdükten sonra, diğer köşede oturan Liz’e panikle baktım. Şüphesiz ki garip bir şeyler olduğunu anladım. “TANRIM, AMAN TANRIM, AMAN TANRIM, BU O, KAHRETSİN LIZ BU O, ŞU AN BURADA VE BENİ GÖRDÜ, AMAN TANRIM, ŞU AN BUNU YAPAMAMI!” Bu kelimelerden sonra ona düzgünce bakmak için kafasını kaldırdı. Birkaç saniye sonra kafasını tekrar gizlendiğim yere indirdi ve ellerini çırparak, çocuğun o olduğunu onayladı.

Babam kapının önünde, ayaklarını yere vurarak anlatmamı bekliyordu. Ne yapacağımı biraz daha düşünmem gerekiyordu ama babamdan hiçbir şey saklamam. Büyük, derin bir iç çekmeyle birden söyledim, “Baba O dün bara geldi.”

Babam anlayıp da gözleri ve ağzı kocaman açılana kadar bana sorgulayan gözlerle baktı. Kimden bahsettiğimi çok iyi biliyordu. Hayatımda çok az erkek olmuştum ve ikimiz de biliyorduk ki eğer onlardan bahsetseydim, isimlerini kullanırdım. Yıllardır “O” diye bahsettiğim tek insan buydu.

Hay, lanet olsun! Kahretsin hâlâ adını bilmiyorum!

İğneleyici bir şekilde, beynimi okumuş gibi, “Bu sefer ismini öğrendin mi?” diye sordu.

Hayır diye kafamı iki yana salladım ve gözümünden yaşlar süzüldü.

Babam bir iç çekti. “Eğer bir daha bara gelirse, onu öldürmek için bana ihtiyacın var, bana haber ver. Bir kazaymış gibi gösterebilirim.”

Eğer George Morgan’ın düşmanıysanız ve onu gördüyseniz, artık çok geç; sizi çoktan öldürmüştür de siz daha fark etmemişsinizdir.

Duş aldıktan ve iki tane kahve içtikten sonra kendimi biraz daha iyi hissettim. Gavin giyinirken mesajlarımı kontrol ettim. Liz’den bir mesaj vardı. Uyanır uyanmaz onunla Andrea’nın Fırın’nda buluşmamızı istiyordu. Geçen gece söylediği bomba fikir hakkında çıldırmam için yeterli zamana sahip olmadan önce mekânı görmemi istiyordu. Beni çok iyi tanıyordu. Çünkü aklım başıma geldiği an, ona, bana bir iş kurmasına asla izin vermeyeceğimi

söyledim. Aklını kaçırmıştı. Beni dükkânda buluşmaya zorlaması hileydi. En azından ben öyle düşünüyordum. Liz akıllı biriydi; hakkını yiyemem. Biliyordu ki bu iş benim aklımı diğer durumu düşünmekten alıkoyacaktı.

Butler, merkezinde bütün mağazaların bulunduğu küçük bir yerdi. Andrea'nın Fırını en kalabalık köşede bulunuyordu. Heyecanımı biraz düşürmem gerekiyordu. Gavin'i arabadaki bebek koltuğuna oturttum ve arabayı merkeze doğru sürmeye başladım. Bununla ilgili daha şimdiden heyecanlanmak olmaz. Yapılacak ve düşünülecek çok şey var. Liz'e ne kadar kira ödemem gerekecek? Gavin ve ben sağlık sigortasını ne yapacağız? Liz'le ben bu işte ortak mı olacağız yoksa aynı yeri paylaşan iki farklı iş mi olacağız? Arkadaşlığımız bu şekilde devam edebilecek mi? Sırf ben bütün paramı bu işe yatırdım diye, Gavin üniversiteye gitmeyip, iki yakasını bir araya getirmek için jigololuk yapacak mı?

Şıcaym, bu panik atak geçirmeme sebep olacak.

Arka koltuktan, "Wiz Tcyze'nin evine mi gidiyoruz?" diye sordu. Bu arada da geçen arabaları ve cvleri izliyordu.

Dikiz aynasından ona baktım ve kendime, ne yapıyorsam onun için yaptığımı hatırlattım. En iyi şekilde yaşamayı hak ediyordu ve ben de bunu ona vermeye karar verdim.

"Hayır, canım, evine gitmiyoruz ama Liz'i görmeye gidiyoruz," dedim ve birkaç dakika sonra binanın önüne arabayı park ettim.

Bir dakika kadar arabanın içinde binamıza bakarak oturdum. Caddenin tam köşesindeydi ve camları önünü, hatta yanlarını da kaplıyordu. O kadar güzel bir köşe dükkândı ki ikimizin de kendi kısmında camı vardı. Burası daha geçenlerde yeniden beyaza boyandı ve camların altına her renkten sarkan papatyalar dikildi. Çok güzel görünüyordu.

Bizim binamız, bizim manzaramız. Tanrım, daha şimdiden buranın benim olduğunu düşünüyorum. Liz şeytan gibi zeki biri ve ben daha içeri bile girmemişim.

İti an çomağı hazırla, Liz kalçasıyla açık tutarak kapılardan birinin önüne çıktı.

Tekrar içeri girmeden önce, “Bön bön bakmayı kes de o kıcını buraya getir,” diye bağırdı.

Gavin emniyet kemerini açmış, kapısını açmaya çalışıyordu ama çocuk kilidi bunu yapmasını engelliyordu.

“Haydi anneciğim,” diye söylendi. “Wiz Teyze kıcımızı oraya götürmemizi söyledi.”

“Gavin, sözlerine dikkat et,” dedim. Kapısını açmaya doğru giderken beni dinlemeyi reddediyordu. Elinden tuttum ve arabadan çıkmasına yardımcı oldum.

Yürürken, “Uslu dur, tamam mı?” dedim. “Koşma, bağırma, bir şeye dokunma ve kötü sözler söylemeyi bırak, yoksa eve uyumaya gidersin.”

“Uykunun canı cehenneme.”

Onu çingenelere satmayacağım, onu çingenelere satmayacağım.

Kapıyı açınca kapının üstündeki çingirak ses çıkardı ve Gavin benim elimi bırakıp Liz’e doğru koştu.

“Oooo benim yakışıklı adamım gelmiş!” dedi ve Gavin’i kollarından kaldırıp döndürdü. Ardından yanındaki tezgâhın üzerine koydu ve “Naber küçük adam?” diye sordu.

“Annem bugün iyi hissetmiyor ve benim de büyük bir sosisim var!”

Liz bir kahkaha patlattı.

“Gavin lütfen. Bu sosis konusu yetti artık,” diye söyledim.

“Ama anne bak,” dedi ve pantolonunu çözmeye yeltendi. “Sosisim gerçekten büyük ve uzun. Garip hissettiriyor.”

“Haydi, bakaalım,” dedim ve üstünü çıkarmasını durdurmak için ona doğru yürüdüm. “Kimse onu görmek zorunda değil ve geçen gece sana ne söylediğimi hatırla.”

Başını anladım der gibi salladı ve onu camdan bakıp geçen arabaları saymasını söyleyerek tezgâhtan indirdim.

Gavin yüzünü ve ellerini cama dayayınca, Liz’e doğru döndüm ve hâlâ ağzını eliyle kapatmış sessizce gülüyordu.

“Komik değil,” diye fısıldadım. “Neden bana kimse dört yaşındakilerin erekte olduğunu söylemedi? Bununla şu an başa çıkamam Liz.”

Gülmekten yaşaran gözlerini sildi ve bana özür dileyen bir bakışla baktı. “Özür dilerim Claire, gerçekten. Ama bu çok komik bir şey. Dört yaşındaki çocuklar hakkında hiçbir şey bilmiyorum, üzgünüm. Ne zaman oldu bu?”

Gavin camın oradan, “Bir!” diye bağırdı.

“Geçen gece, duş aldırdıktan sonra. Yerde havlusunun üzerinde yatıyordu ve ben de kurutucudan pijamaları almaya giderken okuması için kitap verdim,” diye anlatmaya başladım.

“İki!” diye bir bağıris daha geldi.

“Odaya gidip onu sırtüstü yatırdım ve o şey parlayan bir çubuk gibi havaya kalkmıştı. Korkunçtu. Ona dokundu ve bunun garip hissettirdiğini söyledi. Tanrım, lütfen gülmeyi keser misin?”

“Bees.”

Liz, “Özür dilerim. Özür dilerim!” dedi yine gülerken.

“Ve bu olduğunda okuduğu kitap da Barney ve Arkadaşlarıydı. Oğlum BARNEY okurken erekte oldu,” diye bağırdım ve hemen beni duyup duymadığını kontrol etmek için Gavin’e baktım.

Liz bu noktada histerikti. Ağzı kapandı ve omuzlarını salladı. Her nefes almaya ve gülmemeye çalıştığında garip bir ses çıkarıyordu.

“Bununla ilgili babanla konuşmuş mu?” diye sordu kırdayarak.

Gözlerimi kaçırdım ve cevap vermeden önce geçen sa-
bahki yaptığımız konuşmayı düşündüm.

“Babamı bilirsin. Ne zaman ona penis kelimesini söy-
lesem arkasını dönüp annemi aramamı söylüyor. Ve o da
ancak senin yardımcı olabildiğin kadar yardımcı oluyor.
Bunun normal olup olmadığını sorduğumda, “Tek bacak-
lı bir ördek daire çizerek mi yüzer?” diye cevap verdi. Bar-
ney olayını söyledikten sonra da kapatmak için on dakika
boyunca gülmesini bekledim.”

Liz sonunda sakinleşti ve ikimiz de Gavin hâlâ bir şey-
lerle meşgul mü diye dönüp baktık.

“Şimdi ne zaman bu olsa bana göstermek istiyor ve
“Anne! Büyük sosisine bak!” diyor. Ona, bunun küçük
çocuklara olan normal bir şey olduğunu ama bunu insan-
lara söylememesini söyledim.”

Liz bana sarıldı ve acıyarak baktı. “Claire hayatında bir
erkeğe ihtiyacın var. Erkekten bahsetmişken de...”

“Sakin. Sakin konuyu oraya getirme,” diye tehdit ettim
ve parmağımı yüzüne doğru götürdüm ki ciddi olduğumu
anlasın. “Bu tartışmayı yapmaya şu an hazır değilim. Hâlâ
geçen gece bir rüya mıydı yoksa gerçekten o muydu diye
merak ediyorum. Belki sadece alkolün etkisiyle gördüğüm
bir şeydir. Yani bütün barlarda, bütün şchirlerde, bütün
dünyada gördüğüm gibi...”

“Bir sakin ol bakalım, kesinlikle oydu. Onu ve arka-
daşını hemen tanıdım. Diğer, normalde büyük göğüslü
kızlardan hoşlandığını ama tatlı olduğum için bir istisna
yapabileceğini söyleyip benimle beraber olmaya çalışan
çocuktuk.”

Kendimi onun aslında o olmadığına ikna etmek için
saçmaladığımı biliyordum. Ama Liz’in de bunu onayla-
ması beni tamamen aptal gibi hissettirdi.

Panikle, "Sıçayım, sıçayım, kahretsin. Gözlerini gördün mü? Onlar Gavin'in gözleriydi. Aynı garip mavi-griydi ve etrafında siyah çizgiler vardı. Ne bok yiyeceğim ben?" diye sordum.

"On!"

Ben yere kusmamaya çalışırken. Liz, "Gavin üçten sonra dört gelir," diye bağırdı.

Gavin, "Bu çok sıkıcı," diye cevap verdi.

"Haydi, penisini yoldan geçen insanlara göstermeden ve daha sözleşmedeki imzaların mürekkebi kurumadan edepsiz bir ceza yemeden sana şurayı bir gezdireyim," dedi ve elimi tuttu. "Bunun için endişelenmeyi bırakıyorsun ve hayallerinin gerçek olacağı için seviniyorsun. Mavi gözlüğü de sonra düşünürüz."

İki saat sonra eve giderken hâlâ şaşkındım. Gavin araba çalışır çalışmaz uyudu ve böylece düşüncelerim, sosis ve taşaklar hakkında konuşmak zorunda kalarak bölünmedi. Mutfak, yıllar önce oradan kahve ve çörek aldığım zamanki hatırladığımdan daha güzeldi ve kullanmayı hayal ettiğim malzemelerle doluydu. Sanayi tarzı, iki kapılı dondurucu ve ona uyan üç kapılı bir buzdolabı vardı. Altılı, ağır bir elektrikli ocak, iki tane ısı yayımlı fırın, on altı tepsi çikolatayı soğuk tutabilecek bir dolap, tezgâhın tam altında tatlıları soğuk tutabilecek başka bir tezgâh, çikolata, karamel ve ihtiyacım olan diğer şeyleri eritmek için de iki tane bakır ısıtıcı vardı.

Mutfağı gezip bütün her şeye dokunurken, Liz'e bunun çok fazla olduğunu söyledim. Bana, daha önceki sahiplerinin buradaki her şeyi yeni aldığını ve mutfak donanımının hepsinin bu yerle beraber geldiğini söylemeye çalıştı

ama ben yalan söylediğini biliyordum. Buranın sahibiy-
le konuşalı daha çok uzun zaman olmamıştı. Hiçbir şeyi
yenilemediklerini biliyordum. Ayrıca Liz yalan söylerken
gözlerime bakamaz ve sürekli yemin etmez.

“Liz bu çok fazla. Bunu yapmana izin veremem.”

“Aman Tanrım Claire. Bunların hepsi bu yerle beraber
geldi ve eski sahipleri sadece bunlardan kurtulmak istiyor.”

Yalancı yalancı, sana kimse inanmaz.

Liz’in tarafı da çok güzeldi ama benim tarafımdaki
muhteşem mutfak yoktu. Ön taraftaki yolu genişletme-
den, nasıl burayı tam ortadan ikiye bölüp de duvar yap-
tırmak istediğini gösterdi. Camların oradan yeterince yer
ayarlamıştı, böylece müşteriler iki dükkân arasında gidip
gelebileceklerdi. Liz’in tarafındaki iç çamaşırı, kayganlaştı-
rıcı ve vibratörlere bakmaya pek hevesli olmayan müşteri-
lerim için de yeteri kadar özel alan veriyordu ve Liz, ortak
alandan geçmeden ikimizin de gidip gelebileceği bir kapı
koyabileceğimizi söyledi. İkimizin tarafına da ödemelerin
yapılabileceği bir yazar kasa masası gerekiyordu. Liz’in ta-
rafına satacağı şeyleri koyması için açık bir vitrin gereki-
yordu. Benimki şimdilik boştu, böylece ilerde insanların
gelip oturabilecekleri masalar koyabilirdim. Beni bu işin
içine dâhil etmeden önce burada çok fazla değişiklik yap-
tığını fark ettim ve bu kadar çalıştığını gördükten sonra da
geri dönemezdim. Benim tarafım dışardan durup bakınca
bütün mutfak görülebilecek şekilde açıldı, Liz’in arka tara-
fında sadece depo yapacağı bir yer vardı. Her şeyi düşün-
müştü ve bu kadar kısa sürede bu kadar iş yapmasına çok
şaşırmıştım.

Gavin deli gibi ortalarda koşarken, biz de etrafımıza
saçılmış evraklarla beraber yere oturduk. Dizimize kadar
imar izinleri, ruhsatlar, iş planları, sigorta poliçeleri ve ba-
şımı döndürecek kadar yüzlerce evraklarla uğraşıyorduk.

Hayalim dokunabileceğim kadar yakındaydı ama yapamama korkusu da bütün tırnaklarımı yememe sebep oluyordu. Para biriktirmek için barda fazla mesai yapabilirim ve zaten ayrıca Liz'in acı verici seks oyuncakları partilerinden de bir gelirim vardı ama hâlâ kirayı denkleştirebilecek kadar kazanmıyordum ve artık bu iş için bana para vermesini istemiyordum. Ben babamın buraya gelip bir bakmasını engelleyemeden önce Liz babamı aradı.

Sigorta kutusunu açıp bakarken, "Ne düşünüyorsun baba?" diye sordum.

"İyi çalışıyor. Mutfağın devresi buradan ayrılıyor," diye cevapladı.

"Demek istediğim bu değildi."

Onun ünlü olduğu hislerini ortaya çıkarmak istedim. Bana böyle bir şey yapacağım için deli olduğumu söyle; aklım bir karış havada olduğu için geri zekâlı de.

Sigorta kutusunu kapattı ve tavana baktı.

"Sen okuldayken odanı ve yol paranı her ay nasıl ödediğimi biliyor musun?" dedi ve ışıkları kontrol etti. "Son beş senedir, bir gün ihtiyacın olur diye bankada biraz para biriktirdim. Biraz biriktirmeyle şimdi elli binin üstünde."

Ağzım şaşkınlıktan açık kaldı ve gizlice dinlediğini gizleme gereği duymayan Liz duvarları yıkacak şekilde bağırdı. Ben hâlâ ne dediğini anlamaya çalışırken zıplayarak babama sarıldı.

Heyecanla, "Bay Morgan eğer en yakın arkadaşımın babası olmasaydınız şu an kucağınıza atlardım," dedi.

Garip bir şekilde, "Şey... benim köpeğim... veterinerde," dedi ve kendini Liz'den uzaklaştırıp dükkândan çıkıp gitti.

Babamın gidişiyle beraber kapıdaki çan sallandı ve Liz, "Babanın köpeği yok ki," dedi.

"Hayır yok. Senin şu zıplama tehditlerin sonunda onu delirtti."

Liz'in, beni babamın biriktirdiği parayı almanın ben-cillik olmadığına ikna etmesi bir saat sürdü. Bu parayı, bir gün istediğimi yapabilmem için biriktirmiş, o zaman ben neden bunu hayalimdeki işe başlamak için kullanmayayım ki? Para meselesinin ortadan kalkmasıyla, Liz benden yarın yapacağımız parti için eşyalarını hazırlamamı istedi. Parti, kuzeninin bir arkadaşı olan Jenny'nindi ve Jenny bilgisayar tasarımcısıydı. Liz'e broşürler, el ilanları ve bu tarz işler için yardımcı olmayı teklif etti. Liz partisini benim yapacağımı ve benim de işim için bazı reklam fikirlerine ihtiyacım olduğunu söyledi. Ona bedava numunelerden verdiğimiz sürece bize yardım edeceği konusunda anlaştık. Eğer bunu benim için yaparsa o numuneleri benim vajinamda denemesine bile izin veririm.

Partiden sonra Liz ve Jim'in evine akşam yemeği yiyip, şarap içmeye gidecektim ki böylece daha fazla konuşup işimiz için isim üretecektik.

Bizim işimiz. Dükkândan eve dönerken bu kelimeleri kendimi alıştırmak için tekrar tekrar söyledim. Her şey çok hızlı bir şekilde gerçekleşiyordu. Yıllarca hiç olmayacağını düşündüğüm, kendi işime sahip olma fikri daha iki gün önce bile boş bir hayaldi.

Arabayı park ettim ve uyuyan Gavin'i eve götürüp yatırmak için yavaşça aldım. Onu kaldırıp kafasını omzuma koydum. O da kollarını boynuma sıkıca doladı.

"Benim olucak fıstık..." diye mırıldandı. "Binicem üstüne vuyucam kıybacı."

Onu yatağa yatırmak için eve götürürken, uykuda konuşma alışkanlığına güldüm. Babasının da uykusunda konuşup konuşmadığını merak ettim.

Liz, sabah çok güzel bir şekilde Gavin'in babasını aklımdan çıkartmıştı ama şimdi düşüncelerimle yalnız kalmıştım. Hayatımda tekrar gözükmesi kafamı çok doldu-

ruyordu ve tek düşündüğüm şey buydu. Belki de buraya yolu düşmüştü ve onu bir daha ne görecekti ne de ondan bir haber alacaktım. İlk tanıştığımızda beni hatırlayamayacak kadar sarhoştı ve belli ki tarih tekerrür ediyordu. Dün akşam benim kim olduğum konusunda hiçbir fikri yoktu. Ben Allah'ın her günü bana onu hatırlatan biriyle yaşamak zorundayken, neredeyse beş yıl önce onu hiçbir şekilde etkilememiş olma düşüncesinin içimi acıttığını kendimi itiraf etmeyi reddettim.

7. Ağzını Açıp Votka'yı Dök

Dirseklerini bara dayadı ve bana doğru eğildi. Gözleri beni hipnotize etti. Gözleri çikolata sosu gibiydi. Bu O'ydu. Bunca sene sonra sonunda yüzünü gördüm. Hatırladığım kadar çekiciydi.

"Her yerde seni arıyordum," dedim.

Gülümsedi ve koluma dokundu. Bu gülüşü hatırlıyorum; kulağıma bir müzik gibi geliyordu. Barın diğer tarafına uzandı ve ellerini kolumda gezdirip omzumla koydu.

"İçki bardakların genellikle seninle konuşur mu?" diye sordu bir gülümsemeye.

"Bir saniye, sen o bardaki kızsın," diye söylendim şaşkınlıkla. Sırtarak, "Öyle miyim?" diye sordu.

Barın arkasından tamamen eğildi, yanağını benimkine dayadı ve dudakları kulağıma yakınlaştı.

"Bana en sevdiğim filmin ne olduğunu sor," diye fısıldadı.

Kafamı çevirdim, burnum yanağında kaydı. Hâlâ çikolata gibi kokuyordu. Ama bu hiç mantıklı değildi. Biri barın kapısını çaldı ve uzaklaşıp oraya baktı. Kapı hâlâ çalarken, geriye doğru gitti.

"Bekle! Gitme! Adını söyle bana," diye rica ettim.

Uzaklaşmaya devam ediyordu, yüzüne bakıp bütün detayları kafama kazıdım: kahverengi gözler, kestane rengi saçlar, kalp şeklinde dudaklar ve yanakta bir gamze.

Bardaki kız tıpkı buna benziyordu. Ama bu benim kadınımınla aynı gözlere ve sese sahipti.

Arkasından, "Lütfen, bana adını söyle," diye bağırdım.

Çarpma sesiyle birden uyandım ve kalbim bir maratondaymışım gibi hızla çarpıyordu. Elimi saçlarımda gezdirip arkama yaslandım ve az önce neyin rüyasını gördüğümü hatırlamaya çalıştım. Tam orada, bilinçaltımdaydı ama ulaşamıyordum. Rüya ile ilgili hatırlamam gereken bir şey vardı. Gözlerimi kapadım ve geri getirmeye çalıştım. Biri kapıma vurup da düşüncelerimi dağıtmadan önceki iki saniye kadar bir sessizlik oldu.

“SUS ARTIK!” diye bağırdım sürekli çalan kapıya ve hatırlayamadığım için kendime kızdım.

Ah, Tanrım, bir daha asla içmeyeceğim.

Ne zaman içsem, en garip rüyaları görüyorum. Neden bu seferki lanet rüyayı hatırlamıyorum? Kapımın çalmasını duymamaya çalışarak yanımdaki yastığı alıp ona sarıldım.

Bir yandan kapımı yumruklarken, bir yandan da, “Kapıyı aç, lan!” diye bağıırıyordu. Biliyorum, eğer kalkmazsam, bu gürültüyü yapmaya devam edecek ve sonra onu öldürmek zorunda kalacağım.

Ben kalkarken hâlâ kapıya vuruyordu. Örtüleri sinirli bir şekilde fırlattım ve kiralık evde gözlerim kapalı tökezedim. Hâlâ açmadığım bir sürü kutu vardı ve giderken yolumun üstüne çıkanları tekmeledim. Hiçbir yerimi kırmadan kapıya kadar gidebildim ve sinirli bir şekilde açtım.

“Aman Tanrım, çok seksi gözüküyorsun,” dedi ve yanımdan geçerek eve girdi. Şu baskalı tişörtlerden birini giyiyordu. Yemin ederim bunlardan en az iki yüz tanesine sahipti. Bugünün tişörtü, “Bugün osurdum,” diyordu.

“Tabii Drew, içeri buyur,” diye söylenerek kapıyı kapattım ve arkasından salona yürüdüm. “Gördüğüm güzel bir rüyayı böldün. En azından öyle olduğunu düşünüyorum, hatırlamıyorum.”

“Bakmadan duramadığım şu barmaid kızı mı görüyordun?” diye sordu gülerек.

“Komik,” dedim ruhsuz bir şekilde. Kapının kenarın yaslandım ve kollarımı göğsümde birleştirdim.

“Şaka yapıyorum kardeşim. Sarı saçlı olan arkadaşı, biran alıp ağzının yerine tişörtüne döktükten sonra senin arabayı kullanıp kullanamayacağını sordu. Ki aslında ağzın kızın götüne bakarken hep açıktı.”

Off, kesinlikle en iyi gecelerimden biri değildi.

“Belki oraya gidip, şeyden özür dilemeliyim...”

Kahretsin, bir boşluk vardı.

Drew, “İsmi öğrenemediğin diğer kızdan,” diye cümlemi tamamladı. Kendine yer açmak için koltuktaki kutuları iterken, “En azından nerede çalıştığını biliyoruz. Burası ne kadar dağınık,” dedi.

“Beni buraya aşağılamak için mi geldin yoksa bu erken ziyaretinin bir sebebi var mı?”

“Erken mi? Saat 12:30 salak. Saat 13:00’de oryantasyonumuz var,” dedi ve bir kitap dolusu kutuyu kaydırıp, koltuktan aşağı attı.

“SİKTİR! Şaka mı yapıyorsun?” diye kutuların üstünden zıplayarak mutfığa koştum. Mikrodalgaın üstündeki saate bakınca saatin 12:34 olduğuna emin oldum. Sıçayım. Yeni işteki oryantasyona geç kalmama hiç gerek yoktu. Buruşmuş tişörtümü çevirdim ve kokladım. İçki fabrikası gibi kokuyordum.

Banyoya gidip hemen kısa bir duş aldım ve bir tişörtle pantolon giydim. Drew, bütün trafik kurallarını çiğnedi ve işe vaktinden beş dakika önce yetişebildik.

Şirket, üretim için Pazar günleri kapalıydı, sadece yeni transfer olanlar olarak buradaydık. Amerika’dan buraya transfer olup da bugün işe başlayacak yirmi kişiydik. İnsan kaynakları için bütün formlarımızı doldurup, şirketin tarihi ve neden iş arkadaşlarımızı taciz etmemeliyiz konuları hakkında birkaç video izleyecektik. İkincisi benim favo-

rimdi. Yetmişlerde çektikleri ve yaklaşık otuz senedir gösterilen video aynıydı ve arkada porno müziği çalıyordu. Bir grup fabrika çalışanı bir araya geliyor ve aylak aylak gezen bir çalışanın sekreterinin kıcını ellediği bir video izliyor. Tamamen anarşiye sahip oluyorsunuz baylar ve bayanlar.

Tesisin kapısına yürüdük ve bir kapıdan konferans odasına girdik. Kapıda asılı duran katılım formuna isimlerimizi yazdık ve salonun arka tarafında olan masalardan birine oturduk. Birilerini tanıyor muyuz diye bugün bizimle işe başlayan insanlara baktık.

Drew sessizce, "Sence şefimiz nasıl bir dangalaktır?" diye sordu. Drew'in diğer yanında oturan adam ben daha cevap veremeden eğildi ve konuştu.

"Aslında iyi bir adam. Burada yirmi yıldır çalışıyor ve işleri batırmadığınız sürece sizi işinizle baş başa bırakıyor. Ben Jim Gilmore," dedi ve el sıkışmak için elini uzattı. Bu arada Drew de bir şeyler öğrenmiş oldu.

"Hey, ben Drew Parritt ve bu da Carter Ellis."

Drew konuşurken ikimiz de elini sıktık.

"Burada ne kadardır çalışıyorsunuz?"

"Sadece birkaç aydır. Nişanım ve ben Toledo'dan buraya taşındık," dedi.

"Gerçekten mi? Biz de oradan taşındık. Oradaki tesiste çalışıyorduk ve buraya transfer edildik," diye açıkladım.

Jim güldü. "Dünya küçük. Nişanım aslında buralı, biz üniversitede tanıştık, Ohio Üniversitesinde. Mezun olur olmaz buraya taşınmak istedi ve şimdi buradayız."

Drew iğneleyici bir sesle, o partiyi tamamen hatırladığını bilerek, "Oha, biz oraya bir hafta sonu partiye gittik. Şey, Carter sen muhtemelen hatırlamak istemiyorsundur ama değil mi?" diye sordu.

"Sesini kes götlek," diye söylendim. "Sen bugün niye geldin peki Jim?"

“Size tesisi gezdireceğim ve bittiğinde de şefinizle tanıştıracam.”

Drew, “Beni rahat bırakıp tepeme çıkmadığı sürece, gayet iyi anlaşabiliriz,” dedi.

“Bence büyük, iri yarı bir adam tepene çıksa senin hoşuna gider,” diye şaka yaptım.

“Beni kendinle ve şu yeni oluşan vajinanla karıştırmış olmalısın. En son ne zaman biriyle yattığını bana hatırlatır mısın? Çünkü benim çüküm ıslakken, senin bir köpek gibi havlayıp, otoparkta bayıldığından eminim.”

“Bir kızın vajinasına etle ilgili bir takma ad koymaktan övüneceğimi sanmıyorum,” diye hatırlattım.

“Evet, hayatımın en iyi dönemlerinden biri değildi. Ve tadına baktığım için de kendimi biraz hayal kırıklığına uğrattım.”

“Tadı meni gibi miydi?” diye sordum.

“Siktir git ya. O erkek değildi,” diye cevap verdi. Sonra da arkasına yaslanıp kollarını birleştirdi.

Drew, “Jim lütfen bana birkaç seksi kız tanıdığını söyle,” diye yalvardı.

Jim birden güldü. “Şanslı olabilirsiniz çocuklar, çünkü nişanlımın birkaç bekâr arkadaşı var.”

Jim önündeki sudan bir yudum alırken, Drew, “Yanımda duran amciğa hiç bakma sen,” dedi. “Beş yıl önce bir gece beraber olduğu, çikolata gibi kokan kıza takılı kalmış durumda.”

Jim ağzındaki suyu fışkırttı ve neredeyse boğuluyordu. Drew sırtına uzanıp vurdu. Düzeldikten sonra bana garip bir şekilde baktı.

Son zamanlarda insanların nesi vardı da bana böyle bakıyorlardı? Dün gece barda, şimdi de burada. Burada yaşayan insanların bir sorunu vardı.

Sonra denetçilerden biri geldi ve cinsel taciz videosunu

gösterdi. Müzik başlar başlamaz herkes neşelendi ve alkışlamaya başladı.

Jim, "Neden birkaç içki ve bir şeyler yemek için bu akşam bize gelmiyorsunuz? Nişanlım da böylece arkadaşları için yeterli misiniz diye bakar," dedi gülümseyerek ve tekrar odaya döndü.

"Hey Claire, bu yağın tadı gerçekten de vişneli peynirli kek gibi mi?"

"Hım, kesinlikle," diye cevapladım.

"Bu Tavşan Jack G bölgesine vuruyor mu, yoksa bunun için başka bir şeye de ihtiyacım var mı?"

"Bu masaj yağının yakmasının normal olduğundan emin misin? Çünkü en son erkek arkadaşım ve ben denediğimizde, penisi ikinci dereceden yanık oldu."

Beni öldürün. Lütfen beni şimdi öldürün.

"Penis yüzüğü tam olarak nereye yerleştiriliyor? Onu doğru yere yerleştirmemişiz herhâlde, çünkü birkaç dakika sonra vajinamın içinde kayboldu. Geceyi böyle bir şekilde acilde sonlandırmak garip oldu."

Bir kişi daha cevap veremeyeceğim bir soru daha sorsarsa kafayı yiyeceğim. Herkesin son bir saattir yaptığı şey bu. SIÇAYIM! Bu insanlar şimdiye kadar bir şeyler satın almalı ve benimle konuşmayı kesmelilerdi.

"Bir erkeğin senin üzerinde vibratör denemesine izin verdin mi? Duydum ki çok güzel oluyormuş."

"Tamam, bak şimdi," diye sözünü kestim ve susması için elimi kaldırdım. "Bu saçmalıklarla ilgili hiçbir deneyimim yok. Ben sadece yeni kuracağım iş yüzünden fazladan para kazanmak için bir arkadaşına yardım ediyorum. Hayatımda bir buçuk tane seks partnerim oldu ve ikisi de

boktan deneyimlerdi. İlki üniversitedeyken oldu ve ikimiz de sarhoştuk, adımı hiçbir zaman öğrenemedim ve hamile kaldım. Diğeri bir arkadaşımды ve daha iyi olur mu diye bir denemeye karar verdim. Babasında evinin anahtarı vardı ve ikimizi bastı ki bu durum başlayacak her şeyi bitirmeye yetiyor. Ben de vajinamın lanetli olduğuna karar verdim. Orgazmlarım hep kendiliğinden oldu ve pil, özel bakım ya da kullanım kılavuzu gerektiren hiçbir şeyi denemedim. Eğer bir şey sipariş etmek istersen ben mutfakta olacağım. Çikolata kaplı cipsleri de dene.”

Döndüm, sessizce odadan çıktım ve mutfığa gittim. Özellikle de ihtiyacın olduğunda bu kara defikler nerede oluyor? Oradaki her kadın, muhtemelen ne kadar ezik biri olduğumu ve bir daha bizimle iş yapmamaları gerektiğini konuşuyorlardır. Kahretsin, Liz beni kovacak. Herkese vibratör satma işimden atıldığımı söyleyecektim. Daha bir oda dolusu azmış kadına sahte penis bile satamıyorum. Böyle bir şey nasıl olur ki? Ve her şeyi geçtim, en derin, en karanlık sırrımı bir oda dolusu yabancıya anlattım.

Jenny, “Ah, tatlım, zavallı şey,” dedi ve mutfığa girip bana sarıldı. İnsanların benimle ilgili öğrendiği ilk gerçek: Benim özel hayatıma karışma, yoksa boynuna bir tane patlatırım.

Bir duvar gibi, kollarım yana sarkmış bir şekilde durdum. Kucaklaşmayı seven insanları anlamam. Gerçekten anlamam. Sırta yapılan sakın, tatlı bir dokunuş benim için yeterli.

Jenny, “Sana Tavşan Jack’i alacağım,” dedi.

“Yoo, hayır, gerçekten iyiyim,” demeye çalıştım ve bir yandan da kollarından kaçtım. O şey beni çok korkutuyor. Dört hız seviyesi, kendi etrafında dönen boncuklar ve kulakları vardı. Bu şeyi çalıştırmak için şehirden izin almak zorundasın.

Birkaç dakikalık konuşmadan sonra beni tekrar salona götürmek için ikna etti ve bana bir oyuncak alacağını duyurduktan sonra bütün oda anlayışlı gözlerle baktı.

Daha da küçük düşürülerek, hepsi birden bana ne satın alacakları konusunda konuşmaya başladılar. Beni bir vibratör bakiresi partisine göndermek hakkında konuşmaya başladıkları an bir sınır çekmem gerekti. Penis şeklinde buz kalıpları ve penis şeklinde makarnalar kelimelerini duyduğum an başıma ağrılar saplandı. Birazdan benim sevmeyen, zavallı, sahte penis dokunamamış vajinamla el ele tutuşup, şarkılar söylemeye başlayacaklardı. Özür dile-rim vajina, sanırım seninle daha çok ilgilenmeliydim.

Şovun sonunda, normalde sattığımın iki katını sattım, çünkü her şeyden ikişer tane aldılar. Biri bana, diğeri kendilerine. Eğer vajinam vücut bulsaydı, onların acıyan bakişlarına çok kırılırdı. Yemin ederim, siparişlerini verirlerken bacaklarımın arasına bakıyorlardı. Şimdi, çok büyük göğüslü kızların, adamlar konuşurken yüzlerine bakmadıklarına ne hissettiklerini anlıyordum.

Elinde yeni oyuncaklarıyla dolu poşetiyle son kadın da Jenny ile bana sarıldıktan sonra gidince, salondaki koltuğa gidip yığıldık.

“Bugün bu partiyi yaptığın için teşekkür ederim Claire,” dedi gülümseyerek. “Ve bu muhteşem tatlılar için de teşekkür ederim. Sende Allah vergisi bir yetenek var. Çikolata kaplı, karamelli krakerler... Neredeyse orgazm olacaktım. Yani tüm gece bu *elektrokoş*larla çevrili olduğumu hesaba katarsak, bu gerçekten bir iltifat.”

Gözlerim kocaman açıldı; başımı koltuğun arkasından kaldırıp o sırada yanımda oturmuş, manikürlü tırnaklarını kontrol eden Jenny'nin olduğu yere çevirdim. İyi bir

insandı ve gayet iyi anlaşıyorduk ama bu akşam ağzından çıkan bazı şeyler beyin hücrelerimi yakmıştı.

“Şey, Jenny, *elektroşok* mu demek istedin?”

Çantamdaki şeylerden birinin, insan kalbini durdurabileceğini varsaymıyorsa, bir seks oyuncakları partisinden bahsederken böyle bir kelimeyi cümle içinde kullanması hayal gücümü aşıyordu. Gerçi ben bir tanesinin boyutunu gördüğümde az daha kalp krizi geçiriyordum. Bir kadın bunu tam olarak neresine sokabilir ki?

“Bir dakika, ne dedim ben? Vibratör demek istedim. Aman Tanrım, bu çok garip!”

Kafamı salladım ve Liz’in bana eşyalarını koymam için verdiği fazladan çantalardan birine eşyaları koymak üzere kalktım. Öyle şanslıyım ki bu eşyaların hepsini kendi evimde tutacaktım. Eğer bana bir şey olur da polis ya da birileri neler olduğunu anlamak için evime gelir ve bu çantayı görürlerse yerin dibine girerim.

Tanrım, ya babam bulursa bunları? Delirdiğimi düşünür. Nasıl bir kadın çantasında otuz yedi tane vibratör ve on dokuz tane masaj yağına ihtiyaç duyar ki? Sıçayım, bu eşyaları Liz’in evine yerleştirmem lazım. Babama henüz bu işten bahsetmedim. Hiçbir kız babasıyla vibratörler hakkında konuşmak zorunda kalmamalıdır. Birçok anlamda o kadar yanlış ki. Dükkâna gelir gelmez anlayacak zaten.

Jenny, “Bana broşürlerin üstüne koymak istediğin ürünlerin fotoğraflarını gönderir göndermez yapmaya başlayacağım. Bir tane senin için, bir tane Liz için, bir tane de dükkân için ortak bir şey yapacağım. Bugün ona gidip isim hakkında karar vereceğinizi söylemiştin, değil mi?” diye sordu.

“Evet, bu akşam evlerine gideceğim,” diye açıkladım ve topladığım çantayı kapattım. “Hey, neden sen de benimle

gelmiyorsun? Beyin fırtınası yapmamıza yardımcı olursun.”

“Şey, bilmem ki. Emri vaki yapmak istemem.”

Çantanın kulpundan tuttum ve ona bir bakış attım.

“Kesinlikle emri vaki yapmış olmayacaksın. Liz’i zaten biliyorsun, her zaman bir orduyu doyuracak kadar yemek hazırlar. Gerçekten, hiç aldırmayacaktır.”

“Tamam, eğer sen sıkıntı olmaz diyorsan, sanırım uğrarım. Gerçekten çıkıp biraz eğlenmem gerek. Belki bana bekâr birini bulur. Öyle çaresizim ki temiz ve nasıl oral seks yapacağını bilen çirkin, işsiz birine bile evet diyebilirim.”

Bu cümleyi kafamdan silip atabilmeyi umarak ona boş boş baktım.

“Burayı temizleyeceğim, belki sonra bir de orgazmımı denerim. Seninle orada buluşuruz.”

Kafamın az önce patladığına neredeyse emindim.

“Şey, Jenny? Az önce orgazmını mı deneyeceğini söyledin?”

Lütfen, lütfen yanlış duymuş olayım.

“Şey, evet! Aldığım şeylerin düzgün çalışıp çalışmadığından emin olmam gerekiyor, değil mi? Eğer yeterince hızlı boşaltmıyorsa geri iade edeceğim. İki buçuk dakika kuralım var.”

Aman Tanrım. Lütfen kullandığı vibratörü bana geri vermesine izin verme. Onunla ne yapmam gerekiyor tam olarak? Geri vermesiyle başa çıkabilmek için zehirli atıklar için kullanılan çantalara mı ihtiyacım var? Bu benim içinde bulunduğum işin bir parçası değildi.

“Tamam öyleyse. Liz’in evinde görüşürüz,” dedim ve çantanın bozuk tekerleklerinin izin verebileceği kadar hızlı bir şekilde sürerek evden kaçtım.

On beş dakika sonra Liz ve Jim'in evindeydim. Liz koridorda, yüzünde panikle bir oraya bir buraya gidiyordu.

Liz, ben montumu çıkarırken, "Elizabeth Marie Gates, bana büyük borçlusun. Hayatımın en korkunç deneyimiydi," diye bağırdım.

"Claire, sana bir şey söylemem gerekiyor..."

"Jenny'yi buraya yemeğe çağırdığımda bana buraya gelmeden önce vibratörüyle biraz zaman geçireceğini söyledi," dedim korkuyla ve onun sözünü kestim. "Bütün gece yüzüne bakamam."

"Claire, bir şey var..."

"Bu kadınların bana nasıl cevaplayacağım konusunda en ufak bir fikrimin olmadığı, yağlar ve G bölgesiyle ilgili milyonlarca soru soracağını söylemeliydin," dedim. "Yapacağın tek iş burada durup herkesin siparişini almak," diye şikâyet ettim Liz'in sesini taklit ederek.

"Senin şey yapman lazım..."

Ceketimi kapının yanındaki portmantoya asarken, "Vajinalarına sıkışan penis zimbıruları hakkında sorularından sonra kendimi kaybettim ve onlara harika seks hayatım hakkında her şeyi anlattım. Tanrım Liz, bir buçuk kişiyle yatmış ve bu süre içinde onlarla bile yakınlaşamamış bir kadın seks oyuncakları satmamalı!" diye bağırdım ve ona döndüm.

"Claire, belki şimdi konuşmak istemezsin..."

"Her şeyi anlattım onlara. HER ŞEYİ! Bir daha hakkında konuşmamaya yemin ettiğimiz şey hakkındaki her şeyi de. Babasının bizi bastığına kadar her şeyi," dedim ve içeri yürümeye başladım. "Yüzündeki bu korkunç bakıştan benim nasıl harika bir akşam geçirdiğimi anladığını görebiliyorum."

“Bir şey söyleme...”

“Nasıl bu işte iyi olabileceğimi düşündün?” diye sordum ve salonun kapısının önünde durdum. “Gecenin sonunda bütün kadınlar vajinama acıyarak baktılar. Vajinam komplekse giriyor Liz. Beni şimdiden yargılıyor, çünkü sadece benim elimle yakınlaşabiliyor. Finallerden sonra o çok sarhoş olduğum gün, senin kolunun çarptığı seferi saymıyorum bile,” diye söylendim ve o sırada da Jim elinde bir şişe votkayla yanımda belirdi.

Bir ona bakıp, tekrar Liz’e döndüm.

“Neden bana böyle bakıyorsun?” diye sordum. Ağzı açık bir şekilde omzumun üstünden arkama bakıyordu.

Sikeyim.

Jim’e baktım, bana güven verici bir şekilde gülümseyerek bir şişe votkayı uzattı.

“Arkamda bir şey var. Değil mi?” diye fısıldadım.

Liz sadece kafasını evet der gibi salladı. Şöyle bir yutkundum ve körmüşüm gibi Jim’in elindeki votka şişesini aldım. Benim için kapağını çoktan açmıştı, o yüzden ben direkt kocaman bir yudum aldım. Gözlerim boğazımdan geçen alkol yüzünden yaşardı ve midem yandı. Yavaşça müziğe doğru döndüm ve utancımдан öldüm. Tamamen arkamı döndüğümde votka şişesi elimden kaydı. Neyse ki Jim’in refleksleri çok hızlıydı ki yere düşmeden şişeyi tuttu.

Liz arkamdan, mutlu bir şekilde, “Kim başka bir içki daha ister?” diye sordu.

8. Çikolatalı Gevrek

Oryantasyon birkaç saat sürdü. Bittiğinde, Jim, ben ve Drew Jimlere gitmeden önce bir içki içmeye karar verdik. Komşu şehirdeki bir barda, cam kenarındaki büyük bir masada oturuyorduk. Jim'i gerçekten sevdim. İçten ve arkadaş canlısıydı. Bize gidilebilecek yerleri ve buralarda neler yapabileceğimizle ilgili bir sürü fikir verdi. Muhabbet çok kolay ilerledi ve biz sanki bu adamı yıllardır tanıyoruz gibi hissettik.

Jim birasından yudum alırken, “Şu Bayan Çikolatalı Gevrek hakkında daha çok şey duymalıyım sanıyorum,” dedi. Gözlerimi kapatıp, Drew'in tesiste yaptığı yorumu unutmuş olmasını diledim.

Drew, “Hiç sormayacaksın sandım,” dedi ve gülerek arkasına yaslanıp, ellerini kafasının arkasına koydu.

“Bu hikâyeyi asla sen anlatmayacaksın, geri zekâlı,” dedim.

“Carter, bu hikâyeyi en iyi anlatacak insan benim. Olaya dışarıdan bakıyorum ve o akşamki olay hakkında daha doğru şeyler hatırlayabilirim. Ayrıca, son beş senedir senin o karı gibi hâllerinle ve hatun dükkânlarına gidip losyonları koklama hastalığınla uğraşıyorum. Belki Jim daha kafana yatacak bir şeyler söyleyebilir.”

Yüzümün kızardığını hissediyordum ve bu, mekân havasız olduğu için değildi. Drew'in bu saçmalığı söylediğine inanamıyordum. Bu gece bitince kesinlikle onun en yakın

arkadaşım konumunda olma durumunu tekrar değerlendirmeliydim. Carter Ellis Arkadaşlığı Kulübü Üyeliği artık yürürlükten kaldırıldı. Ve evet, sadece düşünürken bile bunun ne kadar saçma olduğunu fark ettim.

Ona attığım bakışları tamamen görmeczlikten gelerek Drew, “Şimdi şöyle ki,” diye başladı. “Beş yıl önce, sizin mezun olduğunuzun okulun bir partisine sıvıştık.”

Jim, “Bir dakika, ikiniz de o okula gitmiyor muydunuz?” diye heyecanla konuşmayı böldü.

Benim utanç verici durumum hakkındaki heyecanımı kendine sakla göt.

Drew, r harfini bastırarak, “Hayır,” diye cevap verdi. “Bir arkadaşın arkadaşından duymuştuk partiyi... Nasıl olduğunu bilirsin. Neyse, partiye gittik ve küçük Carter içeri girer girmez odanın diğer tarafındaki bu kıızı gördü. Yemin ederim az kalsın romantik bir şarkının çaldığını duyacak ve kafasının üstündeki yıldızları görecektim. Korkaklık yapmayıp kızla konuşmasını söyleyene kadar, bir buçuk saat boyunca kıızı kesti. Yanında da çok seksi bir arkadaş vardı, yani konu benim için kapanmıştı.”

Hikâyeyi başka bir şekilde anlatırken, ben de gözlerimi devirdim. Hatırladığım kadarıyla, Drew beni onunla beraber bir arkadaş penisine büyü yaptığını söylediği için sarı sayfalardan bulduğu bir voodoo büyücüsüne gitmeye zorlamıştı. İki hafta boyunca, canlı bir tavuğu kurban etmeyi reddettiği için, iki kiloluk kemiksiz, derisiz bir tavukgöğsüyle uyudu.

“Sonra o kızla konuşmaya başladı. Beni sıkıntıdan patlatan film alıntıları yaparak konuştular ve ben de zaman geçirmek için tüm cazibemi kızın arkadaşında kullandım. Birbirimize ısındık ve bunları o salak hâllerıyla orada bıraktık. Kız taş gibiydi ve kalçasının az kalır bir tarafı yoktu. En yakın boş odayı bulduk ve bütün gece tavşanlar gibi seviştik.”

Drew, sanki bütün ayrıntıları hatırlıyormuş gibi uzaklara bir bakış fırlattı.

“Bu çok komik, çünkü ertesi gün senin bütün alt takıma çürüyüp düşmesi için bir büyü yaptığı dışında onunla ilgili hiçbir şey hatırlamıyordun. Şimdi birden her şey net mi yani? Banyo küvetinde tek başına uyandın geri zekâlı,” dedim ve güldüm.

“Hey! Burada senden bahsediyoruz, benden değil. Ve bir daha bu lanet hakkında konuşmayacağız diye anlaştık sanıyordum. Ulu Zelda bunu özellikle belirtmişti,” diye ciddileşti.

Omuzlarının üstünden, dakikada 35 dolar geçiren, kredi kartı, banka kartı ve çek kabul eden büyük ve güçlü Zelda, elinde bacaklarının arasına iğne saplanmış voodoo bebeğiyle duruyor mu diye etrafına baktıktan sonra, “Şey, neyse, nerede kalmıştım?” diye sordu. “Carter ertesi gün korkudan altına sıçtı, çünkü çükünün düştüğünü düşünüyordu.”

Jim güldü ve çenesinden akan damlaları silmek için birasını masaya koydu. “Tamam da, şeyinin düştüğünü neden düşündün?”

Şöyle bir nefes verdim. “Çünkü...”

Drew, “Çünkü Carter o gün adını asla öğrenemediği bir kızla yattı ve kanlı, tek gözlü bir yılanı vardı,” diye sözümü kesti gülererek.

Jim’in bıyık altından homurdandığını duyduğumu sandım ve derdinin ne olduğunu anlamak için ona doğru baktım. Ama birasını tekrar ağzına götürmüştü ve artık bana bakmıyordu. Bana öyle gelmiş olmalı. Drew’e döndüğümdeyse hâlâ gülüyordu.

“Bak gerçekten, bütün yaşananları çok çirkin bir hâle getiriyorsun. Hikâye anlatma becerilerin hakkında çalışmak gerekiyor aptal,” diye söylendim.

“Söylediklerimde doğru olmayan tek bir şey yok. Sadece yıllar sonra hâlâ onu koklayamayacaksın diye sinirlisin,”

Hayır, bu hiç de garip gelmedi.

Birkaç dakika boyunca Jim'den garip, hatta neredeyse sinirli bir elektrik almıştım ama sonunda rahatlamış görünüyordum.

Jim, “Oha şimdi sen bu kızı gerçekten arayıp bulamadın mı?” diye sordu.

Drew ona cevap vermeye kalkıştı ama koluna vurdum.

“Sen sesini kesiyorsun. Benim sıram,” dedim.

Bir iç çektim. Bu kısmı düşünmekten nefret ediyorum. Bir nedenden dolayı göğsümü çok acıtıyor.

“Evet, onu aradım. Ne kadar karı gibi gözüdürse gözüksün onunla tekrar konuşabilmek için her şeyi verirdim. O aptal kampüsteki herkese sordum ama kimse bir şey diyemedi. Öğrenci işlerine gidip, sekretere yıllıklara bakabilmek için rüşvet bile vermeye çalıştım,” diye açıkladım.

Drew, “Ha ha, polisleri çağırmıştı hatırlıyor musun?” dedi ve güldü.

“Şey, evet, hatırlıyorum. Polisleri çağırmıştı, çünkü sen kadına kız öğrencilerin fotoğraflarına bakıp, hangisinin beni erekte ettiğini görmemiz gerektiğini söylemiştin. Beni sapık sanmıştı.”

Jim, “Peki, neden onu bu kadar çok bulmaya çalışıyorsun? Yani, herkesin tek gecelik ilişkileri olur. Bazı erkekler ertesi sabah saçmalığıyla uğraşmadıkları için kendilerinin şanslı olduklarını bile düşünürler,” diye başladı.

Bu konuda utanmam gerekiyordu ama açıkçası, utanmadım. Onunla yeni tanışmamıza rağmen, benim mutsuz durumuma eşlik eden bir keman çalma taklidi yapan en yakın eski arkadaşımın aksine, Jim'e güvenebileceğimi ve onun beni yargılamayacağını hissettim.

Omzumu bilmiyorum der gibi silkerek, “Onda bir şey vardı. Beni kendine çeken ve yanında olmayı istememi sağlayan bir şey. Oyun oynarken saatlerce konuştuk. Mizah anlayışımı anladı, müzik ve film tarzımız da aynıydı. Onla ilgili hatırladığım her şey onu bulmaya ve gerçek olup olmadığını görmek istememi sağlıyor. Ve bunun seksle hiçbir alakası yok. Hatta, ilk seferini mahvettiğim için ondan özür dilemek istiyorum. Hiçbir kadın bu kadar aklımı kurcalamadı. Ve yüzünü hatırlayamamak beni delirtiyor,” dedim ve bira şişemi masanın diğer tarafına ittim.

Jim’in yüzünden anlayış akıyordu ve kafasını salladı. Yüzünde gördüğüme yemin ettiğim kızgınlık birden yok oldu.

Drew, “Tamam, artık bütün bu duygusal saçmalığı aradan çıkardığına göre, yaptığın şu ürkütücü sapıklık şeyinden bahset,” dedi.

“Siktir git, o sapıklık falan değil.”

“Doğru, çünkü beni her kozmetik dükkânına sürüklemen ve ben seni orada beklerken, senin çikolatadan, çikolataya yakın bir şeyden ya da ne sikim çikolatadan yapılmışsa artık her şeyi koklaman hiç garip değil. Ve ayrıca birkaç ay önce tezgâhtar bize ne zamandır berabersiniz diye sorduğunda, senin kolunu omzuma atıp, ‘Şey tatlım, bu büyük, güçlü, seksi hayvan ve ben çok uzun zamandır beraberiz,’ dediğini de unuttuğumu düşünme,” dedi ve bunu benim o zaman söylediğim şekilde söyledi.

Jim arkasına yaslandı ve güldü, ayrıca bu anıya benim de gülmem gerekiyordu. Drew dükkândan çıkarken onun kalçasına bir şaplak atmıştım. Bir ömre bedeldi.

“Yani, beş yıl sonra hâlâ onun kokusunu aklımdan çıkaramadım. Ne marifet ama. Ama gidip Google’dan losyon satan tüm dükkânları araştırıp her hafta sonu listeyi elden geçirmekten bahsetmiyorum. Olur da losyon ya da sabun

satan bir dükkânda olursam, bir ihtimal onun kokusuna benzeyen bir şey var mı diye birkaç tanesini koklarım. O kokuyu tekrar bulma şansını kaçıramam. Bu beni delirtiyor.”

Jim gülümseyerek, “Tam sana göre bir kız tanıyor olabilirim,” dedi.

Drew, “Harika!” diye bağırды ve sırtına vurdu. “Gördün mü, küçük? Belki senin için hâlâ bir umut vardır. Hey, belki onu vajinasına Üç Silahşörler sürmesi için ikna edebiliriz. Senin Willy Wonka fetişin olduğunu söyleriz,” dedi gülerek ve birasını bitirdi.

Arkasına yaslanmışken sandalyesinin bacağına tekme attım. Sert yere düşmemek için kollarıyla dengesini sağlamaya çalışmasını izlerken Jim’in, “Böyle bir şeye gerek kalmayacak,” gibi bir şey dediğini duyduğumu sandım.

Jim’in evine gittiğimizde, nişanlısı bizimle tanışmak için mutfaktan geldi ve ikimiz de birden durduk.

“Hey, sen dün gece bardaki kız değil misin?” diye sordum. Bu, Drew’a ona asıldığı için çemkirmekten geri durmayan sarışın kızdı. “Liz, değil mi?”

Bizi görür görmez gözleri ve ağzı açıldı. Ama hızlıca soğukkanlılığını kazandı ve gülümsedi.

“Vay, hatırlamana şaşırdım. Bardan çıkarken ağlıyor ve bağırarak şarkı söylüyordun: ‘Doksan dokuz problemim var ve o sürtük hepsinin nedeni’.”

Yüzümü buruşturdum ve açıkça hiç hatırlamadığımı anlaşıldı.

Benim rahatsız olduğumu görünce, “Gerçekten, dert etme,” dedi ve güldü. “Bütün gece seni gösterip gülmek çok eğlenceliydi,” diye sataştı.

“Bana bir daha senin etrafında sarhoş olmamam gerektiğini hatırlat. Kafam tıraş olmuş bir şekilde uyanabilirim,” dedim gülerек. Liz salona giden yolda onu takip etmemizi işaret etti.

“Merak etme, böyle bir şeyi asla yapmam,” diye gülümseyerek söz verdi. Hepimiz oturacak bir yer bulduk, Liz de Jim’in yanına oturdu.

“Yalan söyleme hayatım,” dedi gülerек ve Liz’e sarılıp arkasına yaslandı. “Seninle tanıştığım gece, bir çocuğun yüzüne, ağzına doğru işaret eden bir ok çizerek “buraya penis sokunuz” yazacakken elinden kalemi zor almıştım. Şu şeydeki odalardan birinde bayılmamış-”

Liz koltuktan hızlıca kalkıp Jim’in elini tuttu.

“Canım, seninle bir saniye mutfakta konuşabilir miyiz?” diye sordu ve daha Jim cevap veremeden onu sürükledi.

Jim’i odadan dışarı hızlıca sürüklerken, omzunun üstünden, “Pardon, biz birazdan geliyoruz,” dedi.

Drew eğildi, dirseklerini dizinin üstüne koydu ve karşısında oturan bana fısıldadı.

“Bu hatun çok tanıdık geliyor. Umarım onunla yatmamışımdır. Bu biraz tuhaf olur, değil mi? Yani bu adamla daha yeni tanıştık. İyi biri. Ona kız arkadaşının vajinasını gördüğümü söylemek zorunda kalmak istemiyorum. Yemek yememize izin vermeyebilir ve ben açlıktan ölüyorum.”

“Drew, öyle bir şey olmuş olsaydı kız şimdiye kadar bir şeyler söylerdi diye düşünüyorum.”

“Bilmiyorum. Bizi görünce şaşırdı. Eminim, orada benim penisim hakkında tartışıyorlar. Ne diyordur dersin? Ona yaptığı en iyi seksin benimle olduğunu mu söylüyor-dur? Bir süredir kavga etmedim. Belki de ısınmalıyım.”

“Tanrım, egon kapılara sığıyor mu?” diye sordum. Dış kapının açılıp kapanması da Drew’in çenesini kapattı.

Kimsenin hareket ettiğini göremeyeceği kadar hızlı bir şekilde, Liz mutfaktan uçtu ve kapıyı açtı. Evlerinde koridorlar vardı, bu yüzden kimin geldiğini göremiyorduk ama kesinlikle ne söylediğini duyuyorduk.

“Elizabeth Marie Gates, bana büyük borçlusun. Hayatımın en korkunç deneyimiydi.”

Aman Tanrım, bu sesi biliyorum. Ve neden birden havlayan köpekleri düşünüyorum?

Jim, bir elinde bir şişe votka, diğer elinde de iki şişe birayla mutfakta içeri geldiğinde sessizlik tüm odayı doldurmuştu. Kafasını eğip Drew’e garip bir bakış attı ve ben Drew gerçekten Liz’le yatma konusunda haklı mıydı diye düşündüm. Birkaç saniye sonra kendi kendine sanki bir geyik muhabbetin can alıcı noktasını hatırlamış gibi güldü, biraları Drew ve benim önümdeki masaya koydu ve koridora döndü ama hiçbir yere kıpırdamadı.

Koridordaki ses birden yükselmeye başladı.

“Vajinalarına sıkışan penis zimbirtıları hakkındaki sorularından sonra kendimi kaybettim ve onlara harika seks hayatım hakkında her şeyi anlattım. Tanrım Liz, bir buçuk kişiyle yatmış ve bu süre içinde onlarla bile yakınlaşmamış bir kadın seks oyuncakları satmamalı!”

Ups. Muhtemelen bunları dinlememeliydik. Buna çok kızacak.

Jim votka şişesinin kapağını açıp masaya attı ve kapak masanın üzerinde durmadan önce birkaç kez döndü. Direkt şişeden içeceğini falan sandım ama bir şey bekliyormuş gibi orada, ayakta durdu. En azından Liz biraz daha sessiz konuşmasını sağlamaya çalışıyordu. Birkaç kez bunu fark ettik ama denemeleri sonuçsuzdu.

Birimiz bir şey söylemeliydik. Öksürerek ya da bir şey yaparak bizim burada olduğumuzu fark ettirmelilerdi. Ama biz götlük yapıp orada daha fazlasını dinlemek için

bekliyorduk. Bağırarak Max diye bir isimden ve babası onları basmadan öncesiyle ilgili bir şeylerden bahsediyordu. Tamam, şimdi daha fazlasını duymak istiyordum. Drew de benimle aynı şeyi düşünüyor olmalıydı, çünkü ikimiz de daha iyi duyabilmek için kapıya doğru eğilmiştik. Ama buna çok da ihtiyaç yoktu. Birden her şey daha yüksek sesli ve net duyulmaya başladı, salonun kapısında arkası dönük bir şekilde duruyordu, Liz de çılgınlar gibi kafasını sallıyordu.

“Nasıl bu işte iyi olabileceğimi düşündün?” dedi ve kapıda dururken, ellerini beline koydu.

Bu dün gece bardaki kızdı. Yaşasın! Kalçasını görür görmez onu tanıdığım için beni yargılamayın. Gerçekten ama gerçekten çok güzel bir kalçaydı. Dizlerimin üstüne çöküp, Tanrı’ya ve giydiği kotun üreticilerine dua etmek istedim. O kalçayı becermek istedim.

Bir dakika, bu çok doğru değil. Yani evet, hangi erkek istemez? Ama o böyle şeylerle ilgilenmiyor olabilir. Bu kadınla tartışmanız gereken bir şey. Sadece gidip dürtemezsiniz yoksa yüzünüze bir yumruk yersiniz ve “SADECE ÇIKIŞ” kelimeleri yüzünüze bağırılır.

“Gecenin sonunda bütün kadınlar vajinama acıyarak baktılar. Vajinam komplekse girmeye başlıyor Liz.”

Şu noktada, akli başında tek insan Jim’di. İki kadına doğru yürüdü ve güzel kalçalının yanında, elinde votkayla sessizce durdu.

“Beni şimdiden yargılıyor, çünkü sadece benim elimle yakınlaşabiliyor. Finallerden sonra çok sarhoş olduğum gün, senin kolunun çarptığı seferi saymıyorum bile.”

Kendimi kaybettim. Biri az önce boşaldım mı diye kontrol et-sin.

Drew heyecanlı bir şekilde, “Aman Tanrım, galiba az önce ısladım,” diye fisıldadı.

“Neden bana öyle bakıyorsunuz?” diye sordu kadın bir Liz’e bir Jim’e bakıp. Liz’e bir şey fısıldadı, Liz kafasını sallayarak bize doğru baktı. Bir hissimla votkayı alıp kafasına dikmesine bakılırsa, sanırım odada anlattığı mastürbasyon, falan filan, kız kıza aktiviteler, falan filan hakkında söylediği şeyleri dinleyen başka insanların olduğunu fark etmişti. Yavaşça arkasını döndü ve gözleri benimkilere doğru kaydı. Sanki bir rüzgâr hissettim ve onun votka şişesini elinden düşürüşünü izledim. Ben orada şu zamana kadar gördüğüm en güzel kadına bakarken, Jim de şişe yere düşmeden yakaladı.

Tamam, dün gece onu gördüğümü biliyorum ama sarhoştum ve sarhoşken her şey bana görüldüğünden daha seksi gelir. Hatırladığım şey tam olarak düşündüğüm şey olmayabilir. Ama şükür ki, hatırladığım kadar güzeldi. Ve şimdi, kimsenin burada olduğunu düşünmeden Liz’e anlattığı şeyler yüzünden dehşete kapılmış olduğu için kendimi kötü hissettim.

Liz neşeli bir şekilde, “Kim başka bir içki daha ister?” diye sordu kahverengi saçlı güzelliğin etrafında dolanırken.

Drew ve ben hiçbir şey söylemeden, bizim içkilerimiz olduğunu göstermek için bira şişelerimizi kaldırdık. Liz, zavallı kızın kolundan tuttu ve onu salona getirdi. Yürürken votka şişesini tutup bir yudum daha almasını izledim. Liz şişeyi ondan uzaklaştırdı ve masaya koydu.

“Carter, bu Claire. Claire, bu da Carter,” dedi Liz, sanki bir sebepten dolayı isimlerimizi belirtiyormuş gibiydi. Liz için eccl terleri döküyordum. Claire’in onun gözlerini oymasından korktum.

“Biz dün akşam tanışmış sayılırız,” dedim gülerek ve Liz’in yanlış anlaşılması ortadan kalksın diye dikkati kendi üstüme çekmeye çalıştım.

Claire isterik bir şekilde gülümsedi.

Liz koltuğa oturdu, Claire'i de yanına çekti.

Jim, Claire'in diğer yanına otururken, Liz, "Şey, yemeğin hazırlanmasına birkaç dakika var. Jim bana çocukların buraya Toledo'dan yeni taşındığını söyledi, öyle değil mi?" diye sordu.

Kafamı salladım. "Evet, Toledo'dan buraya transfer olduk."

Tekrar bakışlarımı Claire'a diktim. Dizlerini heyecanlı bir şekilde sallıyordu. Liz uzandı ve durması için ellerini dizlerinin üstüne koydu.

"Claire, ne zamandır barmaid olarak çalışıyorsun?" diye sordum. Onun hakkında her şeyi öğrenmek istiyordum. Ve yalan söylemeyeceğim, sesini ve vajinasıyla ilgili anlattığı şeyleri tekrar tekrar duymak istiyordum. Kahretsin, lütfen şu an erekte olmayayım.

Garip bir şekilde, "Neredeyse beş yıldır," dedi ve Jim sırtını birkaç kez sıvazladı.

Kaç yudum votka içmişti?

Drew, "Liz, daha fazla dayanamayacağım," diye konuşmayı böldü. "Çok tanıdık geliyorsun."

Claire ayağa zıpladı ve dizlerini masaya çarpıp bira şişelerini devirdi. Neyse ki ikisi de boştu.

"Sanırım ocağın zamanlayıcısının sesini duydum. Liz, sen de duydun mu?" diye sordu.

Liz kafasını iki yana salladı. "Hayır, kesinlikle duymadım," dedi gülümseyerek.

Claire bize arkasını dönüp yüzünü Liz'e çevirirken onları izliyordum.

"Zamanlayıcı kesinlikle öttü. Duymadın, çünkü dikkatini vermiyordun. Yemekleri kontrol etmeliyiz. Çünkü zamanlayıcı. Öttü."

Drew, "Hey, Liz," dedi. "Sanırım sana zamanlayıcının öttüğünü söylemeye çalışıyor!"

Kendi şakasına güldü ve kendi koluna vurdu.

Dehşete kapılmaktan utangaçlığa, sonra gerginliğe geçişlerini izlemek harikaydı. utanmış, gergin gidişini izlemek harikaydı. Sanki güzel bir dağınıklık gibiydi, izlemekten kendimi alamıyordum.

Liz bir iç çekti ve Claire'in yanına, mutfığa gitmek için kalkarken bizden özür dileyip gülümsedi.

Drew bana yaklaşıp, kulağıma fısıldadı, "Liz'in bana bakışını gördün mü? Ona kesin çıkmışım."

9. Claire'in Kukusu Öldürür

Ah, Aman Tanrım. Of lanet olsun. Bir insan utançtan ölebilir mi? Lanet olsun, lanet!

“Sanırım kalp krizi geçiriyorum. Belki de felç. Hangisi sol kola vuruyordu?”

Beyin fonksiyonlarımı yitirdim. Bu kadar. Ölüyorum. Herkes onları sevdiğimi söyleyin.

“Siktir, kalp krizi geçiriyorum. Nabzıma bak. Sana da garip gelmiyor mu diye,” sorup kolumu Liz’e uzattım.

Liz elimi itti. “Tanrı aşkına Claire, kendine gel.”

“Carter. Adı Carter. Ve kim olduğum konusunda hiçbir fikri yok,” diye inledim.

Siktir, mızımız kızlardan nefret ederim. Kendine güveni olmayan, mızımız kızlara döndüm. Kendimi döveceğim. Liz eğildi ve içinde lazanya pişen ocağa bir göz attı. Doğrulup ellerini göğsünde birleştirdi ve ocağa yaslandı.

“Sence kötü bir durumda mısın? O geri zekâlı Drew benimle yattığını sanıyor. Gözlerinden anlayabiliyorum. Benim çıplak nasıl görüldüğümü hatırlamaya çalışıyor. Ve sanki ben tişörtünde “Bugün Osurdum” yazan biriyle yatarmışım gibi. Bana o gün çarptığını ya da az kalsın yüzüne bir penis çizileceğini hatırlamıyor. Onun şeyine koyduğum laneti hatırlarsa ne olur merak ediyorum? O

gece benim cadı olduğuma gerçekten inanmıştı. Ne kadar salak bir insan.”

“Gerçekten mi Liz? Benim sperm donörüm yirmi beş adım uzağımda otururken o gece göğüslerin güzel olduğu için seninle sevişmek istediğini söyleyen adamın bunu hatırlamamasından mı şikâyet ediyorsun?”

Liz gözlerini devirdi. “Ah, sakın ol huysuz hanım.”

Ellerimi belime koydum ve ona en iyi “Sikerler ama” bakışımı attım.

“Tamam, bu çocuğunun babasıyla tanışmak için en iyi durum değil, sana bunu söyleyebilirim. Ama bitti. O burada ve bu konuda yapabileceğimiz bir şey yok. Onun kim olduğunu merak ettiğin o kadar yıldan sonra artık ona Gavin’den bahsedebilirsin. Kızını topla ve git şimdi buradan.”

Bir süre birbirimize boş boş baktım.

“Ne yapmaya çalıştığını biliyorum ama çok işe yaramadı,” dedim.

“Evet, bunu söyler söylemez fark ettim. Bir sonraki sefer sadece yetişkin ol diyeceğim.”

Mutfakta sağa sola gitmeye başladım.

“Bunun olma ihtimali nedir Liz? İlk önce o mavi gözleriyle bardaydı, şimdi de burada. Senin evinde. Ve şimdi sanki yeni bir hatunmuşum ve beni tanımak istiyormuş gibi konuşuyor.”

“Şey, teknik olarak, onun yeni tanıştığı bir hatunsun,” dedi ve büyük bir olay değilmiş gibi omuz silkti. “Biliyorum, dün gece Mel Gibson’un karısına orospu gibi giyinmişsin dediği zamandan daha sarhoş olduğu için seni tanıyıp tanımadığını merak ettik ama bence senin kim olduğunu hatırlamadığını rahatça söyleyebiliriz. Gerçeklerle yüzleşme vakti Claire. Vajinan o kadar da hatırlanası bir şey değil.”

“Sikeyim seni,” diye söylendim.

“Bu gece olmaz canım, başım ağrıyor.”

Bu konuda bu kadar soğukkanlı olabilmesi onun suçu değil. Ona bütün bu seneler boyunca çocuğu ne kadar çok düşündüğümünden bahsetmedim. Salonunda oturan adamın rüyalarını ve düşüncelerini ne kadar meşgul ettiği konusunda hiçbir fikri yoktu. Kafamdaki bütün senaryolar onu bulmakla ilgiliydi, hepsi aynı şekilde başlıyordu. Beni hatırlıyordu ve o geceyle ilgili her şeyi unutup beni bulmaya çalışmadığı için özür diliyordu. Yağmur altında öpüşüyor, el ele havuza atlıyor ve sahil boyunca ata biniyorduk.

Ya da bir sürü tampon reklamı izlemiştim.

Onu tekrar görmek, beraber geçirdiğimiz gece konusunda hiçbir fikri olmaması çok berbat. Özellikle de benim o gecenin bir hatırlatıcısını büyüttüğümü ve çocuğuma her baktığımda onu düşündüğümü düşünürsek.

“Kim olduğum hakkında hiçbir fikri yokken ona Gavin hakkında nasıl bir şey söyleyebilirim? Bana asla inanmayacak. Benim, çocuğunu büyütmek ihtiyacı içinde olan bir koca avcısı olduğumu düşünecek,” dedim, dolanmayı bıraktım ve Liz’in yanında dikildim.

“Gerek yok. Jim onları buraya getirdiğinde ben onu mutfağa sürükleyene kadar Drew’in kim olduğunu bilmiyordu ama Carter’ın kim olduğunu kesinlikle biliyordu. Bu akşam barda otururken senden bahsettiğini söyledi. Zavallı çocuk senin çikolata gibi koktuğun konusunda bir şeyler söylediği anda Jim anlamış.”

Panik hâlinde Liz’e baktım. Kalbim yeniden atmaya başladı.

“Ne?!”

“Sanırım ona bir kızdan bahsetmiş ve ben de alıntı yapıyorum,” durdu ve ellerini havaya kaldırıp alıntısını yaptı.

“Bir partide tanıştığını ve beş senedir onu nasıl unutamadığını” söylemiş, eve girer girmez ihmal edilmiş vajinadan bahsettiğin için Jim anlatabilecek şansı yakalayamadı.”

“Siktir git,” diye fısıldadım.

“Jim onları bu yüzden davet etti. Dün ona Carter’la barda karşılaştığımızı söylemeye fırsatım olmadı, o yüzden mutfakta söyleyene kadar kim olduğu konusunda bir fikri yoktu.”

Beni HATIRLADMIŞTI! Yani şimdiki beni değil ama o geceki beni. Onunla partide tanışan beni. Bekâretini aldığı beni.

Ben demeyi bırakmalıyım.

“Daha önceden haber verseydiniz iyi olurdu. Cep telefonu diye bir şey var biliyorsun, değil mi?” diye söyledim.

Dolaptan tabakları çıkarırken, “Of, kes sesini. Ben de en az senin kadar şaşırdım. Sen gelmeden hemen önce geldiler ve Jim’in olanları anlatabilmesi için sadece otuz saniyesi vardı,” diye açıkladı.

“Benim kadar şaşırmış olma ihtimalin yok. Yarın sabah göğüs uçlarını perdelerle dikilmiş bir şekilde uyansaydım, bu kadar şaşkın olmazdım,” diye cevapladım.

“İyi de seni susturmaya çalıştım. Hem de defalarca. Herkesin, senin hassas bir vajinan olduğunu öğrenmesi benim suçum değil. Hey, hassas vajinal!” Kendi şakasına güldü. “Belki de hassas bağırsak gibidir ve bunun için ilaç alabilirsin.”

O an Jim kafasını mutfığa uzattı.

“Eğer siz ikiniz Claire’in bir şeyleri hakkında tartışmayı bırakırsanız, bu yüzyıl içinde, ben ve arkadaşlar bir şeyler yemek istiyoruz.”

Liz, “Sen ve “arkadaşlar”? Onlarla daha bugün tanıştın. Arkadaşlık bir el sıkışma ve gizli bir parolayla mı oluyor artık?” diye şaka yaptı.

Jim pantolon ağını tutarak bir mizansen yaptı. "Gizli el sıkışma, tamam. Ve parola ise 'Claire'in Kukusu Öldürür.'" "

Fırın eldivenini ona fırlatıp tam suratının ortasından vurdu. Ve o an ocağın ikaz ışığı yandı ve kapı çaldı.

Liz fırının kapağını açıp lazanyayı çıkarırken, "Bu muhtemelen Jenny," dedi. İyi bir arkadaş olarak, ona Jenny'in de yemeğe katılacağını söylemek için ona mesaj atmıştı.

"Harika zamanlama. Hepimiz oturup yemek yiyeceğiz, Jenny bir sürü aptalca şey söyleyecek ve herkes senin pikaçun hakkındaki şeyleri unutacak. Bu da sana Carter'a, onun ufaklıkların yüzebildiklerini söylemenin bir yolunu bulman için yeterince zaman verir."

On beş dakika sonra hep beraber yemek masasına oturduk. Allah'tan benim utancım Drew'in Jenny'in içine nasıl düştüğünü izlerken bir kenara çekildi. Ama maalesef, tam karşımda oturuyorken ve ona bakmayı bırakamıyorken Carter durumunu görmezlikten gelemiyordum.

Çok yakışıklı. Yani gerçekten, gerçekten çok. Beş yılda çok gelişmiş. Bahse girerim vücut çalışıyordur. Muhtemelen koşucudur. Yalın bir görünüşü var. Sağını kimin kestğini merak ettim. Sanki nasıl görüldüğü umurunda değilmiş görüntüsünü verdirmek için bir servet ödemiş gibi gözüküyor. Kesinlikle onda güzel duruyor.

Odaklan! Hangi saç bakım ürünlerini kullandığı kimin umurunda? Bu adama baba olduğunu nasıl söyleyeceksin?

Hey Carter, aramızdaki bu garip hava hakkında ne düşünüyorsun? Gariplikten bahsetmişken, menilerin gerçekten sırtüstü yüzebiliyor.

Masadaki muhabbet benim düşüncelerimi böldü.

“Ya işte, sol şeritteydin ve geri zekâlının teki olduğum yere gelmeye çalışıyordu. Rejiye çarpmamak için frenlere basmak zorunda kaldım.”

Herkes yaptığı şeyi bıraktı ve Jenny’in hatasını düzeltmesini bekledi. Yani tabii, gerçekten bir haber kanalının rejisine arabasıyla girmediyse.

Masanın etrafındaki sessizlik çok uzun sürünce, Jim, “Şey, Jenny, *refüj* mü demek istedin?” diye sordu.

Çatalını ağzına doğru götürürken durdu ve Jim’e tuhaf bir bakış attı. “Yolun ortasında duran beton şeye reji denmiyor mu?”

Carter gülüşünü öksürükle saklamaya çalıştı ve Drew’in ona yumruk attığını gördüm.

Jim, “Boş ver Jenny. İstedigini diyebilirsin,” dedi ve güvenilir bir şekilde kızın eline dokundu.

“Ah Claire, söylemeyi unuttum. Bu akşam aldığım şey harika çalışıyor!”

O anda suyumdan bir yudum almamalıydım. Kelimeler Jenny’nin ağzından dökülmeye başladığı an, şok içinde derin bir nefes aldım ve su boğazıma kaçtı. Gözlerimden yaşlar gelerek öksürmeye başladım ve Liz çatalını bırakıp sırtıma vurmaya başladı.

Drew, ağzı sosla ve yemekle dolu bir şekilde, tamamen karşısında benim öldüğümü görmezlikten gelerek, “Ne satın aldın?” diye sordu.

En azından Carter ilgili bir şekilde, iyi miyim diye bakmak için masanın üstünden zıplayacakmış gibi yarı oturur, yarı ayakta bir şekilde durdu. Benim için endişelenmesi çok seksiydi.

Hey Carter, seksilikten bahsetmişken, senin ateşli iğnen benim yumurtalıklarımın randevuya çıktı.

Jenny, Drew’e cevap olarak, “Sahip olduğum en iyi vibratörü,” diyerek herkese şevkle duyurdu.

Bu Drew'in şok geçirmesine sebep oldu. Göğsünü yumruklar, bu sırada da Carter sırtına vururken lazanyanın bir kısmı ağzından dışarı çıktı.

Sanki ilk yardım toplantısı gibiydi.

"Gerçekten Liz, çok güzel ürünler satıyorsun. Satın aldığım diğer ürünleri denemek için sabırsızlanıyorum. Senden ne haber Claire? Herkesin bu akşam sana aldığı oyuncaklarla biraz yalnız zaman geçirme fırsatın oldu mu?" dedi ve gülümseyerek göz kırptı.

"Bir dakika, partideki kızlar sana vibratör mü satın aldı?" diye sordu Liz bir anda, herkesin benim alt kısmımdan başka bir şey düşünmesi gerektiğini unıtarak.

"Yok yok, bu hiç de rahatsız edici değil. Sorduğun için sağ ol," diyerek gözlerini devirdim.

Drew yemek borusuna kaçmış lazanyalardan kurtulurken, "Jenny'nin söylediğine dönebilir miyiz? Onun yalnız zamanı hakkında daha çok detay öğrenmek istiyorum: yer, ışıklar, ayakta ya da oturarak ve bir dahaki sefere bir izleyici ister mi. Muhteşem bir alt vücut gücüm var," diyerek göz kırptı.

"Öfff," diye söylendim.

Carter, dirsekleri hâlâ masada dururken, bana doğru o rüya gibi gözleriyle döndü ve "Demek seks oyuncakları satıyorsun?" dedi.

Yüzümün yandığını hissettim. Bu herkesin önünde onunla yapmak istediğim bir konuşma değildi. Ben onun mayonezinin nasıl deli yeteneklere sahip olduğunu söyleyecek bir yol arıyordum ama masadaki kimse vibratörler hakkında konuşmayı kesemedi.

Liz, "Teknik olarak, onları satmıyor. Sadece bana iyilik yapıyor," diye muhabbeti böldü ve beni açıklama kapmaktan kurtardı. "Beraber bir iş kuruyoruz. Ben seks oyuncakları satacağım, o da kurabiye ve şekerlemeler satacak."

Drew, "Seks ve çikolatadan hoşlanırım. Yaşasın!" diye şarkı söyledi ve şarkının sözlerini tamamen mahvetti.

Jenny, Drew'in seks ve şeker şarkısının kötü bir şekilde yorumlaması üzerine, "Ve senin soruna gelirse Liz evet, herkes bugün Claire'e vibratör aldı. Kaç taneyle bitti, on bir mi?" diye sordu. "Hâlâ hiçbirini denemediğine inanamıyorum. Bu delilik. Hiçbir orgazm bu oyuncularla yaşayabildiğin gibi olmaz."

Bu olanlar gerçek değil, değil mi? Bu bir rüya? Bütün okulun önünde çıplak olmanız ve herkesin sizi gösterip, gülmesi gibi bir rüya. Bu seferki hariç, bu sefer yemek masası üstünde çıplak yatıyordum ve herkes vibratörleri bana uzatıyordu.

Liz, "Ah, öyle değil mi ama?" diyerek aynı fikirde olduğunu belirtti ve beni görebilmek için öne eğildi. "Onlardan biriyle saniyeler içinde birçok kez orgazm oldum."

Liz bir haindi. Benedict Liz. Bundan sonra ona böyle sesleneceğim. Kahrolası Benedict Liz.

Jim'e, "Üstüne alınma bebeğim," dedi kuzu gibi bir şekilde.

"Alınmadım aşkım. Sen iyi hissettiğin sürece, ben de mutluyum," dedi gülümseyerek ve eğilip Liz'i omzundan öptü.

Jenny heyecanlı bir şekilde, "Claire eve gidip, Tavşan Jack'i denemek zorundasın. Ve sonra rapor vermek için hemen beni ara," dedi.

Liz çok normal bir şekilde benim olduğum tarafa bakarak, "Hayır, ilk seferini onunla yapmamalı, hayatı boyunca iz bırakır. Kendini oyuncakları kullanarak rahatlatmalı. Birisi sana mermi aldı mı?" diye sordu. "Mermi ilk seferin için en iyisi. Küçük, çok fazla ses çıkarmıyor ama çok iyi çalışıyor," diye açıkladı. "Otuz saniye içinde seni uçuracak."

Gerçekten bu insanlar yemek masasında, sanki bir kitaplığı nereye koyacaklarını tartışır gibi, benim kendimi nasıl orgazm edebileceğim konusunda mı tartışıyorlar? Kalem pili vajinana sok ve döndür. Şu an neler oluyor Tanrı aşkına?!

Carter'a, "Kusura bakma," dedim. "Vajinam genelde yemek masalarının konusu olmaz."

Beni masada duyan tek kişi oydu, zira diğer herkes şey yap... Siktir ya, hâlâ benim vajinamdan konuşuyorlar.

Jenny, "Belki de mavi yunusu denemeli. Şişe burnu, güzel gözleri ve yüzgeciyle çok tatlı! Onun geçidinde yüzmesi hakkındaki bütün hikâyeyi anlatabilir," dedi.

Carter kahkaha attı ve bana güven verici bir şekilde gülümsedi ve garip bir nedenden dolayı masanın üstüne çıkıp dudaklarına yapışmak istedim.

Drew, "Şimdi merak ediyorum ama. Mermiler, tavşanlar, yunuslar... Hâlâ vibratörlerden mi bahsediyoruz, yoksa siz sapık mısınız? Bu şeyleri ve ne yapabildiklerini görmek istiyorum. Claire, arabana git ve onları buraya getir," dedi ve telefonunu cebinden çıkardı. "Bunun bir yerinde video kamerası olacaktı..." Bir sürü tuşa basarken sesini kısıtı.

"Şey, hayır. Ne kabul ettiğim ne de reddettiğim vibratörleri buraya getirmiyorum. Şimdi susun ve yemeğinizi yiyeceğiniz, hepiniz."

Jenny gülerek, "Max denilen çocuğun mermisinin olmaması çok kötü. En azından babası eve gelmeden sen rahatlıydın," dedi.

Drew, bir an amatör pornocu gibi film çekeceğini unutup, "Ohh, kapıdan girdiğinde hakkında konuştuğun çocuk mu bu? Ne oldu?" diye sordu.

"Hayır. Kesinlikle hayır."

Jenny yine gülerek, "Haydi Claire, çok büyük bir şey değil, cevap ver haydi," dedi.

Drew de, "Haydi Claire," dedi. Ben de kollarımı birleştirip ona kötü kötü baktım.

Jenny ve Drew hâlâ gülerlerken, "Soruyu cevapla Claire!" diye aynı anda sert bir şekilde söylendiler.

"Evet, çünkü daha önce hiç *Kahvaltı Kulübü*'ne gönderme yapıldığını duymamıştım," diye söylendim.

"Ya kendini kötü hissetme Claire. Herkesin utanç verici bir seks deneyimi vardır. Mesela Carter, bir keresinde sarhoşken bir bakireyle yattı ve kızın adını asla öğrenemedi."

Cennette bir yerlerde, bebek İsa ağlıyor. Ya da bu benim gururumun ölmesinin sesi. Eminim ki Jim, Liz ve ben korkunç bir araba kazasına şahit olmuş gibi bakıyorduk. Ve aslında teknik olarak, şahit de olduk. Suç mahallinden uzaklaştırılmış gibi hissettim. "Haydi, devam edin millet, burada görecektir bir şey yok - sadece benim özgüvenimin üstüne sifon çekildi."

Nefes almayı bıraktığımdan emindim ve Liz de Jim'in, "Siktir, az önce burada ne oldu?" şeklindeki ağız açıklığını kapatması için çenesine vurdu. Bir an masadaki bütün bu insanların bana her şeyi itiraf edeyim diye özenle bir plan hazırlayıp hazırlamadıklarını merak ettim. Carter'ın tepkisini görmek için ona baktım ve utanmış görünüyordu. Ondan bildiği bir sır sakladığını bildiğini ve onun bildiğini bildiğimi biliyormuş da boynumu sıkmak istiyormuş gibi görünmüyordu.

Aaaaaaaa!

Ayağımı hafifçe vurmaya başladım, bacağım yukarı aşağı hareket ediyordu. Liz masanın altından elini dizime koydu.

Carter başını sallayarak, “Tanrım, Drew,” diye söyledi.

“Claire...”

Liz’in sözünü kestim. Açığa çıkmak için harika bir fırsat olduğunu söyleyen bakışlarla bana baktı ama ben buna daha hazır değildim. Masadaki insanların önünde söylenecek bir şey değildi. Onun yerine konuşmaya karar verdim.

“Şey, eskiden barda Max denen bu çocukla çalışıyordum. Gayet iyi arkadaşlık ve birçok ortak noktamız var gibiydi.”

Başlıca ortak noktamızın ikimizin de bekâr ebeveynler olması kısmını hemen atladım.

“Aramızda duygusal bir şey olmadan sadece fiziksel olarak bir şeyler yaşamaya çalıştık. Yakın zamanlarda dul kalmış, yeni emekli olmuş babasının garajının üstündeki apartmanına taşınmıştı. Yazın ortasıydı ve hep beraber evde film izliyorduk. Babası birkaç saatliğine balık tutmaya gitmeye karar verdi. O gitti, biz de koltuğun üstünde bir şeyler yapmaya başladık.”

Herkes yemeğini bırakmış ve hiç nefes almadan anlattığım hikâyeyi dinlemek için bana bakıyorlardı.

Bunu yaptığıma inanmıyorum. Utanç verici bir anımı başka bir tanesiyle kapatıyorum.

“Belden aşağımız çıplaktı ve içime girdi. Tam olarak iki saniye sonra ön kapı açıldı ve babası içeri girdi. Oltası ve makarasıyla ilgilendiği için bizim koltukta üstümüze bir örtü almak için çırpındığımızı fark etmedi.”

Drew sessiz sessiz gülerken omuzları sallanıyordu, Carter bana üzülmüş bir şekilde bakıyordu ve diğer herkes de bu hikâyeyi daha önceden dinledikleri için kafalarını sallıyorlardı.

“Sonra babası salonun ortasına geldi ve bize arkası dönük bir şekilde yere oturdu, makara kutusunu organize

ederken bir yandan da konudan konuya atlayarak gölün balık tutmak için kapalı olduğundan bahsediyordu. Bu arada, biz Haziran ayının ortasında ağır, yünden bir örtünün altındaydık.”

Carter, “Hiç şüpheli değilmiş,” diye şaka yaptı.

Onun direkt bana gülmediğini anladığım an, sonunda ona baktım, derin bir iç çektim.

“Evet, Max’in kliması olmadığını hesaba katmadık ve o gün hava on dokuz derecedi.”

Drew mutlu bir şekilde kafasını salladı. “Ee ne bok yedin?”

“Şey, korkuyla öyle durdum, Max koltuk minderlerini iç çamaşırını bulmak için deşiyordu. Max uğraştıkça örtü çıplak kucağımdan daha çok gidiyordu. Babası, üç adım ötemizde yem ve oltalardan bahsederken ben de kalan parçaya hayatım pahasına tutunuyordum. Max sonunda şortunu da iç çamaşırını da buldu, örtünün altında yalpalayarak giymeye başladı. Bu sırada ben hâlâ örtüyü tutup, bir yandan da iç çamaşırımı arıyordum ama hiçbir yerde bulamadım. Neyse sadece şortumu buldum ve hemen giydim, Max örtüyü üzerimizden attığı an neredeyse zafer çılgığı atacaktım, çünkü o şeyin altında popom çok terlemişti.”

Herkes bir güzel eğleniyordu ama artık benim kendimi orgazm etmemden ya da Carter’ın olayından konuşmadıkları için umursamadım.

Jim, “En iyi kısmını unutuyorsun Claire,” diye hatırlattı.

“Aaa evet. İç çamaşırım örtünün bir yerine sıkışmış olmalı ki Max kaldırır kaldırmaz uçtu ve babasının kafasının arkasına çarptı.”

Carter, “E, sen ne yaptın?” diye sordu.

“Kendine saygısı olan, olgun bir kadının böyle bir durumla karşılaşınca yapacağını yaptım. Ayağa kalktım, evden kaçtım ve bu olay hiç olmamış gibi davrandım.”

Muhabbette bir sessizlik olduğu her saniyede Liz'in Carter'ın olduğu yere doğru bana attığı fal taşı gibi açılmış bakışları ve kafa sallamaları sayılmazsa, gecenin geriye kalanı güzel geçti. Benden gerçekten bütün bu insanların önünde her şeyi anlatmamı bekliyordu. "Şey evet, elmalı turta çok güzel. Elmanın alma kelimesinden geldiğini biliyor musun, bu da *beni hamile bıraktın* demek?"

Yemeği bitirdik. Liz erkekleri bulaşıkları toplamaya zorladı, biz de böylece isim konusunda beyin fırtınası yapabilecektik. Hepsini sevdiğimiz ama aralarında karar veremediğimiz üç isme kadar indirdik. Sonra çocuklar bize katıldı ve verdiklerini isim önerileri hemen seviyeyi düşürdü. Ne kadar hızlı bir şekilde pisleşebildikleri gerçekten inanılmazdı.

Plastik Penisler Ve Pastalar

Kamışlar Ve Kurabiyeler

Seks ve Şeker (Size bunu kimin önerdiğini bulmanız için bir tahmin hakkı vereceğim.)

Yağlar Ve Kedi Dili

Penis Halkaları Ve Şekerlemeler

Bütün süre boyunca koltukta oturup dikkatimi veriyormuş gibi davrandım ama bütün yaptığım şey Carter'a bakmaktı. Ne zaman gülümsese karnıma biri yumruk atıyormuş gibi hissettim ki bu bayağı aptalca. Onu tanııyordum bile. Tek gecelik biriydi.

Ona bir kızın verebileceği en önemli hediye verebilecek kadar beni rahat hissettiren, beraber geçirdiğimiz o kısa zamanda birbirimize ne kadar benzediğimiz konusunda hiç unutamayacağımız bir anı bırakan tek gecelik biri. Bu zaman ayrıca başka bir sonsuz anı yaratacak kadar da yeterliydi; kendi başıma bakmak, büyütmek zorunda

kaldığım ve bir gün benim cheveynliğim yüzünden terapiye gitmek zorunda kalmayacak, iyi bir insan olmasını umduğum bir çocuğu sevmek.

Kişiliklerimizdeki benzerlikler ya da benden zamanında ne kadar hoşlandığı ve şu anda ne kadar ilgilenmesinin hiçbiri önemli değil. Ona baba olduğunu ve oğlunun dört buçuk yaşında olduğunu söylediğim an benden nefret edecek. En azından benim bu fikre alışmak için dokuz ayım vardı. Hangi bekâr, çekici ve yirmilerinde olan bir adam böyle bir şeyi öğrenip de hayatı boyunca bu sorumluluğun altına girmek ister ki?

Ona bunu söylediğimde uzaklara kaçacak. Çılgılık atacak, dönecek ve koşacak - şu bir hışımla kapıya koşan ama kapıyı açtığında karşısında kocaman bir boşluk gören çizgi film karakterleri gibi. Buna kendimi hazırlamalıyım. Ve onu da suçlayamam. Bu kimsenin aklının almayabileceği tuhaf bir durumdu. Gavin ve ben şu ana kadar güzel idare ettik. Hiç sahip olmadığım bir şeyi özleyemezsin. Bizimle bir daha konuşmamayı tercih ederse, varsın öyle olsun.

Ama neden bunu düşünmek beni üzdü?

Saatime baktım ve neredeyse on olduğunu fark ettim. Eve gidip, babamı bebek bakıcılığından kurtarmalıyım.

Drew, ben koltuktan kalkıp montumu almaya giderken, "Hey, nereye gidiyorsun? Saat daha on değil," dedi.

"Özür dilerim, eve gidip Ga., Şey çamaşırları halletmem gerekiyor," dedim kekeleyerek.

Kahretsin, az kalsın Gavin diyordum. Ben korkağım. Söylemeli ve kurtulmalıyım. Liz az daha ağzımdan kaçırmandan dolayı biraz gerildi, Jim öksürdü.

"Seni yarın ararım ve *birkaç şeyi gözden geçirebiliriz*," dedi Liz, kaşlarını yukarı kaldırarak.

Birkaç şeyi gözden geçirmek derken de bu akşam Carter'a söylemediğim şeyler için beni paralayacağını biliyordum.

Süper, sabırsızlıkla bekliyorum.

Herkese el salladım ve koridora geçtim. Çeketimi aldığım anda Carter köşeye geldi.

“Hey, seninle arabana kadar yürüyeyim,” dedi ve gülümseyerek kapıyı açtı.

Orada mal gibi durdum ve ona öylece baktım. Ona söylemeliyim. Tam şu an, dışarda tek başımızayken.

Hey, beni hatırlamazsın ama ben beş yıl önce bekâretini aldığın kişiyim ve tahmin et ne oldu? Bir erkek!

Bunu yapamazdım. Bakmayı kestim ve arama koya-bildiğim kadar mesafe koyarak arabaya doğru hızlıca yürüdüm. Liz, Carter’ın Jim’e çikolata gibi koñan “gizemli” kızdan bahsettiğini söylememiş miydi? Parçaları birleştirmesine izin vermezdim. Şimdi olmaz. Daha çok zamana ihtiyacım vardı. Ne söyleyeceğimi düşünmem ve nasıl bir adam olduğunu anlamam gerekiyordu. Hiç çocuk istiyor muydu? Burada çok uzun süre kalmayı düşünüyor muydu, yoksa başka bir transferle gidecek miydi? Belki dünyanın diğer yerlerinde desteklemediği altı çocuğı daha vardı. Tanrım ya birden Gavin’in babası olup buralarda kalmaya karar verse, sonra birden diğer gayrimeşru çocukların annesine bir şey olsa ve onları da almak zorunda kalsa, bizim de bir yerine yedi çocuğumuz olsa? Sonra hiçbir zaman yanlarında olmadığımız için bizden nefret etseler, Gavin sokağı dönse ve kasaları açmak için hileler öğrense? Daha fazla zamana ihtiyacım var. Gavin’i bundan uzak tutacak bir şey düşünmem lazımdı. Ayrıca sakinleşmem de. Carter beni bir daha görmek için yalvarıyor falan değildi. Bana sadece arabama kadar eşlik ediyordu. Hikâyenin sonu.

Carter tam arkamdan geldi ve kaportanın önünde durdu, ben de kapıyı açıp ona döndüm.

“Seni tekrar görmek isterim Claire,” dedi sakince.

Arabanın kapısı açık dururken, “Beni testereyle nazikçe becer,” diye söylendim.

Ağzını açtı ve bir an onun yüzündeki aydınlanmayı gördüm sandım.

Sıçayım, *Heathers*’tan alıntı yapmıştım. Ne dediğimi bile bilmiyordum. İçimdeki diğer kız ona kim olduğumu belli edip bizi bir araya getirmek istiyordu. Tanrım, oyun oynarken neredeyse bütün filmi canlandırmıştık. Ama bu sessizliği, benimle ilgili ne kadar anısı olursa olsun aklının bir yerinde kilitli bir şekilde durduğunu gösterdi.

“Beni ara. Liz sana numaramı verebilir,” dedim fikrimi değiştiremeden. Arabaya atladım, çalıştırdım ve hızlıca oradan çıktım. Aynadan Carter’ın gittikçe küçülen görüntüsünü izledim.

10. Baştan Çıkarıcı Oyuncaklar ve Atıştırmalıklar...Ve Karışıklıklar

Yemek boyunca Claire'e bakmaktan kendimi alamadım. Herkes onun üstüne gidince kendimi kötü hissettim ama utanınca çok sevilesi oluyordu. Yanakları pembeleşmişti, kucığına doğru yere bakıyor ve sol kulağıyla oynuyordu.

Tanrım, sevilesi kelimesini sanki bir köpek yavrusu bahsediyormuş gibi kullandım. Ama bir dakika, bu doğru değil, cğer bir köpek yavrusu olsaydı bile, muhteşem olurdu, çünkü çok çekici. Yani gerçekte bir köpek yavrusu olabilir. Yani diyorum ki, hangi köpek o kalçaya dokunmak istemez. Hayvan belgesel kanalı izlemeyi bırakmalıyım. Claire bir köpek yavrusu değil - Biri sikişiyor, diğeri değil. Nokta.

Yemeğimi bitirmekte zorlandım. Lazanya harikaydı ama benim bütün düşündüğüm Claire'in vibratörle kendini mutlu etmesiydi.

Ya da eliyle.

Ya da vibratör ve eliyle.

Ya da vibratör, onun eli ve benim elimle.

Hey, merhaba bay sertleşmiş.

Açık bir şekilde, konu yeni tanıştığım bu kadın olunca ciddi sıkıntılarım var. Bir yanım ona dokunduğu, öptüğü ve içine girdiği için Max denen adamın kafasını kopartmak istiyor. Ama hikâyeyi anlatmayı bitirdikten sonra şimdi

onu bulup sadece parmakla gösterip, gülmek istiyorum. Nasıl bir adam babasının rahatça girip çıkabildiği bir evin koltuğunda bir kadınla seks yapmaya çalışır ki? Orada durdum. Bu noktada çocuğu kıskanmayı bırakmalıyım. Şimdi, ona göstermek istediğim şey gerçek bir erkeğin nasıl davranması gerektiği. Ona kaçırdığı her şeyi göstermek gibi saçma bir ihtiyacım vardı.

Doğru, çünkü ben seks konusunda her şeyin kralıyım. Benim penisim sokakta yetişkin kadınları ağlatabilir.

Erkekler daha çok bira içince ve kadınlar da Liz ve Claire'in işi için isim aramaya çalışırken işler biraz tuhaflaştı. Neden "Şeker Kaplı Oral Seks"i bir kenara attılar bilmiyorum. Çok zekiceydi. Bu benim, bir tane şekeri emmeyi, şekerle ıslak yerini Claire'in bacakları arasında fırçalamak ve sonra şeker yolu üzerinde dilimi gezdirmeyi düşünmemi sağlıyor.

Sonra ilkokuldayken yarısı yenmiş bir şekeri şifonyerime koyduğumu ve onun bir şekilde çekmeceme düştüğünü hatırladım. Bir ay sonra şekeri üstüne üç çorap, bir kalem ve bir oyuncak figürü yapışmış bir şekilde buldum.

Muhtemelen böyle bir şeyi vajina yakınlarına koymak iyi bir fikir değil, özellikle Claire'in vajinasının. Claire'in vajinasına hiçbir zarar gelmemeli.

Belki hayal kuruyor olabilirim ama yemin ederim ne zaman ona baksam, kafasını uzağa çevirdi. Onun da bana baktığını düşünmek beni sevindirdi. Drew'in haklı olduğunu biliyordum. Bir daha göremeyeceğim bir kızı düşünmeyi bırakmalıydım. Allah aşkına beş yıl oldu. Onunla ilgili bildiğim azıcık bilgiye tutunup karı gibi davranıyordum. Bildiğim tek şey *Define Avcıları* filmindeki Sloth'a benzermesi ve Drew'in terlemiş taşakları gibi kokması. Partiden sonra Tasha'yla ilişki yaşayarak onu unutmaya çalıştım. Neredeyse beş yıl sonra hâlâ asla bir daha göremeyeceğim

bir kız hakkında, aynı hayale takılmıştım. Dürüst olmak gerekirse, en başından itibaren Tasha'yla beraber olmanın iyi bir fikir olmadığını bilmeliydim. Beraber geçirdiğimiz zamanların çoğunu bir tür kavga hâlinde geçirdik. Psikopat denebilecek kadar kıskançtı ve bir erkek onun tarafına baktığında bile aynı tepkiyi vermememden nefret ederdi. Yapmam gereken Claire gibi biriyle olmaktı: tatlı, komik, akıllı ve Tasha gibi bambaşka bir yüzü olmayan biri. Tam önümde sadece nefes alıp verişiyile bile aklıma müstehcen düşünceler sokan güzel bir kadın vardı. Bu saçmalığa bir son vermeli ve şansımı denemeliydim.

Kıskançlık ve kavganın yanında, ilişkiyi devam ettirememem sebebi kendimi ilişkiye veremiyor olmamdı, çünkü O'nun hâlâ dışarıda bir yerlerde olduğunu düşünmekten kendimi alamıyordum.

Bir de Tasha'nın vajinasının McDonald's ile aynı slogana sahip olması: On milyonu aşkın hizmet.

Neyse konuyu dağittım.

Hayalimde çok iyi canlanan, yüzü olmayan gizemli kıza olan sapkınlığımı durdurmam gerekiyordu. Hemen önümde oturan bu kişiyle bir şans elde etmeliydim ya da sonsuza kadar yalnız olacaktım. Acıması hayatım hakkında düşünmekle o kadar meşguldüm ki Claire'in artık karşımda olmadığını ve gitmesi gerektiğini fark etmemişim. Ben kendime geldiğimde çoktan koridorda köşeyi dönmüştü.

Öylece oturmuş arkasından (tamam kalçasına) bakarken, Drew koluma vurdu. Hiç de gizlemeyerek gittiği tarafta doğru kafasıyla işaret etti ve o an fark ettim ki bütün gözler benim üstümdeydi. "Daha ne bekliyorsun?" gibi bakıyorlardı ve Liz bana öyle bir baktı ki yalan söylemeyeceğim, ondan biraz korktum. Koltuktan zıpladım ve odadan çıktım, tam montunu giyerken yakaladım. Kapıyı açtım ve yanında durdum.

Benim orada olmama şaşırarak benim ve kapının açılma sesiyle irkildi. Gözlerimi ondan alamıyordum. Onu öpmeye ihtiyacım var. Nefes almaya ihtiyacım olduğu gibi onu öpmeye ihtiyacım var. Bu kadın bana ne yapıyordu? Onu çevirip, duvara yaslayıp, dudaklarına yapışarak kendimi aşağılık bir duruma sokmadan, arabasına kadar eşlik edeceğimi ona söyledikten sonra hiçbir şey söylemeden döndü ve kapıdan çıktı. Onunla daha fazla zaman geçirmek istiyordum. Onu vajinası hakkında konuşmaktan başka neyin utandırdığını, müzik çalarında hangi şarkıyı tekrar tekrar çaldığını ve favori kitabının hangisi olduğunu öğrenmek istiyordum. Benim adımlı söylediğini duymak istiyordum.

İç çekişini, haykırmasını ve benim adımlı bağırmasını duymak istiyordum.

Ben de bunları söyledim. Yani hepsini değil tabii. Hakkımda yasaklama emri çıkarsın istemedim. Adımı söylediğimde dudaklarının kenarlarını izledim, bu neredeyse onu mutlu etti. Bir an, hiçbir şey söylemeden arabasına binip hızlıca gidecek sandım. Söylediği kelimeler ağzımın açılmasına sebep oldu ve daha yeni hayalini kurduğum düşüncelere itti.

"Favori filmimim ne olduğunu sor."

Onu aramamı söyleyerek düşüncelerimi böldü. Bu alıntıyı nereden bildiğimi hatırladığım anda, arabası yola çıktı ve hızlıca gitti.

İki hafta boyunca Claire ve ben her akşam telefonda konuştuk. Ne yazık ki şirket beni gece vardiyasına koymuştu, bu yüzden programlarımız denk gelmiyor ve birbirimizi göremiyorduk. İkimizin de konuşabildiği tek boş

zaman, benim gece yarısı olan on beş dakika molamdı. Ben sürekli böyle boktan bir saatte aradığım için özür diliyordum, o da bunun harika olduğuna yemin ediyordu. Hayatımda ilk defa, Claire'in sesini duyacağımı bildiğim için işe gitmeyi dört gözle beklediğimi fark ettim. Benimle beraber çalışan Drew de telefon etmek için sessiz bir yer arayışındaki paniğimle eğleniyordu. İlkinde, bana nereye gittiğimi sormuş, ben ona cevap vermeyince de tüm yol boyunca herkese eşcinsel olduğumu itiraf etmek için aileme aradığımı söyleyerek arkamdan gelmişti. Taşaklarına çok güzel bir şekilde yerleşmiş olan yumruk, onun bunu bir daha yapmasına engel oldu ama insanlar hâlâ gelip tebrik ederek sırtıma vuruyorlar.

Her gece on beş dakika, Claire ve ben hem her şeyden hem hiçbir şeyden bahsediyorduk. Beni çağırıp, kendilerinin Noel Baba olduğunu söyleyip, eğer kafama iç çamaşırlarını geçirerek odalarını temizlemezsem bir daha asla oyuncak alamayacağımı söyleyen iki tane ağabey ile büyümenin nasıl olduğunu anlatıyordum.

Claire de ailesinin boşandığını, hâlâ tanışmadığım ve şimdiden korktuğum babasıyla yaşamaya kendinin karar verdiğini anlatıyordu. Geçen hafta bir doğum günü partisine gitmiş ve bir kavgayı ayırmaya çalışırken, bir çocuk, "Bu konuda ne yapacaksın büyük baba?" demiş ve Claire'in babası bir yumruk atmış ve "İşte bunu yapacağım, göt," demiş. Claire beni babasının sadece büyük bir oyuncak ayı olduğuna ikna etmeye çalışsa da, benim geldiğim yerde, karanlık bir yolda kafa derini yüzecek ve kendi adını kışına dövme yapacak diye bir oyuncak ayıyla tanışmaktan korkmazsın.

Ne yazık ki Tasha'yı ve ayrılma sebebimizi anlattım. Hatta Tasha'yı hiç sevmediğimi ve doğru insan gelene kadar zaman geçirdiğime kadar söyledim. Drew'in dün

masada konuştuğu, üniversitedeki tek gecelik ilişkimden daha fazla bahsetmedim, Neyse ki o da sormadı. Claire ile Tasha'yı konuşmak ne kadar kolay gelse de, beş senedir hayalini kurduğum kadın hakkında konuşmak doğru gelmedi. Claire tatlı, akıllı ve komikti, ben de bunu aptal bir rüya ile bozmak istemedim. Claire'le daha fazla konuşup, onu tanımaya başladıkça, benim için doğru insan olduğunu daha çok düşünmeye başladım. Konuştuğumuz bütün zamanı benimle ilgili konuşarak harcıyormuşuz gibi hissettim ve ona kendiyile ilgili konuşmasını her söylediğimde anlatılacak çok bir şey olmadığını, hayatının çok sıkıcı olduğunu söyledi. Yine de her telefon konuşmasında hakkında yeni bir şey öğreniyordum ve hakkındaki her şeyi öğrenmek için ne kadar zaman harcamam gerekirse gereksin razıydim.

Sonunda, on beş günü Claire'in yorgan altından konuşan kısık sesini duymak için makine seslerinden kaçarak geçirdikten sonra onu tekrar görecektim. Şirket sonunda bana bir cumartesi izin vermişti ve ben Claire ve Liz'i iş yerini ziyaret etmekten daha mutlu olamazdım. Claire bana geçen hafta birkaç fotoğraf göndermişti ve söyleyebilirim ki çok büyük ilerleme kaydetmişler. Aslında, Claire'le bir çöp kutusunda buluşsam bile umurumda değildi; ona yakın olduğum sürece mutluydum.

Cumartesi sabahı saat onda, Claire'in verdiği adresteydim. Parmaklarımı direksiyona vurarak, arabanın içinde bir dakika oturdum. Dün akşam muhtemelen üç saat kadar uyudum. Claire'i tekrar göreceğimi ve ona dokunabilecek kadar yakınında olacağımı düşünerek bir sağa bir sola döndüm. Yalan söyleyemeyeceğim, beni uykusuz bırakan şey geçen gece telefonda bir film den yaptığı alıntıydı. Bunu benim etrafımdayken ikinci kez yapışıydı ve ne kadar kafamdan atmak için uğraşırsam uğraşayım, bu

kafamdaki susmayan aptal düşünce aklıma yeniden “O” nu getiriyordu. Birçok insan *Heathers* filmi izlemiştir. Ve gerçekten, “beni testereyle nazıkçe becer” “kahretsin” gibi çok kullanılan bir söylem oldu.

Ya, evet.

Bunu söylemesi hayatımın en büyük tesadüf olabiliyordu ya da ben çılgın bir trenin içinde deliler ülkesine gidiyorum. Saate bakmak için telefonumu çıkardım ve ekranımın arka planında Claire’in resmini kullandığım için, onu görünce gülümsedim. Bunu gördüğünde Drew’dan bir sürü şey işittim ama umurumda değildi. Liz’dan gizlice Claire’in fotoğrafını göndermesini istedim ve o da bunu yaptığı için daha mutlu olamazdı. Liz’in bana gönderdiği fotoğraf Claire’in yakından çekilmiş siyah beyaz bir fotoğrafıydı. Bir şeye çok fazla gülüyordu, bir eliyle yüzünü tutuyordu ve parmakları öyle bir yayılmıştı ki hâlâ gülüşünü, gözlerindeki gülümsemeyi, yanaklarındaki gamzeyi görebiliyordunuz. Çok güzeldi, tek umudum Claire’in yüzünde böyle bir gülümseme yaratabilmek ve buna şahit olmak için orada olmaktı.

Claire’in fotoğrafına bakmak, kafamdaki bütün karışıklıkları ve soruları siliyor ve geçmişimdeki hayalete değil de ona yoğunlaşmama şevk ediyordu. Kontağı kapattım ve kapısının önüne park ettiğim binaya baktım. Etkileyiciydi. Düşündüğümünden daha büyüktü ve dışarıdan harika gözüküyordu. Camdan muhtemelen kendi tarafında olan Liz’i gördüm, arabanın önünden geçip kaldırıma geçtim. Kapıya doğru yürümeye başladım ve bana doğru ellerini kollarını açarak koşan bir çocuk karşısında kısa bir süre durmak zorunda kaldım.

“Gavin, buraya geri gel!”

Bir içgüdüyle, kollarımı açtım ve koşmasını engelleyebilecek şekilde tişörtünün arkasından yakaladım. Muhte-

melen ellilerinde olan bir adam benim olduğum yere yürüdü.

“Onu durdurduğun için teşekkür ederim,” dedi, muhtemelen bana atmış olsaydı korkuyla geriye çekileceğim sert bir bakışla çocuğa bakarak. Yakalandığı ve bir yere koşamayacağı için tişörtünü güvenle bıraktım.

“Gavin sana kaç kere arabadan indikten sonra tek başına gidemeyeceğini söyledim. Elim tutmak zorundasın.”

Çocuk omzunu silkti. “Bilmiyorum, dondurmalar erimeden önce dükkâna gitmek için acele ediyordum.”

Gülmemi gizlemek için ağzımı elimle kapattım. Bu çocuk yürek yemiş. Zavallı adam gözlerini devirdi ve bir iç çekti.

“Aklın varsa, çocuk sahibi olma,” dedi ve çocuğu elinden tutup yürüdü.

İçeri girerlerken, “Tavsiye için teşekkür ederim!” diye bağırdım.

Liz beni fark etti ve camı açtı.

Ben içeri girerken, “Günaydın!” diye bağırdı enerjik bir şekilde.

Baktığım her yerde sütyen, iç çamaşırı ve firfırlı şeyler gördüm. Şeyimin neredeyse büzülüp, vücudumun gerisine saklandığını hissettim. Bu şeyleri bir kadının üstünden çıkarmayı umursamam ama bunlarla dolu bir odanın içinde durmanın, benim kadınısı tarafıma çok fazla dokunduğunu fark ettim.

Tanrım, BU NE ŞİMDİ?

Liz ciddi bir şekilde, “Bu bir ağız topu Carter, daha önce hiç esir alınmamışsındır diye düşünüyorum?” diye sordu benim gözümü dikip de baktığımı fark edince.

“Şey... Ben...”

Burası birden sıcak mı oldu?

“Hiç partnerini bağladın mı? Kırbaç kullandın mı? Anal

oyunlar deneyimledin mi? Grup yaptın mı? Boyun eğen mi, yoksa baskın olan mısın? En son ne zaman cinsel yolla bulaşan bir hastalığın var mı diye kontrol ettirdin?”

“Ne? Yani, ben...”

“Son beş yılda kaç tane seks partnerin oldu? Bir insana, hayvana ya da bitkiye karşı bir seks suçundan dolayı mahkûm oldun mu?”

“ELIZABETH!”

Şükürler olsun. Claire'in sesini duyduğum için daha mutlu olamazdım.

İki parmağını önce kendi gözünden benim gözüme doğru işaret edip, beni baştan aşağı süzdükten sonra, “Gözüm üzerinde,” diye fısıldadı.

Claire'in durduğu yere doğru giderken, “Anlaşıldı,” diye söylendim. Benim omzumun üstünden Liz'e kötü bakışlar fırlattığı için, onu fark ettirmeden yakalayabilme şansım oldu. İnanılmaz bir şekilde onu en son gördüğüm-den daha güzeldi. Belki de onu son gördüğüm-den beri hakkında daha çok şey bildiğimdendir. Saçı dağınık bir atkuyruğuydu ve yüzünün önüne düşen saçlar vardı. Yanağına bir parça un ya da şeker parçası yapışmış olduğunu fark ettim ve onu yalamak istedim. Teninin tadına bakma düşüncesi bile o an sertleşmeme yetti.

“Seninle sonra ilgileneneğim Liz,” diye tehdit etti.

“Ağzını kapa da, o küçük kıcını ait olduğu yere, mutfığa geri sok sürtük!”

Gözlerini devirdi ve kafasını salladı.

“Haydi gel, sana dükkânın bana ait olan kısmını gösterim.”

Sanki dünyanın en doğal şeyiymiş gibi elime uzandı. Tenlerimiz birbirine değdiği anda bir süre yürümekte zorlandım. Sadece öylece durup ona bakmak istiyordum. Claire gülümsedi ve beni arkasından nazikçe çekerek gö-

türdü. Liz'in tarafından geçtik ve bu benim içimdeki kalçasını tutma isteği dışındaki her şeyi alıp götürdü. Sıçayım, yine o kotu giyiyordu. Bu kadın için kot giymek yasak olmalıydı. O kot giyince kafam doğru düzgün çalışmıyor.

Liz'in tarafından çıkıp mutfağa girince, gururlu bir şekilde, "İşte Baştan Çıkarıcı Atıştırmaçlıklar'daki benim kısımlım," dedi. Eli hâlâ benim elimleyken, mutfağa doğru önce benim geçmeme izin verdi. Liz'in tarafı koyu renklerle boyanmış, pahalı şeylerle doluydu. Claire'in tarafı aydınlık, havadar ve parlak renklerle boyanmıştı. Dükkânın önündeki üç duvar açık sarı, bir duvar da açık pembeydi. Kasanın arkasında sadece üç tane kara tahtanın sığabileceği kadar bir duvar vardı ve kara tahtaların üstünde de ürünlerin fiyatları yazıyordu. Kara tahtaların altında duvar bitiyordu ve siz de direkt mutfağı görebiliyordunuz. Odanın içinde kap kek, şeker ve daha işiyle ilgili olan birçok ürünün resimleri asılıydı. Pembe ve kahverengi ahşap bir işaret vardı, üstünde de, "Para mutluluğu satın alamaz ama çikolatayı alabilir ki bu da neredeyse aynı şey." yazıyordu. Sarı-kahverengi olanda ise, "Dengeli bir diyet bir elinde kurabiye olandır." yazıyordu. Sıcak ve davetkâr atmosferin yanında, koku da sizi iyi bir ruh hâline sokuyor. İlk defa çikolata kokusu beni eskisi kadar rahatsız etmedi. Belki de sadece Claire tam yanımda durduğu ve eski hatıralar yerine onun tadına bakmak istediğim için beni rahatsız etmiyordu. Ona doğru bir adım attım ve onun uzaklaşmayacağını ya da iyi bir işaret olarak elini bırakma ihtimalini de düşündüm.

"Baştan Çıkarıcı Atıştırmaçlıklar çok güzel bir isim. Ve muhtemelen Oral Seks ve İyi Pişmiş'ten daha uygun bir isim."

Gergin bir şekilde güldü ama hâlâ yakın duruyorduk. Bu yakınlıktayken gözlerinin sadece açık kahve olmadığını

fark ettim. Bir de içlerinde parlayan, altın renginde sanki el ile konulmuş lekeler vardı.

“Burası çok güzel görünüyor,” dedim ve ona mümkün olduğu kadar yakın olmak için bir adım daha attım. Ona doğru eğildim ve boştaki elini onun eline doğru kaydırdım, parmaklarımız birbirinin içinden geçti.

Gözlerini direkt benim dikerek, “Teşekkür ederim,” diye mırıldandı.

Siktir, onu öpmemi mi istiyor? Öpmeli miyim? Sadece eğilip dudaklarımı onunkilerine bastırmalı mıyım? Neden hiç tecrübesi olmayan on iki yaşındaki bir çocuk gibi hissediyorum? Neden kendime bu sıkıcı soruları sorup duruyorum?

Aramızdaki mesafeyi kısaltmak için son bir adım daha attım. Elimi sırtına koyup beline dokunabilmek için elini bıraktım. Ellerini göğsüme koydu ama itmedi. Öyle durdu ve sonunda gözlerime baktı.

“Burası güzel kokuyor, ne pişirdin?” diye sordum sessizce ve dudaklarına doğru eğildim. Şükürler olsun ki artık kollarımdaydı, oraya aitti.

“Hiç...Hiçbir şey,” diye kekeleydi. “Sadece sipariş etmem gereken şeyleri yazıp unu raflara diziyordum.”

Dudaklarım onunkiye dokunurken durdum. Nefesini hissedebiliyordum ve onu duvara, kendimi de onun bacaklarına yaslamamak için ona kadar saymam gerekiyordu.

“Çikolata gibi kokuyor,” dedim dudaklarımı bir ileri bir geri yaparken. Ona bu kadar yakinken kesinlikle kendimi kontrol edemiyordum. Dudağının köşesinden, yanağından, kulağının yakınından öptüm ve teninden derin bir nefes aldım. Bütün kanım başıma toplandı ve kollarımı beline doladım.

Oha, neler oluyor?

Göğsüme bastırdığı kalbinin hızlıca attığını hissediyordum ama odayı birden bulanık yapan bu değildi.

Bu doğru olamaz. Neden bilinçaltım bana böyle oyunlar oynuyor? Aklımı kaçırmadığımdan emin olmak için kulağının oradaki bölgeyi tekrar öptüm ve kollarındaki tüylerin ürperdiğini hissettim. Boynunda duran saçlarını koklarken, derin bir nefes daha aldım.

Tanrım, tamamen mest oldum. Böyle kokmak nasıl mümkün olabilir? Öylece durup sadece kokusunu içime çektim. Beş yıldır aradığım şey sonunda şimdi kollarımdaydı. Ve şu an tamamen sapık gibi gözükiyordum ama bu beni öldürüyordu. Bu kokunun ne olduğunu bilmem gerekiyordu. Bir tür losyon, kaderin bir oyunu ya da bir şey olmalı bu. Claire de aynı ürünü kullanıyordu. Bu gizem çözüldüğü an, sonunda, bu saçmalığı bıraktım.

Kolları omuzlarımın üstünde ve boynumun etrafındayken, "Muhtemelen benimdir, her zaman çikolata gibi kokarım," diye fısıldadı ve ellerini saçımda gezdirdi. Ellerinin, kafamın arkasından kayışı bana hiç yabancı gelmedi ve aniden kafamda bir ışık belirdi.

Heathers'dan alıntı mı yaptın? Benim en sevdiğim film o.

Değişik, çılgın, akıllı ve koyu renkli saçlı hatunlara ilgin var.

Bir dakika kadar nasıl nefes alacağımı unuttum, geçmişimdeki anı parçaları yeniden kendini hatırlatmaya çalışıyordu. Kollarımda o kadar rahattı ki sanki buraya aitmiş ya da daha önce burada bulunmuş gibi...

Hayır, saçmalama. Claire tatlı, güzel ve iyi bir kız. Onu bir anı ile karıştırma, özellikle şimdi.

"Beni testereyle nazikçe becer."

"Favori filmim ne olduğunu sor."

Geçmiş zaman, şimdiki zaman ve aptal rüyalar birinci olmak için kafamın içinde kavga ediyorlardı. Birden yataкта onun üstünde olduğum zaman aklıma geldi. Teni, ona dokunamayacak kadar pürüzsüzdü ve vücudu yumuşacıktı. Kulağının oradaki noktayı yaladığımda çok hari-

ka sesler çıkarıyordu. Ona doğru kendimi bastırduğım da gözlerimi kapattım, çünkü o kadar sıkı ve seksiydi ki daha başlamadan bitmesini istemiyordum. Yavaşça hareket ediyordum ve onun da iyi hissetmesini umuyordu, çünkü bunu her zaman, sadece onunla yapmak istiyordum. Ertesi gün kalktığımda hâlâ çarşafın ve yastığın çikolata gibi koktuğunu, onun kim olduğunu bulmak için dua ettiğimi hatırladım.

Claire'i yüzünü görebileceğim kadar uzaklaştırdım. Gözlerine, bütün anılarımın geri gelmesi ve böylece kafa karışıklığı yaşamayayım diye baktım. Parmakları hâlâ boyunumun etrafındaki saçlarla oynuyordu ve her şeyi açıklığa kavuşturuyordu.

"En sevdiğin film ne?" diye fısıldadım.

Nefesimi tutup umutsuzca cevabı bekledim. Yüzünün mutluluktan gerginliğe geçişini izledim. Neden bu kadar endişeliydi? Basit bir soruydu. Tabii...

Gözlerimce baktı, tutmaya çalıştığı gözyaşlarını izledim. Gözlerini öyle parlak ve gergin görmek geçmişten bir anıyı serbest bıraktı ve nefesimi tuttum. Gözlerine bakarken, kendimi onun üstünde, bacaklarını alıp belime dolamış bir hâlde çok net bir şekilde gördüm. Gözlerinin aniden ıslandığını gördüğüm an kendimi onun içine girerken durmaya zorladığımı hatırladım.

Sanki acı çekiyormuş gibi çıkardığı inlemeyi ve ona iyi olup olmadığını sorduğumu hatırladım. Bana hiç cevap vermedi; sadece o güzel, parlak, kahve gözleriyle bana baktı ve kafamı kendisine yaklaştırıp beni öptü. Claire'in yüzü, Claire'in gözleri, Claire'in vücudu...

"Heathers," diye fısıldadı.

Fısıldanan gerçeklik kafamı tekrar şimdiki zamana getirdi. Tek yapabildiğim şey ona inançsız bir şekilde bakmak oldu. Onu kollarımda hissetmem, yüzüme gelen ne-

fesi, gülüşü ve utanınca yüzünün kızarma şekli, her şeyi hatırladım. Oyun oynarken omuzlarımızın çarpması, dudaklarının onu ilk kez öptüğümde hissettiğim gibi hissettirmesi... O'ydu. Claire'di.

Duyduklarım karşısında şaşkınlıkla ağzım açık kaldığı için, "En sevdiğim film Heathers," diye tekrarladı. Bana sanki hatırlamamı istiyormuş gibi bakıyordu. Sonunda benimle tanıştıkları o gün Liz'le birlikte neden o kadar garip davrandıkları konusunda bir fikrim oldu. Neden Jim ve Liz'in evindeyken çok gergin olduğunu ve bana bakmaktan neden hep kaçındığını anladım. Drew bakire olayından bahsettiğinde masadaki herkesin neden hayalet görmüş gibi olduğunu anladım. Neden konuştuğumuz bütün bu haftalarda benimle kendisiyle ilgili bir şeyler paylaşmadığını anladım, çünkü hakkındaki her şeyi biliyordum. Yıllar önce, o gecede benimle hepsini paylaşmıştı.

"O sensin," diye fısıldadım ve elimi yanağına götürdüm. "Aman Tanrım."

Ağlamaklı bir şekilde güldü, gözlerini kapattı ve kafasını çeneme yasladı.

"Şükürler olsun," diye kendi kendine konuştu ama benim duyabileceğim kadar da sesliydi.

Çenesinden tutup onu görebilmek için kafasını kaldırdım.

"Neden bir şey söylemedin? Muhtemelen benim tam bir pislik olduğumu düşünmüştündür."

Gülümsedi. "Düşündüm. En başta. Liz seni paralamak istedi."

"Bence hâlâ istiyor," diye söyledim.

"Açıkgası, seni ilk gördüğümde ne düşüneceğimi bilmiyordum ve sen de bir şey demedin. Seni de sayısız tek gecelik ilişkileri olan aşağılık herifler gibi sandım. Ama Jim senin söylediklerini anlattığında, Liz hemen o akşam

benimle ilgili her şeyi hatırlamayacak kadar sarhoş olduğunu anladı. Ben sadece ilk olarak o kadar hatırlanabilecek biri olmadığım düşüncesi üzerinden gittim.”

Kendi sözlerine güldü ama bunun onu rahatsız ettiğini söyleyebilirdim.

“Bu konu hakkında şaka bile yapma. Seni ne kadar uzun zaman aradığımı hakkında bir fikrin var mı? Sırf senin gibi ya da sana yakın bir şekilde çikolata kokan bir losyon aradığımda Drew’in benim deli olduğumu düşünmesinin ne kadar kötü olduğunu biliyor musun? Seni hayal ettiğimi düşünmeye başlamıştım.”

Vücudunu kendime doğru çektim ve kafamı kafasının üstüne koydum; onun tekrar ortadan kaybolacak korkusuyla. Bu nasıl gerçek olabilir? Drew buna asla inanmayacak. Siktir, ben hâlâ inanamıyorum. Artık aramadan onun kokusunu çekebileceğim kadar yakındı ve bu beni gülümsetiyordu.

“O gece benim kadar içmedin mi, yoksa çok iyi bir hafıza mı var? Beni nasıl hatırlayabildin?” diye sordum.

Claire konuşmak için ağzını açtı ama hemen sonra kapı açıldı ve kollarımdan kurtuldu, ikimiz de aynı yöne döndük. Küçük bir çocuk kapıdan içeri koştu ve onun baba-sından kaçan çocuk olduğunu anlayınca gülümsedim.

Bize doğru koşarken, “Anne! Ben dondurma aldım!” dedi.

Claire’in kollarına atlayan çocuğa eğilmesine ağzım açık bir şekilde baktım. Bana doğru tamamen korku dolu bir şekilde baktı.

Kahretsin. Çocuğu var. Onu beş senedir arıyordum ve o hayatına devam etmişti, çocuğu vardı. Böyle işe lanet olsun.

“Tatlım, bu çocuk dükkânda satılan şeyleri birbirine bağlayan çocuklardan olmanın iki adım ötesinde. Elektrik

şoku veren aletlerden taşımak için gizli bir izne ihtiyacın var mı diye merak ediyorum.”

Claire hâlâ çocuğa sarılıp, sanki her an kusabilecekmış gibi bakarken, kendimi geriye çekmemeye çalışarak daha önceden de gördüğüm babayı gördüm.

Claire’in olgun adam fetişi var. Bu adam ellisini zorluyor olmalı. Onun yerinde olsaydım kusardım. Bu biraz iğrenç. O yaşlı, buruşuk taşaklara dokunuyor. Eminim boşaldığında o yaşlı penisinden sadece bir sigara dumanı gibi bir şey çıkıyordur. Adam sonunda bana bir göz attı ve boydan boya süzdü.

“Sen kimsin?” diye sordu, belli ki alzheimer hastalığından dolayı dakikalar öncesindeki karşılaşmamızı unutmuş.

“Senin yaşlı taşakların var,” diye mırıldandım sinirlice.

Liz kendi tarafından gelirken, “George! Birkaç dakika önce arabayı park ettiğini gördüm!” diye bağırdı ve sonra da Claire’in yerden kalkmasına yardım etti. Liz içeri gelip, adama sarılırken ben de adamın arkasından baktım. Azıcık bir saç var kafasında be. Taşaklarında kıl çıkıyor mudur hâlâ? Kılsız, eski taşaklarına yumruk atmak istiyordum.

Claire gergin bir şekilde bir bana bir yaşlı adama baktı. Claire’in ve benim bir geçmişimiz olduğunu ve o bizi bölmeden önce neredeyse sevişmek üzere olduğumuz gerçeğini bilse ne düşünürdü merak ediyorum.

Ellerimi göğsümde birleştirip, “Ben karınla yattım,” dedim ve ona doğru baktım.

“Büyükanнемle mi yattın? Sana masal mı anlattı? Dedem onun horladığını söylüyor.”

George bana doğru bir adım attı ve ben yutkundum. Taşakları yaşlı da olsa eminim beni dövebilir. Ya da beni öldürüp kaza süsü verebilir.

Claire, “Baba,” diye uyarıcı bir şekilde araya girdi.

Baba mı? Siktir. Tam bir pisiğim. Ağzımda Tourette

sendromu var gibi. Claire ondan bahsederken hiç adını söylememişti. Ona dede diye seslenen birinin suratına yumruk atmış olan adamdı. Ve ben ona şimdi taşaklarının yaşlı olduğunu söyledim. Beni kılını kıpırdatmadan öldürecekti.

“Kahretsin. Karınla yatmadım. Tamamen yanlış anlaşılma.”

Bana doğru yürümeyi bıraktı ve eğer aklım varsa o dakikadan sonra ağzımı kapalı tutmalıydım. Açıkça görülüyordu ki bu durumu anladıklarında ben bayağı sarhoştum.

“Kafam karıştı. Kızınla yattım demek istedim.”

Liz’in bir ses çıkardığını duydum ve Claire’in ağzının açıldığını gördüm.

“Ama düşündüğün gibi değil,” diye devam ettim. “Yani biz bayağı bayağı sarhoştuk ve bir dakika önceye kadar yatmış kızın kim olduğunu bilmiyordum.”

Aman Tanrım, dur. DUR ARTIK!

Kaşlarından birini havaya kaldırdı ve yemin ederim ellerini çıtlattığını duydum.

Panik hâlinde ağzımdan, “Çikolata gibi kokuyordu ve ben kıcıma şaplak atılmasından hoşlanmam.”

George kafasını sallayarak, “Tanrım...” diye söylendi.

Claire’in, George’un arkasından Liz’in sırtına vurduğunu gördüm. Liz kahkahalarla gülüyordu. Tabii ki bunu komik buluyordu.

“Ben de hoşlanmam. Hem niye benim taşaklarımda kıl yok? Anne, onun kıcına şaplak atacaksın, değil mi?”

Liz en iyi Marilyn Monroe sesiyle, “Evet, anne. Söyle bize. Carter’ı kötü bir çocuk olduğu için tokatlayacak mısın?” dedi. Burada fırtına kopuyordu, olan şey buydu. Claire’in tuttuğu çocuğa düzgünce bakmamıştım. Birkaç saniye önceye kadar arkası dönüktü ve onu kaçarken yakaladığımda da o kadar dikkat etmemiştim. Claire Liz’e

vurabilmek için onu diğer koluna almıştı. Şimdi tam bana doğru bakıyordu. Gerçekten güzel bir çocuktü. Claire'e benzemesi şaşırtıcı değildi. Ama çocukta başka bir şey vardı...

Ona doğru döndüm, o da aynısını yaptı. Kimsenin konuşmadığının farkındaydım ama gözlerimi çocuktan almıyordum. Gözlerim kararmaya başladı ve bayılacağım sandım. Gözleri, benim gözlerimin aynısıydı. Benim gözlerimin aynısı! Hızlıca bir matematik işlemi yapmaya çalıştım ama kafam o kadar karışmıştı ki!

Neler oluyordu Tanrı aşkına? Bu gerçek olamaz. Spermim bana ihanet etti. Birden spermimin yüzdüğünü ve Bak Şu Konuşana filmindeki Bruce Willis'in sesiyle konuştuğunu hayal ettim. "Haydi, daha hızlı yüzün. Şu geri zekâlının kondomdan kaçtığımızdan haberi yok! Haydi!"

Benim Bruce Willis spermim bir baş belası ve kendini Zor Ölüm filmindeki John McClane sanıyor. Bu saçmalığın tek açıklaması buydu.

Sesimi yeniden çıkarabildiğimde çocuğa gözlerimle, "Sen kimsin?" diye sordum.

"Ben Gavin Morgan. Sen kimsin lan?"

11. Güzel Titreşimler

Hassiktir.

Babam Carter'ı, ben daha ona baba olduğunu söylemeden öldürecek. Gerçi iş isten geçmişti, eminim. Ya beynine bir şey oldu ya da şokta. Ya da ben kılı taşaklardan konuşmayı ya da şaplak atılmasından hoşlandığı gerçeğini tamamen atlamıştım.

Gavin de sürekli kendininkilerden bahseder. Kalıtsal olmalı...

Carter, direkt Gavin'in kafasındaki yaranın ne olduğunu anlamaya çalışarak, "Sen kimsin?" diye sordu.

"Ben Gavin Morgan. Sen kimsin lan?"

"GAVIN!" diye azarladık hepimiz. Carter hariç. O hâlâ kusacakmış gibi bakıyordu.

Bu hiç de olacağını düşündüğüm gibi olmadı. Bütün konuşmalarımızdan ve Carter'ı iyice tanıdıktan sonra her şeyin açığa çıkacağını biliyordum. Ve ona bugün söylemeyi planlıyordum, yavaşça.

Bayılana kadar alkol içirdikten sonra.

"Annenin bir arkadaşı," dedim. Şu durumda "arkadaş," "hiç tanımadığın baban" ya da "anneni hamile bırakan çocuk" tan daha iyi göründü. Onu bu bilgiyle yaralamak için biraz daha büyümesini bekleyecektim.

Odadaki herkes öylece durup da Carter'ın beyninin patlamasını beklediği için Gavin sıkılmaya başladı. Gavin iki yaşındaki bir çocuğun dikkatine sahipti ve çok hare-

ketliydi. Kollarımda huysuzlaşmaya başlayınca ben de onu yere bıraktım. Yavaşça yanına gidip Carter'ın önünde durup elleriyle kalçasını tutarken, ben de nefesimi tuttum.

"Annemin arkadaşı mısın?" diye sordu.

Carter sadece ağzı açık bir şekilde kafasını salladı ve hiçbir ses çıkarmadı. Gavin'i duyduğundan bile emin değildim. Eğer biri eşcinsel pornosu izlerken resim yapmak-tan hoşlanır mısın diye sorsa, ona da kafa sallayabilirdi.

Kimse tepki vermeden önce, Gavin yumruk yapıp Carter'ın penisine yumruk attı. Ellerini bacaklarının arasına koyup, nefes almakta zorlanarak belden aşağıya doğru eğildi.

Babam ve Liz arkamda gülerken, Carter'ın kalkmasına yardım ettim ve yüzünü kendime çevirip, "Aman Tanrım! Gavin!" diye bağırdım.

"Senin sorunun ne? Biz insanlara vurmayız. ASLA," diye azarladım.

Carter yeniden nefes almaya çalışırken, babam da özür dilemek için gülüşünü durdurmaya çalışıyordu.

"Özür dilerim Claire, benim hatam. Dün gece benimle *Dövüş Kulübü*'nü seyretti."

Ben Claire'in çilesiyim.

Gavin, "Geçen gece, arkadaşın seni hastalandırdı. Senin arkadaşın olduğunu söyledin," diye açıkladı. Sanki bütün dünya için anlamlı bir şeymiş gibi.

Bu sadece babamın daha sesli gülmesini sağladı.

Dişlerimi sıkarak, "Yardımcı olmuyorsun baba," diye söylendim.

Gavin Carter'a, "Annemi hasta edemezsin, pis serseri!" diye bağırdı ve küçük iki parmağıyla tıpkı Liz'in daha önce yaptığı gibi önce kendi gözlerini, sonra da Carter'ın gözlerini işaret etti.

“Aman Tanrım,” diye söylendi Carter. “Az önce beni tehdit mi etti?”

“Aman Tanrım,” diye tekrarladı Gavin.

Liz hızlıca hareket etti ve Gavin’i kucığına aldı.

Liz babamı da belinden tutup yürütüp, “Tamam küçük adam, sen, ben ve deden bir yürüyüşe çıkalım ve büyüklerin kullandığı kelimeler hakkında konuşalım ne dersin?” dedi.

Carter ve ben yalnız kaldığımızda ona bakma fırsatım oldu. Kızmış görünmüyordu. Üzgün görünmüyordu. Nerede olduğunu ya da günlerden ne olduğunu bilmiyor gibi bakıyordu. Sessizlik beni rahatsız edene kadar, birkaç dakika boyunca birbirimize konuşmadan baktık.

“Lütfen bir şey söyler misin,” diye yalvardım.

Dakikalar önce benim kim olduğumu anladığına sevinmiştim. Beni tutmuştu ve beni öpecekti. Şimdi her şey mahvoldu ve bu ona daha önceden söylemediğim için benim suçumdu.

Sanki kafasını düzeltmek istermiş gibi salladı.

“O bir çocuk,” dedi. “Ben çocuklardan hoşlanmam.”

Dilimi ısırđım. Hâlâ şoktaydı. Böyle bir şey söyledi diye onu bırakamazdım. Ben de çocuklardan hoşlanmam ama bir tanesiyle yaşıyorum. Çocuğımı seviyorum ama bu ondan her zaman hoşlandığım anlamına gelmiyor.

“Kondom kullandım. Kondom kullandığımı biliyorum,” dedi suçlayıcı bir ses tonuyla ve bana panikle baktı.

Dilimi ısırđmam bunun içindi. Onun bedenini benim bedenime bastırmasının ve dudaklarını boynumda gezdirmesinin hazzı pencereden uçup gitti.

“Gerçekten mi? Bunu hatırlayabiliyor musun? Çünkü yirmi dakika önce benim kim olduğum hakkında bir fikrin olmadığını hatırlıyorum. Ama haklısın, kondom kul-

landın. Bekâretimi alırken üç kere içimde gidip geldikten sonra taktın. Ama bir şeyleri senin için açıklığa kavuşturayım Einstein, onlar yüzde yüz etkili değiller, özellikle de düzgün kullanmıyorsan,” diye sinirlendim.

“Ben biri kustuğunda donup kalırım. Ve bez değiştirmeyi bilmem,” dedi korkuyla.

“Carter, o dört yaşında. Artık bez kullanmıyor. Ve Şeytan filmindeki kız da değil. Ortalarda kusarak dolaşmıyor,” dedim gözlerimi devirerek.

“Penisim acıyor, bir içki içmem lazım,” dedi kapıdan çıkarken.

Babam ve Liz, Gavin’le beraber dükkâna döndüklerinde ikisiyle de konuşacak hâlim yoktu. Gavin’i arabaya koydum ve tek kelime etmeden eve gittim. Muhtemelen koca bir bebek gibi davranıyordum ama umurumda değildi. Bütün olanları bu kadar komik buldukları için onlara kızgındım, Carter’ı görür görmez söylemediğim için kendime kızgındım ve bütün bu olanlara kızgın olduğum için kızgındım.

Korkmuş ve bizimle bir daha konuşmayacak olmasını kim umursuyor ki? Hiçbir şey kaybetmiyorduk. Gavin’in onun kim olduğu konusunda bir fikri yoktu. Hiç sahip olmadığı bir şeyi nasıl kaybedebilirsin ki?

Ama ben ona sahiptim. Gerçekten. Ve o zaman ne kadar mahvolmuş olsam da, neyi kaybettiğimi biliyordum. İki haftada bana çok açıldı ve hakkında daha önceden bilmediğim birçok şeyi öğrendim. Ailesini çok sevdiğini ve bir gün kendisinin de bir aileye sahip olmak istediğini biliyordum. Çok çalıştığını ve sevdiği bir şey için her şeyi yapabileceğini biliyordum. Ona burada sahip olmak çok gü-

zeldi. Aynı odada bulunmak, gülüşünü görmek, duymak, kollarını etrafımda hissetmem ve bu ebeveynlik olayının içinde artık tek başıma olmadığımı bilmek çok güzeldi.

Siktir. Çok güzeldi ve mahvoldu. Önemsiyordum. Onu kendi hayatımda ve Gavin'in hayatında istiyordum. Gavin'in babasını tanımasını ve Carter'ın da ne kadar harika bir çocuğa sahip olduğunu bilmesini istiyordum. Onunla daha çok zaman geçirmek ve beni daha iyi tanımasını istiyordum. Yıllarca çikolata fantezisiyle bağlandığı kızı ya da Gavin'i anlamasın diye korkarak konuştuğum beni değil, gerçek beni tanımasını istiyordum. Çocuğunu büyütmek için ona rüyalarında tutunan, Gavin'in hayatına girmesi için bütün her şeyi tekrar yapabilecek, fevri kararlar alan, dünyevi şeylerden korkan ve beş yıl önceye dönüp, o tarçın kokan, öpücükleri inanılmaz ateşli olan o çocuğun kollarında uyanmak için her şeyi yapabilecek kızı anlatırdım.

Bütün günü evi dip köşe temizleyerek geçirdim. Bu huzursuz olduğumun bir işaretiydi, çünkü temizlikten nefret ederim.

Dizlerimin üstüne çöküp elimle koltuğun altındaki şeyleri topluyordum. Ambalaj kâğıdı, lolipop çubuğu ve içinde bir zamanlar muhtemelen süt olan bir kupa.

Tanrım, Gavin bu kupayı neredeyse bir yıldır kullanmıyor.

"Anne, parti mi veriyoruz?"

"Hayır, parti vermiyoruz, neden?" diye sordum yerden bir şeyler toplarken.

"Çünkü temizlik yapıyorsun. Sadece insanlar geleceği zaman temizlik yaparsın."

Kafamı koltuğun altından kaldırdım ve ayaklarımın üstüne oturdum.

“Sadece insanlar geleceği zaman temizlik yapmıyorum,” diye ileri sürdüm.

“Öyle yapıyorsun.”

“Hayır, yapmıyorum.”

“İuu-ıhh.”

“Öyle yapmıyorum.”

“Yapıyorsun.”

Aaaaaah. Dört yaşındaki bir çocukla kavgaya ediyorum.

“Gavin yeter!” diye bağırđım. “Git odanı temizle.”

“Bu ne ya,” diye söylendi.

“Ne dedin sen?” diye sordum kızgın bir sesle.

Gülümseyerek bana sarılıp, sıkmadan önce, “Seni seviyorum anneciğim,” dedi.

Kahretsin, çok yumuşağım.

Gün boyunca babamdan ve Liz’den gelen aramaları reddettim. Liz’in sesli mesajı çok da şok edici değildi.

“Götlük yapmayı bırak. Beni ara.”

“Hâlâ kendine gelemedin mi?”

“...Oh, evet. Daha hızlı Jim! Ah, evet...”

Kaltak beni, Jim’le seks yaparken kıcıyla aramış.

Babamın sesli mesajı ne kadar ilgili olduğunu gösterdi.

“Şapkamı geçen hafta senin evinde mi bırakmışım?”

Gün geçmek bilmiyorken, Carter için üzölmeye başladım. Yani gerçekten gafil avlanmıştı. Bir dakika önce beni öpmeye eğiliyordu ve sonra dört yaşındaki bir çocuğun babası olduğunu öğrendi.

Tanrım, az daha beni öpüyordu.

Tabakları makineye yerleştiren birden durdum ve her şey boka sarmadan önce aramızda neler olduğunu hatırladım. Carter’la tekrar görüşünce ona ne söyleyeceğimi düşünmeliydim, ama bir adamın bana yaklaşmasına izin vermeyeli o kadar uzun zaman olmuştu ki bugünün anısı daha çok yeniydi. Sevgisizlikten ölecektim. Ve küçük bir

parçamın her zaman Carter'la beraber olmayı hayal ettiğini de inkâr etmiyorum. Bu sefer tamamen ayıktık ve her detayı hatırlayabiliyordum. Her zaman benim mastürbasyon malzemem olduğunu kabul etmekten de utanıyordum. Öpücükleri ve çok seksi olmasının yanında ilk karşılaşmamızın mastürbasyon materyali olarak kullanılması için biraz kafamda uydurulması gerekiyordu. Boynumdaki hassas bölgede olan dudakları çok yumuşak ve sıcaktı. Dilinin ucunun çıkıp, beni tattığını hissettim ve daha fazlasını istedim. Yanaklarıma gelen nefesi kalbimi hızlandırdı ve bacaklarımın arasından ateşler çıktı. Sıkı elleri ve güçlü kollarıyla beni kendine doğru çektiğinde, beni ne kadar istediği de dâhil vücudunun her noktasını hissettim. Yıllarca öpüşmeden daha ileriye gitmeyen ilişkiler yaşadım. Hiçbir adam Carter'ın hissettirdiğinin birazını bile hissettiremedi. Hiçbirini ondan çok istemedim; hiçbir zaman dudakları ve dili çıplak vücudumun her yerinde dolaşsa diye düşünmedim. O kadar alkol olmadan onunla beraber olmak nasıl olurdu? Zamanını alır mıydı? Elleri güçlü ve beni ister gibi mi olurdu, yoksa nazik ve yumuşak mı? Telefonuma gelen mesaj sesi beni fantezilerimden uyandırdı ve neredeyse elimdeki tabağı düşürüyordum. Telefonumu almaya gitmeden önce makinenin kapağını ittirdim.

“Eğer beni aramayacaksan en azından kendini sakinleştir. Jenny'nin partisinde denemek için verilen mermilerden al. Bana da geri bildirim ver. Liz, Mermi Kaltağı.”

Gözlerimi devirdim ve cevap vermeden mesajı sildim. Neden Liz'in bana attığı mastürbasyon öneren mesajına şaşırmadım? Mutfağın ışını kapattım ve Gavin'e uzaktan bakmaya gittim. Uyuyor gibiydi, ben de kapısını sessizce kapatıp odama gittim. Pijamalarımı giyip dişlerimi fırçaladım ve Carter'ı düşünerek tavana baktım.

Ve ellerini.

Ve parmaklarını.

Ve dudaklarını.

Kahretsin!

Bu durumla nasıl başa çıkabileceğimi düşünmemeli miydim? Tek gecelik ilişkim neredeyse beş yıl sonra ortaya çıktı, her zamanki gibi harika gözüküyordu ve hiçbir şey hissetmediğim şeyler hakkında beni heyecanlandırdı. Plan yapmalıyım. Önüne düşen kocaman bomba için özür dilemeye evine gitmeliydim. Benim kendimi hazırlamak için dokuz ayım vardı. Onun ne zamanı ne de bu durumdan çıkmak için güvenebileceği biri vardı.

Kalbim erimeye başlayacaktı ki beynim birden çarkı değıştirdi ve sonunda beni tanıdığı zamanki surat ifadesini düşündüm. Gerçekten bunca zaman beni aramış mıydı? Bu çok imkânsız ve inanması güç geliyordu. Ama benim ben olduğumu fark ettiğinde gözlerindeki o bakış... Çok fazlaydı... Sanki ölen bir adama hayatı geri verilmiş gibi bakıyordu. Yüzü aydınlandı ve gülüşü neredeyse dizlerimin bağını çözdü.

Hayır, o dili ve seni kalçadan iten sertleşmesiydi.

O kadar güzel kokuyordu ki. Hâlâ tarçın ve çocuk gibi kokuyordu. Eh şimdi koca adam olmuştu, değil mi? Ve aman Tanrım hem de ne adam. Aynı karıncalanmayı bacak aralarımnda hissedince ben de kalçamı sıktım. Bu hâlde asla uykuya dalamayacağım. Ya da önemli kararlar veremeyeceğim. Canlı bir tel patlayıp, alev alacakmış gibi hissettim. Parmak uçlarımı üst dudağıma götürdüm ve dudaklarının hissini hissetmek için dudağımda gezdirdim. Şu an onu o kadar çok öpmek istedim ki. Dilinin benimkiyle buluşmasını ve hâlâ yıllar önceki tadının var olup olmadığını görmek istedim. Mutsuzdum ama şimdi de azmış durumdayım. Bunun bir çaresine bakmalıyım, yoksa asla uyuyamayacaktım. Carter'ın düşüncesini aklımdan çıkarmak

istiyordum ama ellerimin beni rahatlatacağı düşüncesi beni o kadar da heyecanlandırmadı. Ellerinin bana dokunmasını, parmaklarının gezmesini ve bana tam noktasından dokunmasını istiyordum. Kendi elim şu noktada benim için değil gibiydi. İsteksizce duvarın önünde duran siyah çantaya uzandım ve kötü kötü baktım.

“Kahretsin, Liz,” diye kendi kendime söylendim ve üstümdeki şeyleri atıp çantaya doğru gittim. Fermuarı açtım ve elimi içine atıp ihtiyacım olan şeylerin de içinde bulunduğu bir paketi aldım. Elime aldığı an durdum ve beni gören kimse var mı diye etrafa baktım. Bilirsiniz, birden ben bilmeden beni izleyen insanlar olur da belki birden on tane insanla yaşamaya başlamışımıdır diye. Hüsrarla yatağa döndüm ve arkama yaslandım. Bağimsız, kendi ayakları üzerinde duran, yirmi dört yaşında, olgun bir kadındım. Neden bir vibratörden bu kadar çok korkuyordum? Yirmi birinci yüzyıldayız, Tanrı aşkına. Büyükannem muhtemelen bu şeylerden birine sahip olmuştur.

Aaah. Az önce kusmuşumu yuttum. Kendime not: Mastürbasyon yaparken büyükanneyi düşünme.

Akrabalarımдан hiçbirinin pilli bir erkek arkadaşı olup olmadığı hakkında çirkin düşünceler düşünmeyeceğime karar verdikten sonra plastiği dişimle açtım ve paketin içindekileri kucığıma döktüm. Mavi, oval, plastik kumandayı aldım, ince bir kablo gümüş renkli, küçük silindir gözümün önünde ileri geri giderken, kumandaya bağlı bir şekilde kaldı.

Azmaya başlıyorsun. Geri saymaya başlıyorum, bire geldiğinde, tatmin olmuş bir kadın olacaksın.

Gözlerimi devirdim ve dümdüz yatana kadar vücudumu kaydırdım. Kumandayı kalçama yerleştirip, gümüş zevk fistiğine baktım. Bir an hayaletlere inanıp inanmadığımı düşünerek bir panik anı yaşadım. İnanıyor olsaydım,

şu an beni izliyor olurlar mıydı? Ben kendimle oynarken, karşımızda yaşayan ve ben on iki yaşındayken ölen Bay Phillips beni izliyor mudur? Büyük büyükannem Rebecca orada bana bağırarak ve sessiz olmazsam cezalandırılacağı-
mı söylemek için bekliyor mudur?

Orospu çocuğu!

“Bütün bu kendimden şüphe etmelerime değsen iyi edersin küçük arkadaşım,” diye tehdit ettim pilli oyuncuğu.

Vibratörle konuşan aptallığıma kafamı salladım, cesaretimi kaybetmeden önce gözlerimi kapadım ve kumandanın üstüne duran şu lanet şeyi boş elime aldım. Bu şey küçük olabilir ama bir itekleme gerekiyordu. Elimde canlandı ve eğer odada daha önce hayalet yoksaydı bile bu şeyin pır pır eden sesi, eminim onları mezarlarından kaldırıp bu gürültünün ne olduğunu anlamak için tam bu sesin kaynağına getirebilirdi.

Örtünün altından mermiyi de benimle götürerek ve sesi daha az çıksın diye mideme bastırarak kaydım. Küçükken canavarlardan korkuyorsanız, örtünün altına saklanmanız sizi görememesi ya da siz uyurken ayağınızdan yakalayamaması içindir. Gerçek hikâye. Ben aynı kuralı beni mastürbasyon yaparken izleyen ölü insanlar için de uyguluyorum. Örtünün altında olmak demek bu gerçekten olmuyor demektir. Beni göremezsiniz! Benim çarşaf-
larım büyüdü ve benim vajinamı görünmez yapıyorlar!

Tuhaf bir şekilde bu şeyin titreşimi midemi iyi hissettirdi. İçime uyusukluk veren bir masaj gibi hissettirdi. Sıcaklık iyidir. Sıcaklığa ihtiyacım var. Derin bir nefes aldım, yatakta rahatladım ve Carter’ın bu sabahki hâllerini, gözlerini, dudaklarını, ıslaklığını, dilini göğsümün ortasına daldırmasını anımsayarak gözlerimi kapattım.

Tamam, bu olmadı. Ama bu bir fanteziydi ve ben eğer öyle istiyorsam Carter’ın beni emdiğini düşleyebilirdim.

Ve istiyordum. Benim boynumu yalamasını ve emmesini istiyordum. Göğüs uçlarımı emmesini ve yalamasını istiyordum. Karnımdan aşağı doğru emmesini, yalamasını ve ağzını bacaklarım arasına daldırmasını istiyordum. Elimde vibratör, kafamda Carter'ın takip ettiği aynı yolu takip etti. Ta ki küçük bir titreşim borusu iç çamaşırımın dışında kalana kadar.

Oha, tamam. Bu çok iyi.

Biraz daha hızlandım ve kalçam küçük bir zevk atışıyla sarsıldı.

"Aman Tanrım..." diye şok ve şaşkınlıkla birkaç anlaşılmaz söz fısıldadım.

Kalçamı biraz daha vibratöre dayadım ve nasıl iyi hissettirdiği üzerine küçük, sessiz bir inleme bıraktım. Bu çılgın bir şeydi. Bu şeyle bir dakikadan fazla devam edemezdim. İç çamaşırmadaki ıslaklığı hissettim ve birden bu soğuk, metalik oyuncağı çıplak bedenime değdirmekten başka bir şey istemedim. Daha önce hiç olmadığım kadar hızlı, mermiyi mideme kadar çıkararak bastırdım. Bu sırada elim iç çamaşırımın altındaydı ve alet hemen hızlıca ait olduğu yere geri döndü. Titreşimler ve pürüzsüz metal bacaklarımın arasındaki çıplaklıkla buluştuğu anda, sesli bir inleme ağzımdan çıktı, kafamı geriye attım ve gözlerimi sıktım. Bu şey bacağımin arasında titrerken, Carter'ın düşüncesine ihtiyacım yoktu ama istiyordum. Güzel parmaklarını içime doğru bastırdığını, göğsümü ağzına aldığını ve başparmağıyla da merminin şu an bulunduğu yeri ovaladığını hayal ediyordum. Hissettiklerim yoğunlaştı ve ilk orgazmın gelmesiyle beraber sırtım kasıldı ve ağladım.

Zevk dalgalarından parmak uçlarım uyuşunca, "Aman Tanrım," diye mırıldandım. Rahatlayarak nefes aldım, enerjim tükenmişti ama ellerim hâlâ ıslaklığın üstündeki mermideydi ve benim hassas klitorisim üzerinde kendi

akordunda geziniyordu. Mantıklı bir şey düşünemeden, diğerinden biraz daha az yoğun olan bir diğer orgazm benim bütün hareketlerimi durdurdu. Ağzım açıktı, nefesimi tutarken rahatlayan vücudumdaki çarpmayı hissettim ve hiçbir ses çıkmadı.

Beynimin yeniden çalışması için birkaç dakika geçmesi gerekti. *Benim Garip Takıntım*'daki kendini odaya kilitleyen ve o odada mastürbasyon yapıp yemek kanalı izleyen kız gibi çılgın işler yapmadan önce aleti hemen iç çamaşırımdan çıkardım. Vibratörü hemen kapattım ve o sesin birden kaybolması odada garip bir sessizliğe neden oldu.

Mermi kaltağı: Ev ödevimi tamamladım. Vajinam asla eskisi gibi olmayacak. - Claire

Kapının çarpması beni düşüncelerimden uzaklaştırdı. Tamam, belki düşüncelerimden değil de katatonik durum demek daha uygun olacak. İki gündür, Claire benim önümde o bombayı bıraktığından beri, evimdeki boş duvarlara bakmaktan ve işe gitmekten başka bir şey yapmadım. Ruh-suz bir şekilde ayağımı sürüye sürüye kapıya gittim ve açtım. Drew yine o garip tişörtlerinden birini giymiş elimde bir paket birayla duruyordu.

"Ayık adam girer, sarhoş adam çıkar."

Kapıyı yüzünü kapatıp, koltuktaki yerime geri döndüm.

Kapıyı kendi açtı ve içeri girdi.

Biraları masaya bıraktı, "Tamam, Mary, bebek gibi davranmaya gerek yok," dedi ve koltukta yanıma oturdu. Burnum ondan gelen iğrenç koku yüzünden mahvoldu.

"Aman Tanrım, Drew, ne kokuyorsun böyle?" diye söylendim ve burnumu ağzımla kapattım.

“Bu kadar nefret etme. Bugün aldım. Tim McGraw’ın parfümü.”

“Tim McGraw’ın taşakları diyorsun bence. Kedi pisliği gibi kokuyor oğlum ya.”

Drew, “Sikerim seni,” dedi.

“Yok, teşekkür ederim. Kedi pisliği bana göre değil.”

Drew söylendi, kollarını göğsünde birleştirdi ve bana doğru bakmaya başladı.

“Tamam, ne söylersen söyle. Ama önce gidip sana tampon ve ağı kesici alayım.”

Kafamı koltuğa dayadım. Biliyorum, karı gibi davranıyordum ama engelleyemiyordum. Bütün dünyam yüzümüne patlamıştı.

“Bir çocuğu var. Ben bir çocuğun babasıyım,” diye mırıldandım.

“Evet, bana dün bıraktığın sesli mesajdan dolayı zaten biliyorum bunu. Ve söylemeliyim ki, “Bruce Willis benim çikolatalı, kıllı toparım ile beraber partide kızı hamile bırakmış,” lafını anlamam zaman aldı. Neyse ki sen aramalarıma cevap vermesen de Liz ve Jim’e ulaşabildim.”

Kafamı kaldırdım ve Drew’e bakıp, “Ne bok yiyeceğim şimdi?” diye sordum.

“İlk önce, kızla konuşacaksın ve bütün hikâyeyi öğreneceksin. Biliyorum şoktasın ama bütün gün evde oturup, vajinanı parmaklamak hiçbir şeyi daha iyi yapmayacak. O yüzden kalk, git ve onunla konuş. Bunca yılını onu bulmak için harcadın, şimdi de burada, karşında. Sadece biraz yükü var. Kimin yok ki?”

“Biraz yükü mü var? Drew, oğlu var. Bu biraz yükten daha fazla,” diye söylendim.

“Uyan ve aynaya bak babacık. O senin de oğlun. Ve son birkaç yılını sırf bu kızı unutabilmek için neredeyse hiç dayanmadığın biriyle geçirdim. Bu sadece yük değil; bu

bavul, çantalar, el çantaları, sırt çantaları, makyaj çantaları demek.”

Sorgulayıcı bir suratla yüzüne baktım.

“Ne var? Nemlendiricileri seviyorum. Sağlıklı cilt, sağlıklı hayatın işaretidir. Temizleyici, peeling ve sıkılaştırıcı için makyaj çantasına ihtiyacım var.”

Drew kaktı ve yüzüme döndü.

“Büyük Maury Povich’in sözleriyle, ‘Sen bir BABA-SIN.’”

Biralar ve moral konuşması için teşekkür edip, onu Jenny ile buluşmasına gönderdim. Geçen akşam yemekten onu neredeyse bacaklarından becermek üzere olduğunu düşünürsek, bu çok da bir sürpriz olmadı. Drew’in dediğine göre, o zamandan beri bütün zamanlarını konuşarak geçiriyorlarmış. İnsanlar dışarı çıkıyor, âşık oluyor, hayatlarını yaşıyor ve bense burada kondom şirketlerine nasıl dava açacağımı araştırıp gerçekleri kabul edemediğim faktörüyle baş başayım.

Bunu yapabilir miyim? Gerçekten birinin babası olabilir miyim?

Sanırım bunu öğrenmek için tek bir yol var.

12. T.O.K.İ.

Bir hafta Carter'ı düşünerek geçti, bu da her günün, her saniyesi oluyor.

Tamam, belki o kadar hızlı geçmedi ama ben ne hissettiğimi anlatmak istedim. Onunla konuşup iyi olup olmadığımı öğrenmek istedim ama ne zaman aramaya karar verip, telefonu çevirsem sonra hemen geri bıraktım. Ne kadar kötü bir yoldan öğrendiğini düşünmezsek, sonuçta öğrendi artık. Eğer bütün hikâyeyi bilmek istese, soruları, endişeleri olsa ya da sadece benim kafamı koparmak bile istese buralarda olurdu. Nerede çalıştığımı ve benimle konuşmak isterse beni nerede bulacağını biliyor. Belki ben inatçı oluyorum ama neyse. Bir kız olarak ayaklarımı yere basıp, nefesimi tutmak benim hakkım.

Bu hafta Liz için iki parti düzenledim ve üç tepsi kura-biye siparişi aldım. Yani bunlara bakarak yoğun bir hafta oldu diyebiliriz. Partilerin dışında, genelde meşguldüm. Gün boyunca akşam için bir şeyler pişirdim, hazırladım ve kapıdan gelen her kişinin Carter olduğunu umarak kapıya bakmamaya çalıştım. Perşembe gününe kadar Liz'in çantasındaki her ürünü denedim ve erkeklerin canı cehen-neme. Bunlardan biriyle evleneceğim. Beraber kaçacağız ve güzel çocuklarımız olacak. Ama bu şey biraz bacak ve kol gerektiriyor. Birkaç yıl evli kaldıktan sonra bir daha yürüyemeyebilirim.

Bütün Perşembe gününü, Cumartesi yapacağım parti

için çikolata kaplı cipsler ve çikolata gofret pişirerek geçirdim. Bu, bir hafta sonra dükkân açılana kadar yapacağım son parti olacak. Şimdi bütün oyuncularla ilgili her şeyi bildiğim için partilerin bitmesi beni birazcık üzüyordu. Liz yine de eğlence için çantanın bende kalabileceğini söyledi.

Aciliyet ya da Claire Donna Morgan'ın ölümü durumunda çantadan feragat ettiğimi söyledim ve böyle bir durumda on beş dakika içinde, Liz çantayı ortadan kaldırmak zorundaydı. Böyle planlar yapmak her zaman akıllıca. Tanrı, babanızı ya da büyükannenizi internet geçmişinize ve sakladıklarınıza ulaşmasını yasaklamalı. Muhtemelen silmek daha mantıklı olacaktır. Kimse gerçekten neden Google'da 'kaplumbağa orgazm yaşıyor' ya da Ebay'de penisli İsa mumlarının satışını izlediğimi merak etmeyecektir.

Beni yargılamayın. Birkaç kadeh şaraptan sonra Google benim düşmanım oluyor.

Ben de Liz ve Jim'in evi için benzer bir anlaşma içindeyim. On beş dakika içinde bilgisayarlarındaki geçmişini silmeli, yatağın altındaki, komodinlerindeki bütün pornografik filmleri, dolaplarının üstündeki ve garajın sol tarafındaki üç kutuyu yok etmeliyim.

Şaka yapmıyorum. Liz bana liste yaptı.

Patates cipsini büyük gümüş kâsedeki erimiş çikolataya banarken, dışarı baktım ve gülümsedim. Gavin canım kenarında, karnının üstüne yatmış boyama yapıyordu.

Birkaç dakika önce bakmaya gittiğimde sakladı ve ona bakmaya iznim olmadığını söyledi. Fazla çikolata üstünden aksın diye parçayı kâsenin üstünde tuttum ve Liz'in tarafından benim tarafıma bağlanan kapının açıldığını duyunca yanımdaki peçetenin üstüne bıraktım.

"Arkanı dön ve kendi yerine git. Son kez söylüyorum,

sana dün gece kelebek vibratörle olan orgazmımın ne kadar iyi olduğunu söylemeyeceğim.”

“Bu çok saçma. En azından bir dahaki sefere izleyebilir miyim?”

Carter’ın bariton sesini duyunca kafamı silkeledim ve ağzım açık kaldı.

Neden o benim etrafımdayken hep götümden konuşuyorum? Ve neden bu lanet olası adam orada öyle seksi duruyor ve ben üstüne çıkmak istiyorum?

“Şey, damlatıyorsun,” dedi.

“Biliyorum,” dedim dudaklarına bakarak.

“Yani kâse devrilmiş. Çikolata damlıyor.”

Baktım, dökülenleri parmağımın masaya ve kâseye ko-yarken küfürler ettim.

Carter bana doğru yaklaştı ve son birkaç seferki gibi, bana yakınlığı nabzımı hızlandırdı.

“Gizlice girdiğim için özür dilerim. Liz beni arabadan çıkarken yakaladı ve kendi tarafına çekti,” diye açıkladı. Dökülen çikolataya yoğunlaşmış ve vücut ısınıp yok say-maya çalışıyordu. “Umarım böyle uğramamı umursamaz-sın. Seninle konuşmam bu kadar uzun sürdüğü için ken-dimi tam bir pislik gibi hissediyorum.”

“Önemli değil, inan bana. Benim bu fikre alışmam için uzun zamana ihtiyacım oldu. Birdenbire öğrendiğin için özür dilerim. Yemin ederim sana söyleyecektim. Bunu senden bilerek sakladığımı düşünmeni istemem. En başından beri sana söylemeyi planladım. Nasıl yapacağımı bulmaya çalışıyordum. Ama ben bir şey yapamadan her şey ortaya çıktı,” diye açıkladım.

O zaman fark ettim ki; bana kızgın olmasını istemi-yordum. Hiçbir şeyi bununla başa çıkması ve buralarda kalması kadar istemiyordum. Bu son hafta, onun sesini

duymadan yatağa girdiğim için üzücü ve depresifti. Şu an burada olması, onu ne kadar özlediğimi fark ettirdi.

“Konuşacak çok şeyimiz var sanıyorum. Aklımda ne kadar fazla soru olduğuna inanamazsın,” dedi.

Bir şey demeden kafamı salladım, o da konuyu değiştirdi.

“Ama şu an, parmaklarında çikolata erimiş bir kadınla mutfaktayım,” dedi ve göz kırptı.

Havlu alamadan uzandı ve eliyle bileğimi tuttu, elim tam önündeydi. Çikolata kaplı parmağımı ağzına götürdüğünde nefesimi tuttum. Bütün çikolatayı emerken, parmağım pürüzlü dilinde kaydı; sonra parmağımı sıcak ve ıslak dudağından çıkardı.

Hesap lütfen!

“Anne, boyamayı bitirdim!”

Gavin’in heyecanla bağırması ve mutfaka gelirkenki ayak sesleri yüzünden sanki vajinamdan bir kova buzlu su dökülmüş gibi oldu. Bir kere, ben dört yaşında, gizli bir seks yapma engelleyicisine sahiptim. Ve yalanacak son parmağım kalmıştı.

Hızlıca elimi giydiğim önlüğe sildim, Carter’dan uzaklaştım ve oğluma doğru eğildim.

“Resmi şimdi görebilir miyim?”

Gavin resmi göğsüne yapıştırdı ve başını hayır der gibi salladı.

“Özür dilerim anne. Bu resmi küçük yalaka için yaptım,” dedi ciddiyetle.

Carter’ın arkamdan güldüğünü duydum.

“Şey, sen “küçük yalaka” mı dedin?” diye sordum.

“Evet,” dedi ‘t’ harfini bastırarak.

“Ne söylediğin hakkında bir fikrin var mı?”

Arkamda duran Carter’ı gösterdi.

“Onun hakkında. Dedem tanıştığımız gün ona öyle seslendi.”

Utancımdan sızlandım. Babamın, Gavin’in bir papağan olduğunu fark etmesi gereken günlerden biriydi.

Gavin, “İsmi ni sevmedim. Garip. Ve bana o kadar küçük de gelmiyorsun,” dedi Carter’a.

“Ama yine de sana resim çizdim.”

Etrafımdan dolandı ve kâğıdı Carter’a uzattı. Şöyle bir baktım ve bir sopanın başka bir sopa tarafından dövüldüğü bir resim olduğunu fark ettim.

Carter ifadesiz bir şekilde, “En azından ilk tanışmamızın bir anısı var artık,” dedi.

“Gavin, ona sadece Carter demeye ne dersin,” dedim ve Carter’a her şeyin yolunda olup olmadığından emin olmak için bir bakış attım.

Kafasını salladı, gülümsedi ve eğildi. Böylece ikimiz de Gavin’in göz hizasındaydık.

“Resim için teşekkür ederim,” dedi ve gülümsedi.

Gavin yabancılarla çok ilgilenmez, bunun büyük çoğunluğu da yabacıların tehlikeli olduğu hakkında aklına soktuğum Tanrı korkusudur. Geriye dönüp baktığımda görüyorum ki Gavin’e bütün yabancıların onu yemek istediğini söylerken hayatımın en mutlu döneminde değilmişim. Noel Baba’yı görmek için sırada ağlayan çocuklara, benim çocuğumun neden ‘ONA YAKLAŞMAYIN! SİZİN PARMAKLARINIZI YİYECEK!’ cıgıllıkları attığını açıklamak kolay olmadı. Çocuğumu alan biri bir saat içinde onu bana geri getirir. Kimse taşaklarına atılan tekneyi ve küfürleri kaldıramaz.

Ben söylemedikçe, Gavin genellikle yabancılarla konuşmaz. Carter’la rahatça konuşması beni şaşırttı.

“Önemli değil, Carter. Dedem beni almaya geliyor, böylece annem insanlara bira verebilir. Dedem, annemin

izlememe izin vermediği filmleri izletiyor ve mısır yiyorum ve köpek almak istiyorum ama arkadaşım Luke'un bahçede sürdürdüğü bir cipi var ve bacağımı yaraladım ve ke-sildi ve annem üstüne bir bant yapıştırdı, ben de ağladım, vampirlerin emdiğini biliyor muydun?"

Benden önce davranarak, babam, "Gavin!" diye bağırdı.

Gavin'in olayı anlatmasını duyunca, bitmeyen cümlesi de devam ederken içeri girdi. Ayağa kalktım ve ellerim belimde ona doğru baktım.

"Baba sana o filmi izlemesine izin olmadığını söylemiş-tim."

Gavin, "Hey, Carter. Ben Jacob'un tarafındayım adamım!" diye bağırdı.

"Gavin Allen! Ağzının içine sabun koymamı ister misin?" diye sordum.

Gavin omzunu silkti. "Sabunun tadı aynı meyveli mısır gevreği gibi."

Babam arkaya geçti ve Gavin'i onunla top gibi oynama-yayım diye aldı.

"Özür dilerim Claire. Televizyonda dün akşam başka hiçbir şey yoktu. Ama gözlerini s-e-k-s sahnelerinde kapattığını bilmek seni mutlu edecektir," diye açıkladı.

"Süper," diye söylendim.

Gavin mutlulukla, "Meme gördüm!" diye bağırdı.

Gavin'in anonsundan sonra babam, "Tamam, belki biraz bakmış olabilir," diye kabul etti.

Gavin'in böyle davranması tabii ki Carter buralardayken olması gereken bir şeydi. Son birkaç dakikadır neden sadece baktığına şaşırmamalı. Muhtemelen aptala döndü.

Arkama döndüm ve Carter'in hâlâ aynı şekilde durduğunu gördüm. Babamı, Gavin ve Liz'in geçen gün yaptığı iki parmakla gösterme olayını yaparken tam zamanında yakalamıştım.

Birden aile içi bir selamlaşma şeklimiz gibi bir şey oldu.

“Baba, yapma şunu. Carter, babamla adam gibi tanışmadınız. Bu benim babam, George.”

Carter elini uzattı, “Memnun ol...”

“Kes şu s-a-ç-m-a-l-ı-ğ-ı,” diye Carter’ın sözünü kesti.

Nedense kelimeleri heceleyince o kadar da tehditkâr gözüküyor. Genelde Gavin ortalarda olunca işe yarıyor.

“Gözüm üstünde. Eskiden ordudaydım ve hâlâ b-o-m-b-a-n-ı-n bir parçası vücudumun içinde. Sen de napalm gibi kokuyorsun.”

“BABA! Yeter!” diye azarladım.

Eğildim ve Gavin’i yanağından öptüm.

“Sonra görüşürüz bebeğim. Dedeyle iyi davran, tamam mı?”

Sinsice tişörtüme uzandı ve önünü indirmeye çalıştı.

“Memelerini görmeme izin versene.”

Kimseye bakamadan elini yakaladım ve arkada gülen babama kötü bir bakış fırlattım.

“Hey, bunu ona ben öğretmedim. Meme adam olabilir.”

Carter güldü ama babam ona birden bakınca sustu.

“Sen meme adam mısın Carter?” diye sordu anlamlı bir şekilde.

“Şey... Ben... Hayır... Değilim.”

Babama baktım ve Carter’ı ondan kurtardım.

Gavin’e, “Carter’a hoşça kal de,” dedim.

“Hoşça kal, Carter!” dedi gülümseyerek ve babam arkasını dönüp giderken el salladı.

Gavin’in, “Dede, ordu ne? Bir park mı? Oraya gidebilir miyiz?” dediğini duydum dışarı doğru çıkarken. Büyük bir iç çekmeyle, Carter’a döndüm.

“Bunun için üzgünüm,” dedim sakince. “Arkamı dönüp çok, çok uzaklara kaçarsan seni tamamen anlarım. Gerçekten de karşı çıkmam.”

“Claire?”

Önlüğümle oynamayı bıraktım ve sonunda ona baktım.
“Kapa çeneni,” dedi gülümseyerek.

Gavin ve babam gittikten sonra, Carter her şeyi kaldırdı ve mutfağı temizlememe yardım etti. Telefondaki konuşmalarımızdan daha derin konuşmalar yapıyorduk ve şimdi ağzımdan bir şeyler kaçırmaktan da korkmuyordum. Sonunda Carter’ın bana o gece âşık olduğunu ve Ohio Üniversitesine hiç gitmediğini öğrendim. O, Liz ve Jim’le beraber onu arayarak geçirdiğim zamana üzüldü ve ben de onu o sabah bıraktığım için defalarca pişman oldum. Özellikle şimdi, bana bu kadar yakın, iyi ve inanılmaz bir şekilde anlayışlı olduğu için.

Şimdilik, Carter buralarda olacaktı. Gerçi boşuna umutlanmayacaktım. Bizimle zaman geçirip, bunu doğru bir şekilde yapmak istediğini söylemişti ama daha Gavin’le baş başa zaman geçirmemişti.

Gavin’in dediği gibi, insanlara bira vermem gerekiyordu. Temizliği bitirdikten sonra Carter benimle bara kadar yürüdü, böylece konuşmaya devam ettik. Beş yıl önce onunla konuşmanın ne kadar kolay olduğunu, beni ve mizacımlı anladığını hatırladım. Beni çok rahat hissettirmişti, beni güldürmüştü. Tüm bunlar telefundayken oluyordu ama yüz yüze bu rahatlığı ikiye katlamak daha zor olabiliyordu. Dürüst olmak gerekirse, ona söylediğim şeylere olan tepkisini ölçmek ya da Gavin hakkında konuştuğumda yüzünün aldığı şekli görmek, onunla yüz yüze olmak daha kolaydı. Her şeyi farklı şekilde yapmış olmayı diliyordum. Gavin’in hayatının en başından beri yanında olamamasına çok üzülüyordum. Şimdi onu yürürken,

konusurken, gevezelik yapan küçük bir çocukken gördü ama en güzel zamanları göremedi; davranışlarının değiştiği zamanları, ateşlendiği ve kötü davrandığı zamanları ve en önemlilerini: ilk gülüş, ilk kelimeleri, ilk adımları, ilk sarılması ve ilk “seni seviyorumu.”

Bunlar benim çocuğumu pazarda satmama sebeplerimdi ve Carter’ın bunlardan haberi yoktu. Beklentilerinin çok yüksek olabilme ihtimali beni biraz endişelendiriyordu. Ya Gavin’le bir ilişki kuramazsa? Carter’la daha önce hiç kimseyle yaşamadığım bir bağ hissetmişim. Bana sadece hayalini kurabileceğim şeyleri hissettirdi. Ama artık hesaba katmam gereken başka birisi daha vardı. Oğlumu ve bu durumun onu nasıl etkileyeceğini düşünmek zorundaydım. Şimdilik, Carter’ın hayatımıza girmesine izin vermeli ve nasıl gittiğine bakmalıydım.

Bara gidince hızlıca üstümü değiştirdim ve tuvaletten döndüğümde Carter’ı barda sanki kendi evdeymiş gibi rahat görmek beni şaşırttı.

Barın arkasına geçtim ve onun karşısında durdum.

“Eve gideceksin sanıyordum,” dedim ve dirseklerimi bara dayadım.

Omzunu silkti ve gülümsedi. “Düşündüm de burada bütün gece seksi bir kadını izlemek varken neden boş eve gideyim ki.”

Kızardığımı hissettim ve yüzümde oluşan o sarhoş gülümsemeyi saklamaya çalıştım.

“O zaman bu gece şansısın. Bu gece sadece ben varım.”

Hayır, kesinlikle iltifat konusunda iyi değilim.

“O zaman sanırım gördüğüm en güzel, en seksi kadın sensin.”

İşte. İltifat, iltifat, iltifat.

Bardan ona doğru biraz daha yaklaştım, o da aynısını

yaptı. İşte olmamı umursamıyordum, onu öpmek istiyordum. Ve daha neredeyse hiç müşteri yoktu. Saat daha erkendi.

Onun dudaklarına bakarken dudağımı yaladım ve sessizce inlemesini duydum. Bir santim sonra dilimi onun dudaklarına bastırabilecektim.

“AH!”

Ensemde bir tokat hissedince, Carter’dan uzaklaşıp bağırdım.

Ensemi ovuşturdum ve iki eli de havada, zafer dansı yapan T.J.’ye döndüm.

“Tam isabet, Morgan! Bana bir sayı daha!” diye bağırdı ve benim tam tersi tarafımda olan tahtanın yanına gidip adının altına bir çizgi attı.

“Orospu çocuğu,” diye söylendim ve Carter’a döndüm.

“Bu da neydi şimdi?” diye sordu gülererek.

Daha ben T.J.’in pislik yaptığını söyleyemeden, mevzu bahis olan adam geldi ve barda yanımda durdu. Carter’ın önünde masa tenisi topu sektirmeye başladı.

“İşte bu adamım, T.O.K.İ. dediğimiz şeyin benzeri.”

“Senin ve benim toki anlayışlarımız tamamen farklı,” dedi Carter ve topu alıp, elinde oynadı.

T.J., “Hayır, hayır, hayır. Toki değil, T.O.K.İ.,” diye heceledi.

Carter tamamen boş bir şekilde baktı.

“Buralar sakinken oynadığımız bir oyun,” dedim.

T.J. bir eli barda, bir eli belinde durdu.

“Claire, T.O.K.İ.’nin harikallığını küçümseme. İşe gelirken kendimi öldürmekten kendimi vazgeçirdiğim her şeyin değerini düşürüyorsun. T.O.K.İ.’ye biraz daha saygı lütfen.”

T.J. Carter’a döndü. “Kuralları Claire uydurdu,” dedi heyecanla ve barın altından kâğıt çıkardı.

“Kurallar?” diye sordu Carter. “Topu sadece birilerine atmıyor musunuz?”

“Tam tersi dostum. T.O.K.İ. her zaman kurallara ihtiyaç duyar. Diğer türlü o, bu, şu herkes atar... Anarşi olur.”

“Tamam o zaman *Kahvaltı Kulübü*, on adım uzaklık kuralını bozmadan ve yüzüne topu fırlatmadan buradan uzaklaş,” dedim.

T.J. gülererek ve kuralları sesli okuyarak uzaklaştı.

“Kural bir: T.O.K.İ. arkadaşlarla daha eğlenceli, onları davet et. Yoksa kendi başına acınası görünürsün. Kural iki: Ucu sivri nesneler asla T.O.K.İ.’de kullanılmamalıdır. Birinin gözünü çıkarmak oyunu mahveder. Kural üç: Sinsi ataklar ya da kapı arkası hareketleri önceden bir bildirmeyle ya da kazananın onayıyla olmalıdır. Kural dört: Karışıklığın olmaması için bir oyunda sadece iki tane topa izin vardır. Hakemin izniyle değişebilir. Kural beş: T.O.K.İ. diğer oyuncular bitti deyince biter. Yoksa biri işe yaramayan topları tutar.”

Evet, bazen on iki yaşındaki bir çocuk gibi davranırım. Beni yargılamayın.

Carter, kaşlarını hareket ettirerek, “Peki, tam olarak T.O.K.İ.’yi nasıl başlatabilirim?” diye sordu.

“Resmi adı Top Organizasyon Kuralları ve İkazları Ama biz bazen kısaca, “birbirimizin üzerine bok atmak” diyoruz. Açıkçası, senin bu oyunla başa çıkabileceğini sanmıyorum Carter. Bu, yetenek, azim ve hile gerektirir,” diye açıkladım ve topu elinden alıp, T.J.’i tam kalçasından vurdum.

“HASİKTİR!” diye bağırdı.

“Ellerinle yetenekli olmayı gerektiriyor,” dedim ve Carter’a döndüm.

Bu küstahlığımın nereden geldiği hakkında hiçbir fikrim yoktu. O an Liz’e benzediğimi hissettim.

“Merak etme Claire. Ellerimle harikalar yaratırım. Bu oyunda harika olabileceğimi hissediyorum. Parmaklarını hangi açıyla kullandığın ve nasıl vurduğunla ilgili... yani topu attığında. Bazen yavaş ve nazik yapmalısın, bazense sert ve hızlı olmalısın.”

Ne güzel ima etti.

“Ne zaman boşalacaksın?”

On saniye içinde.

“Bire kadar buradayım. Bu gece tek başıma kapatacağım,” dedim ve parmaklarının hızlı, sert, nazik bir şekilde içeri girdiğini düşünerek kalçalarımı sıktım. Siktir!

“Sen çalışırken burada bekleyebilir miyim? Kapatmana yardım edebilirim ve konuşuruz... Ya da her ne yaparsak,” dedi dudaklarına bakarak.

EVET! Yaşasın, EVET!

Biraları dolaba koymak için giderken, “Olur, sen bilirsin,” dedim ve vajinamın soğuması için orada biraz durdum.

13. Titreyen Rahim

Birkaç saat boyunca Claire'ın kalçasını seyrettim, yani şey, çalışmasını demek istedim ve boş kaldığı birkaç saniyede de muhabbet ettik.

Ayrıca topu sektirerek T.J.'in kafasına vurduğum ve Claire'in göğsüne attığım için de T.O.K.I. takımının bir üyesi oldum. Bir kere beni takımın kaptanı yapma durumu konuşuldu. Claire toplarımı çok iyi kullandığını söyledi ve ben de her "top" deyişinde bir hoş olmamın sapkınlıktan daha öte bir şey olup olmadığını merak ettim. Birbirlerine ağabey-kardeş gibi davranıyorlardı, birbirlerini aşağılıyor ve dedikodu yapıyorlardı. Sonuç olarak, T.J.'den hoşlandım ve onu öldürmek zorunda kalmayacaktım.

"Hey, T.J., bana bir iyilik yap. Claire'e çük dedirt ve ben de sana bir yirmilik vereyim."

"Anlaştık," dedi ve direkt benden uzaklaştı.

Müşterilerin hepsi gitti ve Claire "kapalı" tabelasını çevirip bize doğru yürümeye başladı.

"Hey Claire, hatırlıyor musun, birkaç ay önce bir adam senin kalçana vurup Tatlı Claire demişti? Sen ona ne demiştin?"

"Çük emici," dedi normal bir şekilde ve şişeleri düzeltmeye başladı.

Belli belirsiz bir gülümseme ile yirmiliği bardan T.J.'ye doğru uzattım ve o da gitti. Bu çok güzel bir arkadaşlık

olacaktı. Eğer ona “daha hızlı Carter” dedirtebilirse, ona bir midilli alabilirim.

Claire toplamayı bitirirken, T.J. görüşürüz deyip kapıdan çıktı. Birkaç dakika sonra bara gelip yanımdaki sandalyeye oturdu.

Elini çenesine koydu ve bir iç çekti. “Yorgun görünüyorsun,” dedim.

“Berbat görünüyorsun demenin iyi yolu mu bu?” dedi.

“Kesinlikle öyle değil. Eğer berbat gözükseydin, sana söyledim. Ayrıca giydiğin pantolon kalçanı büyük gösterirse, pişirdiğin şeyin tadı sanki ayakkabımın içinden geliyor gibiyse ya da yaptığın bir şaka komik değilse de sana söylerim.”

“Vay, bu iyi bir şey,” dedi gülerek.

“Bu her zaman yaptığım şey.”

Birkaç dakika birbirimize bakarak oturduk. Hiçbir şey gerçek gibi değildi. Tam karşımda oturduğuna inanamadım. Hâlâ bu kadar güzel, komik ve dikkat çekici olduğuna inanamadım. Ve bir çocuğu olduğuna inanamadım, benim çocuğum.

“Beni çok şaşırtıyorsun, neden biliyor musun?” diyerek sessizliği bozdu.

Yanaklarının kızarmasını izledim ve uzaklara baktı, bir peçeteye kilitlendi ve onu küçük küçük parçalamaya başladı.

“Ben harika değilim, inan bana.”

Kendini ne kadar tanımadığını düşünerek, hayır der gibi kafamı salladım.

“Benimle dalga mı geçiyorsun? Tamamen ezik olan birisinden, bir partide hamile kaldın, hayallerinden vazgeçmek ve okulu bırakmak zorunda kaldın, canını dişine takarak çalıştın, muhteşem bir çocuk yetiştirdin ve şimdi de kendi işini kuruyorsun. Bu da harika değilse başka ne olur bilmiyorum.”

Ben devam ederken daha hızlı bir şekilde peçeteyi parçalamaya devam etti.

“Güçlü, kendine güvenen, güzel bir kadınsın ve her şeyi çok kolaymış gibi hissettiriyorsun. Seninle tekrar karşılaşacağım için çok mutluyum. Çocuğunla, çocuğumuzla ilgilenirken hep burada olacağım. Çok güzel bir çocuk yetiştirmişsin ve o kadar özverilisin ki hayran kaldım.”

Söyledim. Benim oğlum. Gavin benim oğlum. İşin garibi bu, kendimi bir trenin altına atmak istememi sağlamadı.

Hâlâ bana bakmıyordu ve bu da beni germeye başladı. Şu an kar taneleri gibi görünen peçete için üzüldüm. Uzandım ve bu huzursuzluğu durdurması için elimi, elinin üstüne koydum.

“Hey, sorun ne?” diye sordum.

Sonunda bana döndü ve yalan söyleyemeyeceğim, gözlerinde yaşları görmek beni korkuttu. Ben ağlayamam. Hiç. Bana burada kendimi ateşe vermemi istese yapabilirim ama ağlamasını görmeye dayanamam.

“Gavin harika bir çocuk. Akıllı, mükemmel, komik ve dünyadaki en iyi çocuk. Zaman zaman ona geliyorlar ama çok iyi davranışlı ve harika bir çocuk. Harika! Onunla tanışan kişiler saniyesinde onu seviyor ve ben de onun annesi olmayı çok seviyorum...” dedi.

Ballandırdığını biliyordum. Bir kere daha “harika” derse, ağlamaya başlayacaktım. Sulu göz olmak istemiyordum. Kaçırdığım her şeyi bilmek istiyordum. İyi, kötü, çirkin. Ayağını gergin bir şekilde sallıyordu ve patlamak üzereymiş gibi görünüyordu. Şu an olan her şey yüzünden stres altında olduğunu biliyordum. Yapması gereken çok fazla işi olan bekâr bir anneydi ve Gavin de huzursuz bir çocuk değildi. Hangi çocuk öyle ki? Ama Claire öyle düşünmemi istiyordu. Ebeveyn olmanın zorluklarını

öğrenirsem fikrimi değiştiririm diye mi korkuyordu? Her zaman, bir gün çocuk sahibi olmak istemişimdir. Tasha ve benim aramdaki en büyük sorun buydu. Bunun, gökkuşağı ve yavru kediler olmadığını biliyordum. Hayatı değiştirdiğini ve insanı akıl hastası yapabileceğini biliyordum.

“Şikâyet edebilirsin, sorun değil. Bunun senin için ne kadar zor olduğunu yalnızca tahmin edebilirim.”

“Gavin’i seviyorum,” diye tekrar etti.

Panik olmuş hâline sessizce güldüm.

“Kimse bunu sorgulamıyor ki. Ama sen her şey, her zaman kontrol altındaymış gibi davranmak zorunda değilsin. Biraz rahatlamaya ihtiyacın olduğunda seni ya da Gavin’i daha az düşüneceğimi sanma. İnan bana. Her şeyi öğrenmek istiyorum. Bunu sana daha önce söylediğimde de yalan söylememiştim.”

Biraz rahatladı. Peçete tacizden kurtuldu ve ayağı artık sallanmıyordu. Ama yine de bana tedbirli bir şekilde bakıyordu. Ayağa kalktım, barın üstüne doğru uzandım, kollarımı uzatabildiğim kadar uzattım ve ellerimle ihtiyacım olan şeyi aradım.

Geri oturdum, temiz içki bardağı aldım ve onun en sevdiği olduğunu bildiğim votkadan doldurdum. Şişeyi geri yerine koydum.

“Dürüst ol,” dedim ve bardağı onun önüne doğru ittim.

Dudağını ısırды ve bir bana, bir bardağa baktı. Açık bir kitap gibiydi. Yüzüne bakınca bütün çelişkili düşüncelerini görebiliyordum.

“Gavin’i çok seviyorum ama ben idelirtiyor!” dedi söyleyebileceği en hızlı şekilde ve sonra ağzını kapattı.

“İçkinden iç,” dedim ve cesaret vermek için kafamla bardağı gösterdim.

“İlk kez “anne” deyişinde kalbim tamamen eridi. Ama bu çocuk asla susmuyor. Asla. Uykusunda bile konu-

yor. Bir keresinde arabadaydık, koyunlar, patates kızartması, sosisi ve çim biçme makinesi hakkında konuştu da konuştu. Arabayı yolun ortasında durdurdum ve indim. Yürüyüp arabaya döndükten sonra hâlâ konuşuyordu. Ve bana çim biçme makinelerinin de sosisi olup olmadığını soruyordu. Asla durmuyor. Konuşuyor.”

“İçkinden iç,” dedim gülümseyerek.

İçkisini bitirdi ve yeniden doldurmam için bardağı benim önüme itti. Doldurdum ve geri ona doğru gönderdim.

“Ona hamileyken on sekiz kilo aldım. Aşağıya bakıp, vajinayı görememenin ne demek olduğunu biliyor musun?”

“Şey, hayır,” diye mırıldandım.

“Popomun kendi posta koduna ihtiyaç vardı.”

“Eğer bu seni iyi hissettirecekse, popon efsane,” dedim dürüstçe.

“Teşekkür ederim.”

Yeni bir tane daha doldurdum ve bu sefer içmesini söylemem bile gerekmedi.

“Sarılmaları sanki her şeyin tedavisi gibi. Ama bir bebek ne kadar sıçar, kusar ve ağlar bir fikrin var mı? İçtiği her şeyi çıkarmaya programlanmış. İç, geçir, kus. Yıka, kurula, tekrar et.”

Bir içki daha gitti.

“Üç buçuk yaşına kadar geceleri uyumadı. Onu emzirmek zorunda kaldım ve ona, eğer evin yanması dışında bu yataktan kalkarsa yatağının altında yatan canavarın onun ayaklarını ısıracağını söyledim.”

Kafasını geriye atıp bir içkiyi daha bitirdi.

“Şu an benden nefret etmemene inanamıyorum,” dedi.

“Neden senden nefret edeyim?”

“Çünkü ben seni resmen seks için kullandım ve seninle bir daha konuşmadım,” diye açıkladı.

Gülerek ve onu neşelendirmeye çalışarak, "Tatlım, benim geldiğim yerde bu şey bir erkek için yılbaşı gibidir," dedim. "Ben senden özür dilemeliyim." Elimi uzattım ve yüzünü kendime çevirdim.

Tanrım, o kadar güzel ki. Ve çakırkeyifliğinden faydalanmak istediğim için de tam bir pisliğim. Ama umurumda değil, onu öpmek istiyordum. Onu tekrar tadabilmek için beş yıl bekledim. Yanağını avcumun içine koymak için başını eğdi ve ben neredeyse ona ne söyleyeceğimi unuttum.

"O gece ikimiz de kendimizde değildik ama inan bilseydim... yani seni...yani senin ilk seferin olduğunu bilseydim bütün her şeyi daha farklı yapardım," diye itiraf ettim.

Vücudunun her noktasını ezberlemek için ona bakardım, dilimi göğsünün ucunda gezdirir ve adımı bağırana kadar onları emerdim. Tenini tadar, yüzümü bacaklarının arasına gömerdim ve adımı unutmanı çok zor bir hâle getirirdim.

"Siktir," diye bağırdı.

"Bunların hepsini yüksek sesle söyledim, değil mi?"

Öylece, ağzı açık bir şekilde oturdu ve ben de her şeyi mahvedip mahvetmediğimi merak ettim. Vajinasıyla ilgili konuşmak ve onunla en yakın arkadaş olmak istediğimi söylemek için daha çok erkendi. Evet, beş yılını onunla ilgili hatırladığım en küçük detayı bile güzelleştirerek geçirdim ve evet son bir haftamı, anıların gerçeklerden daha iyi olup olmayacağını düşünerek geçirdim, ama bu çok aptalcaydı. Orada, tıpkı hayallerimdeki gibi harika bir şekilde oturuyordu ve ben de bunu bilmesini istiyordum. Bir şeyler söylemek için ağzımı açtım, sandalyeden kalktı ve bira soğutucusu hakkında bir şeyler mırıldanarak arkaya gitti. Yanımdan geçti, saçındaki çikolata kokusuyla ve ondan gelen votka kokusuyla kaldım.

Aman Tanrım. Kahretsin. Aman Tanrım.

Tam bir korkağım. Ondan kaçabildiğim kadar hızlı bir şekilde kaçtım ve şimdi de bira stokluyor gibi yapıyorum.

Tenini tadar, yüzümü bacaklarının arasına gömerdim ve adımları unutmamı çok zor bir hâle getirdim.

Bu şeylerde hiç deneyimim yoktu. Kelimeler ağzından çıkar çıkmaz kucağına atlamak istedim. Yüzündeki şok ifadesinden anlaşıyordu ki bu şeyleri sesli söylemek istemişti.

“Siktir!” diye bağırdım ve boş bira kasesini yumrukladım.

Yumruğum biralarla dolu kasalara denk geldi, meğer kasa boş değilmiş...

“Orospu çocuğu! Siktir!” diye küfür ettim, bir yandan da ezilmiş elimi sallayıp, yerdeki tekila şişesine vurdum.

“Bu alkolü kötüye kullanma durumu, umarım benim söylediğim bir şey yüzünden değildir.”

Kapıya dayanmış Carter’ı bulmak için arkamı döndüm. Neden beni hep aptallıktan uyumuş bir şekilde görüyor?

“Gerçekten soruyorum, o bir şişe tekila sana ne yaptı?” diye sordu ve bana doğru yürümeye başladı.

“Bekâretimi bir partide, çok yakışıklı bir çocuğa vermem, ondan hamile kalmama, çocuğun adını bilmememe neden olmasının yanında mı? Şimdi de o çocuk burada ve ben o etrafımdayken, bu konular hakkında hiç deneyimim olmadığı için o kadar oyunun dışında kalmış gibi hissediyorum ki,” diye söylendim.

Carter karşımda durdu ve pis pis güldü.

“Benim yakışıklı olduğumu mu düşünüyorsun?”

Durumu neşelendirmeye çalışmasına ve benim gergin kabullenişimi görmezlikten gelmesinin üstüne gözlerimi devirdim.

“Biliyor musun, sen tamamen haklısın. Bu tekila tam bir pislik. Devam et ve onu dışarı fırlat. Biralarla olan işini de bitirmek isteyebilirsin. Sana tuhaf bakıyorlardı.”

Diyalogun saçmalığına güldüm. Sarhoş değildim ama bu durumdaki mizacı görebilecek kadar da çakırkeyiftim. Gülmem durduğunda, atkuyruğumdan çıkmış olan, yanağımdaki saçlarımı düzeltti ve bu da bana tanıştığımız geceyi hatırlattı. Bir iç çektim.

“Bir şeyi açıklığa kavuşturalım. Sen kaltak değilsin. Yaptığın hiçbir şey için seni suçlamıyorum. Sana yalan söylemeyeceğim, ertesi günü uyanıp da seni yanımda görememek ve beş sene boyunca seni hayal etmek çok kötüydü. Ama yaptığın şey yüzünden senin kaltak olduğunu düşünmedim,” dedi ve bir adım daha yaklaştı. “O gece her şeyi daha farklı yapardım derken de yalan söylemiyordum,” dedi, bacaklarımızın ve göğüslerimizin birbirine değebileceği kadar yaklaştı. Elini kaldırıp kalçama koyunca, şöyle bir yutkundum.

Dudağımın köşesini yumuşak bir şekilde öperek, “Seni daha fazla öpmeliydim,” dedi.

“Vücudunun her noktasını öğrenmek için üzerinde daha fazla tutmalıydım,” diye fısıldadı ve diğer kolunu belime sarıp beni sıkıca tuttu.

Kalçamda duran eli vücudumun yukarisına çıkmaya başladı. Kaburgamdan yukarı çıktı ve avcunu kalbimin olduğu yere koydu.

“Her yerine dokunurdum ve kalbinin atışını elimde hissetmek için böylece beklerdim.”

Dudaklarımı yaladım ve nefesimi kontrol etmeye çalıştım. Tanrım, kokusunu, konuşuşunu ve ellerinin üzerimde olmasına bayılıyordum. Bu şeyler olmadan nasıl bu kadar uzun zaman yaşıdım?

“Hepsinden önemlisi, seninle geçirdiğim her zamanı

beynime işlemek ve vücudunun bana nasıl hissettirdiğini unutmamak için bir damla alkol almazdım.”

Kalbimin atışını odanın diğer tarafından duyabilirdi. Söylediği her kelimeyle ne kadar hızlandığını hissettiğini biliyordum.

“Of, Claire,” diye mırıldandı. “Yakınında olmak beni çılgına çeviriyor.”

Dizlerini büküp beni kaldırdı ki böylece neden bahsettiğini anlayabileyim. İki elim de onu tutmak ve yakınımaya çekmek için omuzlarındaydı. Bir bacağımla içgüdüsel olarak beline dolandı ve onu bana doğru getirdi. Dudakları boynumda geziyordu ve ben hemen hemen inlediğimden emindim. Kulağımın oraya geldiğinde, “Eğer çok fazlaysa, çok erkense, sadece bana söyle ben de durayım,” diye fısıldadı.

Çok mu erken? Ben şu an bütün vücudumu ona sürterek tam bir orospu gibi davranmıyor muyum? Ben bir anneyim *Tanrı aşkına*.

Hiç adam gibi sevişmemiş ve deli gibi azgın bir anne.

“Eğer durursan, seni direkt öldürürüm,” diye fısıldadım ve dudakları benim dudaklarımın yolunu buldu.

Çok geçmeden dudaklarımız birleşti ve dilinin dudaklarımaya yavaşça bastırdığını hissettim. Dilimi onunkinin üstüne kaydardım ve kalçasını bana doğru daha fazla iterken, ağzımın içinde inledi. Kötü romantik bir romandaki gibi vücudum baştan aşağı karıncalandı. Göğsüm kalkıp iniyor ve rahmim titriyordu.

RAHMİM TİTRİYORDU

Bana dokunmazsa patlayacak gibi hissettim. Bana o kadar fazla dokunmasını istiyordum ki bu resmen canımı yakıyordu. Edepsiz konuşmalarda çok iyi değilim. Vajinama dokun demenin düşüncesi bile kaçmak istememe sebep

oluyor. "Parmaklarının yürütmesine izin ver" ya da "parmaklarını orama koy" demeyi deneyebilirdim.

Odaklan Claire.

Aman Tanrım dudakları büyüğü gibi. Öpüşmeyi nereden öğrenmiş ki? Eminim babasından öğrenmiştir.

Hayır, bir dakika. Bu çok iğrenç bir şey olur.

Tanrım bir su birikintisine dönüşüyorum, iç çamaşırım da öyle.

VAJİNAMA DOKUN!

Eğer kafamı oynatırsam belki anlar. Dili benimkinin üstündeydi ve eli bütün vücudumu aşağı yukarı gezdi.

ELİNİ VAJİNAMA KOY!

Bacağım kalçasından aşağı doğru kaydı ve çıplak bacağıma değen kotunun kumaşı beni inildetti. Bizi geriye doğru yürüttü ve öpücüklerini hem yavaşlatıp hem de hızlandırarak duvara yasladı. Ensesindeki saçları o kadar sert çektim ki sanırım birkaçının kökü elimde kaldı.

Eli popomda geziyordu ve elini bacağımın ön tarafına yaklaştırıp, pantolonumu bastırmadan önce neredeyse hayal kırıklığıyla bağıracaktım.

AMAN TANRIM VAJİNAMA DOKUNACAK!

Seksi iç çamaşırımı mı yoksa âdetken giydiklerimden mi giymiştim? Ne demek istediğimi çok iyi anladınız. Babaanne iç çamaşırları sadece kan akarken giyilir. Onlar hiçbir erkeğin görmesine izin vermeyeceklerimizdendir.

Öpmeyi bıraktı ve parmakları şortumun altından bacaklarıma dokundu. Teşekkürler bebek İsa ve bilge adamlar, şimdi Victoria's Secret tangamı giydiğimi hatırladım.

Gözlerime bakarak, "Biliyorum bu o geceyi telafi etmez ama seni iyi hissettirmek istiyorum Claire. Sana dokunabilir miyim?" diye yumuşak bir şekilde sordu.

Rahmimin titrediğini ya da beynimin çılgılık attığını duymuyor muydu?

Parmaklarını içimde istiyorum!

Evet, doğru tahmin.

“Siktir, bu şimdiye kadar duyduğum en ateşli şey.”

Her şeyi sesli söyledim diye utanmaya vaktim yoktu. İstedığımı yaptı ve eli şortumdan aşağı indi ve parmaklarını iç çamaşırımın üstünden hissedebiliyordum.

“Yüce Tanrım,” diye mırıldandım ve elinde olan kalçam titredi.

Daha önce kimse bana böyle dokunmamıştı. Bir erkek eli ya da kendi elimin aşağıda olması aynı dokunuştur diye düşünüyordum.

Açıkça görülüyor ki yanılmışım.

Carter’ın parmakları ince satenin içinde aşağı yukarı hareket ediyordu ve kafam zevkten patlamak üzereydi.

Parmaklarını diğer tarafa hareket ettirdi ve tam o noktayı buldu, “Ne kadar ıslak olduğunu hissedebiliyorum,” diye fısıldadı.

İnsanların edepsiz konuşmalarını duymak benim her zaman yüzümü kızartır ve ağızlarından çıkan garip şeyler beni hep utandırır. Gerçekten, kendilerini duymuyorlar mı? “Daha hızlı büyük adam” ve “oh çok darsın bebeğim” artık çok modası geçmiş cümleler. Bu saçmalıkları kim söyler? Görülüyor ki ben Carter’ın edepsiz konuşmasını kaçırmışım. Çok seksiydi. Ve durmasını istemedim. Ne kadar dar, ıslak ve harika olduğumdan bütün gece bahsedebilir. İç çamaşırımın üstünde parmaklarını çalıştırıp daha geniş bir alana sahip olmak için eliyle ittirirken, zaman kazanmak için beni öpüyordu. Nefesimi tuttum ve daha önce bana kimsenin böyle dokunmadığı gerçeğini düşünmemeye çalıştım. Bu üzücüydü, gerçekten. Parmakları içimde yüzmeye başlamadan hemen önce kendim için üzülmem daha da depresifti.

İki tane parmağı benim çıplak, ıslak bedenime değdi

diye kendimi kötü hissetmiş, başka bir şey düşünememiştim.

“Aman Tanrım,” diye inledim ve kafamı arkadaki duvara çarptım.

Evet, kendi parmaklarımdan daha iyi. Onun parmakları pürüzsüz, yumuşak ve Tanrım bana dokunuyorlardı. Bunu ne kadar fazla istediğimi hissettim ve Liz’in beni düzenli olarak ağdaya zorlamasına teşekkür ettim.

Kendime not: Liz’den ona her seferinde benim için ağda randevusunu aldığında Sadist-Nazi-Vajina Kaltağı dediğin için özür dile. Kendisini benim vajinama adaması sayesinde, Carter şortumun içinde Afrika antilobu ya da ot yılanı aramak için şu an yaptığı şeyi bırakmak zorunda kalmadı.

Parmağını içime doğru iterken birden boynumu öptü ve yaptığı şeye alışmam için başparmağını klitorisimin üstüne koydu.

Parmağını içimde hâlâ harika bir şekilde tutuyordu ve ben kafasının arkasını sıkıca tutup, parmağı daha derine gitsin ve başparmağı da üzerimde kaysın diye kalçamı öne doğru ittim. Bu o kadar fazla ve bir yandan o kadar yetersizdi ki istediğimden daha kısa sürede bitecekmiş gibi hissettim. Parmaklarını kullanma şekli harikaydı. Ve kendisi baştan aşağı şaşırtıcıydı. Ben bitirmek için her zaman porno filmlerinden görüntülere ihtiyaç duyardım. Bana şu an yaptığı şey dışında başka bir şeyi düşünmüyordum.

Parmağını içimde yavaşça itip çekmeye başladı ve çekmeye başlamadan önce yaptığı olağanüstü hareket, köpek gibi nefes almayı ve suratını yalamayı istememe sebep oldu. Dudakları ve dili boynumun her noktasını buldu. Bu sırada da ben neredeyse kalçamı avcunun içinde zorla salladığım için başparmağıyla hızlı daireler çizmeye başladı.

İnleyerek sesler çıkardım ve çıkardığım bu seslere utanacak zamanım yoktu. Çünkü gerçek bir adam vajinama dokunuyor, çünkü patlamanın birkaç saniye öncesindeydim.

Gerçekten.

Parmağını içeriden çıkardı ve ben kendimden geçmeden önce, iki parmağının yumuşak yerini klitorisimde daireler yapmak için kullandı.

“Ah, oh. Tanrım! Carter!”

Parmakları durmadı ve ağzıyla inlemelerimi kapattı, bu sırada da ben de bunun hiç bitmesini istemediğim için eline bastırıyordum. Orgazm olup bacaklarım ayakta duramayacağım hâle gelene kadar, beni öptü ve ben de ağzının içinde her türlü sesi çıkarıyordum. Kalçamı sıkmayı bırakıp rahatladığım an, elini şortumdan çıkardı ve kolunu belime dolayıp, beni yavaşça öptü. Ne kadar uzun zamandır öyle sarılmış bir hâlde öpüşüyorduk bilmiyordum. Onunla öpüşerek saatlerimi harcayabilirdim ve ara verip nefes almazdım bile.

Sonunda dudaklarım ayrıldı ve orada öylece birbirimizi bakarak durduk.

Gülümseyerek, “Bu gördüğüm en ateşli şeydi. Bunu beş yıl önce yapmalıydım,” dedi.

“Bebeğim, eğer bunu beş sene önce yapmış olsaydın, vajinamı koluna kelepçeler ve bunu sana her gün yaptırırdım.”

Carter güldü ve yüzü birden ciddileşti.

“Claire, sana bir şey sormak istiyorum. Ve bu gerçekten çok önemli.”

Aman Tanrım, benden üçlü yapmamızı isteyecek. Ya da Kanadalı ve burada olmasının tek sebebi yeşil kart almak zorunda olması. Ya, ya vajinamdan hoşlanmadıysa? Garip mi buldu? Aşağıda bir şeyleri daha çok hissetmeli-

yim. Jinekoloğum bundan şikâyetçi olmayacaktır. Aslında, bana çok güzel bir rahmimin olduğunu söylemişti. Neden Carter vajinamdan hoşlanmadı? Siktir, ya onda dendrofilî varsa ve ağaçlarla seks yapmaktan hoşlanıyorsa?

“Gavin’le biraz zaman geçirmek isterim.”

Bunu söyleyeceğini biliyordum.

“Beni tanımadığı için benimle yalnız zaman geçirme konusunda rahatsız olursan da anlarım. Ama gelip, onu ziyaret etmek isterim.”

Bütün yüzümü kaplayan gülümsememi durduramıyordum. Sadece parmaklarıyla yaptığı şey için adına yapılmış erekte olmuş bir anıt ödülünü hak etmenin yanında, Gavin’in taşaklarına yumruk atması, iki parmağını gözüne götürerek yaptığı tehditler üzerine insiyatif kullanması ve onunla görüşmek istemesi için de büyük bir ödül almalı.

Gavin sonunda babam ve Jim hariç başka bir adamla takılabilecekti.

Ve Carter’a yakın bir zamanda bunu tekrar yaptırmak zorundaydım.

14. Kaptan Uykucu

Drew bağıarak, "Yani bana söylediğin Claire'in taş cillop gibi, turta tadında, pürüzsüz bir vajinası olduğu mu?" dedi.

Ben de ona, "Sana dün geceyi anlattığım için gerçekten çok pişmanım," diye bağırdım.

Tavanda asılı olan matkabı tuttum ve arabanın kapısını kapatabilmek için onu aşağıya çektim. Diğer araba gelmeden ve Drew'in götlük yapmaması konusunda anlaşmam için üç dakikam vardı.

Bu ve Claire'la dün gece barın arkasında yaşadığımız şeyleri gerçekten düşünmeden duramıyordum. Orgazm olduğunda o kadar güzeldi ki. Ve çıkardığı o sesler... Sıçayım, sadece o sesleri düşünmem küçük Carter'ın ayağa kalkıp, Claire için yalvarmasına yeterli oluyordu. Umarım her şeyin çok hızlı gittiğini düşünmüyordur, çünkü bir performans daha gerçekleştirmek isterim. Ve orgazm olmayı falan da umursamıyorum. Onun ellerimde kendinden geçmesi benim için yeterince tatmin ediciydi.

"Dostum, biliyorsun sırrın benimle güvende. Bebeğinin annesiyle üçüncü evreye geçtiğini kimseye söylemeyeceğim ve tabii, iç çamaşırının altında garip bir şey yaşamadığını da. En azından şimdi senin için endişelenmene gerek kalmadı."

Matkabı dururdum ve ön kapının kolunu takan Drew'e doğru baktım.

“Neden benim için endişeleniyordun ki?”

“Of kardeşim, yapma. Şeyine çikolatalı pasta kreması sürüp kendine oral seks yapmana ramak kalmıştı,” dedi.

“Pasta kreması mı dedin?”

Drew omzunu silkti. “Evet, Jenny bana sürekli yemek programları seyrettiriyor. Claire ve Liz için el ilanı hazırlamaya başladığından beri, nasıl yemek yapıldığını öğrenmek istediğine karar verdi. Geçen gün yirmi dakika boyunca “tundra” şeker ile dondurma yapımına baktı.”

Güldüm ve çalışmaya geri döndüm.

“O şeker için Amerika’nın Güneydoğu Eyaletlerine bakmasını da söyledin mi? Onu “maki” şeker konusunda da uyarmalısn.”

“Yapma oğlum. Pislik yapma. Sadece onun pudraşekeri olduğunu söyleyecek hâlim yoktu.”

Hayır, sakın bu konuya girme.

“Jenny ve sen bu akşam Claire’e gidiyorsunuz, öyle mi?” diye sordum konuyu değiştirmek için.

Claire, Gavin’i görmem konusunda kesinlikle benimle aynı fikirdeydi. Bir grubun içinde başlamanın en iyi yöntem olduğunu düşündü ve herkesi bu akşam evine yemeğe davet etti.

Gülümseyerek, “Bunu hayatta kaçıramam. Özel tişört bile yaptırdım,” dedi.

★★★

Saat altıda Claire’in kapısını çaldım. Kapıya doğru gelen ayak seslerini duydum ve birden kapı açıldı.

Aşağı, bana doğru bakan küçük adama baktım ve gülümsemeden edemedim. Tanrım, Claire’e çok benziyordu. Ama gözleri... Benim gözlerimin aynısıydı.

“Merhaba Gavin,” dedim ve arkamdan ona aldığım hediyeyi çıkarıp uzattım, “Bunu senin için aldım.”

Gavin paketi elimden kaptığı gibi bağırarak Claire'e doğru koştu.

"ANNNEEEE! Bu adam bana bir şey almış!"

Gülerek içeri girdim ve kapıyı kapattım.

Claire küçük, müstakil bir evde yaşıyordu. İçeri girdiğimde fark ettiğim ilk şey oturma odasının tam bir ev gibi olduğuydu. Masanın üstünde mumlar ve şömine vardı. Mutfaktan da ağız sulandıran kokular geliyordu. İçeri yürüdüm ve neredeyse her yere koyduğu fotoğraflara baktım: Küçüklük fotoğrafları, babasıyla, arkadaşlarıyla olan fotoğrafları ve Gavin'in fotoğrafları vardı. Claire'in karınında oğlumuzun olduğu fotoğrafı görünce kalbim sıkıştı. Ne kadar da genç görünüyordu. Daha iyi bakmak için fotoğrafı elime aldım. Hamile karınını çıkarırsak eğer tam da onunla tanıştığım zamanki hâliydi. Bu fotoğrafa bakmak beni üzdü ve sinirlendirdi. Ama Claire'e değil. Onunla ilgili hiçbir şeye sinirlenemem. İkimiz de gençtik, aptaldık ve ikimiz de o gece beynimizi kullanmamıştık. Bunu kaçırdığım için üzül müştüm. Karnının büyümesini ve o karına dokunup, çocuğumun attığı tekmeleri hissetmeyi kaçırmıştım.

"AAAHH!" diye bağırdım, bir ayak benim bacağımla birleşince.

Aşağı doğru, öylece durup bana bakan Gavin'e baktım.

Tekmesini hissettiğimde çok şeyi kaybettim. Eminim, kemiğim bunu her zaman hatırlayacak.

"Hey, ben senin adını unuttum. Sana köpek kakası diyebilir miyim?"

Bu isteğe bir cevap veremeden hemen önce arkamda Claire'in sesini duydum.

"Gavin!"

"Ben bir şey yapmadım," diye yemin etti yüzünde bir panikle.

“Ya, evet,” diye söylendi. “Bu iyi adamın adı Carter, hatırladın mı? Her şeye köpek kakası demeyi bırak.”

Mutfak kapısında duran Claire’i bulmak için döndüm ama kötü bakıyordu.

“Üstüne alınma,” dedi ve gözünü bana çevirdi. “Geçen hafta ona ne sorarsan sor, “aptal şişman inekler aptaldır,” diye cevapladı, soru ne olursa olsun.”

Gülümsedim ve bütün bu köpek kakası muhabbetinin benden nefret ettiği için olmadığına şükrettim. Claire bana doğru geldi ve elimde tuttuğum fotoğrafa eğildi.

“Aman Tanrım, lütfen bu fotoğrafa bakma. Büyük bir tümör içimden dışarı çıkacakmış gibi gözüküyorum. Boku vajinamdan iten ve hapsirınca işememe sebep olan bir tümör. Altıma işediğimi söyledim sana, değil mi?” diye sordu.

“Evet, söyledin. Ama sorun yok, bütün listeme mesaj atmak yerine sadece dört kişiye mesaj attım.”

Birden onu öpebilecek kadar yakın durduğumuzu fark ettim. Odada yalnız olmadığımızı tamamen unutarak öpmek için eğildim.

“Anne, hediyemi şimdi açabilir miyim?”

Neredeyse dudak dudağayken durduk ve yanımıza, yere baktık.

Claire iç çekti ve benden uzaklaştı.

“Evet, hediyeni şimdi açabilirsin,” diye cevap verdi.

Gavin olduğu yere oturdu ve paketi açmaya başladı. Kâğıt parçaları sağa sola uçuyordu.

“Ona bir şey getirmek zorunda değildin,” dedi bana sakince.

Omuz silktim. “Önemli değil, sadece küçük bir şey.”

“Anne bak! Pastel boyalar, keçeli kalemler ve boyalar; hey bir şeyleri boyayıp, resim çizebilirim!” diye bağırды heyecanla ve her şeyi Claire’e göstermek için uzattı.

“Bu harika bebeğim. Onu annenin odasına koyar mısın, sonra oynarız?”

“Ama ben şimdi oynamak istiyorum,” diye söylendi ve kutuyu ayağının üstüne bıraktı.

“Siktir!”

Claire, “Canavar Gavin!” diye bağırdı.

Gülmemem gerektiğini biliyordum, bu yüzden uzaklara bakıp Kevin Costner’ın karakterinin, *Düşler Tarlası* filminde babasıyla beraber yakalamaca oynadığı sahneyi ve ölü köpek yavrularını düşündüm. O sahne beni hep çok duygulandırır.

“Ağzından bir kez daha kötü bir kelime çıkarsa şaplağı yiyeceksin, beni anladın mı? Carter’a teşekkür et ve yemek hazır olana kadar odanda dur.”

Kendini yerden kaldırmaya çalışırken, “Teşekkürler Carter,” diye mırıldandı.

Duyamayacağı kadar uzaklaşınca gülmeye başladım ve Claire koluma vurdu.

“Özür dilerim ama bu çok komik.”

Gözlerini devirdi ve ben peşinden giderken mutfığa yürümeye başladı.

“Evet, tam bir asi. Onunla insan içine çık da gör. Mesele, kilise diyelim. Tam sadece kilisenin arkasındaki çeşmenin sesini duyduğun, gerçekten sessiz bir ortamda, Gavin “Anne! İsa’nın işediğini duyuyorum!” diye bağıırır. O zaman bu kadar komik olmuyor.”

Arkasından tezgâha eğildim ve ağzım bir karış açık kaldı. Her yer çikolata, kurabiye ve şekerle kaplıydı. Hayal edebileceğiniz her şey.

“Willy Wonka’nın atölyesinde miyim?”

Gülümsedi ve ocağın üstündeki tencerenin kapağını açıp karıştırdı.

“Şey, bugün size Hint domuzu yapmaya karar verdim.

Benim telefonumun kamerasından başka kameram olmadığı için Jenny de reklamlarım için birkaç fotoğraf çekecek.”

Her şeye öylece bakakaldım. Şekerli şeylere karşı biraz zaafım olabilir.

Parmağım kadar büyük, üstünde karamel olan beyaz çikolatalıyı işaret ederek, “Ah, bu şeyler de ne böyle?” diye sordum.

“Yeni denediğim bir şeyler. Bir kâse beyaz çikolatalı erittim, kraker ve patates cipsi ekledim ve erimeyenleri kaşıkla yukarı çıkarıp karamel ekledim. Boyutlarını abartmış olabilirim. Şimdilik onlara Damlalar diyorum.”

Aman Tanrım. Bu kadından çocuklarımı doğurmasını istemek istiyorum.

Ah, bekle...

Kapının çaldığını duydum ve Claire de masayı hazırlarken kapıyı açmamı söyledi.

Gelenler Jenny ve Drew'di. Kapıyı açtım, Jenny Claire'in yanına, mutfğa giderken Drew'in tişörtüne baktım.

Tişörtüne bakıp, “Gerçekten mi Drew?” diye sordum.

Kafasının üstünde silah patlatan bir çocuk resmi vardı ve “Çocuklara vurmayın. Hayır, gerçekten. Onların silahları var,” yazıyordu.

“Ne var? Bugünün çocukları şeytanlar. Bir gün bana teşekkür edeceksin. Şimdi, nerede bakalım o küçük adam? Bez değiştirmeye ya da başka bir şeye ihtiyacı var mı? Belki ona arabamı gösteririm ya da biraz şeker veririm,” dedi ellerini ovuşturarak ve etrafa bakarak.

“Drew, o dört yaşında. Bez takmıyor. Ve sen de şu çocuk kaçırmaya heyecanını biraz azaltmak isteyebilirsin.”

“Neyse. Beni şu şeytana götür,” dedi.

Mutfğa gittik ve kapıdan Gavin'in odasına gitmemizin sorun olup olmadığını sordum. Nerede olduğunu söyledi,

gittik ve onu odanın ortasında yere oturmuş bir kutu diş macununu haliya sıkarken bulduk.

“İşte burada. Ne yapıyorsun?” diye sorarak ona doğru yürüdüm ve elindeki boş kutuyu aldım.

Omzunu salladı. “Bilmiyorum.”

Haydi canım. Ne yapacaktım? Claire’e gitmeli miyim? Ama çocuğun benim bir hain olduğumu düşünmesini istemiyorum. Onu ispiyonladığım için bana kızacaktır. Bir dakika, ben bir yetişkinim. Beni yenmesine izin veremem. Kimin patron olduğunu bilmesine ihtiyacım var. Ve şu an, patron Tony Danza değil.

“Diş macununu yere dökmemen gerektiğine eminim. Öyle değil mi?” diye sordum.

Drew ciddiyetle, “Bu saçma bir soru. Elbette ki diş macununu yere dökmemeli,” dedi.

Arkama dönüp ona kötü bir bakış attım.

“Bunu biliyorum. Yaptığı şeyin yanlış olduğunu ona kabul ettirmeye çalışıyorum,” dedim dişlerimin arasından.

“Tamam, Doktor Phil. Eminim, bunun yanlış olduğunu biliyordur, aksi takdirde bunu yapmazdı. Çocuklar aptaldır. Sürekli yapmamaları gereken şeyleri yaparlar, çünkü yapabilirler. Yetişkin olmak çok kötü bir şey. Ben artık yere diş macunu dökmem.”

İki çocukla uğraşıyor gibiydim.

“Neden böyle yapıyor... Neyse, boş ver,” dedim ve Gavin’e döndüm.

“Annen bunun yaptığın için çok mutlu olmayacaktır. Bana bezlerin yerini göster ve o görmeden burayı temizleyelim. Ne dersin?”

İşte. Onu söylediğim için benden nefret etmeyecek ve hâlâ yaptığının kötü olduğunu bilecek. Harika bir ebeveynim.

Yaptığını Claire’e söylemeyeceğim için, Gavin yeri te-

mizlemek için çok hevesliydi. Eğer öğrenirse, çükümü keser ya da uykumda beni boğar mı diye merak ettim. Ya da Claire'e söylersem Gavin beni tekrar taşaklarımdan mı yumruklar, yoksa bu sefer boğazımı mı dener? Annesinden mi çocuğumdan mı korkacağımı bilemiyorum.

Yirmi dakika sonra halı yeni gibiydi ve Drew ile beraber orada öylece oturup, kızların bu arada odaya girmemesi için dua ediyorduk.

Gavin bebek giydirme oynamamıza karar verdi. Hırsız-polis gibi bir erkek oyunu oynamaya ikna etmeye çalıştık. Ama maalesef ne kadar denerseniz deneyin, dört yaşındaki bir çocukla olan tartışmanızı kazanamazsınız. İkimiz de bebekler gibi giyindik, ağızlarımızda emzik, ellerimizde oyuncak ayılarla tamamlandık. Kafalarımıza zorla, yüzümüzü kapatan, Claire'in şapkalarından taktırdı. Drew'inki pembe, benimki beyazdı. Tuvalet eğitimden önce kullandığı eski, kullanılmamış bezini takmak konusunda ciddi bir sınır koymuştum.

Gavin, "Drew Amca, sana bir sır vereceğim," dedi.

Drew ağızındaki emziği çıkardı.

"Haydi söyle."

Gavin kulağına eğildi ve benim de duyabileceğim kadar yüksek sesle fısıldadı.

"Et ve peynir gibi kokuyorsun."

Gavin uzaklaştı ve Drew gözlerini devirdi.

"Dostum sırrın berbat," dedi.

"SENSİN BERBAT!" diye bağırdı Gavin.

"Çocuklar, yemek hazır yani siz..."

Claire köşeyi dönüp bizi görünce konuşması birden kesildi. Bu ani durması, arkasında onu takip eden Jenny'nin ona çarpmasına sebep oldu. Claire gülüşünü gizlemek için ellerini ağızına kapattı. Jenny, gördükleri karşısında eğlendiğini çok da fazla saklamaya çalışmadı. Bizi gösterip kahkahalar atarak eğildi.

Jenny kahkahalarının arasından, "Aman Tanrım, biri kameram var desin," dedi.

Drew, "Kusmamı ister misiniz? Oraya kadar gelmeye çekinmem," diye tehdit etti.

Kızlar Gavin'e beşlik çakıp gülerlerken, biz de üstümüzdeki bu saçmalıklardan kurtulduk. Biz orada öylece dururken, Jenny Gavin'i kucağına alıp, onunla cilveleşerek ne kadar harika olduğunu söylüyordu. Bütün kelimelerin kökünü kuruttu ve yemin ederim Jenny'nin göğsünden bize gülüyordu. Ki göğsünden tamamen destekli sütyeni görünüyordu.

Drew, "Aman Tanrım, şu an bu çocuğu çok kıskanıyorum. Keşke onun göğsünde yatan ben olsaydım. Bir bebek gibi," diye fısıldadı.

İki çocuk arasında kavganın olduğu çok lezzetli bir yemekten sonra ki bu arada iki çocuk derken Drew ve Gavin'i kastediyorum, Claire tepsi tepsi şekerlemelerinden getirmeye başladı.

Şimdi tek düşündüğüm Claire'in şekerlemeleri, onun lezzetli atıştırmalarının gümüş bir tabakta olması. Onu bir tabaktan yemeyi çok isterdim. Damlalarını emmek isterdim.

"Carter, biraz daha ister misin?"

"Hassiktir, evet."

"Aaaaaa, anne Carter k-ü-f-ü-r etti!" dedi.

Ups.

Drew, "Hecelemeyi sana kim öğretti?" diye sordu.

Gavin, "Dostum, ben dört yaşındayım," diye cevapladı.

Daha fazla utanç verici bir şey yapmadan önce tuvalete gitmek için izin istedim. Claire'in bir tepside çıplak oldu-

ğunu düşünmemeye çalışıp işerken banyonun kapısı açıldı ve Gavin içeri girdi.

“Gavin,” dedim ve işlememi durdurmadan vücudumu döndürmeye çalıştım. “Şey, ama şu an işiyorum. Kapıyı kapatabilir misin?”

Dediğimi yaptı ama kapıyı kapatmadan önce dışarı çıkmadı. Şimdi ben işlemeye çalışırken küçük, kilitli odada benimle kalmıştı. Ve şimdi öylece benim alete bakıyordu. Tamam, bu hiç de garip değil.

“Şey, Gavin başka bir yere bakabilir misin? Aa, küvetteki ördeğe baksana. Çok güzel.”

Hâlâ bakıyor. Endişelenmem gereken bir şey mi var?

“Vay, Carter. KOCAMAN bir sosisin var.”

Birden, Gavin’in benimle birlikte banyoda olması çok da kötü gözükmedi. Sekizinci sınıfta benimle aynı banyoda olsaydı, belki de sekizinci sınıfta tek başına dans mezu-niyetine gitmeyebilirdim.

Kendimi takdir etmemeye çalışarak çişimi yaptım, pantolonumun fermuarını kapattım ve sifonu çektim. Evet, büyük bir sosisim var. Öyle olduğu kesin. Onu taşımak için neredeyse bir el arabasına ihtiyacım vardı. Ve bunu bızdık bir çocuk söylediği için, doğru olmalı.

Masaya geri döndük ve ben yüzümdeki o sırtışı sile-medim.

Drew, “Neden sırtıyorsun? Gazın mı var?” diye şaka yaptı.

Gavin sanki büyük bir balık yakalamış gibi sevinerek ellerini yukarı kaldırmış ve ağzı kurabiye dolu bir hâlde, “Anne. Carter’ın büyük bir sosisi var,” dedi.

Masadaki diğer herkes gülerken, Claire hızlıca Gavin’in koluna uzandı ve aşağı indirdi. Ben de arkama yaslandım, gülümsedim ve kimseyi korkutmamak için anakondamı masanın altında tutmaya çalıştım.

Gavin heyecanlı bir şekilde, "Drew Amca, edepsiz bir şaka duymak ister misin?" diye sordu.

"Bilmiyorum, dayak yemek ister misin?" diye cevapladı Drew. Drew'in, Gavin'in başının dertte olmasıyla ilgili endişelenmesi neredeyse dokunaklıydı.

Gavin, "Domuz çamura düşmüş, karşıdan karşıya geçmiş ve çatıya tırmanmış!" diye bağırdı ve birden "edepsiz şakasına" gülmeye başladı.

Drew dışında herkes Gavin'in espri yapmaya çalışmasına güldü.

Drew ciddi bir şekilde, "Bu hiç komik değildi ufaklık," dedi Drew.

Gavin, "Benden bir parça ister misin?" diye bağırdı ve yumruğunu Drew'e doğru kaldırdı.

Claire, "Tamam, bu kadar yeter. Gavin, git ve pijamalarını giyin. Sana kısa bir hikâye okuyacağım," dedi.

Gavin sandalyeden atladı ve odasına koşmadan önce son bir kez Drew'e tehditkâr bir bakış attı. Beş çift göz bütün dikkatini Drew'e yönlendirdi.

"Ne var?" dedi. "Komik değildi ve hiç anlamadım."

Liz, "Tamam Claire," dedi ve onu boğmamak için Drew'e bakmayı kesti. "Şimdi gerçek şov zamanı. Nelerin var," dedi ve masadaki tepsileri gösterdi.

Claire masanın etrafında onların ne olduğunu söyleyerek dolaştı. Snicker sürprizli kurabiyeler, ev yapımı kaplumbağalar, krakerden kaplumbağalar, beyaz çikolatalı kestane, beyaz ve sütlü çikolatayla kaplı patates cipsi, krakerler, kaju, fıstık, domuz eti ve yabannersiz kurabiyesi denilen bir kurabiye.

Her şey harikaydı ve her şeyi denediğimiz için şeker komasına girdiğimi düşündüm. Biz her şeyi yemeden önce, Jenny masayı dolaştı ve fotoğraflarını çekti. Claire de onu övdüğümüz için kızarmaya başladı.

Jenny, "Gerçekten çok güzel fotoğraflar çektim Claire. Kapak fotoğrafı için çikolata kaplı bir şeyleri koymayı düşünebiliriz," dedi.

"Claire, Gavin'i yatırmak için ben de seninle gelebilir miyim?" diye sordum.

Yüzü birden bu soruyu sorduğuma minnettar olduğum bir şekilde aydınlandı. Herkes masayı toplarken, Gavin'in odasına gittik ve onu oyuncak kutusunun üstünde uyuyakalmış bir hâlde bulduk. Onu görür görmez güldüm.

Claire, yüzünde bir gülümseme ile, "Gülme," dedi. "Bu onun uyuyakaldığı en komik yer değil. Uyuduğu yerleri biriktirdiğim bir tane fotoğraf albümü var. Bir kedi gibi koltuğun arkasında, yemek masasında otururken, yemek masasında yüzüstü, yılbaşı ağacının altındaki hediyelerin içinde, giysi dolabında, tuvalette... Ona bir şeylerin üstünde uyuyakalan diyebilirsin. Aynı at gibi. Ayakta bile uyuyakalabilir. Jim ona, "Şey Her Yerde Uyuyan" diye bir isim verdi ve Liz' de onu yakınlarda, "Kaptan Uykucu" diye değiştirdi."

Ona doğru sessizce yürüyüp yavaşça kaldırdı ve yerine doğru götürürken kafasından öptü. Ben de Claire'in Gavin'le ilgilenmesini görmenin ne kadar tatlı olduğu konusunda çok kız gibi ve duygusal olmamaya çalışarak kapıya yaslanıp durdum. Üstünü örttü, kafasının arkasındaki saçları düzeltti ve bana doğru gelmeden önce bir kere daha öptü.

"Evet, Bay Ellis, bu ebeveynlik saçmalıkları seni ne kadar korkutmuş durumda?" diye sordu.

Karşımda dururken yüzünde bir gülümseme vardı ama ben bu gülümsemenin tamamen göstermelik olduğunu söyleyebilirdim. Bununla nasıl başa çıkacağım konusunda gerçekten gergindi. Omzunun üstünden uyuyakalan küçük çocuğa baktım ve kalbim daha hızlı atmaya başladı.

Onu tutup bir daha bırakmamak, öcülerden ve palyaçolardan ve önüne çıkacak kötü her şeyden korumak için içimde inkâr edilemez bir dürtü oluştu.

Susun, palyaçolar çok korkunçlar.

Önümde duran o muhteşem kadına baktım ve onun için de aynı şeyleri hissettiğimi biliyordum.

Ağzımdan birden, “Öcülerin seni almasını istemiyorum ve palyaçolardan nefret ederim,” çıktı.

Güldü ve yanağıma dokundu. Mahvetmiştim. Baskı altındayken düzgün hareket edemiyordum. Onu ve Gavin’i önemsiyordum ve sadece hiçbir yere gitmediğimi bilmesini istiyordum. Bunu söylemek ne kadar zor olabilirdi ki?

“Demek istediğim şey, evet palyaçolardan nefret ederim. Aptallar, korkunçlar ve yetişkin bir adam puantiyeli bir şey ya da dev ayakkabılar giymemeli.”

Kahretsin, kelimeleri kusmayı bırak.

Ağzımı açıp da daha fazla dev palyaço ayakkabılarından bahsetmeden önce, Claire ağzımı eliyle kapattı.

“Eğer korktuysan sorun yok. Seni suçlamam. İnan bana, idrak etmesi zaman alıyor,” dedi sakince. “Yalnız ve rahatken birden yerleşik bir aileye geçiş yapmak.”

Derin bir nefes aldım, elini ağzımdan çekip göğsüme koydum ve tekrar denedim.

“Lütfen şunu söyleyerek başlamama izin ver, ben gerçekten ama gerçekten bu duyguları söyleme olayında berbatımdır. Arna Drew’e sorarsan beş sene boyunca seni ne kadar çok bulmak istediğimi dinleyerek harcadığı için tam tersini söyleyecektir. Bunca zaman ve senin kokunu bulmak için yıllarca etrafımdaki insanları delirttikten sonra, bunu batıracak ve çığlık atarak kaçacak değilim.”

Yaklaşıp beni öpmeden önce, eli göğsümde geziyordu ve diğer elini de yanağıma koydu. Geri çekildiğinde kollarımı beline sardım ve alnımı kafasına dayadım.

“Biliyorum, vur kaç yapan şoför gibi bir sahneden çıktım ama sana söz veriyorum Claire, bir daha asla kaybolmayacağım.”

Geriye çekildi, gözlerime baktı ve ağzının kenarında küçük bir gülümseme oluştu.

“Şu an gerçekten Kokteyl’den alıntı mı yaptın?”

“Evet, evet yaptım. Eğer senin için Tom Cruise gibi delirip kanepede zıplamamı istersen, kesinlikle yaparım.”

“ŞAKA MI YAPIYORSUN?! GÖTÜME ALMAYI TERCİH EDERDİM!”

Drew’in salondan gelen gürleyen sesi, dikkatimizi birbirimizden uzaklaştırdı. Odasının kapısını kapatmadan önce Gavin’e son bir kez daha baktık ve el ele salona döndük. Herkes, “Neyi Tercih Edersin” oyununu oynuyordu.

Claire ve ben koltukta yan yana oturduk. Kolumu omzuna koydum ve onu kendime doğru çektim. Çok uzun süredir hiçbir şey bu kadar harika hissettirmemişti.

Drew, “Tamam, benim sıram,” dedi. “Jim, porno yıldızı ismi olarak G Noktası Uzmanı Hugh’u mu yoksa Kötü Kokmayan Mike’ı mı tercih edersin?”

15. Ben Edepsiz Bir Sürtüğüm

“Zincirler ve kırbaçlar beni heyecanlandırır... haydiii, haydii, haydii...”

Mutfağı temizlemeyi bitirirken, “Gavin Allen Morgan, eğer bu şarkıyı söylemeyi bırakmazsan, çöpçüler alsın diye seni kaldırıma bırakacağım,” diye onuncu kez bağırdım.

Tepinmeden önce, “Bu sıkıcı,” diye söylendi.

Mutfak masasında oturan babam, “Çöpten söz etmişken, Christy çocuk ne zaman burada olacak?”

Neden bugün herkes benim sinirlerimi bozuyor?

“Onun adı CARTER baba. Pislik yapmayı bırak. Uyanınca gelecek.”

Babam, orada bir saat olmamasına rağmen bileğince baktı.

“Saat 12:48. Bu adam nasıl bir tembel böyle?”

Kurulama bezini masaya attım ve babama kötü kötü baktım.

“Geceleri çalışıyor baba. Biz bunları çoktan aştık. Bir kere daha yorum yap ve ben de Facebook durumunu, ‘Penis severim,’ diye değiştireyim.”

Üstüne yapıştırdığım alınacak listesine bir şeyler eklemek için buzdolabına doğru yürüdüm ve saate bakmamaya çalıştım. Kesinlikle Carter’ı göreceğim için endişeliydim.

Ben büyük açılış yüzünden çok meşguldüm ve Carter da çok geç saatlere kadar çalışıyordu. Bu yüzden birbirimizi çok fazla göremiyorduk. Ama telefonda konuşuyorduk

ve o da bazen Gavin'le konuşmak için onu telefona istiyordu ki bu da benim kalbimi eritiyordu.

Depodaki zamanlarımızı düşünürken Liz'in "Kimin erkeğe ihtiyacı var ki?" ürünlerine bir daha göz atmam da ön ayak oldu. Liz'e bunu telefonda söylediğimde heyecandan konuşamadı. İkimiz için çok güzel bir andı.

Bu gece barda çalışıyordum ve Carter da yanıma gelecekti. Liz'i aradım ve Jim'le beraber Carter sıkılmasın diye buraya gelmelerini söyledim.

"Bence koltuğun arkasına saklanayım ve gelince birden zıplayayım. George korkusunu içine işleyeyim," dedi babam kafasını sallayarak.

"Hiç komik değil. Ve "Tanrı Korkusu"nu kastetmiyorsun, değil mi?"

Omzunu silkti. "Aynı şey."

Tanrı, "Işık olsun," dedi ve George Morgan düğmeyi çevirdi.

Tanıştıklarından beri ilk defa babam Carter hakkında bu kadar çok konuştu. Bu çok da bir şey olmasa da ilerleme sayılır. En azından onu yok saymıyor ve öldürmek için yeni yollar düşünmüyordu. Bir haftadır alfabe üzerinde çalışıyordu ve sonunda S harfinde durdu.

Zil çalınca açmak için kapıya koştum. Ellerimi kotumun önüne sildim, saçlarımı düzelttim ve ikizlerin güzel gözükmesi için tişörtümü aşağı çektim. Dik durup derin bir nefes aldım ve kapıyı açtım. Carter'ı orada öyle görünce, kalbim bir süre duracak gibi oldu.

"Kapıda cam olduğunu biliyorsun değil mi? Ve perdeleriniz de içeriye gösteriyor," dedi ve göz kırptı.

Neden? Tanrı aşkına, NEDEN?!

"Eğer önümde eğilir ve göğüslerini tekrar açarsan sana bütün bir aylık maaşımı veririm," dedi ve içeri girdi, ben de arkasından kapıyı kapattım.

Gözlerine bakamayıp gözlerimi kapadım, tamamen utanmaya hazırdım ama yerde kara delik açılıp, içinden kayıp gitmeyi dilemeden hemen önce, Carter'ın dudakları benimkilerin üstündeydi. Elini belime doğru kaydırdı, beni kendine doğru çekti, diliyle dudağıma bastırırken, eliyle yanağıma okşadı. Bu adamı günlerce öpebilirim ve hiçbir zaman yeterli olmaz. Eli yanağımdan boynuma kaydı ve göğsümde dururken, kalçası bana doğru yavaş bir şekilde hareket etti. Uzanıp elini sütyenimin içine almak istedim. Yumruğum tişörtünün üstünde duruyordu ve eli biraz daha aşağı inince ağzımdan bir inleme sesi çıktı. Eğer dudaklarımız birleşmiş olsaydı bu kısmı daha sesli söyler miydim diye merak ettim. Ya da belki aklımdan geçenleri okuyabilirdi.

Memelerime dokun. Yap haydi. Aklının gücü sana bunu emrediyor.

Eli aşağı inerken durdu ve bağırarak istedim. Dili benimkinin üstünde çok yavaş bir şekilde kaymaya devam ediyordu ve o an araba yarışlarında kullanılan yeşil bayrağa sahip olmak istedim. Onu her yerde sallardım. Umu- rumda değilmiş gibi havada sallardım. Carter, makineni çalıştır! Senin için yeşil bayrak sallandı. Bütün sistemler çalışsın. Gaza bas ve memeleri tut.

“Eğer bir daha benim önümde kızımın göğüslerine dokunursan, nefesin kesilene kadar boğazına şeker sokarım.”

Birbirimizden öyle hızlı ayrıldık ki görseniz çocukları olan yetişkinler yerine seks yapan ergenlerin yakalandığını sanırdınız.

Babam bize doğru yürüdü ve Carter'ı baştan ayağa süzdü.

“Hiç dövmen var mı evlat?”

Carter bana kafa karışıklığıyla baktı ve ben de omzumu silktilim. Babamın ağzından ne çıkacağını asla bilemezsiniz.

“Şey, hayır. Hayır efendim. Yok,” dedi.

“Bisikletin var mı?”

“Şey, hâlâ depoda duran bir dağ bisikletim var ama binmeye zamanım...”

Kızgınlıkla, “Motosiklet, Cathy,” diye böldü babam. “Motosikletin var mı?”

Carter kafasını salladı, “Hayır ve benim adım Cart-”

“Hiç tutuklandın ya da bar kavgasına karıştın mı?” diye böldü babam. Tekrar.

Carter, “Hayır, hiç tutuklanmadım ve hiçbir çeşit kavgaya karışmadım Bay Morgan,” dedi kendine güvenen bir gülümsemeyle.

Babam bana doğru eğildi.

“Claire, bu çocuğun eşcinsel olmadığından emin misin?” diye fısıldadı.

“Tanrım, baba! Hayır, eşcinsel falan değil,” diye bağırdım.

Babamın sorusuyla aşağılanan Carter, “Hey...” dedi.

Babam Carter’a döndü ve iç çekti.

“Peki. Kızımın çıkabilir ve çocuğunu tanıyabilirsin. Ama kızımı bir daha hamile...”

“BABA!”

Ellerim belimde ve kulağımdan ateş çıkan bir hâlde dururken, bana döndü ve sanki ben orada yokmuşum gibi uyarısına devam etti.

“...Yüzünün derisini yüzerim, seni bir köpek gibi avlarım ve kışını kapının önüne bırakırım. Bir dokuz ay daha hamile kıyafetlerine katlanamam.”

Aman Tanrım.

İkisine baktım ve ikisi de birbirlerinin alt takımına bakıyordu.

Carter, “Anlaştık,” dedi sanki el sıkışmışlar gibi.

Muhteşem. Büyük, deli bir aile.

Biraz sonra Gavin kafasının üstünde bir şey tutarak salona doğru koştu.

“Carter! Yeni kılıcıma bak!”

Ulu Tanrım!

Oğlum kafasının üstünde vibratörlerimden biriyle sanki savaştaki bir gladyatör gibi odaya koşuyordu. Mor kılıçlı, kılıcında beş seviye hız olan bir gladyatör.

“Aa, bu tuş ne işe yapıyor?” diye sordu ve üzerindeki boncukları döndüren tuşa bastı.

Üstüne atladım ve elinden almaya çalıştım ama bırakmadı. Gavin’le mücadele ederken durdurmak için rastgele bütün tuşlara bastım. Birden hızlandırmā tuşuna bastım, Gavin’in kolunu sallandırdı.

“A-a-a-a-n-n-n-n-n-e-e-e-b-b-b-b-u-u-u-g-g-g-ı-ı-d-d-ı-ı-k-k-k-k-l-l-ı-ı-y-y-y-o-o-r-r-r.”

Siktir. Çocuklar ne zaman bu kadar güçlendiler?

Dişlerimi sıkarak, “Gavin. Kes artık. O bir oyuncak değil,” dedim.

Lastik bir penis ve oğlumla mücadele ediyordum. Bu hiç normal değil millet!

“O bir oyuncak. Neden bütün güzel oyuncakları hep sen alıyorsun?” deyip bütün ağırlığını üstüme verdi, ben de sendeledim.

Babama ve Carter’a, “Hayır, gerçekten merak etmeyin. Ben hallettim,” dedim iğneleyici bir şekilde. Omuz omuza durmuş, öylece şovu izliyorlardı. Birbirlerine baktılar ve kahkaha atmaya başladılar.

Elbette. ŞİMDİ birbirlerine bağlandılar. Ben orada oğlumun elinden seks oyuncacı almak için savaş verirken.

“Gavin, onu bırak, ŞİMDİ!” diye bağırdım.

Babam, “Annenin dediğini yap Gavin. Annen oyuncaklarıyla oynandığı zaman huysuzlanıyor,” diyerek güldü.

Carter, babamla birlikte ben açık bir şekilde, “Susmaz-

san ve bana yardım etmezsen, bana dokunmana bir daha asla izin vermeyeceğim bakışımı atana kadar güldü.

Ağzı birden kapandı ve sonunda hareket etmeye başladı.

Carter, "Gavin. Girişe senin için bir şey bıraktım. Ve annenin oyuncakından daha güzel. Neden koşup onu almıyorsun," diye bir önerdi.

Gavin tek bir kelime söylemeden vibratörü bıraktı ve kapıya koştu.

Carter'a, "Bana yardım ettiğin için çok şanslısın, yoksa kötü şeyler olabilirdi," dedim sinirli bir şekilde.

Açıkça görülüyor ki güldüğü için durumun ciddiyetinin farkında değildi. Ve babam gözlerindeki yaşları siliyordu. Sonra aşağı doğru baktım ve fark ettim ki elimdeki vibratörü Carter'ın yüzüne tutarak konuşuyordum.

Hızlıca kolumu indirdim, şu lanet şeyi sehpalardan birinin çekmecesine tıkmaya çalışırken, Gavin elinde bir oyuncak silah, kafasında bir kovboy şapkası ve tişörtünde şerif rozetiyle birlikte içeri koştu.

Gavin de, "Kötü çocuklar, kötü çocuklar, ne yapacaksınız, sosisinizi kestiklerinde ne yapacaksınız," diye şarkı söyleyerek, elindeki silahı rastgele eşyalara uzatıyordu.

Carter, "Polisler son zamanlarda bayağı sertleşmişler," diye söylendi.

Carter'ı bara doğru giderken onu affettim, çünkü haydi ama bir ona bakar mısınız? Kin tutamadım ve penisiyle ilgili fanteziler kurdum. Bu çıkar çatışmasıydı.

İş çıkışı kalabalığı saat yedi civarında içeriye doluşmaya başlayınca barda işler yoğunlaşma başladı. Liz ve Jim girişte Carter'la beraber yemek yediler ve yemeklerini bitirince

bara geldiler. Onların yanından geçişlerimden bir tanesinde Carter uzandı ve kolumdan tuttu. Sandalyesini döndürerek beni bacaklarının arasına aldı. Elimdeki boş tepsiyi barın üstüne bıraktım, o da eli kalçamda öylece durdu.

“Sana ne zaman kalça büyük gözüktürse sana söyleyeceğimi söylemiştim, hatırlıyor musun?” diye sordu.

Dün gece tatlıları bitirdikten sonra kalan sütlü çikolataları yememem gerektiğini biliyordum. Orada dururken kalçalarımın büyüdüğünü hissedebiliyordum. Ben yürürken birbirlerine sürtüyorlar mıydı? Eminim bacaklarımın arasından kıvılcım çıkacağından endişeleniyordur.

O Smokey Bear² sadece ormanları önemsemiştir. Ormanları siktir et. Carter benim şişman olduğumu düşündüğü için vajinam ateş alabilir.

“Aklından geçenleri bir sustur. Sana şişman gözüktüğünü söylemeyecektim,” diye çıkıştı.

Bunu biliyordum.

“Şey diyecektim...Sana her zaman, poponun çok güzel gözüktüğünü ve her yürüdüğünde elimi onun üstünde gezdirmek istediğimi söyleyeceğimden bahsetmeyi unuttum.”

Alt dudakımı ısırdım ve gülümsedim.

“Başka bir şey var mıydı?”

Evet, yine kendimi övdürmüştüm. Kalça cehenneminde bir rahatlama yaşadım. Bunu hak ettim.

Yumuşak bir şekilde öptü ve “Evet,” diye cevap verdi. “Ayrıca bacakların o kadar uzun ve seksi ki tek düşündüğüm onları belime dolamak.”

Beni tekrar öptü.

“Ve o kadar güzelsin ki biri Tanrı’yı aramalı, çünkü meleklerinden biri kaybolmuş olmalı.”

² ABD Orman Hizmetleri’nin maskotu.

"Ah, az önce benim üzerimde ucuz tavlama cümlesi mi kullandın?" diye sordum.

Carter'ın öbür tarafında oturan Liz, "Çocuklar hâlâ bitirmediniz mi? Şu saçmalığımı birazını dinledim ve az önce kustum," diye söylendi.

"Siz en tatlı çift değilsiniz de nesiniz?"

Carter'ın arkasından bu iğneleyici kadın sesini duyup döndüm.

Carter arkamdan, "Tasha, burada ne işin var?" diye sordu.

Oha, siktir oha! Tasha? Eski sevgili? Carter'ın buraya gelmeden önce beraber olduğu kişi? Elbette, porno yıldızı gibi gözükmek zorundaydı. Uzun sarı saçlar, parlak mavi gözler ve harika bir ten. Erkekler tarafından bilinen incecik belden ve gördüğüm en iyi göğüslerden bahsetmiyorum. Sahte olmalılar. Gerçek göğüsler bu kadar düzgün olamazdı. Eğer ondan görür görmez nefret etmeseydim, onlara dokunup dokunamayacağımı bile sorabilirdim. Çok tanıdık gibiydi. Saçlarını omuzlarından birinin arkasına attı ve birden onu nasıl tanıdığımı düşündüm.

"Hey, sen birkaç hafta önce Jenny'in seks oyuncakları partisindeydin."

Liz'in yanıma yürüdüğünü hissettim.

Ellerini önünde birleştirdi ve gülerek, "Aa evet, onu hatırladım. Am Surat Tasha," dedi.

Rahatsız olmuş bir şekilde üflledi. "Gösterip Vermeyen Tasha'ydı."

Liz onaylamak için bana bakıp, "Hayır, Am Surat olduğuna neredeyse eminim," dedi.

Evet der gibi kafamı salladım.

"Ah, kesinlikle öyleydi. Muhtemelen hatırlamıyordur, çünkü arkasından konuşmuştuk," dedim ve göz kırptım.

Sürtük derhâl dibimde bitti.

“Beni dinle sürtük, Carter’ın bu haftaki yeni yemeği olman seni özel yapmaz.”

Her şey o anda koptu. Carter Tasha’ya bağırmaya başladı, Tasha hepimize bağırdı ve Liz onu benden uzaklaştırdı. O kargaşanın içinde öylece durdum.

Carter sinirle, “Bu kadar yeter Tasha,” dedi. “Ne istediğini söyle ya da git. Öyle birden ortaya çıkıp Claire’i eleştiremezsin.”

Tasha’ya doğru bir adım attım, ellerim yüzündeki kendini beğenmiş ifadeyi yumruklama isteğiyle sallanıyordu.

“Carter’la olduğun zamanlarda telefon rehberinin hepsiyle yattığına dair birçok şey duydum. Vajinan Titanic’e çarpan buzdağı kadar büyük bir delik. Pantolonun milyonlarca insanların korkup çığlıklarla kaçmak istediği bir korku sahnesi.”

Ben bile ne dediğimi bilmiyordum. Kızgınlıktan öyle anlamsız kelimeler ağzımdan çıkmıştı ki. Ve taşı gedğine koymuştum - ya da vajinaya. Tasha beni bir inanılmaz sinirlendirmişti. Carter, Liz ve Jim Tasha’yı tutarken, Tasha beni öldürmek hakkında bağırpı duruyordu. Görünüşe göre bu porno yıldızı, kaltak eski kız arkadaşlar yüzleri domates gibi kırmızı, ağzından tükürükler çıkarken ve bacakları debelenirken o kadar da tatlı gözüküyorlarmış.

Carter sonunda bana ölüm tehditleri savuran ve küfürler eden Tasha’yı dirseğinden yakalamayı başardı ve onu kapiya doğru çekmeye başladı. Benimle göz kontağı kurdu ve dudaklarını oynatarak, “Özür dilerim” dedi ve o deliyle beraber dışarı çıktı.

Yalan söylemeyeceğim. Biraz delirmiştim. Mekândaki herkes bana bakıyormuş gibi hissettim. Burası çok sesliydi, kimsenin burada ne olduğu konusunda bir fikri yoktu ama bu yine de sinirlerimi bozmuştu. İlginin benim üzerimde olmasından nefret ediyordum. Ve şu an bu kadar

güvensiz hissediyor olmaktan nefret ediyordum, çünkü Carter dışarıda eski sevgilisiyle yalnızdı. Evet, kabul ediyorum, benden iki adım ötedelerdi ama bu yine beni rahatlatmıyordu.

Çalışan kızlardan biri gelince birkaç dakika molaya çıkacağımı söyledim. Liz beni sandalyesine oturttu ve Jim de rahatlamam için omuzlarımı ovdu. İkisi de bir şey söylemedi. Sinir krizi geçirmemi ya da cenin pozisyonuna geçip parmağımı emmeye başlamamı beklediklerini düşündüm. Daha önce böyle bir kavga etmemiştim. İş konuşmaya gelince iyiyim ama biri bana doğru gelmeye başladığı an, diğer tarafa doğru koşarım. Bir keresinde lisedeyken, Liz ve ben alışveriş merkezine gitmiştik. Emo bir kız yanımdan geçerken koluma çarpmıştı. Hiç düşünmeden, arkamı döndüm ve “Şiir yazıp ağlamayı bırak ve nereye gittiğine dikkat et,” diye bağırıyordum.

Kız birden durmuş ve o depresif, kapkara boyanmış gözleriyle birlikte bana döndü. Vişneyi hızlıca ağzıma attım ve Liz’i işaret ettim.

Carter’ın arkasında kaybolduğu kapının oraya doğru bakarken, birkaç dakika sonra Jenny’e sarılmış bir şekilde Drew kapıda belirdi, “Ne kaçırdık çocuklar?” diye sordu.

Ona baktım ve tişörtünün üstünde, ‘Taşaklarımı bunun için mi tıraş ettim?’ yazıyordu.

Korkmuş bir sesle, “Biri az önce beni öldürmeye çalıştı,” dedim.

“Ne? Kim?” diye sordu.

Liz öğrenerek, “Tasha,” diye cevapladı.

Jenny birden suçlu suçlu bakmaya başladı.

“Kahretsin! Hâlâ burada mı? Claire, çok özür dilerim. Tasha’nın burada olması benim hatam.”

Liz, “Neden bahsediyorsun? O kaltağı tanıyor musun?” diye sordu.

“Üniversiteye beraber gittik, birkaç hafta önce beni aradı, buraya geldiğini ve görüşmek istediğini söyledi. Bu yüzden partideydi. Sadece hafta sonu kalmaya gelmişti ama daha fazla kalmaya karar verdi. Çok az zaman önce Carter’ı tanıdığımı öğrendim. Carter’ı tanıyıp tanımadığımı sordu. Eski bir arkadaşı olduğunu ve ona bir selam vermek istediğini söyledi. Sizin bu gece burada olduğunuzu söyledikten sonra eskiden Carter isminde biriyle beraber olduğunu hatırladım. Bu yüzden buraya geldik. Ondan önce buraya gelip her şeyi düzeltebilirim diye düşünmüştüm.”

Drew kolunu Jenny’in üstünden çekti ve bana doğru harekete geçti.

Drew kollarımdan tuttu, ciddi bir şekilde gözlerimin içine bakıp, “Tamam, Claire işte ilk ihtiyacımız olan şey. Nasıl yumruk atacağını biliyor musun?” diye sordu.

“Ne? Hayır. Neden bahsediyorsun? Onunla kavga etmeyeceğim,” dedim gözlerimi devirerek.

“Anlamıyorsun. O kaçığı yıllardır tanıyorum. Senit tehdit etti mi?” diye sordu.

Liz, “Evet, o meni çöplüğü, Claire’in canına okuyacağını söyledi,” dedi.

Drew heyecanla, “Oooo kavga başlasın o zaman. Hani Frogger’daki³ gibi!” diye bağırdı.

Liz’in arkasında durmuş ve kollarını onun kalçasına dolamış bir şekilde Jim, “Donkey Kong⁴’u kastetmiyorsun değil mi?” diye sordu.

“Donkey Kong’dan gerçekten hoşlanmam. Yani kavga hiç olmadı. Frogger benim için daha iyi.”

“Drew, kavga falan olmayacak. Hiçbir zaman kavga etmedim ve şimdi de etmeyeceğim. Carter onu dışarıya gö-

³ Bir video oyunu.

⁴ Bir video oyunu.

türdü ve umarım ona cehenneme gitmesini söyler. Problem çözüldü,” dedim.

Drew dehşet içinde bana baktı. “Claire, durumun ciddiyetini anladığını sanmıyorum. Şimdi, Tasha’dan penisindeki kızarıklıklar kadar nefret etsem de, hâlâ çok ateşli. Ve Claire, sen tam bir orta yaşlı kadınsın.”

Şaşkınlıkla Drew’e baktım. “Drew, bunların ne ilgisi var şimdi?”

Kafasını salladı, “Sanki beni hiç tanıımıyormuşsun gibi Claire,” dedi.

Kolumu bıraktı ve gözündeki hayali gözyaşını silerek, geriye çekildi.

“Jim bana yardım et. Devam edemeyecek kadar üzgünüm.”

Jim Liz’den ayrıldı ve Jim’e yaklaşıp sırtına destek olur gibi elini koydu.

Jim ciddi bir şekilde, “Drew’in söylediği sen seksisin. Bu delinin yerine dönmesi gerektiği konusunda hepimiz hemfikiriz ama maalesef o da seksi. İkiniz de uzun saçlı hatunlarsınız. Ve şu an arka odasında yaklaşık dört farklı jölenin olduğu bir restorandayız,” diye açıkladı.

Liz, “Aman Tanrım, benimle dalga mı geçiyorsun?” diye sordu. “Bu iki hatunun jöle dolu bir havuzda kavgaya etmesini istemekle mi alakalı?”

Drew, sesini hiç değiştirmeden, “Liz. Her şey bununla alakalı. Bunu asla ama asla unutma,” dedi. “Jöle çok lezzetlidir.”

Liz bana şöyle bir baktı. “Bu iki geri zekâlı şu an kendi aletlerinden bahsediyor olsa da, sen bir şeylere vurmayı öğrenmelisin. Yani, Carter onunla mantıklı konuşamazsa diye. Eğer buraya geri dönerse, tabii ki hepimiz onu alt ederiz ama ya sen alışveriş poşetlerini arabandan çıkarır-

ken sessizce yanına yanaşırsa? Ya da sen arabayı kullanırken birden arka koltuktan çıkarsa?” diye sordu.

“Aman Tanrım, senin sorunun ne?! Bu bana HİÇ AMA HİÇ yardım etmiyor,” diye bağırdım.

“Tamam, bu muhtemelen biraz abartılı oldu. Ayrıca, meme uçları arka koltuğa sığmayacak kadar. Muhtemelen onu hemen görürsün,” dedi ve omuz silkti. “Ve şimdi, silikonlarından birini tırnağını kırmadan patlatmayı öğrenmelisin.”

Bunlar gerçekten olmuyordu, değil mi? Nasıl kavga edeceğimi öğrenmek istemiyordum. Am surat, folloş vajini gibi yorumlarımı kendime saklamalıydım.

Drew bana döndü ve avuç içleri dönük bir şekilde ellerini havaya kaldırdı.

“Haydi bakalım, piringten hayalarını topla ve bana vur,” dedi.

“Bu duyduğum en aptalca fikir,” diye söylendim.

Jenny, “Haydi Claire, başla. Sonra dışarı çıkıp onun canına okuyabilirsin,” dedi.

Nefes aldım ve Drew’in eline yumruk attım, böylece onu şaşırtacaktım. Ben bir boksör gibi ayaklarımla bir ileri bir geri hareket ederken Drew bana şaşkınlıkla baktı. Bu iyi hissettirdi. Gerçekten iyi hissettirdi. Eline çok iyi vurdum. Sıkıyorsa gelin!

Drew, “Claire, bu da neydi böyle?” diye sordu.

“Seni korkuttum, değil mi? Bu yumruğumun hiddetiydi, KALTAK!” diye bağırdım.

Drew elini beline koyup bana baktı.

“Sarhoş bir bebeğin gücüne sahipsin. Umarım vajinan bundan daha fazla dayanıyordur. Yoksa Carter’ın penisi için üzıldüm.”

“Neden benim penisim için üzülüyorsun?”

Drew’e ne Carter’ın penisi ne de benim vajinamın onun işi olmadığını söyleyemeden önce Carter geldi.

Drew, "Ne haber abi? O yollu ne istiyormuş?" diye sordu.

Carter bir iç çekti. "Vajinasına giriş saatlerini 7-11'den 24 saate döndürmenin ne kadar kötü bir hata olduğunu söyledi."

Liz, "Vay, Sindirella şarkısından alıntı yapmış. Büyük silahları getirmeye korkmuyormuş, değil mi?" diye sordu.

Herkes gülüyor, bunun hakkında şakalar yapıyordu ama komik değildi. Hem de hiç komik değildi. O kaşar beni öldürmek istedi. Ya da en azından suratıma bir patlatmak istedi. Herkes bu gerçeği hemen unuttu mu? Bana vurmak istedi. Yüzüme. Bir YUMRUKLA.

"Eğlencenizi bölmekten nefret ediyorum ama Hızlı Tren suratıma patlatmak istiyor."

Liz bana güven verici bir bakış attı.

"Sakin ol ejderha. Kırk şişe içtikten sonra belki bir nine gibi yumruk atabilirsin ama unutma Claire - yumruk yemeyi biliyorsun. Burada şu an en önemli olan şey bu," dedi ve sırtımı sıvazladı.

Neden bahsettiğini anlayana kadar yüzüne şaşkınlıkla baktım. Sonra geçen seneki sarhoş dövüş kulübü gecesini hatırladım.

Carter, gergin bir şekilde, "Pardon da Claire neden yumruk yemeyi biliyor? Bunun gideceği yerden hoşlandığımdan emin değilim," dedi.

Liz, "Şöyle ki Jim geçen sene bizi yüzüncü kez *Dövüş Kulübü*'nü izlemeye zorladı. Ve ben daha çok üstsüz Brad Pitt sahnelerini sevsem de, Claire ve ben ne zaman Edward Norton üçüncü kişi olarak konuşursa, o zaman bir içki içmeye kadar verdik. Yirmi dakika içinde ikimiz de sarhoştuk. Bu kimin fikriydi bilmiyorum ama Claire ve ben salonda kendi dövüş kulübümüzü başlatmıştık," diye açıkladı.

“Senin fikrindi Liz. Karşımda durdun, tişörtünü kaldırdın ve “Beni karnımdan vurabileceğin kadar hızlı bir şekilde vur, pislik,” dedin.”

Jim o geceyi hatırlayıp gülmeye başladı. En iyi zamanlarımın biri değildi. Sarhoşken daha da kötü vuruyorum, hatta Liz’in tenine bile değemiyordum. Bu arada Liz, bayağı güreşçiler gibi vuruyordu.

“Ah evet, doğru! Sarhoşken verdiğim en iyi kararlarımın biri. Sen nefes alamayıp bağırana kadar birbirimize vurduk, “Ben Claire’in iç kanamasıyım ve bu şeyi kesmen lazım!”

Carter kafasını salladı ve inanmayan gözlerle bize baktı.

Jim gülerek, “Kızımız için endişe etme Carter. Pes etmeden önce on tur dayanıyor. Ve bunun videosunun olduğunu söylemem de seni mutlu edecektir,” dedi.

Drew heyecanla, “Jöle nerede? Söyleyin bana jöle nerede?” diye sordu.

★★★

Birkaç saat sonra vardiyam bitti ve benim de bu geceki olaylardan sonra içmeye ihtiyacım vardı. Önlüğümü arkaya bıraktım ve herkes hep beraber oturabilelim diye daha büyük bir masaya geçti. Masaya oturduktan sonra Carter dışarıda olanları anlattı. Tasha çok büyük bir hata yaptığını ve Carter’a geri dönmek istediğini söylemiş. Yüzüne gülmüş ve o çöp öğütücü vajinasının Toledo’ya geri dönmelerini söylemiş. Ayrıca ona, onunla beraberken bile her zaman beni istediğini, şimdi beni bulduğunu ve bırakmayacağını söylemiş.

Alkış sesleri.

Gece boyunca içtiğim içkileri bir süre sonra sayamadım. Ne zaman boş bardağımı masaya koysam bir şekil-

de geri doluyordu. Sanırım Carter, Tasha olayı yüzünden çok stres olduğunu biliyordu ve rahatlayıp güzel bir gece geçirmemi istiyordu.

Ya da beni sarhoş edip bundan faydalanmak istiyordu.

Kadınsal yerlerim çığlık atıp, el çırparak zıplamaya başladı ve "Lütfen, evet!" dediler.

Tasha geri döner diye kapıya bakıp durdum. Bir süre sonra baktığım otuz kapıdan hangisinden girebileceğini bilemiyordum.

Bardağıma bakıp içindeki buzları saymaya çalıştım ama birden sonra kaldığım sayıyı kaybettim.

Vay, bu votkanın içine ne koydular?

Carter bana bakıp gülümsedi ve bu onun kucağına atlamamam için gereken her şeyi içimden alıp götürdü. Bir şekilde hareket etmek istiyordum ama bu şeylerde ilk ne yapılır bilmiyordum. Elim kalçasındaydı ve yavaşça yukarı doğru hareket ettirdim. Bakmadan duramadığım şişkinliğin biraz altında durdum, vajinamı bu şeyin etrafına sarmak istiyordum.

Evet, masada bir sürü insan olduğunu ve Carter'ın alt tarafına sanki çölde aylardır su içmemiş biri gibi baktığının farkındaydım.

Kulağına fısıldayıp onu azdırmak için bir şeyler düşündüm.

"Seks yapmalıyız."

Carter kahkaha attı ve yanağımdan öptü.

"Sesli düşündüm, değil mi?"

"Evet, kesinlikle sesli düşündün," dedi ve gülümsedi.

Carter'dan uzaklaştım, Liz'i omzundan tuttum ve kendime çektim.

Masadakilere, "Hemen döneceğiz," dedim.

Liz'i masadan uzağa, barın arkasına çektim.

"Nasıl seks yapacağımı bilmiyorum," diye söylendim.

"Hım, ne?" diye sordu.

"Yani seksi. Nasıl seksi olabileceğimi bilmiyorum."

Liz kahkaha attı.

"Nasıl seksi olacağımı bilmediğini mi söylüyorsun?"

Sadece kafa salladım. Liz beni anladı. Benim en yakın arkadaşım en iyisidir. Çok tatlı ve çok iyidir.

"Tatlım, çok iyi gidiyorsun. Fark etmediysen eğer, Carter bütün gece ellerini senin üzerinden çekemedi. Ve sen göremiyordun ama elini onun bacağına koyduğun zaman, yutkundun ve sanki boşalmamaya çalışıyormuş gibi boşluğa baktı."

Paniklemeye başladım. Bu konuşan kesinlikle içkiydi, başka ne olabilirdi? Bir erkeği baştan çıkarmak için ilk ne yapılır bilmiyordum. Kendimi kesinlikle rezil edecektim.

Ne kadar endişeli olduğumu görünce, Liz'in yüzü ciddileşti ve "Cidden korkuyor musun?" diye sordu.

"Kusacak gibi hissediyorum. Çok gerginim."

Liz bir iç çekti. "Claire sen çok seksi bir kaşarsın. Orada hiçbir şey yapmadan dursan da, yine de senin bacaklarına atlamak isteyecektir. Sadece biraz kendine güvenmen lazımdır. Benden sonra tekrar et, "Ben edepsiz, çok edepsiz bir sürtüğüm."

Liz elleri belinde durdu ve onun dediğini yapmamı bekledi. Gergin bir şekilde Carter'a baktım ama o Drew'le derin bir muhabbetin içindeydi.

"Bu çok gülünç," diye söylendim.

"Biraz sürtük olamayacağını düşünmen mi gülünç? Eğer içinde bir yerlerde biraz sürtüklük olmadığını düşünseydim seninle arkadaş olacağımı düşünüyor musun gerçekten? Bana biraz hak ver lütfen. Sen sokakta mükemmel bir kadın, yatakta tam bir çılgınsın."

"Urban Dictionary'den alıntı yapmayı bırak," dedim.

Muhtemelen Carter birçok kadınla beraber olmuştur

- bir bahçe hortumuyla golf topunu emebilen ve direkt dans edebilen kadınlarla. Liz çok iyi açıkladı, ama ben bunu yapıp yapabileceğimi bilmiyorum.

"Beni sinirlendirmeye başlıyorsun. Haydi söyle. Ben edepsiz, çok edepsiz bir sürtüğüm."

Gözlerimi devirdim. Söylediğini yapmalıyım, yoksa bunu asla bırakmayacaktı.

Sessizce, "Ben edepsiz, çok edepsiz bir sürtüğüm," diye mırıldandım.

Aslında bunu sesli söylemek biraz iyi hissettirdi. Belki de Liz'in bir bildiği vardı.

"Haydi kötü kız, bundan daha iyisini yapabilirsin. Tekrar yap ve vajinayı onun içine koy," diye beni cesaretlendirdi.

Derin bir nefes aldım ve bu sefer biraz daha sesli söyledim. Neyse ki insanlar konuşuyor ve müzik çalıyordu.

Liz, "Vay, bunu gördün mü? Carter'ın disko çubuğu buruştu ve söndü. Bunu kaçırdın ve bu hiç iyi değil. Yine!"

Yumruğumu sıktım ve nefesim hızlandı. Pis bir kaltak olabilirim; toplu seksteki fahişeden daha pis olabilirim.

Tamam, belki o kadar pis olamam.

Derin bir nefes aldım ve bütün sinirlerimi, endişelerimi, yersiz korkularımı bir cümle ile bıraktım.

**"BEN EDEPSİZ, ÇOK EDEPSİZ BİR SÜRTÜ-
GÜM!"**

Ne yazık ki o anda müzik kutusu şarkıyı değiştirmeye karar verdi ve müziğin sesi ciddi bir şekilde azaldı. Sürtük-lüğümü geliştirmekle meşguldüm. Benim için üzücü olan kısım sa kimse benim bağırmam dışında bir şeyle ilgilen-miyordu. Bağırmamla birlikte herkes alkışlayıp, bağırmaya başladı. Birkaç yuhlama, kurt sesleri vardı ve çok heyecanlı bir insan da, "Davulu koru, edepsiz sürtüğe vur!" diye ba-ğırdı.

Bunu duyduğunda, Jenny Drew'in omzuna vurdu.

Herkes benim için çok üzölmüş olmalı ki önümüzdeki saat boyunca bana bedava içkiler gönderildi. Ve ben de kabalık etmezdim. Hepsini içtim. Bu yüzden de Carter eve yürümeme yardım ediyordu, çünkü bacaklarım bana yardımcı olmuyor gibiydi ve ah, bak pizza!

Tökezledim ve babamın tezgâhta bıraktığı pizza kutusuna uzanıp bütün bir dilimi ağzıma attım.

Isırıklarım arasında, "Mmmmm, bu çok güzel," diye mırıldandım.

Carter, ben iki dilim pizza yiyip, iki bardak su içene kadar beni ayakta tutmak için arkamda durdu.

Ellerimi kutunun yanındaki peçeteye silerken, "Siktir, bu pizza şey gibi... Çok güzel," dedim.

Tamam, bu kadar erteleme yeter. Bir şeyler yapma zamanı.

Carter'ın kollarına döndüm ve içimden diyeceklerimi tekrarlarırken, ona en istekli bakışımı attım.

Ben, ben edepsiz bir sürtüğüm.

"Claire iyi misin? Gözüne bir şey mi oldu?"

Carter yanağını tuttu ve seks isteği dışında hiçbir şeyi olmayan gözüme bakmak için kafamı geri itti.

Sarhoş, edepsiz bir sürtüğüm. Sarhoş, edepsiz bir sürtüğüm.

Yüzümü çektim ve gülümsemeye karar verdim. Böylesi daha garantiydi. Bunu yapabiliirdim, kesinlikle bunu yapabiliirdim.

Tişörtümü ilk önce karnıma kadar, sonra dantelli sütyenime kadar çektim ve kafama kadar çıkardım. Ama kafamdaki tel tokaya takıldı. Carter'ın önünde kafam, çenem ve kollarım tişörtüme sıkışmış bir şekilde duruyordum.

Hunili deliyim ben, hunili deli. Hunim için tuvalet kâğıdı lazım bana.

Öfkeyle burnumdan soludum ve Carter tişörtümün altından bana bakabilmek için dizlerinin üstüne çöktü.

“Bebeğim, ne yapıyorsun?” diye sordu gülerек.

Gülüşlerimin arasında, “Çıplak kalmak için yardıma ihtiyacım olabilir,” dedim.

“Tamamen mi soyunmaktan bahsediyorsun?”

Carter’ın sorusu beni burnumdan sümükler çıkararak, gözyaşlarına boğacak kadar güldürdü.

Bayanlar ve baylar, gecemizin sarhoş ağlaması kısmına girmiş bulunmaktayız. Lütfen koltuklarınızı dik konuma getirin ve solunuzda olan kazaya bakmamaya çalışın.

Carter tişörtümü geri giydirdi, ellerini yüzüme koydu ve gözyaşlarımı sildi.

“Hey, bu gözyaşları neden? Ne oldu?” diye sordu.

Bu beni daha çok ağlattı. O kadar iyi ve tatlı ve...iyiydi ki. Sesli bir şekilde burnumu çektim.

“Sadece benden hoşlanman ve penisini hayal kırıklığına uğratmamak için biraz sürtük olayım istedim. O am surat beni yenecek, çünkü vajinasına bir palyaço arabası,” dedim.

Carter konudan konuya atlamama güldü, eğildi ve beni kucığına gelin alır gibi aldı. Beni odama götürürken kafamı göğsüne koydum.

Beni yatağa yavaşça yatırırken, “İlk olarak Tasha’nın sana bir şey yapmasına hayatta izin vermeyeceğim, bunu düşünmeyi bırak,” dedi. Komodinimden birkaç peçete aldı, bana uzattı ve yatağımın yanında yere çöktü.

Ben burnumu silerken, o da altına girebilmem için üstümü örttü ve “İkinci olarak,” dedi. “Edepsiz ya da seksi bir şeyler yapmana gerek yok. Zaten bu şeylerin hepsi sensin ve üstelik nefes alıyorsun. Ne zaman seni düşünsem ya da senin yanında olsam anlık bir sertleşme yaşıyorum. Seni, beni ve seksi içeren hiçbir konu hakkında endişeli olmanı istemiyorum. Sen benim istediğim her şeysin Claire. Bundan şüphen olmasın.”

Şu an sarhoş olmasaydım keşke. Penisini ağzuma öyle bir sokardım ki.

Carter inledi ve bunu sesli söylediğimi umursamayacak kadar sarhoştum. Örtünün altına kıvrıldım.

Kafasını salladı, örtüyle kollarımı kapatıp yüzümdeki saçları düzeltirken, “Böyle şeyler söylemeye devam edersen, seni bulunca ne yapacağım konusunda kendime koyduğum kuralı yıkacağım,” dedi.

“Ne kuralı? “ diye fısıldadım. Artık gözlerimi açık tutamıyordum.

“Senin içine girdiğim bir dahaki seferde her şeyi hatırlayacaksın ve her saniyesinden zevk alacaksın kuralı.”

Ona son derece ukala olduğunu söylemek istedim. Ama horozları ve neden erkek tavuklara horoz dediklerini düşündüm.

Alice in Chains’in “They Come to Snuff the Rooster” şarkısını söylerken uyuyakalmışım.

16. Meme Uçları

Claire'in vücudu benimkinin üzerinden kaydı, sonra Claire dizlerinin üstüne çöktü ve pantolonumun düğmesini açtı. Fermuarımın açılma sesi sessiz odayı doldurdu. Aşağı doğru baktım ve kendimi onun saçını hızlıca tutup istediğim yere götürmemek için zor tuttum. Yumuşak, pürüzsüz elleri pantolonuma ulaştı ve dudaklarıyla tutarak ereksiyonumu dışarı çıkardı. O sıcak, ıslak ağzını aşağıya indirmeden bana doğru baktı ve gülümsedi. Bütün hepsini ağzına aldı ve yalamaya başladı. Yanaklarını çukur yaptı ve hızlı bir şekilde ileri geri hareket ettirdi. Her emişinde ucu boğazına değiyordu, bu da benim daha çok inlememe sebep oluyordu. Penisimi ağzının altından eliyle pompalıyordu ve boşalmamla birlikte hayalarımı sıklığımı fark edebiliyordum. Dilini ucuna kadar getirdi ve geri çekilmeden önce dilini birkaç kez daha döndürdü ve "Sosisinin nesi var?" dedi.

Tekrar inledim ve beni tekrar ağzına alabilsin diye başını ileri ittim.

"Hey, sosisinin nesi var?"

Panikle uyandım, kafamı çevirdim ve koltuğun yanında bacaklarımın arasına bakan Gavin'i gördüğüm an çılgılık attım. Baktığı yeri takip ettim ve örtünün altından kalkan büyük, sabah ereksiyonumu gördüm.

Hızlıca oturdum ve örtüyü belime doladım, Claire de çılgın yüzünden, suratında bir panikle salona geldi.

Koşup Gavin'in yanına çöktü ve "Ne oldu?" diye sordu.

Claire'i dizlerinin üstünde düşünmeyi bırak. *Titanic* filmdeki yaşlı, çıplak kadını düşün.

Gavin beni işaret etti. "Carter'ın büyük bir sosisi var anne. Bir sorunu var. Karnım ağrıyınca çıkardığım sesin aynısını çıkarıyordu."

Claire gülüşünü engelledi ve sonunda gözlerime baktı.

"Sanırım iyi uyuyup uyumadığımı sormama gerek yok," dedi.

Dün akşamdan sonra bu sabah böyle güzel olabilmesi-ne şaşırdım.

Ona baktım, "Nasıl hareket edebiliyorsun?" diye sordum. Biraz uykulu gözükmesinin yanında farika görünüyordu. Saçları dağınık, bir gözündeki makyaj biraz altına bulaşmış ve daha iyi günleri olmuş bir tişört ve şort giymişti, ama yine de gördüğüm en güzel kadındı.

Gülerek Gavin'i gösterdi.

"Bir ebeveyn olarak hemen öğrenmen gereken şey, akşamdan kalmaya zamanın yok. Son yıllarda vitaminlerle çok yakın bir ilişkim var."

Telefon çaldı ve Gavin'i orada bırakarak cevaplamaya gitti.

Sabah mutluluğu kontrol altına alındıktan sonra örtüyü kaldırdım ve "Dün gece dedende kalmak nasıldı?" diye sordum.

Omzunu silkti.

"Vajinam var mı?"

Onu yanlış duyduğumu düşünerek boş boş baktım.

"Şey, efendim?"

Öfkeyle nefes aldı.

"Dedim ki, benim vajinam var mı?"

Claire'e bakmak için mutfğa döndüm ve onu telefonla konuşurken gördüm. Sıçayım, bunda tek başımaydım. Vajina kelimesini nereden biliyor ki? Bir dakika, belki de

bilmiyordur. Tanrı aşkına daha dört yaşında. Muhtemelen vajinayı Cleveland sanıyordur.

Lütfen Cleveland de. Lütfen Cleveland de.

"Dede dün bir film izledi ve oradaki adam bir vajina etrafında gezinti yapıyor gibi hissettiğini söyledi. Vajina sürebilir miyim? Vajinanın pencereleri ve kornası var mı?

Sıçayım!

Claire, "Siktir, orospu çocuğu," diye bağırdı salona girerken.

Gavin ağzını açtı ama Claire hemen onu durdurdu.

"Sakin benim dediğimi tekrar etmeyi düşünme. Odana git, giyecek bir şeyler bul. Bugün annenle işe gelmek zorundasın."

Gavin yerinden zıpladı ve ben de Claire'in endişeli suratını gördüğüm an vajina sorularını unuttum.

"Neler oluyor? Sorun ne?"

Yanıma oturup arkasına yaslandı ve gözlerini kapattı.

"Ben bugün işlerimi bitirebileyim diye babamın Gavin'e bakması gerekiyordu ama işten çağırmışlar," dedi.

Kafamda bir ampul yandı.

"Ben ona bakabilirim," dedim.

Kafasını kaldırdı ve ağzı açık bir şekilde bana baktı.

"Cidden Claire, senin için bunu yapmama izin ver. Ona bugün bakmak ve onunla biraz zaman geçirmek benim de hoşuma gider."

Kırk dakika boyunca ağzına atabileceği nesneleri sıraladı, sekiz kez arkasından Zehir Kontrol numaralarını tekrarlattırdı, kâğıda nasıl kalp masajı yapılacağını çöp adamlarla çizdirdi. Gavin ve ben Claire'i öptük ve masal saati için kütüphaneye doğru yollandık.

Burası, çocuklarla ilgili bir problem olduğunda cevap verebilecek, çocuklarıyla her zaman ilgilenen ebeveynlerle dolu bir yer. Nasıl yanlış bir şey yapabilirim?

“...ve seks? Şu an ona sadece hoşça kal öpücüğü verebilirsin. Çocuğumuz olmadan önce karım çok azgındı. Otoyolda araba kullanırken bana oral yapardı, ben eve geldiğimde beni yaramaz hemşire kostümü ile karşılar ve ne zaman dışarı çıksak geri dönerken arabayı bir kenara çeker, koltukta sevişirdik.”

Yanımda oturan adam bir iç çekti. Gavin ve ben kütüphaneye geldiğimizde tanıştığım diğer babaydı. Üç yaşında oğlu ve sekiz yaşında bir kızı vardı. Kızı bir önceki ilişkisinden, oğlu şimdiki eşindenmiş. Çocuklār çember oluşturmuş, kütüphanecinin okuduğu kitabı dinlerken, biz de arkalarında oturup konuşmaya başladık. Gavin ve Claire’le olan ilişkimi kısaca bir anlattıktan sonra bu olayda benden daha fazla bulunduğu için ebeveynlikle ilgili birkaç tüyo vermesini istedim. Bunun ‘çocuk nasıl hayatını mahveder’ konuşmasına dönüşeceğini bilemedim.

Çocuğuna el sallayıp gülümserken, “Ama oğlumuz doğduktan sonra penisim “bir daha asla arama” listesine konuldu. Bazen, eğer çok yakından dinlersem, cenazelerin sonunda çalan müziğin benim yalnız hayalarımından geldiğini duyabiliyorum,” diye fısıldadı.

Tanrım. Claire ve ben daha seks kısmına bile gelemedik. Bu nasıl oldu ki? Bana güzel bir şey söylemesini ve böylece kâbus görmeyeceğimi söyleyecektim ki kızı Finley elinde bir kitapla ona doğru koştu.

“Babacığım, atlar hakkındaki bu kitabı bana okur musun?” diye sordu ve kucağına atladı.

“Tabii ki güzel kızım,” diye cevaplayarak kızına sarıldı ve kitabı elinden aldı.

Gördünüz mü? Ne kadar güzel çocuklar var. Bazen, biraz yaramaz olabilirler ama kesinlikle altın gibi kalpleri

var. Ve bir babayı kızıyla izlemekten daha tatlı bir şey olmazdı.

Birkaç ebeveyn ona doğru bakıp, kötü bakışlar atarken, bir adam, "Aman Tanrım, Mary ve Joseph... Bu kitabı nereden buldunuz?" diye sordu.

Sorunun ne olduğunu anlamak için eğildim ve elindeki kitabın adının Lezbiyen At Hikâyelerinin Büyük Kitabı olduğunu fark ettim. Ağzım açık kaldı ve kimse çocuk bölümünde porno olduğunu fark etti mi diye etrafıma baktım.

Kitabı arkasında tuttu ve sakince, "Canım, git de başka bir kitap seç," dedi.

"Ama ben bunu istiyorum, içinde at var," diye ısrar etti.

"Ama bunu okuyamazsın. Bu büyükler için, küçükler için değil."

Finley elinde getirdiği başka bir kitapla geldi, gözlerini devirdi ve ufladı. Kitabın adı Bok Yiyiciler:

Bu sefer de babası gözlerini devirdi. Bok Yiyiciler? Yine mi? Gerçekten Finley, başka bir hobi bulman gerekiyor.

Kitabı elinden alıp bana, "Boklarla ilgili bir şeyi var," dedi. "Küçükken, bezinin içindeki boklarla odasına parmak izleri yapardı."

Bu anısına güldü ve ben de sesli gülmeyeyim diye ağzımı kapattım. Elini boklarla kaplı görme umuduyla kızı baktım.

"Birkaç kere parktayken bana doğru koşup bana bir sürprizi olduğunu söyledi. Elllerinde kum kovaşında bulduğu kedi dışkılarıyla gelirdi. Ah, güzel zamanlar," dedi kafasını sallayarak.

Birkaç kez? Bir kereden fazla mı olmuş yani? Boklarla parmak izi? Bok hediyeleri? Çocuklar boklara dokunmalarını gerektiğini bilerek doğmuyorlar mı? Gavin, bunun herkesin uyması gereken bir kural olduğunu biliyor mu?

Okuma çemberinin etrafına konulan kitapların oradan

Gavin'e baktım ve eğer bok bulursa bana getirir mi diye merak ettim. Ya üzerime parmak izi yapmaya çalışırsa? Çıglık atardım. Ve kütüphanede çıglık atılmaz. Ne yapmalıyım? NE YAPMALIYIM?

Adam, "İşte böyle, babalıkta başarılar dostum," dedi ve gitti.

Kesinlikle geçirdiğimi sandığım panik atağımın geçmesi için koltukta bir süre oturdum. İçine üfleyebileceğim bir kâğıt torbaya ihtiyacım var. Neden kâğıt torba getirmedim? Aman Tanrım. Bok eller. BOK ELLER!

Birkaç yetişkin onu susturmaya çalışırken, Gavin, "Carter! Hey, Carter," diye bağırarak bana doğru koştu.

Ellerine baktım, şükür ki üstlerinde bok yoktu. Arabamda bok istemediğim için oğlumuzu eve yürüttüğümü Claire'e nasıl açıklardım? Bana doğru koşarken irkildim ve bok keki ya da bok topu için kendimi hazırladım. O kadar hızlı koştu ki duramadı ve hızlıca bacaklarıma çarptı.

Ah sıçayım, lütfen bacaklarımda bok olmasın.

Bacaklarıma çarpar çarpmaz kucağıma çıktı ve elinde ne tutuyorsa onu düşürmemeye çalıştı. Elllerinde bok olan biri bu kadar dikkatli olmaz.

Dizlerini bacağıma koydu ve ben de onu kucağımda hissettim. Gözlerimi o kadar sıkışmışım ki başım ağrıdı.

Aman Tanrım. İşte geliyor. Bir bok sandviçi. Beni, oyun hamurlarıyla yaptığı kurabiyeleri yemeye zorladığı gibi onu yemeye zorlayacak. "Sinsi sırtıma" eylemi sonunda hayatımda bir anlam kazanacak.

Heyecanla, "Sana bir şey getirdim Carter. Bil bakalım hangi elimde," diye sordu.

Ah, Tanrım, lütfen bir seçim yaptırtma. Her zaman içinde bok olmayan el olur.

Gavin, sessizliğimden rahatsız oldu. "Haydi Carter, gözlerini aç. Korkak olma."

Gergin bir şekilde, boku vücuttan temizlemenin bütün yollarını düşünmemeye çalışarak yutkundum.

Çamaşır suyu olur mu? Bir kat zımpara yaptıktan sonra muhtemelen olur. Gavin'in kollarının arkasında olduğunu görene kadar gözlerimi yavaş yavaş açtım.

Heyecanla, "Haydi, bir kolumu seç ve ne olduğunu gör," dedi.

İsteksiz bir şekilde, "Galiba şu kolunu seçeceğim," dedim ve sağ koluna dokundum.

Hosça kal temiz, boksuz ten. Seni sevgiyle hatırlayacağım.

Yine heyecanla, "Doğru olanı seçtin, işte burada," dedi.

Bir kitap - güzel, gıcır gıcır, yeni bir kitap. Bokla kaplanmış ya da boktan oluşmuş bir kitap değil. Sadece bir kitap. Adı da: Haydi, Mutlu Ol.

Kitabı elinden aldım ve kapağında tarlada eğlenen köpek yavrularının fotoğrafını gördüm.

Kitabı bıraktığı elini omzuma koydu ve gözlerime baktı. "Bu güzel bir kitap. Bunu nasıl seçtin?" diye sordum.

"Çünkü seni sevdim. Ve annem insanları mutlu etmenin güzel bir şey olduğunu söyledi. Senin mutlu olmanı istiyorum."

Yapabildiğim tek şey, orada durup öylece ona bakmaktı. Şimdi anladım. Hamile olduğunu öğrendiğinde niye yıkılmadığını, bu çocuk için neden okulu bırakıp, her şeyden vazgeçtiğini anladım. Birden fark ettim ki kalbim burada, kucığımda oturuyordu ve ilk dört yılında yanımda olamasam da onu koşulsuz seviyordum, çünkü benim oğlumdu. Benim bir parçamdı. Şüphesiz biliyordum ki onun güvende olması için kendi hayatımdan vazgeçerdim. Beni hâlâ bir yabancı olarak görmediğini ve ona sarılmama izin vermesini umarak kollarımı küçük bedenine sardım.

Hiç düşünmeden yaslandı ve kafamı onunkinin üstüne koydum.

“Dostum, ben zaten dünyadaki en mutlu adamım,” dedim.

Birkaç dakika bana baktı ve diğer elini arkasından çıkardı.

“Güzel, bunu okuduktan sonra bunu da okuyabilirsin.”
Uzandım ve elindeki kitaba baktım. *Vajina Monologları*.

Kütüphaneden çıktuktan sonra Gavin’e dondurma aldım ve sonra da Claire’in evine doğru yol aldık. Her zamanki gibi Gavin yol boyunca konuştu ve bir radyo olsaydı ne olurdu, onu susturmak için bir tarafına vurmam gerekir miydi diye merak ettim.

Bu dürtüme direndim. Belli ki.

Eve döndüğümüzde koltuğa oturdum, Gavin de çekmecelerden birinden bir fotoğraf albümü çıkardı ve kucağıma oturdu. Her fotoğrafı bana anlatarak bütün sayfaları çevirdi. Bütün doğum günlerini, yılbaşlarını, Cadılar Bayramı’nı ve kaybettiğim her şeyi Gavin’in yorumlarıyla öğrendim. Sanki ben de oradaymışım gibi.

Ayrıca Claire’le ilgili birkaç şey daha öğrendim. Mesela hiç katlanamadığı bir kuzeni varmış.

“Bu Heather. Annemin kuzeni. Annem onun bir kaktak olduğunu söylüyor,” dedi ve toplu bir fotoğrafta onu gösterdi.

Ayrıca en az beş sayfa boyunca, Gavin’in vitrinlerdeki şeyleri evin etrafına saçmaya biraz meyilli olduğunu da öğrendim. Birkaç hafta önce yaşadığımız diş macunu olayının da fotoğrafını çekmeliydim.

Mutfağın yerinde, kahve, mısır gevreği, yulaf ezmesi ve sanırım şurup gibi bir şeyle yerde oturduğu fotoğrafa gelip, “Gavin, nasıl bu kadar dağınıklık yaparken fotoğrafın

var?” diye sordum. “Umarım bunları annen için temizlemişsindir.”

“Temizlemek çok aptalca,” diye cevap verdi.

Evimin şu anki hâlini düşünürsek, bu olayı tartışamazdım.

Gavin’in kucağında beklenmedik bir şekilde sessiz oturduğunu fark edene kadar fotoğraflara bakmaya devam ettim. Eğildim ve uyuyakaldığımı gördüm. Acemice ellerini bacaklarının üstüne koydum ve odasına uyuduğu şekilde taşım. “Uyuyan bebeği asla uyandırma” gibi bir kuralı biliyordum ve bunun bebeklerden çok yeni yeni yürümeye başlayıp, daha çok sıkıntı yaratacak çocuklar için olduğunu anladım.

Onu yatağına yerleştirdikten sonra salona döndüm ve kanepeye uzandım. Televizyonu açtım ve izleyecek bir şey bulana kadar kanalları gezdim. Bir saat sonra tam uyumak üzereyken, telefonum muhtemelen Gavin’le evden çıktığımdan beri onuncu kez çaldı. Gülümsedim ve Claire olduğunu bilerek telefonu cebimden çıkardım.

Nasıl gidiyor? Her şey yolunda mı? – Claire

Bu kadar endişelenmesine alınmadım bile. Çünkü anlaşılabilirdi. Şaşırtıcı bir şekilde, Gavin’le yalnız olmak hiç de kötü değildi. Çok iyi eğitilmişti ve çevremde gördüğüm çocuklardan çok daha iyiydi.

Harika. Gavin ilk kucak dansını yaptı. Red Bull’dan sarhoş oldu ve viskiden hoşlanmadığını öğrendim. – Carter

Kendime güldüm ve gönder tuşuna bastım. Telefonum hemen geri çaldı.

Umarım en azından bir tane ateşli hatun getirmişsindir ve Vampir Günlükleri’ndeki yağlı suratlara benzemiyordur. Ve oğlun votkayı tercih eder, tıpkı annesi gibi. – Claire

Cevabına o kadar sesli güldüm ki koridora gidip Gavin’i uyandırıp uyandırmadığıma baktım. Hemen cevap

verdim. Şaka yapmış olsa da, kesinlikle biraz korktuğunu biliyordum.

Her şey yolunda anne. Beş dakika önce sorduğundaki gibi ;)
– Carter

Telefonum beş saniye geçmeden tekrar çaldı.

Kapat çenen. Endişelendiğim o değil. Bir sandalyeye bağlanmandan ya da kafanın şimdiye kadar tıraş edilmiş olmasından korkuyorum. – Claire

Zil çaldı ve kapıyı açmaya giderken oğlumuzun benden daha güçlü olmadığını söyleyen bir mesaj daha attım.

Henüz değil.

Kapıyı açtım, Drew elinde bir kutuyla duruyordu.

“Burada ne arıyorsun?” diye sordum.

Drew beni iterek içeri girdi.

“Seni görmek de güzel, domuz sikici. Claire’in el ilanlarını, broşürlerini ve Jenny onun için başka ne yaptıysa onları getirdim. Onun için bırakmamı istedi. Sen burada ne yapıyorsun? Neden hâlâ dün geceki kıyafetlerini giyiyorsun? Sonunda anneye çaktın mı?”

Elindeki kutuyu aldım ve gözlerimi devirdim.

“Susar mısın? Gavin uyuyor.”

Drew, Gavin’in odasına baktı.

Poşetten bir tişört çıkardı, “Güzel, o küçük yumurtaya bir hediyem var,” dedi gülümseyerek. Gösterdi ve tek yapabildiğim kafamı sallamak oldu.

“Hayır, olamaz. Aman Tanrım, Claire seni öldürecek,” dedim.

Saatime baktım ve Gavin’in uzun süredir uyuduğunu fark ettim.

“Baksana, çocuklar ne kadar uyur?” diye sordum.

“Bana mı soruyorsun? Ben nasıl bileyim ki? Onu en son ne zaman kontrol ettin?”

Drew tam arkamdan gelirken, Gavin’in odasına koştum.

“Siktir! Sıçayım.”

Gavin’in yatağı boştu, uyanmış ve örtüler üstünden atılmış gibiydi.

Kapının arkasına, yatağın ve dolabın içine baktım.

Dolabını didik didik edip, yığının üstünde palyaço kostümünü çıkarırken, “Ah, onu kaybettim. Onu şimdiden kaybettim!” diye bağırdım.

Çocuk şeytani bir palyaço tarafından dolabın içine mi çekildi? Siktir!

“Onu kaybetmedin. Çok uzağa gidemez ki. Evin tek bir çıkışı var, ona gitmek için de senin önünden geçmesi gerekiyordu.”

Ben çocuğumu aptal bir palyaço kaçırdı diye çıldırmaya çalışırken, Drew odadan çıktı.

Claire benden nefret edecek. Ben *General Hospital*’ı izlerken, oğlumuz cehenneme çekildi. Kahretsin, Brenda ve Sonny odaklanmama engel oluyor.

Ya emekleyip, duvardan bir yere çıktıysa? Aman Tanrım, buzdolabının içine girmiş ve orada boğulmuşsa? Kimse size buzdolabınızı bağlamanızı söylemedi mi? Ya da bir dakika, ya da bu sadece dışarıda, kaldırımında dururken mi yapılır?

Siktir! Hiçbir şey bilmiyordum!

Drew koridordan, “Carter! Onu buldum!” diye bağırdı.

Gavin’in odasına koştum ve Drew’i banyonun kapısında kahkahalar atarken buldum.

“Neye gülüyorsun böyle?” diye sordum ve onu kenara ittim.

Ve sonra gördüm. Gavin lavabonun kenarında, bütün yüzü bembeyaz bir şekilde oturuyordu.

“Gavin yüzüne ne yaptın? Bunlar annenin makyaj malzemeleri mi?”

Kafasını salladı.

“Hayır, bu öyle,” dedi ve elindeki boş şişeyi bana gösterdi.

Elinden aldım ve baktım. Pudra. Oğlum pudrayı bütün yüzüne sürmüş. Ve bütün yüzü derken ciddiylim. Dudakları da dâhil her nokta pudrayla kaplıydı.

Drew gelip omzumun üstünden baktı.

“Dostum, yüzüne göt kremi sürmüş. Bundan sonra oğlunu Göt Surat olarak çağıracağım bunu biliyorsun, değil mi?” diye güldü.

Gavin ona, “Sus eşek,” dedi.

Drew aynen karşılık verdi. “Sen sus. Sen göt suratlısın.”

Bir bez aldım ve lavabonun oraya gittim.

“İkiniz de susun ve tartışmayı bırakın,” dedim ve Gavin’in yüzündekileri temizlemeye başladım. Bu şeyi neden yapmışlar, çimento mu? Sanki alçı sürülmüş gibiydi. Ve bu bez neden nane gibi kokuyor?

Beyaz çamur gitmeye başladı ama yerine mavi olmaya başladı. Bu da ne? Beze baktım ve mavi bir şeyle kaplı olduğunu gördüm. Burnuma yaklaştırdım ve kokladım.

“Bu bezin üstünde diş macunu var,” diye söylendim.

Drew çamaşır dolabına uzanıp bir tane daha çıkardı.

“Ee, bu ne böyle?” dedim ve bezi yere attım.

Ellerine baktım, bütün eli diş macunuyla kaplıydı. Dolaba gidip birkaç tane daha bez aldım. Hepsine diş macunu sürülmüştü. Ve rafın arkasında boş bir kutu buldum.

Gavin’e döndüm.

“Neden her şeyin üstüne diş macunu döktün?”

Omuz silkti. “Bilmiyorum.”

Bir tane temiz bez buldum ve Gavin’i temizledim. Ben diş macununu, pudrayı ve bütün nane kokulu bezleri temizlerken, Drew ona odasında oyunlar oynattı. Çamaşır makinesini çalıştırdım ve Claire’e bakmak için kapıya gittim.

"Hayatım, evdesin," dedim ve gülümsedim.

Gülümseyerek bana doğru geldi ve belime sarıldı.

"Kapıdan girip seni görmenin ne kadar güzel olduğunu söylemek çok mu karı gibi gözükür?" diye sordu.

Burnundan öptüm.

"Evet, kesinlikle muhtaç bir hatun gibi gözükürsün. Yalnız yapışkan olmaya başlama, yoksa bu durum gerçekten garipleşir."

Göğsüme vurdu ve gözlerini devirdi.

Göz kırparak, "Benim yapışkanlık tarzımdan hoşlanabilirsin," dedi ve kalçasını bana yaklaştırdı. Kalçasını tuttum ve o kapıdan girdiği anda oluşan sertleşmemim üzerine doğru çektim.

Eğilip onu öperken, "Sanırım haklı olabilirsiniz Bayan Morgan," dedim.

"Ellerini kadınımdan çek!"

Dudaklarımı çektim ve ikimizde Gavin'in sinirli sesine güldük.

Claire benden ayrılıp ona doğru yürürken, "Gavin ne giyiyorsun?"

Drew arkasından yürüdü ve gülümsedi.

"Hey sen, seksi! Ona aldığım tişörtü beğendin mi?"

Gavin gururla durdu ve Claire okuyabilsin diye tişörtünün kenarını tuttu.

"Beş yaşındaymış gibi asıl?" yazdığını okudu ve Drew'e kötü bir bakış fırlattı.

"Ona benimkinin aynısından aldım. Onun bedenine göre de yapıyorlarmış," dedi.

Sanırım Gavin'in giydiği tişörtün, "Bana oral yapmak istiyorsan bana iğrenerek bak," yazılı olandan daha iyi olduğunu söyleyebiliriz.

Claire, Jenny'den getirdiği malzemeler için teşekkür edip Drew'i gönderdi ve Gavin'in tişörtünü çıkartmamaya

karar verdi, çünkü dürüst olalım, bu çok komikti. Gavin ve Claire'in yanından başka olmak istediğim bir yer yoktu ama duş almaya ve temiz kıyafetlere ihtiyacım vardı. Claire bütün gün çalıştığı için, Gavin'i ve onu benim evime yemeğe çağırdım. Ona, ikisi için bir çanta hazırlamasını söyledim.

Heyecanlı bir hâlde üstüme giymeye, "Çocuğumuz uyuduktan sonra sevişmek istiyorum ama çok ümitsiz ya da sürtük gibi gözükmek istemiyorum," diyen bir şeyler bulmaya çalışıyordum. Saçlarımı yıkadım, üç kere şampuanladım, bacaklarımı iki kere tıraşladım ve Carter'ın bacaklarımı mastürbasyon malzemesi olarak kullanmasına yetecek kadar losyon sürdüm. Dolabımın karşısında, elimde beyaz, dantel iç çamaşırı tutuyor, bir yandan da havlum düşmesin diye kollarımı iki yandan sıkıyordum. Beyaz iç çamaşırını çekmeceye attım. Beyaz bakireler içindir. Bakire olmak istemiyordum. Kırmızı iç çamaşırı giyen ateşli bir hatun olmak istiyordum. Ama çok da sürtük değil.

Telefonum çaldı. Havlumla boğuşurken komodine uzandım ve telefonu aldım. Omzumla kulağım arasında tutarak cevapladım.

"Düşük bel pantolon, kısa kırmızı tişört giy. Destekli sütyenle tamamla."

"Liz, sen? Nasıl? Sana bir şey söyleme..." diye kekeledim.

Ani bir iç çekti.

"Bana bu akşam Carter Ekspresine bineceğini söylemezsen, ben de başka bir yerden öğrenirim."

"Liz, otuz dakika önce öğrendim. Seni arayacaktım, yemin ederim. Onu bırak da sen nereden biliyorsun?"

“Aa, Jim markette Carter’ı kondom alırken görmüş. Ekstra küçük. Çocuk boy ürettiklerini fark etmemiştim.”

“Ha ha, çok komik sürtük,” diye cevap verdim. “Büyük vajinalardan söz etmişken, son zamanlarda senden bir kış araması almadım. Jim senin dipsiz çukurunu keşfetmeye ara mı verdi?”

Oyuncak Hikâyesi sırt çantasıyla Gavin odama geldi. Carter’ın evinde yatıya kalacağı için çok heyecanlıydı. Kendi çantasını kendi yapması konusunda benimle anlaştı. Bir şeylerle uğraşırken ona bakmalıydım. Babama en son gittiğimizde, kirli çorap, sekiz oyuncak ayı ve bir plastik çatal götürmüştü.

Gavin yatağıma çıkıp zıplamaya başlarken, “Liz, kapatmalıyım. Vaftiz oğlun şimdi içeri girdi ve ben de hazırlanmalıyım,” diye açıkladım.

Parmaklarımı şıklatım ve yatağı gösterdim. Hemen bacaklarını topladı ve oturdu.

“Çocuklar için Benadryl ve koli bandı almayı unutma. İçinde bir penis varken, birinin “Annnece,” diye bağırmasını istemezsin. Ve Carter ne kadar sana tam tersini söylese de, bunu söylemesi asla ateşli bir şey değil. Asla. Bana güven.”

Liz’le beraberken Jim’in, “Anne,” diye bağırmasının kafamda bir resmi olmasına ihtiyacım yoktu. Konuşmayı hızlıca bitirdim ve ikinci çekmecedен kırmızı iç çamaşırı takımımı aldım. Liz bana bunları iki yıl önce tanımadığım biriyle ayarladığı bir buluşma için almıştı. Adam bir saat erken gelmiş ve eğer vuruşmayacaksak gideceğini söylemişti. Anlaşılan annesinin arabasına ihtiyacı varmış ve annesi eve gelmeden odasını temizlemek zorundaymış. Söylemeye gerek yok, kırmızı dantel iç çamaşırına yapışmış olan etiketleri kaldırmak mümkün değil.

Gavin beni aynadan izlerken sütyenin içinde biraz ra-

hatsızlandım. Daha küçük bir çocuğunuz varsa tek başınıza bir şeyler yapılamadığını ben erkenden öğrendim. Giyinirken odaya girdiğinde kapının arkasına geçmek ya da saklanmak onu daha çok meraklandırarak ve sorular soracak. Soru soracak derken de, can sıkacak demek istiyorum. En iyisi kendi işine bakmak ve eğer soru sorarsa, onunla yetişkin ve becerikli bir yolla başa çıkabilirdim.

“Memelerini mi giyiyorsun anne?” diye sordu.

Güldüm ve sorusuna kafamı salladım.

“Şey bu sütyen biraz dolgulu, yani sanırım memelerimi giyiyorum diyebiliriz.”

Kopçaları takıp, yatağın ucuna bıraktığım kotuma ulaşırken ona doğru döndüm.

“Anne, o kırmızı şeyler ne?” diye sordu.

Kotumu alıp, yatağa serdiğim dört farklı tişörtlü bakarken, “Hangi kırmızı şeyler?” diye cevapladım.

“Memelerindeki kırmızı şeyler.”

Gözlerimi kapadım ve kafamı eğdim.

Tamam, işte yetişkin olmak için bir şans. Bana mantıklı bir soru sordu, ben de ona mantıklı bir cevap vermeliyim. Değil mi? “Meme ucu” nu öğrenmenin ortalama yaşı kaç? Birkaç aya anaokuluna başlayacak. Ya biberonlardan bahseder ve annesinden emen bir kedi yavrusu görürlerse? Eğer bir şeyler yaparsam, benim çocuğum, “Hayır öğretmenim. Annem onların noo-noo-ineği olduğunu söyledi ve onlar sadece dekorasyon için,” derse.

Bu yüzden oğlum yaralı bir şekilde büyüyecek. Robert Dinero’nun sesini kafamda duyabiliyorum.

“Benim noo-noo ineklerim var Greg, bana süt verir misin?”

“Onlara meme ucu deniyor Gavin.”

Dürüstlük en iyi yoldur. Haydi, bu yolu deneyelim.

Birkaç dakika hiçbir şey demeden oturdu. İyi bir ebe-

veyn olduğum ve çocuğuma doğruyu söylediğim için kendimle gurur duydum.

“Meme ucu,” dedi sakince.

Kafamı, yetişkin kelimesi kullanmasında bir problem olmadığını göstermek ve saçma bir şey yapmadığı için salladım. Hâlâ babamın ben büyürken vajinaya başka isimler taktığı hakkında kbuslar görüyorum.

“Meme ucu, meme ucu, meme ucu. Söylemek çok eğlenceli.”

Siktir, çok erken konuştum.

Yataktan zıpladı ve “Twinkle, Twinkle Little Star” şarkısını, her kelimeyi ‘meme ucu’ ile değiştirip söyleyerek odamdan ıktı.

17. Kazanmak İçin Koli Bandı Kullanın

Truvalı, Dureks, Yaşam Biçimleri, Truvalı Büyük Boy (ah evet, üçüncü ayağımın kesinlikle bunlara ihtiyacı vardı), Zaman, Canlı ve Sert Sürücü.

Gerçekten mi? Sert Sürücü diye bir kondom markası mı var? Neden direkt "Git ve Onu Becer" dememişler ki?

Marketin "Aile Planlaması" bölümünde durmuş, hangi kondomun daha iyi olacağına karar vermeye çalışıyordum. Aile Planlaması... Bana biraz süre tanıyın. Kaç insan buraya aile kurmak istediği için gelmiştir ki? Buraya aile kurmayı ENGELLEMEK için gelmişlerdir.

Truvalı'yı alamadım. Ne zaman kutuyu açsam Truvalı Adam reklamının müziğini duydum ve adamı atın üzerinde düşündüm. Dureks bana pedi hatırlattı, o da tamponları, o da âdet dönemlerini hatırlattı, bu da böğürmeme sebep oldu. Yaşam Biçimleri aklıma Robin Leach ve havaryı getirdi. Ne balık yumurtaları ne de Robin Leach seksi.

Kendimi çok büyük bir ahmak gibi göstermeyeceğim ve Truvalı Büyük Boy'dan almayacağım. Eğer bundan alırsam odaya edepsiz biri gibi konuşarak girmek zorunda kalırım. "Kendini şanslı hissediyor musun, kocaman penisini görüyorsun serseri?"

Claire muhtemelen onunla seks yapmadan hemen önce ona serseri dememden hoşlanmayacaktır.

Zaman ise sıkıcı gibi gözüküyor, John Tesh ya da ona benzer modern müzikler gibi. Uyku Festivali. Eğer insanlar sizinle seks yaparken uyuyakalıyorsa, kendinize bir çekidüzen vermeniz gerekiyordur.

Sert sürücü en baştan seçeneklerde yoktu, bu yüzden geriye Canlı kalıyordu. Canlı'nın videoları pornoydu. Ve benim Claire'e yapmak istediğim şeyler kesinlikle pornonun içinde olmalı. Kurye gibi giyinip, eğilip mutfak lavabosunu silen ev hanımı için büyük bir paket götürmeyi düşündüm.

İçinde uyarıcı krem ve penis yüzüğü de bulunan kırk sekizli paketi aldım ve arabaya koydum. Penis yüzüğü beni biraz korkuttu. Hayalarımı titreten bir şeyi düşünmek beni biraz gerdi. Ya kısa devre yaparsa? Büyük Top Yanmalarının yatak odasında olmasına gerek yok. Ve yanan kılların kokusu da eminim ortamın atmosferini düşürür.

"Endişelenmeyi kes. Eminim Claire senin biraz salak olduğunu fark etmeyecektir."

Arkamı döndüm ve elinde bir kutu tampon tutan Jim'i gördüm.

"Çok komik göt herif. Adet haftandasın gibi gözüküyor. Kendine Majezik ve Sevgi Sözcükleri'nin bir kopyasını almayı unutma. Böylece çok iyi bir şekilde ağlayabilirsin," diye dalga geçtim.

"Hey, Sevgi Sözcükleri anne/kız dinamiklerinden bahsedene çok dokunaklı ve güzel bir hikâyedir. Tanrı Aşkına Shirley McClain ve Debra Winger'a biraz saygı göster. O film beş oskar..."

"Tanrım, sakin ol Nancy. Liz, bugün onun vajinasını kullandığını biliyor mu?" diye yine dalga geçtim.

Jim gülümsedi, "Bunu söylememişsin gibi davranacağım, çünkü bunu Liz'e söylersen, senin alt takımları yerinden keser dostum."

Bu konuda haklıydı. Liz, deli dana hastalığı ve kuduzu olan bir buldogdu. Onunla karşılaştığım an beni mahveder.

Yanında duran damla şişelerini bir kenara itip clindeki tamponları bırakarak ellerini önünde birleştirdi ve “Seni kondom alırken yakaladığım ve Claire’i de bir kız kardeş gibi gördüğüm için, şu noktada, birkaç bir şey söylemek zorundaymışım gibi hissediyorum,” diye açıkladı.

Kafamı salladım. “Elbette.”

“Seni sevdim Carter ama ilk önce Claire’le tanıştım ve en yakın arkadaşıyla nişanlıyım. Yani hatun kurallarına göre, bu demek oluyordu ki onu daha fazla sevmek zorundayım. Bunu söylemek zorunda hissettim, çünkü içinde bulunduğumuz bu durumda, aramızdaki samimiyeti kurmak için büyük şeyler söyledim.”

Durdu ve ben de kollarımı alışveriş arabasına koymuş bir şekilde devam etmesini bekledim.

“Boğaya bulaştın, boynuzlara alışacaksın.”

“Eğer kavga istiyorsan, Johnson ve Tom O’Leary seni bekliyor, tam burada.”

“Sen ve senin küçük köpeğin için tatlı getireyim.”

“Gözlerini oyarım ve iskeletini sikerim.”

Etkilenmiş bir şekilde kafamı salladım. “*Full Metal Jacket* mı?” diye sordum.

“Evvvet.”

“Güzel,” diye cevapladım.

Jim döndü ve raftan tamponlarını aldı.

“Tamam, o zaman. Buradaki işim bitti. Alacak birkaç şeyim daha var, sonra görüşürüz öyleyse.”

★★★

Bir saat sonra evi temizlemeyi bitirdim. Yatağımın çar-

şafklarını değiştirdim, boş odaya Gavin için bir yatak koydum ve geçen hafta ona aldığım şeyleri hazırladım. Biraz fazla olabilir ama neyse. Ona bir şey almam gereken günleri dört sene boyunca kaçırdım. Doğum günleri, yılbaşları, sevgililer günleri, ağaç dikme günleri ve pazar günleri... Telafi etmek için çok zamanım var.

Oğlum bir geceyi benim evimde geçirecekti.

Kız gibi zıplayıp, ellerimi birbirine çarpmak istedim. Ona sarılıp, daha önceden aldığım filmi izleyeceğimiz için heyecanlıydım. Onu yatağına yatırmak, sabah uyandırıp kahvaltı hazırlamak için sabırsızlanıyordum. Gününü güzelleştiren her şeyi yapmak istiyordum. Gülüşünü duymak, konuşmalarını dinlemek ve Claire'le olan hâllerini izlemek istiyordum.

Claire.

Güzel, akıllı, komik, seksi ve bu geceyi de benim evimde geçirecek olan Claire. Yarın sabah onun yanında uyanacağım için çok heyecanlıydım. Bunu beş yıl önce kaçırdım ve bu sefer kaçırmayacaktım. Bana dokunan ilk şeyin vücudu olmasını ve güneş doğunca gördüğüm ilk şeyin onun yüzü olmasını istiyordum. Ve her şeyden önemlisi, hepsinin farkında olmak istiyordum. İkimizin de bu gece biraz bile alkol almasını istemiyordum.

Umarım kondom alarak çok ileri gittiğimi düşünmez. Eğer istemezse, ona kesinlikle baskı yapmam. Ama pitonumun dışarı çıkıp, oynamasını isterse de bir şikâyetim olmazdı.

Kapı çaldığında kaynayan suya makarnayı yeni atmıştım. Ocağın saatini ayarladım ve salonu geçip kapıyı açmaya gittim. Kapıyı açar açmaz, Gavin bana çarptı ve salona geçti.

Sırt çantasındakileri yere boşaltırken, "Selam Carter!"

Annemin meme ucu var! Senin de meme ucun var mı?" diye sordu.

Claire, "Aman Tanrım, Gavin, dediklerine dikkat et!" diye azarlayarak salona geçti ve bana bakarak gözlerini devirdi. Kapıyı kapatıp, saçlarından çekip koklamamaya çalışırken gülümsedim.

Tanrım, gerçekten çok güzel kalçaları var.

Gavin'in getirdiği eşyaları çıkarmasını ikimiz de salonun kapısından izlerken, "Meme ucu olayı nedir?" diye sordum.

"Giyinirken odamdaydı ve bana onların ne olduğunu sordu. Ona karşı dürüst olmanın iyi olacağını düşünmüştüm ama şimdi fark ettim ki büyük bir hataymış. Buraya gelene kadar, "Yılbaşı için istediğim tek şey meme uçları," diye tutturdu. Neredeyse arabanın kapısını açıp onu yola itecektim," dedi ve güldü.

Gavin beni, "Annem arabayı durdurdu, kapıları açtı ve inip yürümemi söyledi," diye bilgilendirdi.

"Tamam, neredeyse biraz doğru olmadı," dedi ve omuz silkti. "Beni dinle önce, ona bir daha meme ucu derse onu arabadan indirip, yürüteceğimi söyledim. Pedyatrisyeni-ne göre tehditlerle bir şeyler yaptırmak çok önemli."

Claire'in montunu çıkarmasına yardım ettim ve ikisini de dolaba asmak için Gavin'in yere attığını montunu da aldım.

"Belki de sana, bana bugün vajinam olup olmadığını sormasını ve bana kütüphanede Vajina Monologları kitabını okumamı istemesini söylemek için iyi bir zaman değildir."

Claire bir iç çekti ve kafasını salladı.

"Birkaç ay sonra anaokuluna başlayınca ne halt edeceğim? Anaokulu Polisi filmindeki çocuk gibi olacak. Ama o, "Erkeklerin penisi ve kadınların vajinası ile annemin

meme ucu var,” diye anons yapmıyordu!” Kolumu beline sardım ve bedeni benimkinin yanındayken ne kadar iyi hissettiğimi tekrar fark ederek kendime doğru çektim.

“Biz ne halt yiyeceğiz demek istedin herhâlde?” diye düzelttim. Bu konu hakkında fikrimin aynı olduğunu bilmesini istiyordum.

“Unutma, ayrıca benim sosisimin ne kadar büyük olduğundan bahsedecek. Yani umarım bahseder. Belki de sosisimin ne kadar harika olduğunu ona hatırlatmalıyım.”

Claire kaşlarını havaya kaldırdı ve ben de bunun çok doğru olmadığını fark ettim.

“Kulağa, düşündüğümünden daha kötü geldi.”

Claire bana doğru döndü, göğüs göğse geldik, benim arkam Gavin’e dönüktü. Ensemdeki saçlarla oynarken, kollarını omzuma koydu.

Tüylerim ürperdi, Bay Mutlu öğle uykusundan uyandı.

“Sosis kelimesini yasaklayabilir miyiz?” diye sordu gülererek.

Omzumun üstünden Gavin’e baktım. Arkası bize dönüktü ve Batman oyuncağına meme ucu olup olmadığını sormakla meşguldü. Tekrar Claire’e döndüm ve ellerimi kalçasına doğru indirip kendime doğru çektim.

Göz kırparak, “Eğer “çük” kelimesini kullanırsak olur,” dedim.

Kalçasını benimkine bastırdı ve hiddetli ereksiyonuma değdiği an bir inleme çıkardım.

“T.J. bana, bu kelimeyi kullandırttığın için sana yirmi kâğıt verdiğini söyledi.”

Siktir. T.J. bir dahaki T.O.K.İ. oynadığımızda görececek gününü. Topu direkt boğazına sokacağım. Dudağımı, dudacağının kenarına koydum ve çenesinden öptüm. Hafif bir inleme sesi çıkardı ve kalçasını bana doğru itti. Yüzünü kulağımın oraya getirdi.

Sonuncusunun harflerini kulağıma çizerek, “Çük, çük, ç-ü-k,” diye fısıldadı.

Kollarımı ona sarıp sıkıca sarılırken, “Aman Tanrım,” diye mırıldandım.

Ocağın saati çaldı ve Claire’in dudaklarının düşüncesi bir kenara koyuldu. Birbirimizden ayrılmadan makarnayı yapmak için mutfığa gittik.

Claire’in Gavin’e on saniyede bir susup yemeğini yemesini söylemesine rağmen yemek çok güzel gitti. Hayatımda hiç bu kadar hem her şeyden hem de hiçbir şeyden bahseden bir çocuk görmemiştim ve her anı beni mutlu ediyordu. Yemek bittikten sonra ben bulaşıkları yıkarken, Claire ve Gavin’i boş odaya gönderdim.

Birkaç saniye sonra Gavin’in çığlığını duydum.

Gavin’in elini tuttum ve Carter’ın boş dediği odaya doğru yürüdük. Carter’ın, Gavin için bir oda hazırlamasının çok güzel bir şey olduğunu düşündüm.

Odayı bulduk ve kapıyı ittik. Gavin bir adım attı ve çığlığı bastı.

“BURADA NE HALTLAR OLUYOR?”

Odanın içine koştu ve ben konuştuklarına dikkat et diyemeden ağzım açık bir şekilde öylece kaldım.

Carter’ın boş odasında bir oyuncakçı vardı. Köşede bir tane ağaç ev vardı. Ağaç ev! Onu buraya nasıl getirdi?

Odaya yavaşça baktım ve görmediğim bir şey var mı diye tekrar baktım. Hayır, en az yüz tane oyuncak ayı olan bir yığın, arabalı nevresimi olan bir ranza, odanın etrafına bırakılmış üç tane yarış arabası, bir yığın bulmaca, boyama kitabı ve boyalarla dolu bir resim masası ve kamyonlar, asker adamlar, Legolar ve kim bilir başka nelerle dolu olan bir raf vardı.

Gavin her şeye dokunarak zıplıyordu.

“Haaasiktir,” diye mırıldandım.

Gavin ağaç eve tırmandı ve bana baktı.

“Anne siktir diyemezsin,” dedi.

İsterik bir şekilde güldüm.

“Ah, evet diyebilirim. Ben yetişkinim ya. Siktir diyemeyecek olan sensin. Siktir!”

Boğazımda oluşan yanmayı ve gözlerimden akmak üzere olan yaşları hissedebiliyordum. Siktir! Oldu işte. Şimdi bu salağa âşık olmuştum. Oğluma...Oğlumuz bir oyuncakçı satın almış. Eğer ciddi olmasaydı böyle bir şeyi yapmazdı. Bunu söylediğini biliyorum - hem de birkaç kez. Ona inanmak istiyordum ama sadece kendimi düşünemezdim. Gavin’i terk etmeyeceğine yüzde yüz emin olduktan sonra devam edebilir ve gerçek bir şeyler yaşayabilirdim. Beni terk edebilir, bizimle ilgili fikirlerini değiştirebilir ve biliyorum, ben de başa çıkabilirim. Ama asla ve asla oğlumun bir zarar görmesine izin veremem. Odaya bakarak bizi hayatına hemen alıp, nasıl gelecekteki bütün planlarını değiştirdiğini düşündüm. Ve şüphesiz ki onun Gavin’in babası olmasını istiyordum. Artık sadece bir sperm donörü değildi. Artık babaydı. Ve çok iyi bir tane olacağından emindim.

Oğlumuz mutlulukla oyuncaklarına bakarken, ben de yanağımdan akan yaşları sildim. Bir öksürme sesi duydum ve arkamı dönünce elindeki poşetlerle kuzu gibi duran Carter’ı gördüm.

“Şey, başım ne kadar dertte? Bu kadar şey almayı planlamıyordum ama dükkâna girince kendime engel olamadım. Su içinde renk değiştiren araba aldırıldılar bana Claire! Ve oyuncakları kendi toplayan “Kokuşmuş” isminde bir çöp kamyonu sattılar. Ve ay kumu dedikleri bir şey var biliyor musun? Ee şey, şu kumu sudayken tutan, duvarları varmış gibi de gösteren ama sudan çıkarınca...”

Kendimi kollarına attım ve sözlerini dudaklarımla kestim. Şaşırdı ama beni yavaşça yakalayıp öptü. Öpüşürken, bütün mutluluğumu, bütün inancımı ve bütün aşkımlı anlattım. Öpücüklerimin, hayatımda olduğu için ne kadar minnettar olduğumu söylemesine izin verdim. Onu günlerce, nefes almadan öpebilirdim. Beni durduran tek şey odanın sessizliği oldu.

Öpmeyi bıraktım ve Carter durmak istemediğini anladığım bir inleme çıkardı. Ona sarılmış bir hâlde etrafıma baktım.

“Gavin nerede?”

Gavin’in diğer odadan, “Of bu çok sıcak. Ellerimi karıncalandırıyor,” dediğini duydum.

İç çektim. İsteksizce Carter’ın kollarından ayrılırken, “Şimdi ne ile uğraşıyor?” diye söylendim.

Carter güldü ama aniden yüzünde bir korku oluştu. Döndü ve ben ona ne olduğunu sormadan koştu. Yatak odasına dönerken, ben de onu tam arkasından gidiyordum. Bir şeyler dönüyor gibiydi. Carter zıplayıp kollarını Süperman gibi önüne alarak odaya girdi ve yatağa, Gavin’in yanına yüzüstü atladı; elinden bir şeyi almaya çalıştı. Ağzım açık, ne olduğunu anlamaya çalışarak öylece durdum.

Gavin hoşnutsuz bir bakışla, “Yaa,” diye söylendi.

Carter’ın yüzü yatağa doğruydı ve kolları öyle sıkıydı ki Gavin’in vücudu sarsıldı. Ağlıyor muydu? Aman Tanrım, sinirleri mi boşaldı?

“Carter, neler oluyor?” diye sordum.

Gavin, “Neler oluyor, Carter?” diye tekrarladı.

Gavin tutmak zorunda olduğu şeyi tutmaya ya da her ne bok yiyorsa onu yapmaya devam ederken, “Gavin,” diye bağırdım.

“Ama anne, losyonumu aldı,” diyerek dudaklarını бүktü.

Yatağa doğru yürüdüm ve Gavin'in işaret ettiği şeye baktım. Küçük bir şeyin tüpü Carter'ın elindeydi. Daha çok yaklaşıncı, Carter hemen arkasına sakladı. Sara krizi geçirmediğini görebiliyordum, kahkahalarla gülüyordu.

Gavin, "Bu komik değil Carter. Losyonumu aldın," diyerek şikâyet etti.

Bu Carter'ı nefes alamayacak kadar güldürdü. Şaşkınlıkla ona baktım. Kolunu kaldırdı ve... Bir dakika, elime bir kutu uyarıcı kremi mi verdi?

Aman Tanrım. Yağ mı? Yağı ellerine sürmüş. Gavin'in kondomlarla çevrelendiğini fark etmem birkaç saniyemi aldı. Birkaç tanesi paketlerinden çıkarılmıştı.

Gavin, "Balonların çok kötü," diye söylendi.

Carter'ın yanına oturdum ve onunla gülmeye başladım.

Gavin, *Oyuncak Hikâyesi 2*'yi izlerken, Carter'ın kucağında uyuyakaldı. Tuvalete gitmek için kalktım ve fotoğraf çekebilmek için telefonumu mutfaktan almaya gittim. Bu anı ölümsüzleştirmemek olmazdı.

Telefonumu bıraktığımda Gavin'i odasına götürmesini söylemek için Carter'ın omzuna dokundum. Kollarını Gavin'in etrafına öyle acemice sarmıştı ki görseniz onu uyandırmaktan ödü kopuyor diyebilirdiniz.

"Sorun yok," diye fısıldadım. "Uyanmaz."

Carter kafasını salladı ve "Ya evet, birden kaybolur ve sen de onun bir palyaço tarafından yenildiğini sanırsın," gibi bir şeyler mırıldandı. Bunu sanki daha önce defalarca yapmış gibi Gavin'i kollarından tuttu ve Gavin'in kılı bile kıpırdamadı. Carter'ı koridorda takip ettim ve Carter'ın göğsüne kafasını koymuş, kollarını yandan sallanırken, Gavin'e bakıp gülümsedim. Takılmamak için oyuncakları iterek odaya girdik ve Carter Gavin'i yatağa yatırıp üstünü

örterken, ben arkada bekledim. Benim her akşam yaptığım gibi saçlarını düzeltince içimde bir şeyler aktı.

Diğer tarafa dönmeden, uykusunda, "Benim yemek kutum inek meme ucu yapıyor," diye mırıldandı.

Carter bana döndü.

"Bu da neydi şimdi?" dedi gülererek.

Yanından geçip eğildim ve Gavin'i kafasından öptüm.

Ellerini tutup yataktan uzaklaştırdım ve onu, "Oğlun uykusunda konuşuyor," diye bilgilendirdim. "Bunun kalıtsal olduğunu umuyordum. Ben uykumda konuşmam ve eğer sen de konuşmuyorsan, yatmadan önce yediği bir şeyler yapıyor olmalı."

Odadan çıkarken elimi tuttu. "Maalesef ben uykumda konuşmam. Yatmadan önce ne yiyor?"

"LSD, mantar ve küçük çocuklar için atıştırmalıklar."

Kapıya varmadan elimi bıraktı, duvara doğru yürüdü ve yarış arabası şeklindeki gece lambasını yaktı. Kapıya geldi ve elimi tekrar tuttu.

"Gördün mü? Amerika gençliğinin sorunu bu," diye fısıldadı. "Çok fazla çikolata cipsi ve çok az asit."

Orada durup öylece ona baktım. Oyuncaklarla dolu bir oda ve gece lambası mı? Bu adam her şeyi düşünmüş.

Hareket etmeyince, "Ne oldu?" diye sordu.

Onu koridora çekip, Gavin'in odasının kapısını kapatırken, "Beni çok şaşırtıyorsun, hepsi bu," dedim.

İkimiz de bunun ikinci adım olduğunu bilerek, sessizce Carter'ın odasına yürüdük. Onu barda ilk gördüğümünden beri onunla yatmak istiyordum. Bunun uzun süreceğini düşünmüştüm. Ama şu noktada, burada, her şey çok yerinde geliyordu.

Carter kapıyı kapattı ama ben de ne olur ne olmaz diye kilitledim. Gavin ölü gibi uyuyordu ama şu an farklı bir yerde olduğu için ne yapacağını bilemiyordum. Bu belki

bencilce ama beş yıl sonra ve hiç boş zamanım olmadığı için, bence bunu hak etmiştim. Ayrıca odaya girip bizim neden çıplak güreştiğimizi sorması yerine, kapıyı çalıp uyarmasını tercih ederdim.

Odadaki tek ışık, odanın içine hafif bir aydınlık veren komodinin üzerindeki lambaydı. Kapının önünde öylece birbirimize bakıyorduk. Garip olan şey, bunun hiç garip olmamasıydı. Her şeyi sindirmek istiyordum. Bu anın her saniyesini hatırlamak istiyordum. Sadece o sarhoş gecenin hatıralarının olmasını istemiyordum. Her dokunuşu, her bakışı ve her duyguyu hatırlamak istiyordum. Gavin'e sahip olduğum için ilk seksimizden hiç pişmanlık duymadım. Ama bu seferki daha anlamlıydı, çünkü bu sefer, bu adamı bütün kalbimle seviyordum.

Birkaç dakika sonra karşısında tamamen çıplak olacaktım.

Aman Tanrım, birkaç dakika içinde çıplak kalacağım. Carter'ın önünde.

Siktir, kalçamdaki lekeleri kapatmalıyım. Tamam, onun gözlerini çıplak kıcımdan uzat tutayım.

Uzandı, elimi tuttu ve beni göğsüne doğru çekti. Kollarını belime sarıp, ellerini arkada kenetlerken elimi bırakmadı. Gözlerime bakarken diğer elini yanağıma koydu.

"Bunu yapmadan önce bilmen gereken bir şey var," dedi.

Bana eşcinsel olduğumu söyleyecek.

"Sana ve Gavin'e âşığım."

Dudaklarım titredi ve kalbim hızla çarpmaya başladı. Gözlerimi kapadım ve gözyaşlarımı içeride tutmaya çalıştım. Duygularımı kontrol ettikten sonra yüzünü görebilmek için geri çekildim.

"Ben de seni seviyorum Carter," diye fısıldadım.

Yüzünde bir gülümseme oluştu ve parmaklarımı gö-

türüp dudaklarının üstünde gezdirdim. Parmak uçlarımı öptü ve geriye doğru yatağa yürümeye başladık. Bana bütün dünya benmişim gibi bakışını çok seviyordum. İlk kez beraber olduğumuzda göz kontağı kurduğumuzu bile düşünmüyordum.

Dizlerimin arkası yatağın kenarın çarpınca, sırtımdan sıkıca tuttu ve sırtım yatağa, göğsü göğsüme değene dek beni yavaşça indirdi. Kolları sıkıca belimden tutuyordu ve beni ikimizin de yatağın ortasına gelebileceği kadar kaldırdı. Bacaklarımı kaldırıp beline doladım. Ellerimi göğsüne koydum ve onu öpebilmek için boynumu kaldırdım. Öpüşme nazik ve tatlı bir şekilde başladı ama hemen değişti. Sertliğini bacaklarımda hissettim, vücudum yanmaya başladı ve iç çamaşırım ıslandı. Carter kalçasını kenara kaydırıp ve ben de açık ağzının içinde inledim. Bu ses ona “bütün sistemler hazır” uyarısını vermiş olmalı ki dilini ağzımın içine yerleştirdi ve tekrar bana doğru yaklaştı. Tişörtünün köşelerinden tuttum ve sıyırdım. Karnına ve göğsüne dokunurken, pürüzsüz teninin sıcaklığı donmuş ellerimi ısıttı. Tişörtünü çıkarmak için kollarımı biraz daha yukarı kaldırdım. Öpücüğünü yarıda keserek tişörtüne ulaştı, kolundan çıkardı ve bir kenara attı.

Benim ona yaptığım hareketleri tekrarladı. Ellerini karnımın üstünde durdurdu ve tişörtümün içine doğru kaydırıp. Karnımdan göğsüme doğru hareket eden ellerini izledi. Tişörtümü tuttum ve üzerimden çıkararak onun tişörtünün gittiği tarafa doğru attım. Avcunu, destekli kırmızı dantel sütyenimden taştan göğüslerimin üzerinde gezdirdi. Elleri göğsüme karışırken bir iç çektim ve kafamı geriye doğru kaldırdım.

Göğüslerimi okşamayı inlememe sebep oldu. “Çok güzelsin,” diye fısıldadı. Sütyenimi bir kenara attı, kafası aşağı doğru indi ve sıcak, ıslak dudakları göğüs uçlarımı tutup

içine çektiğinde artık mantıklı bir şey düşünemiyordum.

Bu noktada, artık ben bitmişim. Dilini fırır döndürürken, omuzlarına vurdum ve tırnaklarımı sırtına geçirdim. Göğsümden vajinama uzanan bir sinir olduğunu nereden bilebilirdim? Aman Tanrım! Her emişinde aşağıda bir karıncalanma hissediyordum ve bu da beni delirtiyordu.

Pantolonuna ulaşır, düğmesini çözüp fermuarını indirirken, "Üzerinde çok fazla kıyafet var," diye mırıldandım. Benden uzaklaşıp ayağa kalktı ve pantolonuyla iç çamaşırını çıkardı. Bu sırada ben de kendiminkini çözdüm.

Aman Tanrım, işte penisi- işte güçlü, birkaç saniye içinde benim içimde olacak güçlü penisi. Büyük gözüküyor mu? Belki de ışıktandır. Umarım odamdaki ışık gibi değildir ve kalçamı büyük göstermiyordur.

"Penisime öyle bakarak beni utandırırıyorsun. Hiçbir numarası yok, yani umarım bir oyun ya da bir şey yapmasını beklemiyorsundur," dedi gülümseyerek. Bana doğru uzandı ve pantolonunun kemerinden tutup iç çamaşırımıyla beraber bacaklarımdan indirmeye başladı.

Sezaryen izlerini düşünme. Eğer onları düşünmezsen gerçek olmazlar.

Siktir, beni çıplak görecekti. Belki şöyle bir bakar ya da gözlerini kapatırsa daha iyi gözükebilirdim. Old Spice reklamı gibi olacaktı.

Aşağı bak, hareket et, şimdi bana bak. Ben bir Maxim modeliyim.

Elimi sinsice izin üzerine koyarak, "Sadece bu şey için iznin var mı ve bana uyacak mı diye merak ediyordum," diye şaka yaptım. Tamam, şaka yapmıyordum. Bu şey o zaman nasıl içeri girdi ve ben neden ertesi sabah garip bir şekilde yürümedim.

Carter davranışlarımı fark etti ve ellerimi alıp yana koydu.

Karnımı daha fazla sıkarsam kas çıkacak.

“Kendini saklama lütfen. Vücudunun her noktasını seviyorum,” dedi içtenlikle. Bir dirseğini kalçamın yanına koydu ve doğum yarasına yumuşak bir öpücük kondurdu. Gavin vücudumu bir sapanın ucundaki lastik gibi esnetmeden önce seviyordu evet. Eminim ki o geceden sonra vücudumu çok iyi hatırlamıyordur ama şuna da eminim ki arkamda harita izi olmadığını hatırlıyordur. Eğer çocukların önünde çıplak kalmak hoş görülseydi kışımındaki izlerle çok güzel coğrafya dersi verebilirdim.

Bir elimi bıraktı ve vücuduma bakabilmek için bir koluyla kendini havaya kaldırdı. Parmakları, yaramın üzerinde birkaç kez gidip geldi. Bir saniye gözlerinde üzgün bir bakış oluştu ve ben seks yapmaktan birkaç saniye uzakta olduğumuz bu zamanda bunun olmasına izin veremedim. Parmaklarını tuttum ve göğsümün üstüne yerleştirdim.

Tamam, bu işte giderek iyi oluyordum. Bu hiç de garip değil. Elini göğsümün üstünde istedim ve göğsümüm üstüne koydum. Bitti.

Bana bakıp gülümsedi ve sonra yatağın yanında yere diz çöktü. Ellerini kalçama doğru indirip, dizlerimin arkasından tutarken ona sorgulayıcı bir bakış attım. Beni kendine doğru dizlerim yatağın köşesine deyip, bacaklarım yanında sarkana kadar çekti ve ben de o sırada yukarı gelmesini söylemeye başladım.

Ah, Tanrım. Oh siktir, dudaklarım benim üzerime koyacak.

Dilinin ucu bacaklarımdan, dudaklarının durduğu ve hafifçe emdiği yere, kalça kemiğime kadar bir yol izledi. Gözlerimi kapattım ve kalçamdan başlayıp kasığımı öpmeye başladığında çarşafı sıkıttım.

Oh, tam oradaydı. Çok fena ıslanmıştım ve muhtemelen şu an beni koklayabiliyordu. Çilek ya da limon ya

da bir düzine gül ya da bir kutu nane şekeri yemeliydim. Bu kadınlarda işe yarıyor mu? Erkeklerde işe yaradığına dair bir makale okumuştum. Spermlerinin tadı ne yerlerse onun tadı gibi oluyormuş. Şu an vajinam makarna gibi mi kokuyordu? Kahretsin! Akşam yemeği yememeliydim.

Elleri tekrar bacaklarımın üstüne doğru çıktı, bu sırada bir parmağı hâlâ üzerimdeydi. Üçgen şeklinde yaptığım bukleleri öpmeyi bıraktı, kafasını biraz kaldırdı ve parmaklarıyla ne yaptığını izledi. Bu noktada tek gözüm açıktı, böylece bir dahaki hareketin ne olduğunu görebilecektim. Vajinamın bir şef gibi kokuyor olmasından korkmama rağmen, Carter'ı kolları baldırım üzerinde dinleniyor ve başparmağını ıslaklığım üzerinde aşağı yukarı hareket ettirirken izlemek çok seksiydi.

Vücudumu yukarı kaldırıp, ellerimi yatağa vururken ağzımdan boğuk bir ağlama sesi çıktı.

Dudakları benimkiyle buluştuğu an bütün utançlarım unutuldu. Bütün düşünceler aklımdan uçtu ve tek düşünebildiğim şey onun bana ne yaptığıydı. Beni yaladı ve emdi, dudakları ve dili açıklığımda bir gidip bir geldi. Diliyle klitorisimi tekrar tekrar yalayıp yuttu. Dilinin pürüzleri ve tenime değen sıcak nefesi soluk soluğa kalmama ve kalçamı dilinin hareketleriyle uyumlu bir şekilde hareket ettirmeme sebep oldu. Dudaklarını bir kenara bırakıp sadece diliyle en hassas yerde bir hız yakaladı.

Orgazma ulaşmadan önce olan karıncalanmayı hissedebiliyordum. Dilinin ve dudağının sesini duyabiliyordum ve bu sessiz odada ne kadar ses çıkardıkları umurumda bile değildi. Carter beni ağzıyla orgazm edecekti ve vücudumdaki her yer küt küt atıyor, kalçam daha fazla sıkışıyordu. Dili kaydı ve içime giden yolu ittirdi. Dilini içeri ve dışarı yavaş yavaş, tekrar tekrar hareket ettiriyordu, sonra da aynı yeri tekrar emiyordu. Klitorisimi sanki

dudağımı öpüyormuş gibi öpüyordu. Yumuşak dudaklar, yuvarlanan dil, emilen ten... Bir eli kalçamdan aşağı doğru kaydı ve parmak ucunu orada hissettim. Dili hâlâ beni yiyip bitirirken parmağı da ona sataşıyordu.

Zevkin arasında, onu parmağını benim içime itmesi için cesaretlendirmek için, kendimi tekrar tekrar “evet, evet” derken buldum. İsteklerime boyun eğerken, dili ve dudakları hiç durmadı. Uzun parmağını o kadar derine soktu ki bileğinin tenime baskı yaptığını hissedebiliyordum. Sahip olduğumu bilmediğim bir utanmazlıkla, kafasının arkasından tutup kendime doğru çektim ve parmağı içimdeyken kalçamı hızlıca hareket ettirmeye başladım. Parmağını içime sokup çıkarırken, dili kayarken kafasını sağa sola hareket ettirdi. O an orgazmın geldiğini hissettim. Kalçam titrer, hazdan bağırırken, saçını yakaladım ve kafasını yerinde tuttum.

“Ah Tanrım! Ohhhh EVET!”

Rahatlamamın verdiği etkiyle nefes alıp verip inlerken Carter her damlayı emmeye devam etti. Eğer onu itmeseydim, asla durmayacaktı. Ama ona ihtiyacım vardı. Saçını tutmayı bıraktım, kollarından hızlıca üstüme doğru çektim. Yanıma kıvrıldı ve gülümsedi.

“O kadar güzel bir tadın var ki. Bunu bütün gece yapabilirim.”

Bir kere daha, Carter’ın bu konuşmaları şaşırtıcı bir şekilde beni tahrik etti. Elimi vücutlarımızın arasından kaydırıp, alt tarafıma değen sertliğini tuttum ve bunu yaparken bir hırıltı çıkardığımdan da eminim. Sürtük hâlimle bir bağlantı kurdum ve elimi penisinde aşağı yukarı hareket ettirmeye başladım. Ucundan çıkan ıslaklığı başparmağımla ovdum.

“Siktir, içinde olmak istiyorum,” diye mırıldandı. Elini yatağın başına uzattı ve rastgele bir kondoma ulaştı. Kon-

domu bulunca bacaklarımın arasında dizlerinin üzerinde durdu ve ben de paketinden çıkarıp, takarken onu seyrettim. Bir kondom takmanın bu kadar harika görünebileceğini hiç düşünmemiştim. Takar takmaz, ona geri uzandım ve tuttum. Ona dokunmaya ihtiyacım vardı. Uzandı ve beni yatağın ortasına çekebilmek için belimden kavradı. Boşta olan kolumu omzuna sardım ve tam bacak arama gelebilmesini sağlamak için onu kendime doğru çektim. Vücudu tam yerleşebilsin diye bacaklarımı çektim. Penisinin şişkin başının içeri kayabileceği kadar kalçasını bana doğru ittirdi.

İlk zamanımızdakinden çok farklıydı ama bir yandan da aynısıydı. Sanki bedenlerimiz birbiri için yaratılmıştı. Teni hâlâ bütün vücudumu titretiyordu. Ellerimi üzerinden çektim ve sırtına sarıp sıkıca tuttum.

Gözlerime baktı ve "Seni seviyorum," dedim.

Ve bir nefes verdi. "Çok seviyorum," diye fısıldadım. "İlk seferimizden asla ama asla pişmanlık duymadım ama biraz daha buna benzer olabilmesi için her şeyi verirdim."

Onu, dirseklerini kırıp kollarını kafamın iki yanına koyabileceği kadar çektim, bileklerini büktü ve yüzümdeki saçları düzeltti.

"Önemli olan tek şey şu an, seninle beraber olmam," diye cevapladım.

Beni hafifçe öpüp kendini içeri doğru iterken gözlerine baktı.

Taaaaannnnnnrrrruummm.

Çiğerlerimdeki bütün hava gitti ve şükürler olsun ki aşağıdaki ıslaklık yeterliydi de çok fazla zorlamak zorunda kalmadı. Hareket etmiyordu, nefesini tuttuğunu söyleyebilirdim. Nefesini tutan ben olmalıydım. Her şeyi ben hissettim ve ona nasıl tamamen uyabildiğime şaşırdım. Yavaşça geri çıkıp, nazikçe tekrar içeri ittirirken nefes almaya yeniden başladı.

Yavaşça içeri dışarı hareket ederken, “Siktir, çok iyi hissettiriyorsun,” diye inledi. Beni incitmekten korktuğunu söyleyebilirdim. Biliyorum, ilk sevişmemizde benim canımı ne kadar yaktığını bilmek onu öldürüyordu ama o zaman bâkireydim ve acı da engellenemezdi. Kendini bu kadar çok kontrol etmesini istemiyordum. Şimdi olmazdı. Tutkuyu ve gücü hissetmek istiyordum. Bir cesaretle elimi kalçasına sardım ve onu daha fazla içeri doğru ittim.

Dudaklarının üzerinde, “Daha fazla,” diye inledim.

Hemen geri çekildi ve o kadar hızlı ittirdi ki leğen kemiği vücuduma çarptı. Onu hâlâ tutuyordum ve kafasını kafamın üstüne koyup, derin bir nefes aldı.

“Siktir, özür dilerim. Seni incitmek istemiyorum. Ama seni çok fena istiyorum,” diye fısıldadı.

“Kırılmam Carter. Lütfen kendini tutma. Seni istiyorum.”

Kafasını başımın üstünden kaldırdı, gözlerimin içine baktı ve ben de hiçbir sıkıntı olmadığına ikna etmeye çalıştım. İyi olduğumu görmüş olmalıydı. Elini kafamın yanından aldı ve kalçama gelene kadar vücudumdan kaydırarak aşağı indirdi. Kalçasını geriye doğru çekip penisini içimden çıkarırken dudağıma tatlı bir öpücük daha kondurdu. İlk önce ben bacağıma gerdim ve tekrar kendini içime doğru ittim. Bu sefer o kadar derine gitti ki ben de kalçamı ona doğru ittim. Dudakları dudaklarımın üstündeyken inledi, ben de her şeyimle öptüm. Elim hâlâ kalçasındaydı ve devam etsin diye kalçamı ona doğru daha hızlı ittiriyordum. Duraksamadan, belli bir ritim yakalayarak hareketlerini yapmaya devam etti. İkimiz de terle kaplanıp, öpüşmelerimizin arasında nefes nefese kalana kadar aynı hızda devam etti.

“Bebeğim, bunu yapmaya devam edersem, sonuna kadar gidemeyeceğim,” dedi hareketlerini yavaşlatmaya çalışarak.

Dudaklarının arasında, "Durma. Seni hissetmek istiyorum," diye fısıldadım.

Ağzımdan çıkan kelimelere inanamıyordum ama doğrular. Kontrolünü kaybetmesini ve vücudumdan zevk almasını istiyordum. Bunu ona yapabileceğimi görmek istiyordum.

İnledi ve bana insanın aklını başından alan bir öpücük vererek daha da hızlandı. Her itişinde yatak sallanıyordu. Tırnaklarımı sırtına geçirdim ve bacaklarımı beline sardım. Alt tarafımda yaptığı hareketin sertliğiyle aynı şekilde dilini ağzımın içine doğru bastırdı ve o kadar seksiydi ki kapının çalındığını duyduğumu düşünmeseydim bir orgazm daha yaşayabilirdim.

Carter ilgisizdi, bu yüzden ben de gözlerimi kapattım ve oğlumuzun dışarıda kapıyı dinlemediğini umdum.

Carter dudaklarını dudağımdan çekti ve kalçasını dengeless bir şekilde hareket ettirmeye başladı. Artık yorulduğunu biliyordum. Durmasını gerçekten istemiyordum ama gerçekten dışarıdaki sesi bu sefer hayal etmediğimi fark ettim.

Sıçayım. Sıçayım. Sıçayım. Tanrı aşkına, Gavin, lütfen bir şey söyleme. Bunun Carter için güzel olmasını istiyordum ve ince bir sesin işlemek istediğini söylemesiyle bozulmasını istemiyordum.

Ben berbat bir anneyim.

Carter, "Ah Claire ah," diye inledi.

Onu susturmalı mıyım? Elimi ağzının üstüne koymalı mıyım?

Son bir kez daha içime girdi ve boşaldığını hissettim.

Şükürler olsun. Yani, lanet olsun, bitti mi?

"Annnee, susadım."

Carter gülümsedi ve yanıma doğru uzandı. Nefesimizi toparlamak için birkaç saniye öylece uzandık.

Benimle bir daha sevişmek istemeyecek. Çocuğumuzu

korkutmayı bırak, penisini de korkuttum. En iyi seksimi yaşıyordum ve Carter'ın penisi şu an öldüğü için bu performansımı tekrarlayamayacaktım.

Huzur içinde yat dostum, huzur içinde yat. Carter'ın penisi öylece uzanmıştı: sevgili üye, çalışkan ve dünyadaki en iyi adam.

Gavin koridordan, "Annnee," diye bağırdı.

Tam Carter'ın kulağının yanından, "Bir saniye!" diye bağırdım.

Carter kafasını kaldırdı ve bana gülümsedi.

İşte oradaydı, penisin sonu.

"Bana bir otuz dakika ver ve bunu tekrar yapalım. Ama bu sefer, Gavin'i yatağına bağlıyoruz."

18. Babacık

Yalan söyleyemem. Sevişmenin arasında birinin yatak odasının kapısına vurduğunu duydum. Ne kadar uğraşsam da kapıyı kimin çaldığını düşünmekten kendimi alamadım. Özellikle de, gecenin birinde, penisim rüyalarım-daki kadının içindeyken. Ya seri katil olsaydı? Doğrusu, biri o an kapıyı kırsaydı bile durmazdım. Tabii, silahı varsa o ayrı. Bıçağı olan birinden kaçabilirdik. Ama bir silah, bundan kaçamazdık. Muhtemelen Claire'in içinde mutlu bir şekilde öldürdüm.

İşin özü, bir ara, Jim içeri girip, kapıda durup bana, "Umarım o şeyle ne yaptığını biliyordur," ya da "Claire benim kız kardeşim. Eğer onu altı kez boşaltmazsan, senin içini balık gibi oyarım," diye bağırır mı diye merak ettim.

Böyle bir durumda Jim'i düşünmek yanlıştı ve neredeyse ereksiyonum gidecekti.

Neredeyse.

Claire, vajinasıyla sanki bir el penisimi stres topu gibi sıkıyormuş hissi verecek şekilde, harika bir manevra yaptı. Vajinaların annesi!

O noktada oyuna geri döndüm – biraz dışına çıkmıştım. Çok iyi hissediyordu, ben de hiç durmak istemiyordum ama vajinası beni öyle bir tutuyordu ki çok iyi hissettiğim için ağlamak istedim. Tam bir şerefsiz olmak ve ona vajinasının ılık elmalı turta gibi olduğunu söylemek

istiyordum, tıpkı filmlerdeki gibi. Ama öyle normal bir elmalı turtada değil, McDonald's'ın elmalı turtası. Hem de sıcak ve lezzetli olanlardan. Öyle ki onları dolarlık menüye koymamalılar, böylece insanlar on bir tane alabilmeli. On bir bin milyon Claire vajinası yiyebilirdim. Çıkardığı sesler, olacak olan orgazmımın bir an önce olmasına sebep oluyor ve ben bunu istemiyorum. Durmamamı ve beni daha fazla hissetmek istediğini söylemesi neredeyse kafamı uçuracaktı... iki kafamı birden.

Neredeyse gelecek olan orgazmımı yavaşlatmaya çalışarak Claire'i öptüm ama bu işi daha kötü bir hâle getirdi. Ağzı şu ana kadar tattığım en lezzetli şeydi ve dilinin benim dilimin üzerinde kayması penisimin içinde boşalmasına sebep oldu. Sıcaklığında girebildiğim kadar derine girdim, orgazm oldum ve o kadar hızlı boşaldım ki kondomun patlayacak diye panik yaşadım.

Hepimiz biliyoruz ki çok güçlü spermim var. Bu küçük sik kafalılar kondomun ucuna gelip, "Bu adam bizi yenmeye çalışıyor! Lanet olsun!" diye anarşi yapabilirler.

Orgazmımın verdiği ilk kalp çarpışından sonra yatak odasının kapısından bir ses geldi.

"Annnee, susadım."

Binlerce hızlı, küçük sallanan spermim çıkarırken, gülmeye başladım. Claire'in bacakları ve kollarını bana sım-sıkı sarılıydı ve ben de ağırlığımı çok da üstüne vermeme-ye çalışarak duruyordum. Bunu tekrar yapabilmemiz için onun yaşamasını isterdim tabii. Nekrofilie ilginç yoktur.

Birkaç dakika böylece yattık ve ben tekrar kıkırdamaya başladım. Evde bir çocuk olduğunu nasıl unutabildim? Baltalı birinin eve girdiğini ve içeri girmeden önce merak edip kapıyı çaldığını düşündüm. Nedense bu durum evde bir çocuğun olmasından daha mantıklı geliyordu.

"Anne!"

“Bir dakika!” diye bağırdı Claire kulağımın dibinde.

Kendimi kaldırdım, Claire’in yüzüne baktım ve bir dahaki sefere onu yatağa bağlayıp bağlayamayacağımızı sordum. Yüzünün bu kadar güleceğini gerçekten düşünmüyordum. Bağlamak konusunda şaka yapmıştım. Yani şaka diyelim.

“Ona burada ne yaptığımız konusunda bir yalan uydurmalıyız,” dedi.

Orgazm hâlindeki yüz ifademi yaparak, “Ne yap... siktir, sıçayım, aaah!”

İşte yeniden oluyordu. Vajina sıkması. Bu da neydi şimdi?

“Tamam, vajinanla ne yaptın şu an? Sanırım bir daha geldim.”

Güldü ve bir hareketle penisimi vajinasından çıkardı. Bu kayıp için surat asmak istedim ama sonra Gavin’in kapıda olduğunu hatırladım.

Of, çok kötüyüz. Umarım kafası ya da başka bir yeri kanamıyordur.

Özür dileriz oğlum. Anne ve baba seks yapmakla meşguldü. Kafadaki yara nasıl?

Claire’le yer değiştirdim ve kondomu çıkarıp atmak için komodinden peçete aldım. Neredeyse içerideki spermlere gülümsedim ve onlara hareket çektim. Ha ha küçük afacanlar. Bu sefer olmadı!

Tişörtünü kapıp kafasından geçirdi ve sonra eteğini giydi. “Kegel,” dedi. İç çamaşırını giymediği dikkatimden kaçmadı.

“Bir dakika, ne? Kegel mi dedin? Neden kahvaltılık gevreklerden bahsediyoruz?”

Bu sırada Gavin kapı kolunu öyle bir zorluyordu ki eğer elinde kalırsa şaşırmazdım. Bacaklarımı yatağın yanına indirdim ve Claire’le birlikte kapıya doğru yürürken iç çamaşırımı aldım.

“Kellog’s değil, Jenny, Kegel egzersizleri,” dedi Claire gülerek. “İşte harika vajinamın açıklaması.”

Jenny benzetmesi için poposuna bir tane vurmak istedim ama şimdi zamanı değildi. Claire kapıyı açtı ve kapıya yaslanmış, çok da sıkılmış görünen bir Gavin bulduk. Claire eğildi ve kucığına aldı.

Kafasının üstündeki saçları karıştırıp, “İyi misin ufaklık? Bir şeyden mi korktun, ne oldu?” diye sordum.

“Burada ne yapıyorsunuz?”

Şey, bu noktada hiçbir şey doğru gelmiyordu.

Claire bana döndü.

“Şey, ee,” diye kekeledi.

Gavin, “Bir oyun mu oynuyordunuz?” diye sordu.

Bu oyunun kurallarından bahsetsem Claire benim ağzıma bir tane çarpar mı diye düşünüp, kıs kıs güldüm. *Bu oyunun ilk kuralı, birinin gözü kanayana ya da bir şey ateş alana kadar kapıyı açmamaktır. Mesela saçın. Diğer her şey oyunun bitmesini bekeleyebilir.*

Claire, “Şey, telefon ediyorduk. Çok önemli bir telefon görüşmesiydi,” diye açıkladı.

Gavin ona inanmıyormuş gibi baktı.

“Çok uzak bir yeri aradık,” diye açıkladım. “Ve gerçekten büyük ve çok önemliydi. Bir dakika daha bekleyemedik ve bir kere telefon edince de duramadık, çünkü bu sefer de çok acılı olurdu. Bu yüzden kapıyı çaldığında açamadık. Evet, gerçekten çok önemli bir telefon görüşmesi. Annen ne kadar büyük olduğunu görünce çığlık attı.”

Bunun üzerine Claire uzanıp bacağıma cimcikledi ama dayanamadım.

Soğuk bir edayla, “Baban bu telefon konuşmasının büyüklüğünü abartıyor,” dedi.

Ağzım açıldı ve Gavin bana garip bir şekilde baktı. Ağzından ne çıktığını fark etmeden bana döndü ve sinirli bir bakış attı.

Bir sürü kelebek karnımda uçuşmaya başladı ve eğilip ikisini birden kucağıma alıp odanın içinde koşmak istedim. Daha Gavin'e kim olduğumdan bahsetmemiştik. Bana "Baba" diye seslenilmesini her şeyden çok istiyordum ama işleri de acceleye getirmek istemiyordum. Şu ana kadar her şeyi tek başına yapmıştı; onları yok saymak istemedim. Gavin konusunda bana güvendiği zaman bu kararı kendi başına vermesini istiyordum.

Ağzından çıkanı fark ettiği andaki suratını gördüm. Suratı birden beyazladı ve birden çıplak ayaklarıma kusa bileceğini düşündüm. Gözleri benimkiyle birleşip öylece kalana kadar, birkaç kez bir bana bir Gavin'e baktı.

"Aman Tanrım, özür dilerim! Ağzımdan nasıl çıktığını anlayamadım," diye fısıldadı ve duyup duymadığını anlamak için Gavin'e döndü. Orada ikimize de geri zekâlıymışız gibi bakıyordu.

"Siktir. Özür dilerim! Ona şaka yaptığımı söyleyeceğim. Telefon konuşmasından bahsettiğimi ya da onun gibi bir şeyler söylerim. Aman Tanrım, çok aptalım," diye mırıldandı.

Sakinleştirmek için kollarından tutup kaldırdım.

"Beni dinle. Sıkıntı yok. Hatta çok iyi oldu. Sana bu durumu anlatma işini soracaktım ama çok erken olduğunu düşünürsün diye soramadım," diye açıkladım.

Rahatlamış bir şekilde nefes verdi.

"Emin misin? Hazır olmadığın bir şeyi yapmanı istemem."

"Bebeğim, şaşkınlığım geçtikten sonra yanına geldiğim ilk haftadan beri hazırdım."

Eğilip Gavin'i almadan önce bana döndü ve beni hızlıca öptü.

"Gavin, babanın ne demek olduğunu biliyor musun?" diye sordu.

Gavin bana baktı ve birkaç dakika düşündü. Endişelenmeye başladım. Ya beni babası olarak istemezse? Ya çok katı ya da aptal olduğumu düşünürse? Yere döktüğü diş macununu ona temizletmemeliydim. Rahat babalar çocuklarına böyle şeyler yaptırmazlar. Rahat babalar çocuklarını striptiz kulübüne götürür, evlerinde büyük partiler vermesine izin verir ve kafalarında bir futbol takımı kurarken onlarla beraber ot içmesine izin verirler.

“Dede senin baban mı?” diye sordu.

Claire başını salladı. “Sen çok zeki küçük bir adamsın! Dede benim babam. Ve Carter da senin baban.”

Gavin bir Claire’e bir bana bakarken biz de sessizce durduk.

İşte, şu an beni süzüyordu.

“Seni kucak dansı yaptırmaya götüreceğim ve seninle ot içeceğim,” dedim. Claire bana sanki aklımı kaybetmişim gibi baktı.

“Sana serseri baba diyebilir miyim?” diye sorgu ilgisiz bir şekilde.

Gavin bir baba istedi ve o baba iyiydi.

Evet, İncil’den alıntı yaptım ve oğlumu Tanrı’yla kıyasladım. Sus artık.

Claire, Gavin’in isteğine güldü.

“Ona sadece “baba” demeye ne dersin?” diye sordu.

“Baba surat desem nasıl olur?” diye karşı çıktı.

Bana ne çeşit bir “baba” diyeceği konusunda takas yapıyordu. Çok zekiceydi. Ve ben hiçbir şeyden endişeli değildim. Uzandım ve Claire’in kollarından Gavin’i aldım.

“Anne uyumaya gitse, biz de ben seni yatağına yatırırken bana ne diye sesleneceğini tartışsak. Olur mu?” diye sordum.

Claire parmak uçlarına yükselip önce Gavin’i, sonra

beni yanaklarımızdan öptü. Kafasını omzuma koydu ve kollarını boynuma sardı.

“Tamam, babacık.”

Claire’le aynı anda gülmeye başladık. Koridordan geçip Gavin’i odasına götürürken arkamı dönüp, “Teşekkür ederim,” dedim.

Carter’a Gavin’in babası diye seslendiğimde aklını kaçıracağı konusunda neden endişelendim bilmiyorum. Ne kadar harika biri olduğunu bana bir kez daha kanıtladı.

Carter Gavin’i yatırırken ben de üstümü değiştirmek için çantamdan pijamalarımı çıkardım. Dişlerimi fırçaladım, yatağa kıvrıldım ve Carter’ın geri gelmesini bekledim. Kollarını belime doladığını fark ettiğimde uyuklamaya başlamıştım. Gülümsedim ve sıcak vücuduna sokuldum.

Uykulu bir şekilde, “Her şey iyi gitti mi?” diye mırıldandım.

“Evet, artık susamadığına karar verdi ama bana zorla hikâye anlattırdı. Ve bana moruk diyeceği konusunda anlaştık,” dedi ve güldü.

“Sen yine kolay atlatıyorsun. İki hafta önce bana “yaşlı kadın” diyordu.”

Carter’ın kolları arasında uzandım, en çok rahat olduğum yer orasıydı.

Beş dakika kadar.

Bu, filmlerde olan şeylerin ne kadar saçma olduğunu kanıtladı. Kolu yastığın üstündeki kolumun altındaydı ki bu da başımı değişik bir açıda tutuyordu. Kramp başlangıcını hissedebiliyordum. Kolu belimin üstünde ve bacakları da benimkine dolanmış bir şekildeyken, kilisedeki bir fahişe gibi terlemeye başladım. Benim terli popom ve

onun kaşıntıdan bacak kılları yüzünden sanki binlerce sinek ısırığı varmış gibi hissediyordum.

Onu itsem yanlış olur, değil mi?

Vücudumu çok az oynattım. Bana sarılmasını istemediğimi düşünmesini istemiyordum ama dümdüz yatmaya çalışmak beni delirtiyordu. Belki uyuyana kadar beklerim ve onu üstümden çekirim. *Mutlu Günler*'de Cunningham ailesi ayrı yataklarda yatarak doğru olanı yapıyorlarmış. Bu yüzden bu insanlar dinlenmiş ve mutlu görünüyorlarmış. Marion'un her yerinde Howard'ın kılları olmadığı için.

"Ne istediğini söyle Claire," dedi kulağıma.

Siktir. Şimdi garip olacak. Yıllar sonra ilk defa seks yapmıştık ve ben ona rahat uyumam için uzaklaşmasını söyleyecektim. Ben dünyadaki en romantik olmayan insanım.

"Ne söyleyeyim?"

"On dakikadır kıpırdanıyorsun ve iç çekiyorsun," diye cevapladı.

Bende Tourette sendromu, huzursuz bacak sendromu ya da bana kıllı bir şey dokunduğunda beni hareketlendiren ve sarsan bir hastalık var.

Of, Gavin'e her zaman dürüst olmasını öğretmiyorum mu? Ve şu anda Carter'a doğruyu söylemektense ona maymun organına sahip olduğumu söylemenin bir yolunu arıyordum.

"Şeeeeey, ben daha önce kimseyle bir gece geçirmedim. Liz dışında ama o zamanlarda hep sarhoş olurduk."

Carter arkamdan garip bir öksürme sesi çıkardı.

"Bunu tekrarlayabilir misin? Yavaşça ve daha fazla ayrıntıya girerek lütfen," dedi.

Güldüm ve kalçamdaki koluna vurdum.

"Ciddiyim."

"Ben de ciddiğim. Bunu yaparken çıplak mıydınız? Çıplak olduğunuzu söyle," diye cevap verdi.

“Boynum çok ağrıyor ve o kadar sıcak ki vücudum örtüyü ateşe verecek,” diye söylendim.

Carter sessizdi. Çok sessiz.

Siktir, duygularını incittim.

“Ah şükürler olsun,” dedi ve kollarını üzerimden çekti. “Kolum uyuştı ve bacaklarıma da kramp girdi.”

“Köpekler gıdıkladığında böcekler losyon sürer. Ha ha çiftçi!”

Perdeden içeri süzülen güneş ışığını seyrederek yatakta birkaç dakika uzandım. Carter uykusunda konuşmaya başladığı an elimi ağzıma kapattım.

Tanrım, babasına bak oğluna bak. Görünen o ki kimse Carter’a uykusunda konuştuğu hakkında bir şey söylememiş. Başka kadınların onunla aynı yatakta yatmış olma düşüncesi bile beni ihanete uğramış gibi hissettiriyordu, bu yüzden hemen kafamdaki bu düşünceden kurtuldum.

Sırtüstü yatıyordu, bir kolu başının altında, diğer eli de karnının üstündeydi. Eğer bu bir porno olsaydı, çarşafın altından kocaman penisi kalkmış olurdu ve ben de tamamen sürtük olup, çarşafı üstünden sıyırıp ona oral yapardım.

Vaaay.

Ben sürtük değilim ve bu da bir porno değil. Ama ne yapacağımı bilecek kadar çok izledim. Komodindeki saate baktım ve Gavin’in bir saatten önce uyanmayacağını fark ettim. Carter’ın rahat gözüken yüzüne baktım ve ağzı bacaklarımin arasındayken nasıl hissettiğimi hatırladım.

Tamam, bunu yapabilirdim. Onunla tanıştığımдан beri bana iki kez akıl kaybettiren orgazm yaşattı. Şimdi sıra bende. Çok bencil hissetmeyeyim diye bir şeyler yapma zamanı.

Yavaşça aşağı doğru kaydım ve örtüyü bileklerine gelene kadar çektim. Dirseklerimin üzerinde durarak içeri sızabilmek için parmak uçlarımı kullanarak iç çamaşırını yavaşça çektim.

Merhaba büyük oğlan.

Oh, işte biraz sürtük gibi hissediyordum. Şeyini yalamak istiyordum.

Ha ha. Kafiye oldu.

Odaklan!

Vücudumu ona doğru yaklaştırdım ve yüzüm kasıyıyla aynı yere gelene kadar hareket ettim. Parmaklarımı iç çamaşırından çekerken dirseklerim kaydı ve ben de üstüne düşmemek için kendimi tuttum. İç çamaşırının lastiği tenine çarptı, hareket etmeyi bırakıp nefesimi tuttum ve uyandı mı diye yüzüne baktım.

Carter uykusunda, "Bodrum katındaki kekler," diye mırıldandı.

Bacaklarının arasına eğildim ve bay çok gelenin uyanmaya başladığını fark ettim. Hah, bak şu işe. Keklerle ilgili rüya görmek onu tahrik etti. Kahvaltı için kek hazırlamalıyım. Acaba evinde hiç yaban mersini var mıdır? Yaban mersini kekini asla yenemezsin, fakat eğer ben...

Kahretsin! Neden penise odaklanmak bu kadar zor? Özellikle Carter'inki gibi güzel bir taneye.

Heh, sertleşmiş penis!

Gözlerimi kapatıp Jenna Jameson'ın yaptıklarını gözümün önüne getirdim. Dört ayak üstüne kalktım ve Carter'ın bacaklarının arasında kaldım. Kekleri ya da porno yıldızlarını düşünmeden kafamı eğdim ve burnum çamaşırından çıkmış penisıyla karşı karşıya geldi.

Oha, ben bunu yapınca daha da sertleşti. Müthiş! Büyüdüğünü görmek istiyorum.

La-la-la-la!

Sus, penisini yalamadan hemen önce gaza gelmek yok.

Dirseklerimi bacaklarının yanına koydum ve bacaklarına dokunup onu rahatsız etmemek için kalçamı havaya kaldırdım. Bu sefer daha dikkatli bir şekilde, lastiği vücudundan kaldırdım ve ereksiyonunun altına indirdim.

Hemen yüzüne baktım ve hâlâ uyumasına sevindim. Tuttuğum nefesi bıraktım ve penisine şöyle bir baktım. İnanılmaz bir şekilde sertleşmesini ve büyümesini izledim.

Gerçekten mi? Bunu nefesim mi yapıyordu? Yoksa hâlâ kekler hakkında rüya mı görüyordu?

Omzumu silktim. Penisi sorgulamayacaktım. Oz Büyücüsü gibi harika ve güçlüydü. Ve şimdi de, Büyücü onun parlak, sarı penisini yalamamı istiyordu.

Çenemi yukarı doğru kaydırđım ve dilimi, hâlâ tuttuğum iç çamaşırının üstüne, tam penisinin üstüne koydum. Oradaki tenin ne kadar pürüzsüz ve yumuşak olduğuna şaşırarak dilimi penisinde kaydırđım. Dilimi tam penis başının altındaki çukura doğru kaydırđım ve Sıcaklığı Artır'da gördüğüm bir hareketi yaptım, dilimin ucuyla baskı uyguladım.

Carter uykusunda inledi, ben de kendi kendime güldüm.

Dilim penisinde aşağı yukarı hareket ederken vücudumu ileri doğru ittim. Birkaç kez dilimde yuvarlaklar çizdim ve sonra da dudaklarımı başına getirdim ve emdim.

Carter bu sefer de inledi, kafamı kaldırıp gözlerinin hâlâ kapalı olduğunu gördüm.

Tamam, bu çok kötü değil. Bunu yapabiliirdim. Pis bir penis emiciydim! Liz benimle çok gurur duyacak. Bu da bana Liz'in bir dahaki partisine üç yüz tane penis şeklinde çikolata yapmam gerekip gerekmediğini sormak için Liz'i aramamı hatırlattı.

Kafamı biraz daha aşağı eğdim ve Carter'dan biraz daha ağzımın içine soktum. Ondan çıkan ıslaklığı tattım, büyü-
lü bir şekilde çok lezzetliydi.

Yeşil yoncalar, sarı nallar, pembe penisler!

Bunu düşündüğüm an kıkırdamaya başladım. Carter'ın penisi ağzımdayken kıkırdıyordum. Neyse ki hâlâ uyuyordu. Bir erkeğin penisine gülmenin onu iyi hissettireceğini düşünmüyorum. Daha çok emdim ve alabildiğim kadar derine aldım. Penisin üstüne kusmak oral seks dünyasına güzel bir giriş olmazdı.

Büyüktü ve ağzımın içindeydi ve ben de şu an ne olduğuna inanamıyordum. Kimse buna şahıflık etmiyordu. Ben, Claire Morgan, ağzımda bir penis vardı. Sırtımın sıvazlanması gerekiyordu. Belki de Carter'ın uyanmasını beklemeliydim. Eminim beni alkışlardı. Ya da en azından, "Yürü be," derdi.

Islak dudaklarımın o pürüzsüz teninde kaymasına izin vererek yavaşça aşağı yukarı hareket ediyordum. Carter'ın kalçası öne doğru geldi ve tekrar inledi. Bu da beni daha çok güçlendirdi. Elektrik Süpürgesi Ağzımla son bir kez daha hareket yaptım (Evet, ismini bir elektrik süpürgesiyle değiştirdim. Beni yargılamayın), aniden gözlerini açtığını ve vücudunun donduğunu fark ettim.

Bağırmaya başladığında dudaklarım penisinin ucunda duruyordu.

"SOSİSİMLE İLGİLİ BİR PROBLEM YOK! BU HERKESE OLUR!"

Ben onu geriye doğru atılıp elleriyle çamaşırından çıkmış olan penisini kapatmaya çalışırken izlerken, bacakları beni geriye doğru iterek altımdan kaydı.

Telaş içinde odayı arayarak, "Gavin nerede?" diye sordu. "Onun vajinası yok." Dirseklerimden destek alarak sırtüstü uzandım ve ne olduğunu çok merak ediyordum.

“Şey, uyuduğunu tahmin ediyorum. Ve sanırım sen de uyuyorsun,” diye cevap verdim.

“Kekleri olan çiftçi nerede?”

Bacağımı çektim ve ayağımla kalçasına vurdum.

“CARTER!” diye bağırdım. “Uyan!”

Şaşkınlıkla suratını büzdü ve sonunda bana baktı. Gözlerini kırpı ve sanki kafasına jetonun düşmesini istiyor gibi kafasını salladı.

“Geçen Gavin’in beni uyurken izlediği güncü gibi yine bana oral yaptığını rüyamda gördüm. Ama bu seferki çok gerçekçiydi,” diye mırıldandı.

Neden bahsettiğine dair hiçbir fikrim yoktu.

Hâlâ etrafına, sanki Gavin yatağından altından çıkacak ve “Sürpriz! Annemi sana oral yaparken gördüm!” diye bağırarak gibi endişeyle bakıyordu.

Tekrar bana döndü. “Neden yatağın ucunda yatıyorsun?”

İç çektim ve kendimi onun yanına doğru ittirdim. Tekrar sırtüstü uzandım ve ellerinin hâlâ penisinin üzerini kapattığını gördüm. Benim baktığım yere baktı ve hemen iç çamaşırını giydi.

Ne yazık.

“Şey, Carter, bu sefer rüya görmüyordun. Sen zıplayıp sosisin ve oğlunun vajinası olması hakkında bağırmaya karar vermeden önce ağzım penisinin üzerindeydi.”

Eğer ağzım, penisi kaybettiği için bu kadar depresif olmasaydı yüzündeki ifade çok eğlenceli olurdu. Penisinin üzerine bir slogan konulmalı, “Ağzımı mutlu et.”

“Aman Tanrım. Lütfen bana uyanarak orali kestiğimi söyleme. Öyle olmadığını söyle ve biz de seni hiç penisimin üzerinden itmemişim gibi davranalım. Egomun böyle bir şeyin şokunu atatabileceğini düşünmüyorum.”

Uzandım ve yanağını okşadım.

“Üzgünüm tatlım, sen uyurken ağzım ve dilim penisinin üzerindeydi,” diye fısıldadım.

Bir iç çekti.

“Ve söylemeliyim ki göğsüme atılan bir eşek tekmesi içeren oral seks deneyimi yaşamama şaşırdım.”

Bir kez daha iç çekti ama bu sefer kızgınlıkla.

“Siktir! Bu benim hatam değil. Ne zaman senin etrafında olsam, kendimde olmasam bile, penisim sertleşiyor ve seninle ilgili rüyalar görüyorum. Geçen sabahı tekrar ediyordum sandım ve panikledim.”

Bana baktı ve dudaklarını büzdü.

“Güzelim lütfen, bir daha yapar mısın?” diye yalvardı.

Sesinin çocuk gibi çıkmasına güldüm.

Yatak odasının kapısı açıldı, Gavin odanın içine koştu ve yatağa, ikimizin arasına zıpladı.

“Günaydın anneciğim,” dedi sarılarak.

Carter, artık yalvarmanın bir anlamı olmayacağını bileerek iç çekti. Gülümsedi ve beni Gavin’i kucaklayıp çarşafın altına alırken izledi.

Yerleştikten sonra omzunun üstünden Carter’a baktı.

Tekrar bana dönüp saçımla oynamaya başlamadan önce, “Günaydın huysuz baba,” dedi.

Buna güldüm. Carter biraz huysuz gözüküyordu.

Kafasını salladı ve benimle gülmeye başladı.

Gavin’in eli yanağımı kavradı ve gözlerime ciddi bir şekilde baktı.

“Anne,” dedi.

Sıkıca sarıldım ve gülümsedim.

“Söyle bebeğim.”

“Memelerini göster.”

19. *Bu Hastanın Lavmana İhtiyacı var, ACİL!*

Ağzı penisimdeydi.

Yemekten sonra koltukta oturuyorduk ve tek yapabildiğim Gavin'in başında olan Claire'in dudaklarına bakmaktı.

Bu birçok yönden yanlış.

Ama Tanrım, o dolgun ve kırmızı dudaklar penisimi sarmıştı ve ben onu ittim. Evet, bilinçsizceydi ama yine de... Sanki bir topa vurur gibi ittim onu. Bu sanki seksin birinci kuralı gibiydi. Bir kızın ağzı sizin penisinizdeyken onu sakın itmeyin. Eğer dişleri oraya kenetlenmiş bir hâlde duruyorsa ve bir sakız gibi çiğniyorsa, neyse bu başka bir hikâye.

Şöyle bir iç çektim ve dikkatimi tekrar filme verdim.

"Bu filmin adı ne demiştin?" diye sordum.

Gavin benim yanıma kıvrılmıştı, bacakları Claire'in kucağındaydı.

Gavin, "Kayıp Balık Nemo," diye ağzında geveçledi.

Birkaç dakika filmi sessizce izledik ve televizyondakileri görünce yeniden çocuk gibi hissettim. Çizgi film izlemeyeli çok uzun zaman olmuştu.

Şaşkınlıkla, "Haydi canım, balığın karısını mı öldürdüler," dedim.

Gavin, "Evet," dedi. "Büyük, kötü balık onu yedi."

Bunu sanki sevimli bir çizgi film karakterinin cinayet işlemesinde bir sıkıntı yokmuş gibi sakın bir ses tonuyla

söyledi. Bu filmin derdi neydi böyle? Çocuklar için uygun olmamalı. Benim için uygun olduğunu da düşünmüyorum.

Claire'e, "Bunun çocuk filmi olduğuna emin misin?" diye sordum.

Güldü ve sadece kafasını salladı.

Bir saat sonra Gavin kucağımda uyuyakaldı ve Claire da dirseği koltuğun kolunda ve eli kafasında, uzanıyordu.

Eğer Nemo'nun bir kez daha "baba" dediğini duyarsam bebekler gibi zırlıdayacaktım. Kumandayı aldım ve filmi kapattım.

Claire kafasını kaldırdı ve beni sorgular gibi baktı.

Gavin'i uyandırmamaya çalışarak, "Başka bir film açmalıyız. Bu çok depresif. İlk beş dakikada zavallı balığın karısını öldürdüler ve sonra da zavallının kaçan çocuğunu aramasını izlemek zorunda kalıyoruz. Nasıl bir hasta böyle bir şeyi çocuk filmine koyar ki?" diye sinirli bir şekilde fısıldadım.

Soğuk soğuk, "Disney/Pixar'ın Zor Zamanlar Okulu'na hoş geldin," dedi.

Karşılaştırmasına güldüm.

"Ah, haydi ama. Hepsinin bundan hoşlanmasının imkânı yok. Ben küçükken çocuk filminden korktuğumu hatırlamıyorum."

"Çünkü o zamanlar cocuktun. Gavin'in de anlamadığı gibi sen de ne olduğunu anlamıyordun. Bu çocuk filmlerini daha çok yetişkinler için yaptıklarını düşünüyorum," diye açıkladı.

İnanmayarak başımı salladım.

"Üzgünüm ama eski Disney klasiklerinin hepsini hatırlıyorum ve hiçbirinin içinde kâbus görmeni sağlayacak şeyler yoktu."

Sorgulayarak kaşlarını kaldırdı.

“İyi, tamam. Bambi var,” dedim.

Sadece güldü.

“Ya lütfen! Bu kolaydı. Bambi’nin babası çubuk pembe-
beye döner dönmez tabanları yağladı. Annesi düşük kiralı
bir konutta, tavşan çetelerinin olduğu ormanda yalnız bir
geyikti. Annesi arabadan atılan bir kurşunla öldürülünce
Bambi tek başına kaldı ve bu da çok erken büyümesine
sebepe oldu.”

Of, bunu unutmuştum. Bambi’yi izlemeyeli çok za-
man olmuş.

“Tamam, iyi. Ya Küçük Deniz Kızı? Güzel bir deniz
yaratığı yakışıklı bir prensle âşık oluyor.”

“Sus. Kuzenlerim var. Ve Ariel çok seksiydi. Erkekler
o seksi deniz kızını izleyerek saatler geçirebilir ve onunla
nasıl sevişebileceğini merak eder.”

Ama gerçekten, deniz kızları nasıl sevişiyor?

Claire kafasını salladı, “Ah evet, Tatlı Ariel bir erkek
için kendi kişiliği de dâhil her şeyden vazgeçmek zorun-
da kalmıştı. Tanrı Prens Eric’in solungaçları olmasını is-
temedi. Hayır, Ariel ailesinden, arkadaşlarından, evinden
ve bütün hayatından vazgeçmek zorundaydı. Eric sürekli
aldı, aldı ama onun için hiçbir şey yapmadı.”

Başka bir klasik çocuk filmini ve aynı zamanda deniz
kızının nasıl becerilebileceğini düşünmeye devam ediyordum.
Belki de deniz kızını sandalyeye dayarsın ve penisin
büyülü bir şekilde girecek bir yer bulur.

“Tamam, Güzel ve Çirkin’e ne diyorsun? Oradaki en
güzel kız çirkinin tipi yerine kişiliğine âşık oluyor. Bunda
hiçbir yanlış bulamazsın. Ayrıca, sana ders bile veriyor.”

Kendimi beğenmiş bir şekilde gülümsedim.

Belki de deniz kızlarının bacaklarını büyülü bir şekilde
ayırarak bir tuş vardır. Ooooooo, büyülü meme uçları gibi!
Meme ucuna bas ve ayrılışını izle.

“Yanlış,” dedi. “Parası olmayan güzel bir kız zengin, kötü bir canavara âşık oluyor. Ama kız onu o kadar çok seviyor ki bu da kötülüğünü görmemeye yetiyor. “Ah bu yara? Yıldızlara giderken düştüm.”

Claire yüzünü bana doğru döndü.

“Bütün gün bu şekilde devam edebilirim, inan bana,” dedi. “Ayrıca orijinal Küçük Deniz Kızı filminin video kabinindeki harika penisi ve Alaaddin’in, “Çocuklar, kıyafetlerinizi çıkarın,” fısıldamasını da unutmamalısın.”

Korkulu gözlerle baktım.

Yalan söyleyemem, Claire’in göğüslerine baktım ve büyülmeme uçları olsaydı nasıl olurdu diye düşündüm. Tam Nobel Barış Ödüllük bir şey olurdu.

Claire’e, “Bundan sonra Gavin sadece *Efsane Haberci* ve *Chucky’in Tohumu* gibi sağlıklı filmleri izleyecek,” dedim. “Ve sen bu Cadılar Bayramı’nda Ariel gibi giyiniyorsun.”

Claire gözlerini devirdi ve Gavin’i kucığımdan alarak odadan çıktı. Birkaç dakika sonra geri döndü ve ben de bana doğru gelişini seyrettim. Kucığıma oturdu, o elleriyle boynumla ve saçımınla oynarken, benim elim de kalçasına doğru gitti.

“Gavin biraz daha uyur. Oyalanmak ister misin?” dedi kıkırdayarak.

“Göğüslerine dokunabilir miyim?” diye sordum umutla.

İkizleriyle oynamama izin vermeyeceğinden değil ama bazen böyle şeyleri hata yapmamak için sormak gerekir.

Gülümsedi ve dudağımın kenarından öptü.

“Evet, bir sürü göğüs dokunması olacak,” dedi. “Sütyen giymiyorum.”

Büyülmeme uçlarına daha kolay ulaşım.

“Harika!” diye sevindim.

Ağzının her noktasını inceleyerek gülümsemesini öpe-

rek durdurdum. O odaya girerken zaten yavaş sertleşmeye başlamıştım. Onu öperken çıkardığı sesler de penisimi tam sertleşmiş bir hâle getirdi. Ellerimle kalçasını sardım ve onu tam kucağıma oturttum. Kalçasını ileri geri hareket ettirdi ve ben de elimi tişörtünün arkasından, çıplak tenine dokunabileyim diye soktum. Tüylerinin ürperdiğini fark edene kadar parmak uçlarımı omurgasında yavaşça kaydırdım.

Dillerimiz birlikteydi ve ben iki kolumu da tişörtünün altından vücuduna sardım ki onu kendime doğru çekebileyim. Kalçası üzerimde hareket etmeye devam etti ve ben de kendimi yeniden ergen gibi hissettim. Ailemin koltuğunda kıyafetlerimi çıkarmadan sevişiyor gibi.

Ama bu sefer başarısız bir şekilde kulak mememi emmeye çalışırken Abby Miller bileklikleri saçına takılmayacaktı. Ve emmek derken de suyun altında yüzüyormuş sesi çıkarana kadar oraya bir parça tükürük bırakılmasından bahsediyorum.

Elimi vücudunda gezdirdim ve ön tarafına götürdüm. Avuç içlerim göğsünün üstünde dolaşıyordu ve ellerimin altından göğüs uçlarının sertleştiğini hissettim. Kendini benim üstüme biraz daha bastırdı ve bu ikimizin de soluk soluğa kalmasına sebep oldu. Of, onun içinde olmak istiyordum ama dört yaşındaki bir çocuk içerideyken koltuğun üzerinde yapabileceğimiz bir şey değildi.

Ellerini ensemden çekti ve tişörtünün içine, ellerimin üstüne koydu. Ellerimi sıkarak göğsüne daha çok baskı yapmama yardım etti. Ve ben onları ağzıma almak için sol taşağımı verebilirdim.

Tamam, belki sol taşağıma.

Ve şu durumda sağdakini de.

Taşakları unut. Gerçekten ama gerçekten göğüslerini emmek istiyordum.

Göğüslerini okşarken öpüşmelerimiz daha da derinleşti. Bacakları kalçamı sıkıyordu ve kendini bana doğru biraz daha bastırırken ağzımın içinde inledi. Claire'i her gün tatmin etmek benim hayattaki yeni görevim. Çıkarıldığı sesler ve yaptığı hareketler beni cennette gibi hissettiriyordu ama ona dokunmam gerekiyordu. Bunu ne kadar istediğini hissetmem gerekiyordu.

Tam düşündüğüm gibi, elimi itti ve ellerimiz beraber aşağı doğru, taytının içine girene kadar kaydı.

Elim yavaşça ıslaklığında kayarken, "Siktir, iç çamaşırı da giymiyorsun," diye mırıldandım. Onu ellediğimde inlemekten başka bir şey yapamadı. Claire'in eli elimin üstünde kaldı ve ne zaman hızlanıp, ne zaman yavaşlamam gerektiğini gösteriyordu. Onun küçük, yumuşak eli bana yol gösterirken elimin onun üzerinde olması şimdiye kadar ki en seksi şeydi.

Diğer eliyle sıkıca boynumu tuttu, kendi kafasını bana doğru getirdi. Boynunu öperken iki parmağımı kolay bir şekilde içine soktum ve bu sırada başparmağımla da hassas bölgesinde hızlı daireler çiziyordum. İki parmağımla içine girip çıkarken kalçası hareketlenmeye başladı. Başparmağımı hassas bölgesinde tuttum, böylece kalçası hareket ettiğinde parmağım da hareket edecekti ve kendi hızını kendi ayarlayabilecekti.

Başını arkasından tuttum ve öpmek için kendime çektim. Dudaklarımız ve dillerimiz birleşir birleşmez Claire patladı. Bağırışları ve inlemeleri ağzım tarafından örtülüyordu ama bu çok güzel bir şeydi. Sanırım dudaklarımız birleşmiş olmasaydı çılglık atacaktı.

Orgazmı bitene kadar parmaklarımı içinde tuttum. Dudaklarını çekti, kafasını göğsüme koydu ve yüzünü boynuma döndürdü.

Nefesini kontrol etmeye çalışırken hâlâ parmaklarım içindeydi ve nabzını hissedebiliyordum. Claire kafasını kaldırdı ve yüzünde çok güzel bir ifadeyle konuştu.

“Bana iki saniye ver ve seni yalayacağım tıpkı...”

“Ga ga ag-ag-aaaaag, rama llama llama, want your bad romance.”

Gavin’in şarkı söyleyen sesi bizi olduğumuz yerde dondurdu. Buraya doğru geldi ve ikimiz de taş kesildik.

Claire bana boş gözlerle baktı ve ben de vajinasındaki parmaklarımı hareket ettiremedim.

Neden parmaklarımı hareket ettiremedim?!

Normal şartlarda parmaklarımın 24 saat orada durmasını istiyordum ama galiba önümde bir engel vardı. Parmaklarımın bir vajinada olmasının yanlış olduğu bazı zamanlar vardır. Arabanın yağını değiştirirken, dişlerini fırçalarken ya da bulunduğu odada dört yaşında biri varken.

“Ne yapıyorsunuz?”

Şu durumun tek iyi yanı koltuğun koridora bakmıyor olmasıydı. Şimdi gördüğü tek şey benim kafamın arkası ve Claire’in utanmış yüzüydü.

Claire, “Şey, babanın sarılmaya ihtiyacı vardı,” dedi.

“Oooohh, ben de babaya sarılmak istiyorum!”

“HAYIR!” diye bağırdık ikimiz de.

Claire ilk önce aşağıya, sonra da benim çok geçirmiş suratıma baktı.

Omzumu silktim. Parmaklarımı hareket ettirmeyi reddettim. Ya Gavin el sıkışmak isterse? Bunun dört yaşındakiler için uygun olduğunu düşünmüyorum ama aman Tanrım! Bundan sonra yıllarca tedavi görmesi gerekecek.

Ayağıyla halıyla oynayan Gavin’i görebilmek için başımı döndürebildiğim kadar döndürdüm.

“Hey dostum, bana bir iyilik yapar mısın? Odamdaki

dolabımda para var. Onları alıp odandaki kumbarana atabilir misin?” diye önerdim.

Gözleri açıldı ve yerinde zıplamaya başladı.

“Evet! Parayı SEVERİM!”

Bununla birlikte koştu ve koridoru döndü. Dolabımdan alıp odasına götürürken bozuk para seslerini duyduk.

Sonunda Gavin’e beraber yaptığımız bu şeyden ya da en azından benim için parmaklarımın Claire’in vajinasında olma durumundan uzak tutabilecek bir meşguliyet verdik.

Claire kucağımdan kaydı ve koltukta yanıma oturdu. Bu sırada da paraların seramik kumbaranın içine düşme sesini ve “Bad Romance”den başka bir bölüm dinliyorduk.

Pantolonumu daha rahat olabilmek için düzeltirken, “Ona kesinlikle daha iyi müzikler öğretmeliyim. Zeppelin ve The Beatles gibi,” dedim.

“Aslında ben kendi Kidz Bop albümümüzü kaydederiz diye düşündüm. Adı da; Kidz Bop- Yasak Şarkılar,” dedi gülümseyerek.

“Bu çok iyi bir fikir. Bu çocuk zaten çok fazla boş gezdi. Bence iş bulmasının tam zamanı.”

Kafasını ciddi bir şekilde salladı.

“Bu doğru. Tam olarak. Belki içine Kanye’den de bir şeyler atarız.”

“Biraz rap yaparsa daha çok satabileceğimizi düşünüyorum,” dedim. “‘Bitches Ain’t Shit’ ya da ‘Nighty Nine Problems’” Sadece biraz daha düzgün davranmayı öğretmeliyiz.”

Biz gülerken, Gavin salona doğru yeniden koştu.

“Seksen yedi tane paran var Daddy-O. Git ve akşam yemeği için biraz et al, eşek.”

Sanırım davranış kısmını geçcebiliriz.

İlerleyen günler boyunca yapabildiğim tek şey Carter'ın varlığı için şükretmektir. Bana her şeyde yardım etmeye çalışıyor ve her gece işten eve gelince Gavin'i benden alıyor. Yani, neredeyse her akşam. Liz bize bir gece Gavin'i almayı önerdikten sonra Carter bir gece izin aldı ve biz de sonunda korkusuzca yalnız zaman geçirebilecektik. Liz'e bu hikâyeyi gizli tutması için yemin ettirdim ama Carter'a, "Hey Carter, Maymun Yumruğu filmini gördün mü?" ya da "Claire ve ben kick-boks dersi almayı düşünüyoruz, ne dersin Carter?" diye sorular sorunca anlaşıldığına eminim.

Yalnızken ve çevremizde dört yaşında bir çocuk yokken seksimizin nasıl olacağını öğreneceğim için çok mutluydum. Oral Seks 101 dersinden beş altın yıldız kazandım ve sınıftan atıldım... Ya da yüzüme tekme yemedim.

Zorlayarak bardaki çalışma saatlerimi kısalttım, böylece dükkânın açılışı için hazırlık yapmaya daha çok vaktim olacaktı. Yani çalışabildiğim zaman çalışıyordum. Birkaç saat boşluğum olduğunda arayıp haber veriyordum. Bu benim hayalimdeki iş değildi ve sonsuza kadar da sürmeyecekti biliyorum ama yine de her akşam orada olmamak beni biraz üzüyordu. Fosters ailesi bana her zaman iyi davrandılar, bana iş verdiler ve beş yıl önce birden ortaya hamile bir şekilde çıkınca hiçbir soru sormadılar.

Dün gece T.J.'yi aradım ve bana ihtiyaçları olmadıklarını söylediğinde bebekler gibi ağladım. O bar ben evde değilken evim gibi oluyordu ve birçok anıyı saklıyordu. Depodan bir şişe votka almaya gittiğimde suyum gelmişti. Gavin ilk adımını, babam onu bir öğlen yemeğe getirdiğinde burada atmıştı. Ama en önemlisi; Carter'ı tekrar bulduğum yer orasıydı.

Bar hemen dükkânın aşağısındaydı ve orada yine iste-

diğim kadar vakit geçirebileceğimi biliyordum. Ama yine de her gün orada olmamak garipti. T.O.K.I. oyununun hayatımdan çıkacak olmasından dolayı da üzölmüyordum desem yalan olurdu. Neyse, dün gece ben dükkânın önündeki buzdolabını çikolatayla doldururken, T.J. iyi bir iş başardı. Kapının sesini duydum ve Carter'ın Gavin'le durduğunu sandım. Arkamı döner dönmez üç tane topa yüzümden vuruldum. T.J. ayıkken ilk defa bu kadar vurulduğumla ilgili bir şeyler söyleyerek gevceledi ve geri çıktı.

O akşamımı oyun için iki yeni kural yazarak geçirdim. Bir tanesi eğer kişinin onayı olmadan birden fazla top alırsa penaltı atışına gidileceğini içeriyordu. Masanın üstüne bir kupa duracak, top atılacak ve içine girerse işlem tamamlanacak. Ama eğer topu kupanın içine atamazsa, topu atan kişi direkt suratına bir top yiyecek. Bunu "Topu Bardaklama" kuralı diye adlandırdım.

Drew benim için birkaç ağır kutuyu kaldırmak için uğradı ve kayıt ölmek için de kuralların bir kopyasını aldı. Üç saat sonra üstünde "T.O.K.I.'yi Seviyorum" yazılı bir tişörtle geldi ve kendini takımın fahri başkanı yaptı.

Daha ben dükkânı açmadan nasıl faturalarımı ödeyeceğim konusunda endişelenemedim, Gavin ve benim Carter'da kaldığımız geceden sonraki akşam Carter ben toparlanana kadar her şeyi ödeyeceğini söyledi. İlk kavgamızı o akşam ettik. Bunca zaman Gavin'e ve kendime yetebilmişim. Carter'ın bana yardım etmesini istememe imkân yoktu. Benim olayları onun bakış açısından görmememden dolayı büyük bir kavga çıktı. Şu zamana kadar çok şey kaçırmıştı ve onun hatası olmamasına rağmen bu zamanlar için suçluluk hissediyordu. Telefon faturamı ödemek, Gavin'e yeni ayakkabılar almak ve doktor masraflarını karşılamak Carter'ı sadece "baba" denen biri de-

ğil de ailemizin bir parçası gibi hissettirecekti. Ne kadar bağımsız olsam ve ne kadar bu durumdan nefret ediyor da olsam, onun gerçekten istediğinin bu olduğunu ve onu mutlu edeceğini inkâr edemezdim. Carter'ın istedikleri konusunda anlaştım, sakinleştim ve sonra Gavin salonda televizyon izlerken çamaşır odasında telefonda düzelme konuşması yaptık.

Carter'ın yardımı ve bardaki çalışma saatlerimin azalmasıyla açılıştan birkaç gün önce her şeyi halledebilmiştim. Geriye kalan tek şey bir ara Jenny'nin benim için yaptığı broşürleri toparlamaktı. Carter gece için Gavin'i aldı, ben de böylece kızlarla biraz zaman geçirecektim ve bana yardım edeceklerdi.

Bütün gece kadınlarını tuttuğum için, Jim ve Drew de Carter'a eşlik edeceklerdi. Drew'i sert bir şekilde uyardım. Eğer çocuğum yeni, renkli bir kelimeyle bana gelirse bir tenis raketi alıp onu fena paralayacağımı söyledim.

Liz, Jenny ve ben etrafımızda binlerce toplanmış ve toplanmamış broşürlerle sarılı bir şekilde salonda yerde oturuyorduk. Tabii, bir de dört boş şişe şarap.

Bir saniye, biz onu beş yapalım. Liz çok tuvaleti geldiği için elleri bacaklarının arasında banyoya koşunca beşinci şişeyi onun bardağına boşalttım. Banyonun yanından geçerken kapının sonuna kadar açık olduğunu gördüm.

"Liz, kapı açık mı işiyorsun?"

Tuvaletin üzerinde ileri geri sallanırken çılgın, sarhoş gözleriyle bana baktı.

"Evet, seni rahatsız mı ediyor?"

"Eğer oradan düşersen ve yere işersen rahatsız eder," dedim ve yürüdüm.

"Çok adil, öyle olsun," diye bağırdı.

Bir şişe şarap daha açıp herkesin bardaklarını doldurduktan sonra Liz geri geldi, broşürleri bir kenara attı ve elleri çenesinin üzerinde uzandı.

“Evet kaşarlar. Doğruluk mu cesaret mi oynama zamanı,” dedi. “Jenny, vajinana hangi takıma adı verdin?”

Jenny kızardı, dudaklarını ısırıp ve kucığına baktı. Liz ve ben onu birkaç dakika sonra dürtünce, sonunda, “Water” der gibi bir şeyler mırıldandı.

“Tekrarla lütfen. Kulaklarım keskin değil,” dedim.

Liz güldü, “Keskin bir vajinan var hâlbuki.”

“Siktir git.”

Liz ve benim geyiği kesip, “Vajinama Waterford derim,” dedi.

İkimiz de yüzümüzdeki şaşkınlıkla ona doğru döndük.

Liz şarabından bir yudum alırken, “Açıkla,” dedi.

Jenny omzunu silkti. “Biliyorsunuz, Waterford temiz bulaşıklar ve benzeri şeyler gibi. Yani en iyi yemeği Waterford’umda sunuyorum.”

Liz homurdandı. “Neden o zaman sadece Çin demiyorsun?”

Jenny bir dakika kadar düşündü.

Yüzünde bir bulmacayı çözmüş gibi bir ifadeyle, “Ama ben hiç Çin’de bulunmadım,” diye cevapladı.

“Tamam, sıradaki!” dedim. “Liz, aynı soru. Haydi isim ver!”

Neden oda sallanıyor?

Liz şarabından büyük bir yudum daha aldı.

“Vajingo. “Belki vajingo penisinizi yer”deki gibi,” dedi Avusturya aksanıyla.

Sonunda mutfakta çalan radyoda reklamlar bitmiş ve bir şarkı çalmaya başlamıştı.

Jenny mutlu bir şekilde, “Bu şarkıyı çok severim. Dişimi ısıtıyor,” dedi.

Liz, “Dişini de fırçalıyor mu?” dedi ve güldü.

“Evet, hem de sabah akşam!” diye bağırdım.

Neden bağırıyorum?

Jenny, "Benim dövmem yok," diye açıkladı.

Liz, "Claire'in sırası ve ben cesareti seçiyorum," diye belirledi.

"Hey, seçecek kişi benim," diye karşı çıktım.

"Kes sesini orospu! Carter'a göğüslerinin fotoğrafını gönder bakalım."

Jenny, "Ne? Ne dedin sen?" diye sordu. Bardağına biraz daha şarap koyarken, "Gözlüklerim olmadan seni duyamıyorum," diye mırıldandı. Liz onu dikkate almadı ve yerde bir asker gibi sürünüp telefonuma ulaşip bana verdi. Telefonu Liz'in elinde alıp kamerayı açmadan önce yalnızca birkaç saniye tereddüt ettim. Ve cesaret vermesi için şarabımın geri kalanını içtim.

Tişırtümü ve sütyenimi boynuma kadar çıkardım ve fotoğrafı hemen çekeyim diye kollarımı önümde tuttum. Kimse bir şey demeden önce, tişırtümü geri indirdim ve telefon numaralarında gezdim.

Liz heyecanla, "Vay be! Dekolte resmi demek istemiştin. Onları bizim önümüzde açmana gerek yoktu. Ama söylemeden geçemeyeceğim, seninle gurur duyuyorum," dedi.

Jenny tişırtünün önüne bakarak, "Çok güzel göğüslerin var Claire," dedi.

Boş mesaja göğüs fotoğrafını ekledim ve "Seni özledik," yazıp gönderdim.

Bu çok güç vericiydi! Kendimi Jeanne d'Arc gibi hissettim ama Billie Jean Efsanesi'ndeki hâli gibi. Yakılarak öldürülmek çok eğlenceli durmuyor. Ama saçlarımı kestirebilir ve beni takip ederlerken insanlar "adalet" diye tezahürat edebilirler. Telefonu Liz'e döndürdüm ve mesajı gösterdim.

Gözlerinden sahte gözyaşlarını siler gibi yaparak; "Oh, küçük çekirge, öğrenebileceğin çok açık," dedi.

Jenny yere yatıp tavana bakarken, “Şu an pek dinç hissetmiyorum,” diye ağzında geveledi.

Liz oturduğu yerden, “Bilinçli, Jenny! Bilinçli! Tanrı aşkına biri şu kaşara bir ansiklopedi alsın,” diye bağırdı.

Yumruğumu havaya kaldırıp, “ADALET!” diye bağırdım.

Liz, Jenny’e doğru emeklerken ve ona kelimelerle ilgili olan problemine yardımcı olmaya çalışırken, ben de daha fazla broşür hazırlamaya başladım. Liz onu zorlarken ve kelimeleri kendinden sonra tekrar ettirirken, mutfağa atıştırmalık bir şeyler hazırlamak için gittim.

Şimdi düşünüyorum da, kan grubumun Merlot pozitif olmuşken, peynir kesmeye çalışmak çok iyi bir fikir değildi.

“Testislerini tekme!”

Kanepeye oturdum ve izlediğimiz UFC dövüşünün başlayan yeni raunduna gözlerimi devirdim.

“Tamam, gerçekten. Bu kadar testise tekme muhabbeti yeter,” diye söylendim.

Drew baktı ve suratını astı, “Of haydi ya, çocuğun uyanık bile değil.”

Arkama döndüm ve Gavin’in uyuduğu yere baktım. Vücudu koltuğun koluna asılmış, kolları ve bacakları yere doğru sallanıyor, dizleri de minderler üzerindeydi. Nasıl bu şekilde uyuyakalabiliyordu ki?

Bir çiftin kumsalda yürüdüğü bir fotoğrafın olduğu ve üstünde “Sahilde uzun yürüyüşler yapmayı severim...ama analdan sonra” yazan tişörtüne bakarak, “Ben seni sadece Claire’in öfkesinden korumaya çalışıyorum, kendi sağlığın için,” dedim.

Gavin asılı kalmış pozisyonundan, "Testislerimi üzerine koyacağım," diye yattığı yerden mırıldandı.

Drew'e anlamlı anlamlı baktım.

Jim mutfaktan gelirken, "Hey, Carter," dedi. "Neden Claire bana, 'Femi öxledik, yazısıyla göğüslerinin resmini gönderdi?'"

Drew ve ben aynı anda, "Ne?" diye sorduk.

Jim telefonu bana doğru uzattı ve ben de bakmak için eğildim.

Drew telefonu benden önce almaya çalışmak için koltuktan zıpladı ve "Ciddi misin? Claire'in göğüsleri o telefonda mı?" diye bağırdı.

Panikledim, koltuktan uçtum ve Drew'i arkasından yakalayıp kollarımı boynuna sardım.

Drew geri dönüp benden kurtulmaya çalışırken, "Ne yapıyorsun lan? Arkamdan çekil aptal herif," diye bağırdı.

Bir elimle hâlâ boynunu tutup, diğer elimle telefonu almaya çalışırken, "Sakin o resme bakmayı aklından bile geçirme sik kafalı," dedim.

Birden telefon çaldı, Drew kendine doğru aldı ve gördüğü şeye gözlerini devirdi. Drew hareket etmeye bıraktı ve ikimiz de öylece durduk. Şey yani Drew öylece durdu; ben hâlâ arkasına yapışmıştım.

"Tamam, şimdi de Jenny bu gece Çin'd yemek isteyip istemediğimi soruyor. Bu kadınlarınızın sıkıntısı ne?"

Drew'i bıraktım ve Jim telefonu bana verdi. Claire'in mesajına baktım ve çenem yere düştü.

Evet, bunlar onun göğüsleriydi. Tanrım. Mesajı kendi telefonuma gönderdim, bilirsiniz, yani ona daha sonra sorabilmek için...ve başka şeyler için.

Telefon elimde çaldı ve arayanın Liz olduğunu gördüm.

Jim, "Haydi, aç şunu. Claire'in bana neden çıplak fotoğraflar gönderdiğini sorabilirsin," dedi gülerek.

Cevapla tuşuna bastım ve telefonu kulağıma koydum. Sonra da çığlıkları duyunca hemen telefonu kulağımdan uzaklaştırdım.

Drew korkuyla, "Kim öyle bağılıyor?" diye sordu.

Kafamı salladım ve telefonu kulağıma götürmeye çalışarak omzumu silktim.

"Yemin ederim eğer bu taksiye kusarsan seni yumruklarım! Amcıklığı bırak!"

"Hey!" diye bağırdım kendimi duyurmaya çalışarak. "MERHABA!"

Çığlıklar devam etti, biz de Gavin uyanmasın diye mutfğa gittik.

"Tanrı aşkına sen bir annesin ya! Sadece birazcık kan var. Çıgık atmaya kesmeyecek misin?"

Mutfğa gidince tekrar, "LIZ, MERHABA!" diye bağırdım.

Drew gülüyordu ama ben bu çığlıkları tanıyordum. Ve Liz'in kandan bahsettiğini duymak beni biraz korkuttu. Claire'in bir yeri mi kanıyordu?

"Drew, Jenny'i ara," dedim hızlıca.

Birkaç saniye sonra Liz'in bağırmaları ve Claire'in çığlıkları arasından Jenny'nin telefonunun çaldığını duydum. Hiçbir sonuca varamayınca telefonu kapattım ve Drew'e döndüm.

"Aaaa, ben de seni seviyorum minnoşum!"

Drew'in omzunu yumrukladım ve asıl yapması gereken şeyi yapmasını söylemeye çalıştım.

Telefonu hoparlöre aldı ve "Hey bebeğim, neler oluyor? Neden Claire çıgık atıyor?" diye sordu.

Çığlıklar ve bağrışmalar odanın içine yayıldı ve hepimiz ürktük.

Jenny, "Claire'in çok güzel göğüsleri var," dedi.

Gözlerimi devirdim.

Drew, "Bebeğim odaklan. Neler oluyor? Neredesiniz?" diye sordu.

"Ölüyorum. Aman Tanrım, köri ve çiş gibi kokan bir takside kan kaybindan öleceğim!"

Neden Claire bir takside kanıyordu?

Jenny, "Claire bir kazzağ geçirdi. Kazza. Yanlış bir şey yaptı," dedi.

"Evet, hanımlar, Butler Hastanesi. Hayır, bana ödeme falan yapmayın; sadece taksimden defolup gidin."

Drew ve Jim evde Gavin'le kaldılar, ben hastaneye gittim.

Ya Claire bir patlama içinde kaldıysa ve bir elini kaybettiyse? Ya bacağına et satırı düşmüşse ve bacağının kesilmesi gerekirse? Evim tekerlekli sandalye için uygun değil. Siktir! Walmart'tan tekerlekli sandalye rayları satın alabiliyor muyuz?

Bu arada acile girer girmez, Jim ve Drew'i evde bıraktığım için fena bir şekilde pişman oldum. Bir odada üç tane sarhoş kadınla kalmıştım. Bir tanesi deli gibi çocuğunu öksüz bırakacağı için ağlıyor, diğer ikisi de ortalığı dağıtıp, gelen geçen insanlara bağırıyordu.

Liz, Claire'i göstererek, yoldan öylece geçen bir insana, "Pardon beyefendi, vajinasına sıkışan zimba için x-rayi nereden bulabiliriz?" diye sordu.

Claire'e odaklanmadan önce geçen adama özür dileyen bir bakış attım.

Onu kollarıma aldım ve "Bebeğim her şey yolunda. Sadece parmağın biraz kesilmiş. İki dikiş gerçekten çok büyük bir mesele değil," dedim.

Parmaklarımı, odanın köşesinde durup kafalarına lastik eldiven geçirmeye çalışan Jenny ve Liz'e şaklattım. Birbir-

lerini tokatlayıp, kıkırdamaya devam ederken bana masum bir bakış atılar.

“Büyük bir mesele değil mi? Büyük bir mesele değil mi?” diye bağırdı. “Vasiyetimin olup olmadığını sordular. Bu gece neredeyse ÖLÜYORDUM!”

Kendi kendime güldüm ama bana kötü kötü baktığı an ciddileştim.

“Claire, bu normal. Herkese soruyorlar,” dedim.

Liz, “Ben de aynı fikirdeyim. Sen de aynı fikirde misin?” diye sordu.

“Yardımcı oluyorsun,” diye söyledim.

Liz, bana arkasını dönmeden önce, “Umûrumda değil,” dedi.

Claire, “Ya ölseydim? Çocuğum yalnız kalırdı,” dedi hıçkırarak.

“Hey, merhaba? Babası tam burada duruyor,” diye hatırlattım.

“İyi. Ya ikimize de bir şey olursa. Onu ya perdeleriyle konuşan ve sabun yiyen stokçu Gertie Teyze’ye verirlerse,” diye yakındı.

Kafasını ellerimin arasına aldım, gözyaşlarını sildim ve dudaklarına yumuşak bir öpücük kondurdum.

“Tamam, yarın bir doğal afet yaşanırsa ve ikimiz de burada olmazsak, eminim baban müdahale etmekten çekinmez. Neden bunun için bu kadar endişeleniyorsun?”

“Bana acil bir durum olursa birinin benim için rahip çağırmasını söylediler. Carter, benim öleceğimi düşündüler. Bu ciddi!” diye ağladı. “Ya babam yarın kalp krizi geçirirse ya da işten dönerken uzaylılar gelirse?”

Bundan sonra Claire’e yatmadan önce bilim kurgu izletmek yok.

“O rahip olayını herkese soruyorlar, yemin ederim. Ama bir şeyler yazsak rahatlar da bu konu hakkında endi-

şelenmeyi keser misin? Eğer iyi hissedeceksen on sayfalık bir şey bile yazabiliriz.”

Mutlu bir şekilde kafasını salladı ve kollarını boynuma doladı.

“Çok teşekkür ederim bebeğim. Bir fahişenin kliniklerdeki bedava Aids testi günlerini sevmesinden daha çok seviyorum seni,” dedi sarhoş bir şekilde.

Sırtını düzelttim ve Liz’le Jenny’nin duvarda asılı olan önemli numaralar tahtasını ele geçirdiklerini görüp kötü kötü baktım. “Yemek Siparişi” yerine “Fahişe Siparişi,” ve “Dua Odası İçin, Hemşireye Sorun” kısmını, “Mutlu Son İçin, Hemşireyi Çağırın” olarak değiştiriyorlardı.

Doktor içeriye Claire’in taburcu kâğıtları ve antibiyotik reçetesiyle içeri girdi. Bize her şeyi açıkladı ve odayı terk etti.

Liz, Jenny lastik hortumu ip gibi kafasının üstünde sallarken, “Doktor bir dakika! Hastanın acil lavmana ihtiyacı var!” diye bağırdı.

Sanırım çok net bir şekilde söyleyebiliriz ki bazı insanlar çoktan acil durumda aranacak numaralardan silindi.

20. Sen Benimkini Gördün mü?

Ah, siktir ya. Kafamdan tekmeleyen ve ağzıma sıçan maymun nerede?

“Sanırım ölüyorum,” dedim.

Carter’ın kahkahası yatağı salladı ve boğazımda neredeyse kusacakmışım gibi bir şey oldu. Elimi ağzımın üstüne koydum ve durması için burnumdan nefes almaya başladım.

Carter sırtımı sıvazlarken, “Lütfen yeniden şu “Ben ölüyorum” şeyine başlama. Daha çok erken ve seni rahatlatıcı bir şey söyleyecek kadar uyanık değilim.”

Bir önceki akşam neler olduğu aklıma gelince, neden bahsettiğini sormaya başladım.

Bir yandan miden bulanırken, “Aman Tanrım, göğüslerimin resmini Jim’e gönderdim,” diye inledim.

“Ayrıca acil servisin otoparkına kustun, Drew’i çağırıp Penis Tepmesi Kraliçesi olduğunu söyledin, vasiyetini Burger King peçetesine yazdın ve arabaya servis yapan bir çalışanı onu tasdiklemesini söyledin.”

Bir daha asla içmeyeceğim. Bir daha asla içmeyeceğim.

“Neden ben de sarhoş olunca bilincini kaybeden insanlardan olamıyorum? Bu olanları hatırlamamak güzel olurdu,” diye şöylendim.

Carter’ın arkamda hareket ettiğini hissettim, birkaç saniye sonra kolları beni sardı ve yüzümün önüne bir peçete tuttu.

“Üzgünüm bebeğim. Bilincini kaybetmiş olsaydın da, ben yine aptallığınla dalga geçerdim,” dedi gülererek. Peçeteyi elinden aldım ve o geri örtünün içine girerken, gözlerimi kısarak peçetede ki karışık yazıya baktım.

“Öl istemiyorum. Ölü. Ölmek. Bu hampurger peçetesi benim vasiyetim için hizmet veriyor, kaltklaar! Bu arada patates kızartmalarınız berbat. Eğer ölürsem, çocuğumu bu boktan patateslerle beslemeyin. Ayrıca o reklamlara koyduğunuz menülerden de vermeyin. O adamın sorunu ne öyle? Normal bir vücudu ve sürekli gülen plastik bir suratı var. Bu doğru değil dostum. Doğru değil. Kulaklarım biraz tuhaf.”

Biri bana dün gece ilaç mı verdi diye merak ettim. Hayatımda ilk defa birinin bana ilaç vermesini umdum, çünkü böylece bu kadar kötü sarhoş olmamı birinin üstüne atabilirdim.

“Vay, tamam, konuyu, vasiyetimin bir avukat tarafından yapılması ve Gavin için üstünde senin adın da yazan yeni bir doğum sertifikası çıkartılması konusuna getirecektim. Muhtemelen bunu kendi kilom kadar şarap içmeden önce yapmalıydım,” diye açıkladım.

“Şanlısın, ben Claire’in sarhoş başıboşluklarına alışığım. Dün gece ne söylediğini zar zor hatırlasan da, senin için önemli olduğunu söyleyebilirim. Benim için de önemli. Allah korusun bize bir şey olmasın ama eğer olursa, Gavin’in iyi olacağını bilmek beni rahatlatacak. Yani, biliyorum baban var ve sen ne kadar onlarla tanışmamış olsan da benim ailem de kesinlikle Gavin için bir şey yapılması gerekirse yapar ama ayrıca sadece bir durum olursa diye daha genç birini de bulmamız gerektiğini düşünüyorum. Biliyorum, önümüzdeki ay çok meşgul olacaksın ve dükkân da yarın açılıyor, bu yüzden bunu adam akıllı oturup tartışacak vaktimiz olmayacak. Bu yüzden ben de

düşündüm ki önümüzdeki birkaç gün arkadaşlarımızın yanına gidelim ve Gavin etraflarındayken nasıl olduklarını görelim. Bir çeşit gizli görüşme gibi olsun.”

Şu an gerçekten kusmak istiyorum ama durdurmak zorundaydım, çünkü Carter kusmadan, bütün dikkatimi hak ediyordu.

“Dün gece söylediğim şeyleri bu kadar ciddiye aldığına inanamıyorum.”

Carter yanıma doğru kayd, vücudunu benimkine bastırdı ve kollarını belime sardı.

“Senin dediğin her şeyi ciddiye alıyorum. Arkadaşlarımıza seksi mesajlar atmana ve arabaya servis yapan adama hamburgerlerinizi kim yapıyorsa içine tükürmese iyi eder demene rağmen,” dedi ve alnımı öptü.

Elimi yukarı kaldırdım ve orta parmağında bandaj sarı olduğunu fark ettim.

“Sanırım bu neredeyse orta parmağımı kestiğimin göstergesi. Bana ne olduğunu sorduklarında herkese tokat atmak çok eğlenceli olacak,” dedim iç çekerek. “Aklıma ne geldi biliyor musun? Liz ve Jim, bugün birkaç saat için Jim’in küçük kuzenine bakacaklar. Gavin’le oynasınlar ve biz de bu sırada evrak işlerini halledelim diye oraya gitmeyi planlıyordum. Sen de bizimle gelebilirsin ve ilk süper gizli görüşmemizi yapabiliriz.”

Bana bakabilmek için dirseklerinin üzerine uzandı.

“Gizli şifre çözücü yüzük takacak ve gizli bir casus ismi uyduracak mıyım? Ichybon Snagglewhip ya da Bonanza Challywag?”

Kafamı çevirdim ve Carter’a baktım.

“Bu isimleri tanıdığımız insanların yanında söylemem gerekecek mi?” diye sordum.

“Sadece maskelerimiz düşerse.”

Kafasını arkamdaki yastığa koydu ve birkaç saniye içinde sertleşmiş penisini kalçamda hissettim.

Midemin resmen çalkalandığını yüzümde göstermeye çalışarak, “Gerçekten mi? Bonanza Challywag hakkında konuşmak seni heyecanlandırdı mı?” diye sordum ve güldüm.

Karnımda duran eli, kısa bluzumun içerisinden çıplak tenime değene kadar kaydı.

Yumuşacık elleri göğüs ucumun üstündeyken, “Seninle ilgili söylediğim, yaptığım ya da düşündüğüm her şey beni heyecanlandırıyor,” dedi. Göğsümü okşayıp, boynumun bir tarafından öperken, kalçamı geri çekti. Kafası birden benden uzaklaştı ve eli durdu.

Ben gözlerimi sıkıca kapatıp, gökkuşağı, kedi yavruları ve kusmak istememi engelleyebilecek şeyleri düşünürken, “Kusacaksın, değil mi?” diye sordu.

İşe yaramadı. Gökkuşağı düşüncesi gökkuşağının tadını düşünmeme sebep oldu. Tadını düşünmem de dün gece yarım paket yediğim şekerleri düşünmeme sebep oldu. Kedi yavruları, pireleri ve içi bokla dolu olan kedi kumu kutuları da başka bir çikolatayı düşünmeme sebep oldu ve...

Yataktan fırladım ve banyoya koştum. Zar zor yetiştim ve midemin hepsini boşalttım ki bu da bir çeşit gökkuşağına benziyordu diyebiliriz.

Carter yatak odasından, “Önemli değil, penisim seni kusturduğu için biraz bile alınmadı,” diye bağırdı.

Ben duş alıp insan gibi hissetmeye çalışırken, Carter Gavin’i uyandırdı, giydirdi ve kahvaltısını yedirdi. Ne kadar nefret etsem de, kusmak çok iyi geldi. Şeytanları defettim.

Duştan çıktığımda, yatarken giydiğim üst ve iç çamaşı-

rım giyecek bir şeyim olmadığını fark ettim. Kıyafetlerim nereye gitmişti?

Carter'ın dolabına gittim, bir tişörtünü giydim, sonra iç çamaşırı çekmecesini açtım. Karıştırırken, küçük, minnacık kırmızı bir tayt buldum.

İntikam tanrıları bana bugün yukardan gülümsüyorlar dostlarım.

Yalpalayarak mutfığa, Carter'ın kahvaltıyı kaldırdığı yere gittim ve Gavin'in ondan para almayı çalıştığını gördüm.

"Annem kahvaltıdan sonra her zaman şeker almama izin verir."

Kapıda benim onları görebileceğim ama onların beni göremeyeceği bir yerde durdum. Gavin masada oturuyordu, Carter da arkası dönük bir şekilde bulaşık makinesini yerleştiriyordu.

"Doğru, kahvaltıdan sonra şeker. Ve ben de Noel babayım," diye sessizce söylendi.

Gavin, "Sen Noel baba mısın?!" diye heyecanla sordu ve sandalyesinden kalktı.

Carter yüzünde bir panik ifadesiyle ona döndü.

"Ne? Hayır. Yani, teknik olarak... Hayır, hayır, hayır. Ben Noel baba değilim. Lafın gelişi söyledim," diye açıkladı.

"Falın fetişi ne demek?"

Carter, "Sıçayım," diye söylendi.

Gavin onu gösterdi.

"Aaaaaa, sıçmak dedin," diye suçladı kötü bir kelime söylediğinden emin bir şekilde.

Carter, "Sen de söyledin," dedi. "Annene söyleme."

Kapıdan içeri gülerek girerken gülerek, "Neyi bana söylemesin?" diye sordum.

Carter iç çekti. "Duydun, değil mi?"

Gavin'e doğru yürüdüm ve sarılmak için sandalyeden aldım.

Gavin'i iki yanağından öpüp, "Neden bahsettiğin konusunda hiçbir fikrim yok," dedim.

"Dün gece nasıl uyudun küçük adam?"

Beni sıkabildiği kadar çok sıktı ve nefes alabilmek için kollarını boynumdan almam gerekti.

"İyi uyudum. Ama dün gece benim yanıma yattın ve güler yüzlü krallarla konuşmamamı söyledin," dedi.

Ben iç çekerken, Carter güldü.

Gavin'e bir kez daha sarılıp yere bıraktım.

"Odana git ve ayakkabılarını bul, tamam mı? Liz Teyze ve Jim Amca'yı ziyaret etmeye gidiyoruz."

Neşelendi ve odasına doğru koştu.

Mutfak tezgâhına yaslanmış olan Carter'ın yanına yürüdüm ve vücudumu ona doğru eğdim.

Bana sarıldı ve "Tişörtümün içinde güzel gözüktüyorsun," dedi.

Çenesinden öptüm ve yüzüne baktım.

"Dar iç çamaşırının içinde daha iyi gözüktüyorum," dedim ve geri çekilip görebilsin diye tişörtümün kenarını kaldırdım.

Kafasını salladı ve iç çekti.

"Bunları bulduğuna inanamıyorum. Diğerleri isteyken kaşındırıyor ve ben de bunu denemeyi düşünd..."

"Endişelenme," diye sözünü kestim. "Herkesin senin büyükler için iç çamaşırı giydiğini bildiğinden emin olacağım."

Güldüm ve kollarımı boynuna sardım. Eğildi ve üst dudağımı emerek bana tatlı bir öpücük verdi, bu da parmak uçlarımı karıncalandırdı.

Öpüşmeler arasında, "Kıyafetlerim nerede?" diye sordum.

“Tişörtün çöpte. Buraya geldiğimizde her yerinin kan olduğunu gördün ve onu attın. Sana neredeyse çok korkunç bir kazada öleceğini hatırlatacak bir şeyi bir daha giymenin imkânı olmadığını söyledin. Sen pantolonuna aynı şeyi yapmadan önce ben aldım. Şimdi kurutucuda.”

Carter bana daha sıkı sarıldı ve beni öptü. Ben de kafamı sallayıp bir iç çektim.

“Buraya taşın,” dedi aniden.

Dudakları dudaklarımın üstündeydi ve onu görebilmek için gözlerimi açtım. Bana o kadar içten bakıyordu ki onu yanlış duymuş olmamın imkânı yoktu.

“Seni seviyorum,” diye hızla devam etti. “Gavin’i seviyorum. İkinizin bu evde benimle uyanmasını seviyorum. İlk defa ayakkabılarını bağlamasını ve adını yazmasını kaçırmak istemiyorum. Sabahları uyanıp senin yanımda yatmadığını görmek istemiyorum.”

Gülümsedim ve koluna vurdum. Konuşma birden ısındı.

“Ayrıca, bana her akşam tavuklu börek yapacak çıplak ayak ve hamile bir kadın lazım mutfakta,” dedi gülümseyerek.

“Eğer benim o rolü üstlenmemi istiyorsan, gerçekten tanışmamışız.”

Carter’ın elleri kalçamda, birbirimizin kollarında öylece dururken, daha mutlu olamayacağımı fark ettim.

“Evet,” diye cevap verdim.

Kaşları yukarı doğru kalktı ve yüzünde kocaman bir gülümseme oluştu.

“Evet? Gerçekten mi?” diye sordu. “Rüşvet verceğim ya da zorlayacağıma neredeyse emindim.”

Kafamı salladım ve güldüm. “Evet! Senin yanına taşınacağız. Böylece dediğin saçma sapan şeyleri dinleyip, benim mutfakta yalınayak ve hamile olmam önerilerini bir daha sunduğunda seni yumruklayabileyim.”

Birkaç saat sonra Liz ve ben mutfak masasında oturmuş evraklarımızı bitiriyorduk. Carter ve Jim de bizimle oturmuş kendi hâllerinde muhabbet ediyorlardı, bu arada Gavin ve Jim'in sekiz yaşındaki kuzeni Melissa oynuyorlardı.

Gavin oturma odasında oturmuş televizyon izliyordu ama Melissa son on beş dakikadır mutfağa avazı çıktığı kadar bağırıp, koşuyordu. Carter ve ben arabada konuştuğumuz konu üzerinden birbirimize sık sık gizli gizli bakışlar atıyorduk. Onların evinde Gavin'e ne yapacağını söylemeyecektik. Liz ve Jim'in ne yapacağını görmek istiyorduk. Onlar benim en yakın arkadaşlarım olduğundan benim bir fikrim vardı, yani bu iş tamamen Carter içindi. Liz'le Jim'in çocuklarla arasının çok iyi olduğunu biliyordum ve bugünden sonra Carter da onların Gavin'in vasi ailesi olması için istekli olacaktı.

Şaşırtıcı bir şekilde, Gavin'i disiplin etmemize gerek yoktu. O gerçekten iyi davranışlı bir çocuk. Diğer taraftan, Melissa, bana vahşi doğadaki bazı hayvanların kendisinden gençleri yediği gerçeğini hatırlattı. Terör gibi bir kızıydı. Elleri kafasının üzerinde çılgık atarak, yirmi yedinci kez mutfağa gelişinde, Liz artık patladı.

"Melissa! Kes artık!" dedi sert bir biçimde.

Küçük terör durdu. Birkaç saniyeliğine. Sanki poposu ateş almış gibi çılgık atarak koştu ve odadan çıktı. Eğer biraz daha çenesini kapatmazsa, poposu gerçekten ateş alacaktı.

"Bütün yapacağın bu mu?" diye sordum.

Kâğıtlardan kafasını kaldırdı ve "Hayır," dedi. "Bir dahaki sefere koşarken onu tekmeleyeceğim."

Çok uygun bir şey değildi ama benim için sorun yoktu. Ben onun paçasına havai fişek koyup, onu ateşlemenin hayalini kuruyordum.

Carter Jim'e, "Şey, Melissa biraz... sinirli gözüküyor," dedi.

Jim evet der gibi başını salladı. "Tatlı bir çocuk ama sadece kısa bir zaman dayanabiliyorum. Bir kere onu bizimle beraber yemeğe götürdük ama kâbus gibiydi, bu yüzden biz hesabı öderken Liz onu arabada oturması için gönderdi. Arabada olmadığını yarı yolda fark ettik," dedi ve güldü. "Hatırladın mı Liz? Harika!"

Carter bana korku dolu baktı ve ben de göz teması kurmamaya çalıştım. Bütün yol boyunca Liz'le Jim'in Gavin için ne kadar iyi olacağını ve ebeveynlik için çok uygun olacakları konusunda övünmüştüm. Onların savunması ise, Melissa'nın bir şeytan olduğu yönünde. Ben de o arabada onsuz giderdim.

Melissa mutfaka bir daha geldi ve Liz sözünde durup onu yere düşürdü. Üçüncü derece can sıkıcı şey yere öylece yayıldı.

Liz, "BİR DAHA BÖYLE SAÇMA SAPAN ŞEYLER YOK!" diye bağırdı.

Melissa, Liz'e baktı ve "Sen garipsin," deyip, odadan koştu.

Liz'e, "İyi iş çıkardın, en iyi anne," dedim.

Carter, "Peki Liz, kendi çocukların olunca onları nasıl eğiteceksin?" diye sordu.

Carter'a bir bakış attım. Dikkat çekmememiz gerekiyordu. Böyle keskin sorular sormak bizi tehlikeye sokabilirdi.

Liz omzunu silkti. "Eh, çok da disiplin meraklısı değilim. Eğer komikse ve kimsenin bir yeri kanamıyorsa, sıkıntı yok. Bu da benim felsefem."

Diğer odadan Melissa'nın bağırdığını ve pat diye bir ses duyduk.

Liz, "Orada ne oluyor?" diye sordu.

Gavin, "Kedi yaramazlık yapıyor," dedi.

Liz ve Jim'in kedisi insanlar beklemediği bir anda onlara zarar vermekle biliniyor. Bir defasında Gavin'i yerde gıdıklarken, kim bilir nereden çıkmıştı ama sırtına dişlerini geçirip tenimi delmişti. Kediden nefret etmiştim ama sanırım Melissa'dan daha çok nefret ediyordum. Umarım kedi onu kendi yerine koymuştur.

Tırnak izleri var mı diye kollarına bakarken, "Kedi sizi mi tırmaladı çocuklar?" diye sordum.

"Hayır, çantanın içinde durmuyor," diye açıkladı.

Masada oturan yetişkinler birbirlerine sessizce baktı. İçeriden bir ses daha geldikten sonra hepimiz kalktık ve mutfaktan dışarı koştuk.

Melissa'nın kendini bir kediyi boğarak katil yapmadığından emin olduktan sonra eve gittik.

Dönüş yolunda, Carter'a, "Bugün onların en iyi ebeveynlik hâlleri değildi," diye açıkladım.

Carter dikiz aynasından Gavin'e baktı ve "Hey Gavin, Liz Teyzen bugün sana ne öğretti?"

Gavin camdan dışarı bakarak, "Seks abidesi," dedi.

Carter bana manalı bir bakış attı.

"Liz Teyze senin baba için seks abidesi olduğunu söyledi. Ona hediyе mi aldın? Ben de bir tane istiyorum," diye söylendi.

Benim evimden birkaç parça eşya almak için durduk, sonra Carter'ın evine gittik ve Gavin'i yatırdık. Carter, sonunda ben ona tek bir kelime söyledikten sonra Liz ve Jim'i listeden silme konusunda beni ikna etmeye çalışmayı bıraktı.

Drew.

Eğer o koca çocuğa bir şans vereceksem, benim arkadaşlarımla anlaşmak zorunda. En azından Gavin'e taşınma olayını yarın, dükkân açılana kadar söylememe konusunda anlaştık. Eğer şimdi söylersek, taşınana kadar ne zaman taşınacağımı sorar. Dükkânla uğraşırken onu evi kilitlemeye çalışmak istemiyordum. Bir insan bu kadar çok şeyi kaldıramaz.

Gavin uyandıktan sonra Claire'in babası Gavin'i almaya geldi. Kapıyı çalmadan içeri girdi ve her odayı gezdi. Bütün odalarda ne olduğunu gördükten sonra bana evin "iyi" olduğunu söyledi. Tuhaf bir şekilde, tanıştığımızdan beri bana söylediği en güzel şey buydu ve bir an aramızın iyi olduğunu düşündüm.

Sarılmak için eğildim ve beni eliyle durdurdu.

"Bunu yapmak zorunda değilsin evlat."

Geri adım attım ve gülümsedim.

"Sizin için insanlara yaklaşmak hâlâ çok mu zor?" diye sordum.

"Hayır. Hâlâ eşcinsel olup olmadığından ya da şakasına bana ellemeye mi çalıştığından emin değilim ama parmaklarını ikiye ayırmak zorunda kaldığımda gerçekten çok garip olacak."

Ben bu adamı yumuşatacağım, bu sözümü de yazın.

Claire bana dükkânın yedek anahtarını verdi ki iki saat sonra kendim içeri girebileyim. Hava kararmıştı ve ışıkları kapatıp, dikkatli bir şekilde arkadaki mutfığa yürümeye başladım.

Müziğin çaldığını duydum ve köşeyi döndüğümde Claire'in orta parmağının üstündeki erimiş çikolatayı yaladığını gördüm. Parmağını ağzının içinde yuvarladığını ve

vücudunu müziğin ritmiyle hareket ettirdiğini gördüğüm an penisim kalktı.

Tezgâhın köşesinden çalıştığı yere döndüm ve kollarımı ellerinin üstüne yerleştirip, ellerimle beraber tezgâha yerleştirdim. Bir elimle boynundaki saçları çektim, omzusun önüne doğru ittim ve vücudumu ona doğru yaklaştırdım. İşini yapmaya devam etti, çikolatalara şekil verdi ve onları kırılmasın diye havluların üstüne koydu. Vücudu müzikle beraber sallanıyor ve benim vücudumun üstünde çok sık kayıyordu. Dudağımı boynuna koyduğum an bir irkildi.

“Bunlar çikolatadan penis ve göğüs mü?” diye sordum.

Dilimin ucuyla tenini tadarken, “Evet,” diye inledi. “Parti için...of...mmmm.”

İnleyince gülümsedim ve bir tane daha öpücük konurdum, bu sefer dişlerimin tenini sıyrmasına izin verdim. Tüylerinin dikelmesini izledim ve nefesinin titremesini dinledim. Dikkatini çikolatalardan çekene kadar boynunu nazıkçe emdim. Onları tezgâha bıraktı, ellerini ellerimin yanına koydu ve erimiş çikolatayla dolu bir kap devrildi. Sıcak sıvı madde ellerine sıçrayarak tezgâhın köşesine çarptı ve yere düştü.

“Siktir!” Ellerini tezgâhtan çekerken güldü ve ellerini silkeledi. Yere dökülen çikolataya baktı ve ben de ulaşip, saçlarını bir omzuna attım ki boynu açıkta kalabilsin. Tezgâhtaki çikolatayı parmağım ile sıyırdım ve parmağımı boynuna sürdüm.

Telaşlı bir şekilde, “Saçlarıma çikolata mı bulaştırdın?” dedi.

Ellerimi kalçasına sardım ve çıplak tenine değene kadar tişörtünün içinden kaydırardım. Dudağımı boynunda hareket ettirdim ve elimi de pantolonun içine doğru kaydırardım. Parmaklarım iç çamaşırının içine kaydı ve üçgen

şeklinde olan saçlarına değdi. Dudaklarımı çikolata kaplı tenine yapıştırdım ve parmaklarım yavaşça içine doğru süzülürken, yavaşça emdim.

Parmaklarımı içeri dışarı hareket ettirip, ıslaklığını ovarken, “Aman Tanrım,” diye inledi. “Dediğimi unut gitsin, istediğin yere çikolata buluşturabilirsin.”

Dünyadaki herkesten daha iyi hissettiriyordu. Ona, bu şekilde bütün gece dokunabilirdim ve asla da yorulmazdım.

Boynuna sürdüğüm çikolatayı temizlediğimden emin olmak için biraz ısırđım ve emdim. Saçının alt kısmında bulunan noktanın onu bu kadar deli ettiğimi öğrenmekten çok mutluydum. Ne zaman dişimle o noktayı sıkıştır-sam, inledi ve kalçasını bana doğru yaklaştırdı. Tezgâhta duran elimi kaldırdım, elimi tişörtünün altından ittirdim, sütyenini kaldırabildiğim kadar göğsümün üstüne kaldırdım. Göğsünü avcumun içiyle tuttum ve sonra iki parmak ucumla göğüs ucunda daireler çizmeye başladım. Aynı hareketi aşağıda da yapıyordum.

Müziğin ve inlemelerinin sesi odayı dolduruyordu. Sadece onu dinleyerek ve ellerimde kendinden geçişini hissederek, pantolonuma boşalmadan iki saniye öncesindeydim. Kalçamı onun poposuna doğru vurdum ve şimdi inleme zamanı benimdi. Sertliğim karşısında çok yumuşak, sıcak parmaklarım karşısında ıslak ve boynu da yaptığı çikolata kaplı krakerler gibi tuzlu ve tatlıydı. Onun, karanlığım içindeki ışık olduğu gibi aptalca bir şey söylemek üzereydim. Ama doğruyu söylemek gerekirse, gerçekten de öyleydi. Onun benim olmasını her şeyden çok istiyordum. Sonsuza kadar. Bu düşünce beni korkutabilirdi. Eğer başka bir kadın olsaydı, korkutabilirdi. Ama Claire olunca korkmuyordum. Onu kaybetmek dışında, onunla ilgili hiçbir şey beni korkutmuyordu.

Kalçası daha hızlı hareket etmeye başladı ve ben de boy-nundan kulağına giden yolu öptüm.

Elimi aşağıya doğru kaydırıp iki parmağımı sıcaklığında tutarken, "Seni çok seviyorum," diye fısıldadım. Parmak-larım içine girip çıkarken ve bir diğer elimle de göğsünü okşarken, Claire sesli bir şekilde inledi. Birden yüzünü bana dönünce ellerim boş kaldı. Aşağıya doğru, onun ti-şörtüne ve benim ellerime bulaşan çikolataya baktık. El-lerini yanaklarıma koyup yüzümdeki çikolataları silene kadar güldüm.

"Seni çikolatadan daha çok seviyorum," dedi gülerek.

Elleri tişörtümün üstünden, çikolatadan bir yol yaparak kaydı ve pantolonuma doğru indi. Daha ben anlayamadan, kalçama ulaştı. Kalçasına uzandım ama ellerimle savaştı.

"Hayır, hayır, hayır. Şimdi oynama sırası bende," dedi yüzünde harika bir gülümsemeyle.

Penisim sanki dans etmeye hazırmış gibi zıpladı. Du-daklarını yalayıp aşağıya doğru bakınca, inledim. Elini ar-kasına attı ve bir şeyle uğraştı. Ona şimdi bu yaptığımız dağınıklığı toplama zamanı olduğunu söyleyemeden önce, dudaklarımdan öptü ve sıcak, ıslak bir şeyin penisimin ucundan kaydığını hissettim. Geri çekildi, vücudumdan aşağıya doğru kaydı ve benim ağzım da açık kaldı.

Oh, Tanrım. Bu şey mi... Şey mi yapacak...

Penisimi elleriyle sardı, dudaklarını ucuna yerleştirdi ve ağzıyla emdi. Ağzımdan nasıl bilinçsiz kelimeler dökü-leceğini bile bilemiyordum. 'Şamoov' ve 'ciggidi' gibi şey-ler söyleyebilirdim. Üzerinden eğildim ve ellerimi üze-rimdeki bütün çikolatayı sıçratarak tezgâha koydum. Bu sırada Claire, beni öperken elleriyle oraya sürdüğü erimiş çikolatanın tamamen gitmesinden emin olmak için beni yalamaya başladı.

Penisimdeki çikolatayı yalıyordu. Kendimi daha iyi

müzikli ve daha iyi hikâyesi olan çok, çok iyi bir pornoda hissettim. Şu şeye çikolata sürüp de köpeğinin yalamasına izin veren korkunç pornolar gibi değildi.

Ah, aman Tanrım, bu arkadan çalan müzik porno müziği miydi? Penisler ve Çikolata Fabrikası'nda mı yoksa Çikolata Vajinanda Erisin, Ellerinde Değil'de mi oynuyordum?

Onu yukarı çektim, dudaklarını emdim ve dilimle dudağındaki çikolatayı yaladım. Hepsini aldıktan sonra dilini benimkinin üstüne bastırdı ve ağzımın içine soktu. Tadı, hem Claire hem de çikolata gibiydi ve beş yıldır hayallerimde olan kişi şu an tam önümde olduğu için bebek gibi ağlamak istediğim bir an yaşadım. Dizlerini tuttum, bacaklarını belime sardım ve elimi kalçasında gezdirdim. Ağzımın içindeki dilini emdim ve onu tezgâhın üstüne doğru ittim, sertliğim bacaklarının arasında kaldı.

Kollarını omuzlarıma sardı ve kalçamı kasıklarımız üstü üste gelecek şekilde ittim. Onun derinliklerindeki, kalçamı hareket ettiriyordum ve ona sürtünüyordum. Bu arada dudaklarımız hiç ayrılmıyordu. Ağzımın içinde inledi ve kendini tam olarak nereye sürtülmesine ihtiyacı varsa oraya doğru itti. Bacakları kalçamın etrafında sıkıca duruyordu ve ellerimi kalçasına koyup onu kendime daha hızlı ve sert çektim. Hareket etmemek, benim etrafına sarılmış bacaklarının arasına girip çıkmamak beni öldürüyordu ama onun hoşlandığını biliyordum ve önemli olan da buydu.

Claire'in kasılmalarını hissediyordum ve öpüşmemiz asla durmuyordu. Kalçası daha hızlı hareket etti ve ben kalçamı ona doğru çevirip, kayıtsız bir şekilde ittirirken, tırnaklarını omuzlarıma geçirdi. Öpücüğümü derinleştirdim ve boşaldığındaki inlemeleri yuttum. Elleriyle saçımı tuttu ve bu akşam saçımdan o çikolatayı temizlemek

zorunda olduğumu daha az umursayamazdım. Bir elimi poposundan çektim ve sonuna kadar gidebilmek için tezgâhın üstüne daha fazla baskı yapayım diye koydum. O hareketimle kapalı gözümün arkasında yıldız yağmuru yağdığını gördüm.

Claire'in inlemeleri ve bağırımları benim daha hızlı ve sert olmamı engelliyordu. Bu çok iyiydi, çünkü şu durumda nazik olmamım imkânı yoktu. Onu mutfak tezgâhında sikkem gerekiyordu, açık ve net.

Boş elimi dizine doğru kaydırđım, böylece kolumu bacağına doladım. Bacağını kaldırdım ve ikimiz de inleyene kadar kalçamı daha derine ittim.

Çok hızlı ve sert bir şekilde hareket ediyordum, kalçam neredeyse ışık hızındaydı. Havadaki çikolata kokusu, içine girip çıkarken beni saran sıcak ıslaklığı ve vücutlarımızın birbirine vurma sesi orgazmımı bir hız treni gibi getiriyordu. Birkaç saniye daha dayanabildim, gelirken ismini haykırdım, içine girişlerim asla yavaşlamıyordu. Orgazmımı yaşıyordum ve yemin ederim bu şimdiye kadar yaşadıklarımın en iyisiydi. Son bir kez daha içine girdim ve orgazm titremelerimin geçmesini bekledim.

Kafamı onunkine yasladım ve nefeslerimizi toplamaya çalışırken olduğumuz yerde durduk. Kolumu bacağının altından aldım ve bacağı gevşek bir şekilde yanıma düştü. Onun içindeyken, kollarımı ona sarıp, vücudunu iyice kendime çekerken nabzımı hissettim.

Birkaç dakika daha böyle durduktan sonra sonunda konuşma kabiliyetimi geri kazandım.

"Eğer akşamlarımızı böyle geçireceksek, bütün bu sahip olduğun çikolata işinden çok hoşlanacağız."

Claire güldü ve etrafına baktı. "Sanki burada bir çikolata bombası patlamış gibi gözüküyor."

İkimizin saçında da çikolata vardı, kollarımdaki ve yü-

zümdeki kurumuş çikolataları hissedebiliyordum, ayrıca tişörtlerimiz de tamamen çikolata ile kaplıydı. Aşağıya doğru baktım ve Claire'in kalçasındaki parmak izlerimi gördüm. Pantolonun yarısı aşağıya doğru kaymıştı ve tezgâhtan akan çikolatadan dolayı ıslaktı. Boşalmalarımızın sıcaklığı ve yarattığımız dağınıklığa gülmekle meşgulken, Liz'in tarafından buraya bağlanan kapının açıldığını duymadık.

Biz şok içinde kapıya bakarken, birkaç ses, "SÜRP-RİZ!" diye bağırdı.

Liz elinde tuttuğu keki düşürmemeye çalışarak, "Siktir oradan, şaka yapıyorsunuz?" diye bağırdı ve korkuyla geriye çekildi.

Jim iki eliyle gözlerini kapatıp arkasını dönerken, "Ah Tanrım, gözlerim. GÖZLERİM!" diye bağırdı.

Drew, bize doğru yürüdü ve tezgâhtan bir parça kek alıp ağzına atarken, "Onlar çikolata göğüsler mi?" diye sordu.

Penisim tamamen küçülmüştü. Claire'in içinde. Bu geçen günkü parmaklarımın vajinasında olduğu olay gibiydi. Benim hayatımın sorunu neydi böyle?

Jenny, "Özür dilerim, geç kaldım! Claire şaşırdın mı?" dedi, Liz'le Jim'i geçti ve bizim nasıl bir pozisyonda olduğumuzu görünce durdu. Tezgâhta. İkimizin de çikolata kaplı kışkıları gözüktüyordu.

Drew, "Heh, heh, Claire'in kışkına göğüs ve penis sıkışmış," deyip güldü.

Bu onun kalçasında hissettiğim garip şişkinlikleri açıklıyordu. Bir dakikalığına çıbanı ya da bilmediğim ürkütücü bir cilt sorunu olduğundan endişelenmiştim.

Liz, "Umarım tezgâhı çamaşır suyuyla yıkayacaksınız-dır," diye azarladı.

Jim hâlâ arkası bize dönük bir vaziyette, “Ve gözlerimi,” diye mırıldandı.

Claire ne hareket etti ne de bir şey söyledi ve ben ne-redeyse nefes alıyor mu diye bakmak için parmaklarımı burnuna götürecektim.

Jenny, “Biz size “Dükkân açılışı için iyi şanslar keki” getirmiştik ama siz bizsiz kutlamaya başlamışsınız gibi görünüyor,” dedi gülerek. “Drew, biz neden çikolatayla oynamıyoruz? Bunun bir şaresine bakmalıyız.”

Claire’in poposunun çok az uzağında olan çikolatadan yapılmış göğüslerden aldı, “Çare bebeğim, çaresine bakmak,” diye düzeltti.

Bu insanlar hâlâ ne bok yemeye bu mutfakta duruyorlardı?

Liz bir kutu losyonu tezgâha koydu. “Size yenilebilir losyonumdan bir eşantiyon getirdim. Kek tadında. Ama görüyorum ki sen ve Carter çocuk edepsiz oyunlar oynayarak durumu tatlandırmışsınız. Ayrıca size bunun yerine örtü getirmeliymişim.”

Claire sarkastik bir şekilde, “Eminim sen ve Jim şimdiye kadar o losyonu denemişsinizdir. Milyonlarca cüce senin vajinana üşüşürken, sürtük bir palyaço arabası gibi davrandın mı?” diye sordu.

“Bu yayın, size, Baştan Çıkarıcı Atıştırmalıklar adında, yarın açılacak olan dükkânın Atıştırmalıkların olduğu kısmından canlı olarak yapılıyor.”

Takım elbiseli bir kadın kafasında bir mikrofon ve arkasında bir kameramanla beraber içeri girdi. Kameranın büyük spot ışıkları herkesi kör etti ve herkes, “Canlı olarak yapılıyor...” cümlesini duyduktan sonra çığlık atmaya başladı.

Bu bir rüya. Bu bir rüya olmalı.

Kabarık saçlı kadın benim çikolâta kaplı kışımı gördük-

ten sonra durdu. "Hasssiktir," diye bağırması bütün yayınlar tarafından kayda alındı.

Neyse ki kameraman kadından daha hızlı hareket etti ve kamerayı indirdi. Koşmaya başladı ve tökezleyip, yerdeki erimiş çikolata yüzünden kayıp sırtüstü düşmeden önce kamerasını Jim'in kafasına vurdu.

Kamera kapanıp tavanı çekmeye başladığında, Jim'in, "Siktir ya, çok acıdı," diye avaz avaz bağırdığı duyuldu ve kameraman yere düştüğünde mikrofonlardan garip sesler gelmeye başladı.

Liz gülerек koltuktan düştü. Jim koltukta kalmayı başardı ama eğilmiş bir şekilde, karnını tutarak onunla beraber gülüyordu.

Claire'in ve benim bütün yapabildiğimiz, Liz'in bu akşamki çekimin tekrarını açmasına şokla bakmak oldu. Mutfakta olan fiyaskodan ve o akşam sürpriz röportajın eğlenceli olacağını düşünen çalışanlardan bir sürü özür diledikten sonra kablo kesintisi gibi bir mucizenin olmasını hayal ederek, temizlenmek için Jim ve Liz'in evine gittik.

Öyle bir şans yok.

Jim koltuktaki yerinden zıpladı, televizyonun sesini açtı ve heyecanla, "Oooo, işte benim kısmım!" dedi.

Düşmüş kameramana doğru eğilirken, Drew'in kafası görüntüye giriyor, arkasında da mutfağın tavanı.

Elindeki çikolatalı meme kurabiyelerden bir ısırık aldı ve "Yarınki büyük açılışı için Baştan Çıkarıcı Atıştırmalıklar'a uğrayın ve Claire'in memelerinden deneyin. Çok lezzetliler!" dedi gülümseyerek.

Kamera sallanarak sunucuyla beraber duran Liz ve

Jenny'nin olduğu yere döndü ve Jim, kamera arkasında öyle bir sallandı ki Jim'in kafasına sürttü ve Jim söylendi.

"Siktir, bu acıttı."

Sunucu kadın gözünü kırpmadan, gözlerini tamamen açıp, "Eee-eveet Sam, stüdyoya dönüyoruz."

Çekim stüdyoya, hava durumuna bahsedilen yere döndü.

Liz oturduğu yerden, "İyi, güzel haber ise kameramanın sizin çikolataları penisiniz ve vajinanız ile test ettiğini gösterememesi oldu," dedi.

Claire, "Bu iyi haber ise, kötü haber ne?" diye sordu.

Liz gülerek, "Baştan Çıkarıcı Atıştırmalıklar'ın yüzü Drew oldu," dedi.

Drew tam kamera ona odaklandığında tişörtündeki ip-lik tiftiklerini topluyormuş ve hepimiz ona doğru eğildik.

Sanırım en kötü şey Baştan Çıkarıcı Atıştırmalıklar'ın, "Benimkini Gördünüz Mü?" yazılı bir tişörtten daha çok ünlü olabilmesiydi.

21. Kaşınan Ayaklar Ve Solan Gülüşler

Şaşırtıcı bir şekilde, kirli çamaşırlarımızın ortaya dökülmesi ya da kirli mutfığımız ve ağızlarımız mı demeliyim, kimseyi Baştan Çıkarıcı Atıştırma'ların bugünkü açılışından vazgeçirmedi. Ama eğer bir insan daha Bay Kuku'nun müsait olup olmadığını sorarsa, karınlarına bir yumruk atacağım.

Carter, Gavin, Liz, Jim ve ben son hazırlıkları yapmak için açılıştan birkaç saat önce dükkâna gittik. Neyse ki bugünkü açılış çikolatalı penis ve vajina kurabiyelerini gerektirmiyordu. Drew dün gece benim kıcıma sıkışmamış olanların hepsini yedi. Aklıma gelmişken, hepsini de yemiş olabilir. "Beş Saniye Popo Kuralı" diye bir şeyden bahsettiğini hatırlıyorum, yemek yere düştüğünde olan orijinal "Beş Saniye Kuralı" ile karışmasın. Carter'a, "Claire'in kıcı daha temiz olursa yüzünü onun içinde görebilirsin," demesini duymazlıktan geldim.

Açılış için kapıda bekleyen insanlar bizi şaşırttı.

Bu artık benim hayatım mıydı gerçekten? Bu noktaya nasıl geldim? Birkaç ay önce hiçbir sosyal hayatı ya da geleceğimde herhangi bir romantik olasılık yoktu ve kariyer yapılamayacak bir bar işine sıkışıp kalmıştım. Şimdi, kendi işimi açıyordum, her gün sevdiğim şeyi yapacaktım, oğlumuz dünyanın en iyi babalığını yapacak olan hayatımın aşkını bulmuştum.

Ah ve vajinam artık günlük sporunu yapıyordu. Muhtemelen en önemlisi olduğundan, bu ayrıntıyı unutamazdım. Vajinam artık biraz daha harekete geçmeyi beklerse ayağa kalkıp, çamaşırimdan çıkıp, oturacak başka bir bacak bulacağını düşünüyordum. Sahte bir kadına dönüşürdüm. Eğer bacaklarımı ayırırsanız, bacak arasının boşluk olduğu Barbie bebeklere dönerdim. En azından Ken buna bağlanarak dışarıyı kaçırmazdı. Zavallı çocuk sadece bir kabarıklığı olmayan beyazımsı sıkı bir şeye sahip olacaktı. Bu muhtemelen gençken üstümü bile çıkarmadan bir şeyler yaptığım için. Yapabilecekleri bir şey yoktu, gerçekten.

Dükkân iki saattir açıktı ve artık boşalması gerekiyordu. Liz ve ben dükkânlarımız arasındaki ortak kapıyı gidip gelmek için açık bıraktık. Butler'daki diğer esnafın merkezde bir seks oyuncakları dükkânı olmasını nasıl karşılayacağı konusunda biraz gergindim ama burada yaşayan insanların ne kadar fena olduklarını fark edince çok şaşırdım. Liz bu kasabadaki herkesin seks hayatına yeni bir boyut getirecekti.

Dükkânının önünü daha çok iç çamaşırı, tüpler, masaj losyonları, mumlar gibi şeylerle minimum bir şekilde doldurdu ki yoldan geçen insanlar korkmasınlar. Tezgâhının üstüne de içeride bulunan bütün parçaların bulunduğu kataloglar koydu. Liz'e kolayca ne istediğinizi gösterebilirsiniz ve o da istediğiniz şeyi, kimse ne taşıdığınızı görmesin diye bir pakete sarıp size getirecek.

Babam Liz'in tarafını düşündüğümünden daha heyecanlı buldu. Ortak kapımızdan Liz'in tarafına geçti ve jartiyerlerle korselerin olduğu rafların arasında durdu. Etrafına baktı ve geri dönerken de, "Hıuumm," diye neşeli bir ses çıkardı.

Gavin doğal olarak dükkânın maskotu gibiydi. Eline eşantyonları alıp, "Bir tane size, altı tane bana," diyerek

geziyordu. Saat on ikiden beri şekerlerle besleniyordu; günün sonunda onu tavandan kazımam gerekecekti.

Carter'ın ön camın önünde biriyle konuştuğunu fark ettiğimde, kasada durup müşterilerin kurabiye siparişlerini alıyordum. Adamın kollarında küçük bir çocuk vardı ve Carter da adamın söylediği bir şeye gülüyordu. Müşteriye el broşürü verip, teşekkür ettikten sonra Carter'ın yanına gittim.

Carter ona doğru gittiğimi fark etti ve gülümsedi.

Beni yanına almak için kollarıyla çekti ve "İşte benim hatunum," dedi.

Adam Carter'ın sözlerine döndü ve birbirimize baktığımızda hangimizin yüzünde daha fazla şok ifadesi vardı emin değildim.

"Aman Tanrım, Max?"

Aynı şaşkınlıkla, "Claire?" diye cevap verdi.

Carter şaşırmış bir şekilde ikimize baktı.

"Bir dakika, siz tanışıyor musunuz?" diye sordu.

"Şey, evet. Ama önemlisi, sen onu nasıl tanıyorsun?" diye sordum.

Durum o kadar garipti ki sokağa bir meteor düşmesini diledim. İnsanları bu çılgın durumdan uzaklaştırmak için gerçekten bir karışıklığa ihtiyacım vardı.

"Senin çalıştığın gün Gavin'i kütüphaneye götürmüş-tüm, hatırladın mı? O zaman Max'le tanıştım. Bana babalıkla ilgili bazı tüyolar verdi," dedi gülerek.

Max gözlerini benden alamadı ve ben de gergin bir şekilde gülümsedim. Bunun iyi biteceğini düşünmedim. Asla.

Carter, "Neyse, siz birbirinizi nereden tanıyorsunuz?" diye sordu.

Carter'a baktım ve ona gözlerimle bu durumun çok hızlı bir şekilde garipleşecek olduğunu anlatmaya çalıştım. Carter beni anlamadı ve bana cevap bekler gibi baktı.

Carter gülerek, “Merhaba, Dünya’dan Claire’e,” dedi. “Yüzüne ne oldu?”

Bunu atlatmam gerektiğini anlayarak iç çektim.

“Carter, bu Max,” dedim. Kaşlarımı kaldırdım ve anlamasını umdum.

Güldü ve sadece kafasını salladı.

“Evet. Bunu doğruladık. Sen iyi misin?” dedi ve bana doğru eğildi.

Max’i göstererek, kocaman ve yalancı bir gülümsemeyle, “Carter. Bu. MAXI!” dedim.

Üç tane nokta koyduğum için bana deliymişim gibi baktı ve iki saniye sonra jeton düştü. Gerçekten kaç tane Max tanıyordu ki? Adamın adı John ya da Mike değildi ki başkası olduğunu düşünebilsin. Tanrı aşkına, adı Max. Onunla tanışır tanışmaz, kafasında kırmızı bir bayrak oluşmamalı mıydı?

İşte, şimdi patlayacaktı. Carter, kafasını bir bana bir Max’e öyle hızlı çeviriyordu ki sanki hayır der gibi gözüküyordu. Belki de öyle yapıyordu. Kafasına fazla yüklenme yapılmıştır ve şimdi de, “Hhhhhhaayyyuuurrr! Tahmin etme!” diye bağıırıyordu.

“Sen Max misin?” diye sordu.

Max sadece kafasını salladı, sonunda bana bakmayı bıraktı ve kollarında olan oğlunu sıktı.

“Sen Max’sin,” diye tekrarladı.

Rahatsız bir şekilde güldüm. Gülerek ve dişlerimi sıkarak, “Sanırım bunu çoktan kapattık tatlım,” dedim.

Cümbüş başlasın.

Carter kıkır kıkır gülmeye başladı.

Gözlerimi kapattım, şimdi olacak olan şeye şahit olmak istemi-yordum. Neden her zaman hikâyelerimin bütün ayrıntılarını paylaşıyorum? Neden?

Carter, gülerek ama heyecanlı bir şekilde, “İki vuruş!” diye bağırdı.

Max yüzünde şaşkın bir ifadeyle orada öylece durdu.

Sonra Carter kollarını kaldırdı ve onu işaret etti. Bu arada eklemeliyim, hâlâ gülüyordu.

“Sen mankafasın!”

“Ah, Tanrım,” diye mırıldandım.

Max, “Ne?” diye sordu.

Carter delirmiş gibi gülüyordu.

Max’e, “Yok bir şey,” dedim. “Sen ona aldırma.”

Carter birden ciddileşerek, “Claire’in iç çamaşırı nerede?” diye sordu.

Max’in oğlu yere inmek istediği için kollarında tepinmeye başladı. Ama onu daha yukarıya kaldırdı ve gülümsemi.

“Gitsem iyi olacak. Seni tekrar görmek güzeldi Claire. Başarılar,” dedi ve sırtını kullanarak kapıyı açıp gitti.

Carter, “İKİ defa daha diyebilir misin,” diye güldü.

Max elini sallarken, Carter’ın koluna vurdum.

Carter da ona, sanki küçük bir çocuk geçit törenini izliyormuş gibi el salladı.

Max kapıdan çıkıp, önde yürürken, “Yine gel!” diye bağırdı. “Claire insanların İKİ saniyeden fazla kalmasından hoşlanıyor.”

Max sonunda görüşümüzden çıktı ve Carter yüzünde bir gülümsemeyle bana döndü.

Yüzümdeki bakışı görünce, “Ne?” diye sordu.

“Bir yetişkin gibi davranmaya başladığında haber ver,” dedim.

Ben yürürken, “Yetişkinler şu küçük olanlar, değil mi?” diye bağırdı.

Tezgâha doğru giderken kafamı salladım. Hemen sonra ellerinde siyah bir çantayla, babam Liz’in tarafından geldi.

Aman Tanrım, beynim bugün daha fazla çılgınlığı kaldıramayacaktı.

Birbirimizin önünde durduk ve elindeki çantayı arkasına saklamaya çalıştı.

Şaşırtıcı bir şekilde, "Baba, Liz'in dükkânından bir şeyler mi aldın?" diye sordum.

O taraftan ne gibi bir saçmalığa ihtiyacı vardı ki? NE GİBİ? Oh Tanrım, Jim nerede? Gözleri için kullandığı çamaşır suyundan lazım.

Sakin bir şekilde, "Bu akşam bir randevum var," dedi.

Panikle, "O zaman ona çikolata götür. Ya da bir kutu kurabiye. O dükkândaki şeylerin ilk buluşma için uygun olduklarını sanmıyorum," dedim.

O çantada aromalı yağ olabilirdi. Ya da penis yüzüğü. Ya da belden bağlamalı vibratör. Aman Tanrım, ya babam uzun süre başka bir kadınla olmadığı için diğer takıma geçmişse? Eşcinsellere karşı değilim. Aksine onları severim. Üniversitede, hâlâ keşke görüşebilsek dediğim eşcinsel bir arkadaşım vardı. Bana, iki kilometre uzaktan bir erkeğin eşcinsel olduğunu anlayarak nasıl bir geydarı olduğunu gösteriyordu. Ya şimdi burada olsaydı? "Ah Claire, bu adam Richard Simmons'dan bile daha eşcinsel."

Gavin'i geçen hafta kütüphaneye götürdüğümde çocuk bölümünde *Baba'nın Oda Arkadaşı* diye bir kitap vardı. Geri dönüp o kitabı almalı mıyım? Belki de gelecek için bir tane satın almalı mıyım? Ayrıca *Keşke Baba Bu Kadar Çok İçmese* ve *Kaka Yapınca Canım Yanıyor* diye kitaplar da vardı.

Benim küçüklüğümdeki çocuk edebiyatına ne oldu?

Ama ne olursa olsun, babamı seveceğimi biliyordum. Gerçek buydu. Favori filmine gönderme yapmam gerekirse, "Ölü, eşcinsel oğlumu seviyorum!"

Yani, ölü ve eşcinsel babamı seviyorum. Ay, yani eşcinsel babamı seviyorum.

İçki içmem lazım.

Drew, Jenny'nin elinden tutmuş, "Korkmayın, Bay Hunt burada!" diye bağırarak içeri girdi. Babam Drew'in tişörtündeki yazıyı görünce kaşlarını kaldırdı. "Kukunla birlikte reçeller de dışarı." "Hey, Bay M, nasıl gidiyor?" diye sordu ve babamın elini sıktı.

Perez Hilton Meydanı'nın soluna doğru gidiyor.

Drew, "Ooooooh, bakın şimdiden numuneleri almışsınız," dedi ve babam hâlâ elindeki çantayı sıkıca tutup, gülümserken, tebrik eder bir şekilde babamın sırtına dokundu.

Jenny bana sarılırken, "Claire, burası harika gözüküyor," dedi.

"Teşekkürler, babamın bir oda arkadaşı var," dedim.

Üçü birlikte bana sessiz bir şekilde baktı.

Gavin koştu ve bacaklarıma çarptı. "Anne bir kurabiye daha alabilir miyim?" diye sordu.

"Hayır, daha fazla kurabiye yok. Çikolatalı cips yedin zaten. Ama belli ki bu senin için yeterli değil ve şimdi başka bir tane denemek istiyorsun. Bahse girerim ki tam tersi olan fıstık ezmesi kurabiyeyi denemek istiyorsun. Fıstık ezmesi kurabiyeler çikolatalı cipslerden daha değişik. Sanırım çikolatalı cipsler seni artık tatmin etmiyor, değil mi? Bir gün uyandın ve doğduğundan beri yediğin şeyden farklı bir şey yemek istediğine karar verdin. Değişik bir kurabiye isteyip istemediğine karar verecek yaşta değilsin. Bu şekilde yürümez. Bir tane kurabiye seç ve hep onda kal!"

Gavin şaşkın bir şekilde bana baktı. Dört yaşındaki zavallı beyni neredeyse patlayacaktı.

"Tamam. Peki, çikolatalı lolipoplardan alabilir miyim?" diye sordu masumca.

Herkesin orada öylece kıpırdamadan durduğunu ve bana sinir krizi geçiriyormuş gibi baktıklarının farkınday-

dım. Belki de geçiriyordum. Babam eşcinseldi, çıldırmaya hakkım vardı.

Gavin gülerek, “Anne tahmin et ne oldu? Dede dün gece birini öpüyordu,” dedi.

Ah Tanrım, işte oldu. Kimdi o? Nalbur dükkânındaki Bill mi? Köşedeki kahve dükkânındaki Tom mu? Kim benim yeni üvey babam olacaktı?

Babam rahatsız olmuş bir şekilde gülerek, “Gavin, bunun sır olması gerekiyordu,” dedi.

Ha ha, ne komik bir hikâye. Babam ve Gavin’in bir sırrı var. Ne kadar tatlı, değil mi? Çok ama çok tatlı, değil mi? Oğlumun iki adamı öpüşürken görüp, korkmaması durumunu sevdim. Bu, bu ülkenin geleceği için büyük bir adıma benziyor. Hayır, hayır, dedesinin başka bir adamın yüzünü emmesini görüp de rahatsız olmaması hoşuma hiç gitmedi!

“Ha ha, bir sır demek,” diye güldüm. “Sanırım sır ortaya çıktı, değil mi baba? Ya da dolaptan mı çıktı demeliyim? Of, burası sıcak mı oldu?” diye saçma sapan konuştum ve ellerimle yüzümü serinlettim.

Carter, ön kapıda müşterileri karşılamayı bırakıp geldi. Dükkânın öbür ucundan çılgın gözlerimi görünce çıldırdığımı biliyor olmalıydı. Bir keresinde lisede Pink Floyd The Wall’ı dinlerken otlu kek yiyip *Oz Büyücüsü* izlemiştim. Oysa bütün ot içenler adı gibi bilir ki “Aydın Karanlık Yüzü”nü dinlemek gerekir. Neyse sonra Toto bana garip garip bakıp, şarkıdan alıntı yaparak onu duyup duymadığımı sorduğunda ağlamaya başlamıştım, çünkü onu gerçekten duyuyordum ve ayaklarım da kaşınmaya başlamıştı. Üç saat boyunca kurabiyeler birer canavar ve beni uykumda öldürecekler diye ağlamıştım. İşte o zamandan daha beter bir hâldeydim şimdi.

Uyuşturucu kullanmayın.

Carter, Gavin'i yanımda kollarına aldı ve "Claire, iyi misin?" diye sordu.

"Süperim! Hiç bu kadar iyi olmamıştım! Tüm hayatımın en güzel günü!" dedim kocaman bir gülümsemeyle. "Dışarı çıkıp ot içmeliyiz."

Ağzımdan neler çıkıyordu böyle?

Liz kendi tarafından elinde bir kâğıt ile geldi. "George, fişini unutmuşsun."

Babamın yanında durdu ve ona fişi uzatıp, "Sue bu geceliğe bayılacak. İpek çok yumuşak ve bu şeftali tonu onun teninde çok güzel duracak," dedi.

Bir dakika, ne? Sue? Adamın adı Sue müydü? Bunu nasıl bilmiyordum?

Babam kızardı ve hemen bana bir göz attı.

"Aa, evet. Teşekkürler Liz. Eminim çok sevecek."

Kadın. Sue bir kadın. Sue kadın.

"O bir kadın!" diye bağırdım.

Carter Gavin'i tutmayan koluyla beni tutmak için sarıldı. Şimdi gülmekten çatlayacağımı anladığından emindim, muhtemelen Tosh.0'daki⁵ aptallar gibi kollarımı kullanmadan yüzüstü yere düşeceğimi de biliyordu.

Tosh'un sesini kafamda duyabiliyordum, "*Tamam, bir kere de yavaş çekimde izleyelim. Şimdi düşerken kollarını hiç hareket ettirmedikine bakalım ve sonra BAM! Ve yere kapaklandı! Bu acıtması olmalı!*"

Babam ayağını yere sürerek, "Bunu sana daha önce söylemeliydim Claire. Sue Zammond'la görüşüyor gibiyim. Hani şu Short Caddesi'ndeki seyahat acentesini işleten kadındır? Yani evet, görüşüyoruz," dedi.

Ben babama kocaman sarılırken, Carter, "Senin için sevindim George," dedi. Babam, annem gittiğinden beri

⁵ İnternetteki videolar, ünlüler, popüler kültür, vb. konular üzerine yorumlar yapılan bir Amerikan programı.

kimseyle ciddi bir şekilde beraber olmamıştı. Yüzündeki bakıştan Sue ile işlerin bu yönde gittiğini söyleyebilirdim ve babam için çok mutluydum.

Carter, George ve Drew, biz kızlar arkada durup izlerken, müşterilere yardım etmek için tezgâhın önüne geçtiler.

Jenny iç çekerek, “Drew’e öyle âşığım ki,” dedi. “Sadece orgazm olurkenki suratını düşünmeden yüzüne bakmıyorum.”

Liz, “Tanrım Jenny, çok ayrıntı verme!” diye şikâyet etti.

“Drew” ve “Orgazm suratı” kelimelerinin aynı cümlede kullanılmasından dolayı öğürmemeye çalışarak, “Demek ciddisiniz, öyle mi?” diye sordum.

Kafasını salladı ve gülümsedi.

“Öyleyiz! Gelecek hafta ailesiyle tanışmam için beni Chicago’ya götürecek. Çok heyecanlıyım! Daha önce hiç Rüzgârlı Şehirde bulunmamıştım,” dedi.

Liz ağzını açtı ve ben hemen elimle kapattım.

“Yapma. Sadece... yapma,” dedim.

Drew, Jenny’nin arkasına geldi, kollarını beline sardı ve eğilip yanağından öptü.

“Pardon, sertleşmiş penisimi koyabileceğim bir yer var mı diye merak ediyordum?”

Jenny kıkırdadı ve Liz öğürdü.

Drew, kollarını Jenny’nin etrafında sarılı tutarak, “Ee, Liz, hâlâ düğün tarihini belirlemediniz mi?” diye sordu.

“Doğrusu belirledik. Önümüzdeki iki ay için takviminizi boşaltsanız iyi edersiniz. Buluşmalar, toplantılar, konuşmalar ve ayarlamalar olacak,” dedi. “Aa Claire, Gavin’i yüzük taşıyıcımız yapmak istiyoruz.”

Ona delirmiş gibi baktım.

“Oğlumla tanıştın mı?” diye sordum.

Sadece güldü.

Zavallı kafası karışmış Liz. Yakında anlayacaktır. Hayatının en önemli gününde, kiliscede arkada dururken, oğlum bütün hızıyla onun önünden koşacak ve Liz'in büyükannesinin kafasına yastık atıp, Jim'e de kulakları küpeli deli Jim Amca diye seslenecek.

Drew parmaklarını çenesinde gezdirirken, "Liz düğün için sakal bırakma konusunda ne düşünüyorsunuz?" diye sordu.

Liz, "Çenende sakal bırakmayı düşünme bile Drew. Düğüne serserilerin giriş izni yok," diye cevapladı.

Sonra birden bütün dikkatini bana verdi. "Gelecekte bahsetmişken, sizin bir sonraki adımınız ne Claire ve Carter?"

Bir sonraki adım? Bir sonraki adımın ne olmayacağı daha iyi bir soru olur. Çok fazla şey değişiyor. Tanrım, çok şey değişti.

Kollarında Gavin'i gıdıklayan ve güldüren Carter'ın bana doğru yürümesini izledim. Birkaç derin nefes aldım ve sakinleştim. Sevdığım herkes bu odadaydı, benim dükkanımda, mutlu ve sağlıklı. Carter yanıma geldi, kolunu belime doladı ve bu bana yoluma ne çıkarsa çıksın hiçbir şeyle yalnız yüzleşmeyeceğimi hatırlattı. Birkaç ay içinde yeni geleceğe adım atacaktık ve önümüze ne çıkarsa beraber üstesinden gelecektik. Biliyorum, zor zamanlarımız olacak. Beraber yaşamayı öğrenip, ayarlamalar yapmamız gerekeceğini biliyorum ama ne yaparsak yapalım bunu becerebileceğimizi de biliyorum.

Bir çocukla üniversite partisinde tanıştım, oyunda onu yendim, bekâretimi almasına izin verdim ve karşılığında bir bebek sahibi oldum. Bu adil bir takas değil ama çocuğumu hiçbir şeye değişmem.

Babam ve arkadaşlarım arkamızda konuşurken, Car-

ter'a döndüm, iki kolumu da beline sardım ve Gavin'i yanağından öpmek için parmak uçlarıma çıktım. Mutlu ve heyecanlıydım. Küçük adamımın da böyle hissetmesini istiyordum.

Carter'ın bana devam etmemi söyleyen bir işaret vermesini bekledim. Dudaklarımı oynatarak, "Seni seviyorum" dedim ve ağlamamaya çalıştım. Bu adam hayal ettiğim her şeydi. Hayallerimin ötesindeydi... Ve benimdi.

Kafasını evet der gibi salladı ve o da, "Seni seviyorum," dedi.

Gavin'in yüzüne düşen saçlarını düzelttim, elimi yanağında ve tatlı gamzelerinde gezdirdim.

"Evimizi satacağız ve seninle birlikte babanla beraber yaşayacağız," diye anlattım.

Gavin birkaç dakika bana baktı ve sonra Carter'a döndü.

"Gerçekten mi?" diye sordu.

Carter kafasını salladı, "Gerçekten, adamım."

Gavin bana baktı, gülümsedi ve ağzı bize ne kadar mutlu olduğunu söylemek için açıldı.

"HAYDİ BE!"

-SON-